

C. L. V. C. I. L. I.

S. V. E. S. S. A. N. I. A. V. R. V. N. C. A. N. I.,

T. Y. R. O. G. R. A. P. H. O. R. V. M.

P. R. I. N. C. I. P. I. S. E. Q. R. O. M. A. N. I.

(qui magnus avunculus Magni Pompeio fuit)
Collegij del Real Univ. de S. C. de

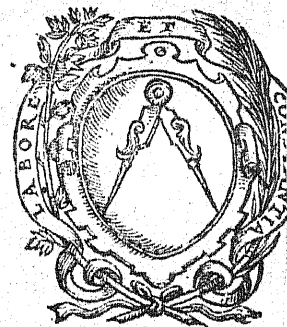
S. A. T. Y. R. A. R. V. M.

quæ supersunt

RELIQVIÆ.

FRAN. I. S. C. V. S. I. A. N. I. F. D. O. V. S. A.

collegit, disposuit, & NOTAS addidit.

A¹ DE LA LIBRERIA

DEL REAL COLEGIO MAYOR
Reunido de Santa Cruz, y
Santa Catalina.

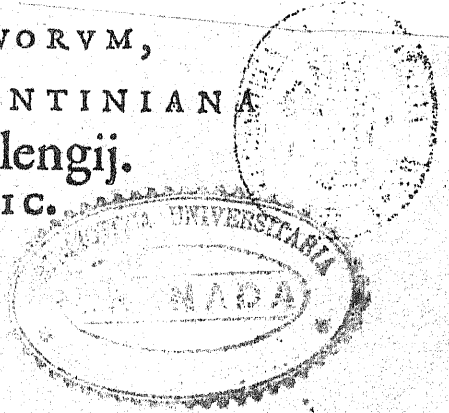
H. 1.º C. 14. N. 5.

U. G. D. V. N. I. B. A. T. A. V. O. R. V. M.,

EX OFFICINA PLANTINIANA

Francisci Raphelengij.

CL. IS. III. C.

26
12

LIBRARY
CLASSIC
S. C. 12
156

2400 401 B. 111111
MADE IN SPAIN

(( )) (( ))

6.04

2674
12

CLASSIC
CLASSIC
SALE
A
12
156

S. M. Beltranzano R. 3995
C. L. V. C. I. L. I.

**S. V. E. S. S. A. N. I. A. V. R. V. N. C. A. N. I.,
S. A. T. Y. R. O. G. R. A. P. H. O. R. V. M.
P. R. I. N. C. I. P. I. S. E. Q. R. O. M. A. N. I.**

(qui magnus amicus Magni Pompeio fuit)
Del Colegio M. y Real Unib. de C. de

S. A. T. Y. R. A. R. V. M.

quæ supersunt

R. E. L. I. Q. V. I. A. E.

F. R. A. N. C. I. S. C. V. S. I. A. N. I. F. D. O. V. S. A.
collegit, disposuit, & NOTAS addidit.

A. DE LA LIBRERIA
DEL REAL COLEGIO MAYOR
Reunido de Santa Cruz, y
Santa Catalina.
E. 1.º C. 18. N. 5.

L. V. G. D. V. N. I. B. A. T. A. V. O. R. V. M.,
E. X. O. F. F. I. C. I. N. A. P. L. A. N. T. I. N. I. A. N. A.
F. R. A. N. C. I. S. C. I. R. A. P. H. E. L. E. N. G. I. J.
C. L. O. I. D. I. I. I. C.

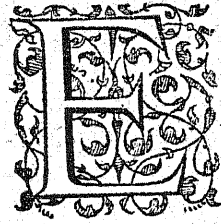

(11) (1)

11767437
Expungado conforme alindia del año 1640

St. Juan de
Corneja

AD LECTOREM.

N tibi, candide Lector, C. Lucilij eruditi & perurbani Poëta (si Ciceroni credimus) Reliquias, quas solas hercule ex tanto librorum numero Grammaticorum industria nobis reliquas fecit. Ad earum lectionem antequam accedam, pauca prius de editionis huius ratione cognoscas. Ordinem vides diuersum ab eorum institutis, quotquot in re simili operam collocarunt, quæ tamen de consilio Parentis, ne quis nostram in eo temeritatem accusandam putet, secuti sumus. Continuo sub ipsa Lucilij Fragmenta Grammaticorum interpretationes, quarum occasione ab iis producebantur, subiicimus, quo cuique intellectus eorum ad manum & quasi in promptu foret. Nam cetera qui Oedipo aliquo, aut Sibylla opus fuerit, si te rectè intelligere postules. Quis enim tam sagaci corde atque ingenio unico (ut Afranij verba ad sensum meum accomodem) qui se tam lacera atque concisa segmenta absque hac Grammaticorum face capere posse existimet? quippe cum illos etiam ipsos, quibus integra Poëta scripta inspicere contigit, in sensu eorum rimando laborasse, atque ea ex opere toto tanquam minus obuia selegisse videamus. Certè non semel illud usu venisse obseruauimus, ut doctissimi viri nimia ingenij sui fiducia Grammaticorum explanationes negligentes, loca integra nec vllius mende manifesta contaminauerint, & contra Auctorum sententiam vitis inquinauerint. Et succurrendum etiam fuit hac in parte ingrauescenti hominum desidia. Ceterum aliorum prepostera iudicia multis flagellare non est ingenij nostri aut loci huius, tantum si instituti nostri rationem non iniquo lectori approbare possum, pulchre mecum actum putabo. Ea, quæ ex incertis Satyrarum libris adferbantur, ordine velut inuerso, & quasi vsque ad eorum primo loco posuimus, probabili sanè argumento eo adducti, quo luculentissima Virtutis definitio statim in oculos legentium incurreret, simul ut ex eo cognoscerent illi, quibus minus notus Poëta master, quanti cum veteres aestimauerint, quem Lactantius discretissimus Theologorum dignum habuerit, ut eius potissimum de Virtute versus ex tot præclarissimorum ingeniorum scriptis penitus excuteret. quanquam & alia sunt in his Reliquiis non minus illustra, quæ ingenij eius acrimoniam, & doctrinæ præstantiam suspiciendam nobis præbeant. Lectionum pugnantium varietates, aut doctorum virorum emendationes ad marginem ponere non neglexi, earumque rationes, nominibus cuiusque semper adscriptis, ad Notas nostras retuli. neque enim piguit per quos profecerim indicare: adè ut cyrosorum censuram nihil quicquam veritus sim, qui cauellabuntur nos opum nostrarum parsimoniam de aliena largitate sarcisse. Quanquam animus fuerat doctorum virorum animaduersiones in vnum fascem collectas scorsim à Notis nostris edere, nisi Typographus malè lectori eo consultum iri monuisset non ferenti tadium aut laborem recurrendi semper ad diuersas

diuersas annotationes. Contones aliquot Lucilianos ex disunctissimis eius frag-
mentis à Parente nouo quasi ferrumine coagmentatos in calce posuimus, quos ita
olim cohesisse et si non usque quaque verum, tamen verisimile arbitramur. Illud
præterea semel te admonitum cupio, ut ubicunque ad oram f. aut, lego, aut, rescri-
bo, aut simile quid adtextum videris, à Patre id esse scias. meas enim coniecturas
hâc notâ discerni Fr. D. Quod superest, te saluere iubeo, quisquis es benigne Le-
ctor: cum hac cautione tamen, ut sicubi verâ dixerim, is album calculum adit-
cias; sicubi errauerim, me lubentè eripias mihi hunc errorem. Vale.

IOSEPHI SCALIGERI *Pub. Dam.*

I V L. C Æ S. F.

I N

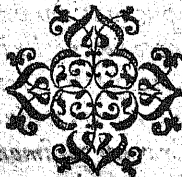
RELIQUIAS C. LVCILII

A FRANC. DOVSA

COLLECTAS

EPIGRAMMA.

Q U O D docti laceros LVCILII colligit artus,
Membra suis reddens singula quæque locis:
Quæ Ciceronis erat, iuuenis nunc ciuica DOVSAE;
Quin maior DOVSAE, quàm Ciceronis erit.
Eripuit facibus Catilinæ Tullius urbem:
Restituit ciues hic tibi Roma tuos.

A D
FRANCISCVM DOVSAM

Carmen

PAVLLI G. F. P. N. MERVLÆ.

I NTERNECINVS alta mentis concitat
Mi templa mæror, ima lætus obsidet
Præcordiorum pertinax sacraria;
Quom sauisse toruiter turbas tuor,
Turbas, venusta quæ rudes scientiæ,
In quidquid elegantiarum luminis
Dias in oras seculi quondam extulit
Industria casc. Hinc tetra faciunt vulnere
Ut raptus extra me, mihi planè excidam: Inde
Iniuriose funerum pompæ (nefas
Immane) vitam, abest parum, euitant meam.
Sed dissipatus huc & illuc, colligor
Rursum, mihi que reddor. Æsculapios
Videns; quibus cura, quibus cordi, manus
Adferre, quæ mederier possint malis,
Et fœditates amouere vulnereum,
Bonosque mattius eripere querqueris;
Quin & sitis conclamitatisque indere
Vitam, priore vix aliam. ~~Quoniam clus-~~
~~Patentius, frater quo clausus eris,~~
~~Dum funderet armis vitas praecepit.~~
~~Et tu tuos sequutus dimittimus~~
Atinaculum futurum mihi: gratiam
Redantruabit gratus eam LVCILIUS.

ÆTHALIDES post Euphorbus fuit, inde Pyrauder,
 Si de se Samio dicenti credimus: Thamnus,
 Et piscis fuit Empedocles: Tricolor Ennius autem
 Commeminit fieri se paupem, quem ante cluisset
 Mæonides: Animum nam extrinsecus insinuatum
 Per pecua atque homines priuas in corpori partes
 Credebat mitti. At quoniam FRANCISCÆ animai
 Te heredem dicat rediuiuo in corpore forte
 Si LVCILIVS hinc se sistat? scilicet idem
 DOVSIADÆ proprium agnoscens in pectore pectus
 Exclamet prorsum, similes sic nenu fuisse
 Facunda Leda geminos, ita totus ad unguem
 Et genio geniumque refers, & corpore corpus
 LVCILI. Tum si volgo prostrata iacere
 Hinc in stercore humi, fabulisque fimo atque sucerdis
 Virtutis que artis que suæ monumenta videret,
 Oraret tecum, ut vis morbi pestilensque,
 Fluuius, scabiesque mala, omnis de que petigo
 DOVSIACA sublata manu procul hinc repedaret
 Barbariem in mediam. Maeste ergo o inclyte DOVSA
 Unica post Ianum spes patris, quoniam sua claustra
 Committunt faciles ultra panduntque Camæna,
 Maeste inquam virtute, simulque his versibus esto.

A D

QVALITER in vitam quondam Latonia virgo
 Hippolitum à mortis limine restituit;
 Qualiter Alcides memoratur, & Ismarus Orpheus
 Traxisse è Stygiis vallibus ad superos,
 Functorum ille animas, custode in vincula coacto,
 Hic caram infelix cantibus Eurydicem:
 Sic tu discerptum iam mille in frustra Poëtam,
 Cuius scripta vnum non nisi vulnus erant,
 Ire iter ad vitam, superasque euadere ad auras
 Cogis, & hac nostra ponere valle pedem.
 Magnæ molis opus tantum est audere, ~~et illud~~
~~Dei quod patitur pro dæuissimis~~
 Æmula iamq; audit castæ tuæ cura Diana,
 Nec minor illa ausis scilicet Herculeis,
 Successuq; Orphei longè felicitior: illaq;
 Vt res ficta fuit, sic tuæ facta cluit.

P. SCRIVERI

A D

Nobiliss. eruditissimumq;
 FRANCISCVM DOVZAM,
 C. LVCILI EQ. R.

Maiorum operum Reliquias à se collectas
 & dispositas edentem.

QVI sale perfricit Varronum incondita rostra:
 Qui Samios Rupicum strinxit in ora stilos;
 Qui secuit totam dictis mordacibus Urbem;
 Squarrosaq; dedit stigmata multa curi;
 Qui princeps Saturas in luminis eruit oras,
 Quiq; Stili Nasum condidit, ille FVIT?
 Ille FVIT? columen casci LVCILIVS acui,
 Lumen & Aurunca, (prò dolor!) ille FVIT?

Illa FVIT primi Musa edecimata Poëtae,
 Denique sic nobis Subſſa Camæna FVIT?
 Tantùm non ſuperant ſanie oblita Fragmina: tantùm
 Relicta eſt magnæ parua metaxa togæ:
 O Harpyarum ſæua & ſæua æquina! noxa eſt
 Mordicibus tantùm corripuiſſe Virum.
 Quænam hæc Invidia eſt? quænam hæc Iniuria? noſtræ
 M V S A E tam docti, tam ſapientis egent;
 Quæ ſua nunc querulo diducunt pectora planctu,
 Adde, quod & lacrumis ſe Saturæ ipſa rigat:
 Et lacrumis merita admixcens conuicta clamat
 Vaſtandi, ah, nimium ſibula laxa fuit.
 Theſauro Orcino Senium pulcra omnia tradit,
 Longaq; ſubpernat Dæa Reperta Dies.
 Saltim hic è Præſcis potuiſſet vinere, nobis
 Nec nouus Hippolytus debilis ora foret:
 Muſica ſolemnireſonaret Regia planſu;
 Diuidiæ poſſent Res ſibi habere ſuas.
 Sed bene. DOVZIACVS Labor improbus omnia vicit,
 Hæc graue ſaxoſam non fuit ire viam.
 Conlegit Tabulas, innoxig, inter pole dextrâ,
 Vindiceq; adſeruit naufragæ fruſtra manu.
 Laus T I B I. T V maculas deſeriti, ac vlcera tæxſti,
 Penè tuâ totus, DOVZA, renixit ope.
 Parte aliquâ hunc nuper (ſi D I S placet) alite dextro
 Corrigitæ eſt viſus ingenioſus homo;
 Cuius quiſquiliæ & ſemina vana refellit,
 Et Criticos fruſtra ſæpius eſſe daces.
 Hæc quotiens FERRVM inuiti patiuntur & I G N E M
 Libri, quos Critici verſat iniqua manus:
 Hæc! quotiens ſanis adpingit vulnèra membris,
 Auctoremq; ſui diſſimilem eſſe facit:
 Quàm crebrò arguta eſt ubi non opus! I L I C E T. actum eſt,
 Quo poſſis peluim poſcere tempus adest.
 Tu colis hoc ſtudium, atq; has religioſus Artæis,
 Depromisq; animo de meliore N O T A S:
 Macſe animo! & Geny Ingeniû, hoc diuſte fruſtu!
 Illo atque hoc Famae perpetus eſſe potes.
 His magis inluſtras inluſtria ſtemmata, claro
 Adſicis & Patrios lucis honore Deos.

Quod

Quod viget atq; veget grato LVCILIVS ore,
 Debemus ſtudiis, o cate DOVZA, tuis.
 Munus erit, quem tu redûxſti à limine Mortis,
 Vt Vitam accepit, ſic dabit ipſe tibi.
 Quod ſatis eſt. alius fuluum ſibi congerat aurum,
 Adnixè Attalicas adpetat alter opes;
 Si me Poſteritas, & Poſtuma nonerit Aetas,
 Credam diuitiis me ſuperare Midam.

EIVSDEM ELEGIDION.

QVOD te Barbaries, brutiq; Incuria ſeculi,
 LVCILI, Infernas paſſa ſit ire vias,
 Ingenuère tui lugubri carmine Manes,
 Leniter hanc noxam non potuere pati.
 Et certe eſt lacrumis res digna & triſtibus odis,
 Triginta è Saturis vix ſupereſſe duas,
 Illasq; annorum adroſas rubigine, ſic vt
 Sit variè mutilum, quod ſolidum antè fuit.
 O bene! felicis riſerunt omnia pernae,
 Et crepuit fauſto laurus in igne ſono.
 Gaude, LVCILI, ſi quidquam in funere ſentis,
 Gaude, inquam, vitæ ſpes mihi facta tuæ.
 Te tibi reſtituit Cura Aſclepi aemula DOVZAE,
 Ille tibi vitæ munia præſca dedit.
 Aſſona non aliter ſolers Medea recoxit,
 Quam Iuvenem arte ſua reddidit ante ſenem.
 A te quæ fiet condigna huic gratia: nempe vt
 Vinere te dicas munere DOVZIADES.

EIVSDEM EPIGRAMMA.

MVSARVM è pullis nemo fuit hæcenus auſus
 Edere Romani Reliquias Equitis,
 Quid! quod & hos inter vix extitit vnus & alter
 Qui tantum Heroëm tangere dignus erat.
 Quem malè diuulſum conlegit, & auſpice Phæbo
 Rexiit, atque edit DOVZA Batavus Eques.
 Nil potuit melius. (Livor placidâ audiat aure)
 Hic Eques illum Equitem tollere dignus erat.

LEGENDO ET SCRIBENDO.

IOANNIS MEVRSI *Arthur Jann*
 IN
 LVCILI FRAGMENTA
 A
 FRANCISCO DOVSA IANI F. IANI FR.
 Collecta.

LVCILI Satyras & salsa poemata nobis,
 Prò pudor! abstulerat temporis inuidia.
 Valdè indignari facinus Libethrides atrox,
 Edere lugubres inque Helicone sonos.
 Et SATYRA infelix scisso palabat amictu
 Huc illuc, eheu! orba patrocinio.
 Ingeminans tristi lamento, SUPPETIATVM.
 Nequidquam. neque quis suppetias tetulit.
 Non tulit hanc speciem docti mens enthea DOVSÆ,
 Atque vnde vnde potis reliquias legere,
 Colligit: & laceros composuit sedulus artus,
 Persamans fidâ vulnera multa manu.
 Quanam digna tibi darier pro manere tanto
 Hostimenta petis, ô decus Aonidum?
 Insanum debent tibi diæ Heliconis alumna,
 Insanum SATYRAQVE, & SATYRÆ ipse PATER.
 Macste animo FRANCISCE isto! prœcuditoporro
 Nomen, & infamis curre per ora virum.
~~DOVSÆ~~ ~~Europæ nobilitati~~
~~Antiquæ Europæ nobilitati~~
~~DOVSÆ~~ ~~Europæ nobilitati~~
~~Antiquæ Europæ nobilitati~~
 In decore nomen & FAMILIÆ funera posuit
 Inuicta nomen, funditq; perpetuum,
 Altera spes PATRIS. Omnis modo, & illius annos
 Finem, & senio nomen nif fuit.
 Hoc nomen, hoc nomen, & nomen nif fuit.
 Dicitur, & nomen nif fuit.

DE
 C. LVCILIO
 VETERVM SCRIPTORVM
 Testimonia & auctoritates.

*Ciceronis ex lib. I. de Oratore ex personâ
 L. Crassi ad M. Scauolam.*

SED, vt solebat C. LVCILIVS sæpe dicere, homo tibi subiratus, mihi propter eam ipsam causam minus quam volebat familiaris; sed tamen & doctus & perurbanus; sic sentio, neminem esse in Oratorum numero habendum, qui non sit omnibus iis artibus, quæ sunt libero homine dignæ, expolitus.

Eiusdem ex lib. II. de Orat.

C. LVCILIVS homo doctus & perurbanus.

*Eiusdem ex lib. IX. Epist. xv. Familiar.
 ad Papirium Patum.*

Itaque te cum video, omnes mihi Gracios, omnes LVCILIOS, vere vt dicam, Crassos quoque & Laelios videre videor. moriar, si præter te, quenquam reliquum habeo, in quo possim imaginem antiquæ & vernaculæ festiuitatis agnoscere.

Eiusdem ex lib. II. Academicar. Quest.

Accipe, quemadmodum ea dicantur à Clitomacho in eo libro, quem ad C. LVCILIVM scripsit Poëtam, cum scripsisset iisdem de rebus ad L. Censorinum, eum qui consul cum M. Manilio fuit.

*C. Trebonij ex epistola ad Cicer.
 Familiar. lib. XII.*

In quibus versiculis si tibi quibusdâ verbis *ὁ δὲ ἄλλος* videbor; turpitude personæ eius, in quam liberius inuehimur, nos vindicabit. ignoscet etiam iracundiæ nostræ, quæ iusta est in eiusmodi & homines & ciues. deinde, qui magis hoc LVCILIO licuerit assumere libertatis, quam nobis? cum, etiam si odio par fuerit in eos, quos læsit, tamen certe non magis dignos habuerit, in quos tantâ libertate verborum incurreret.

Auctoris Rhetoricæ ad Herrennium ex lib. II.

C. Cælius Iudex absoluit iniuriarum eum, qui LVCILIVM Poëtam in Scenâ nominatim læserat: P. Mutius eum qui L. Accium Poëtam nominauerat condemnauit.

Vellei Paterculii ex lib. II. Histor.

Celebre & LVCILII nomen fuit, qui sub P. Africano, Numantino bello, eques militauerat. quo quidem tempore iuuenis adhuc Iugurtha ac Marius sub eodem Africano militantes, in iisdem castris didicere, quae postea in contrariis facerent.

Horatii ex lib. I. Sermone Satyra IV.

Eupolis, atque Cratinus, Aristophanesque Poetae,
Atque alij, quorum Comedia prisca virorum est:
Si quis erat dignus describi, quod malus, aut fur,
Quod moechus foret, aut sicarius, aut aliqui
Famosus: multa cum libertate notabant
Hinc omnis pendet. LVCILIVS, hocce sequitur,
Mutatis tantum pedibus numerisque factus.
Nam fuit hoc vitiosus: in hora saepe ducentos,
Vt magnum, versus dictabat stans pede in uno.
Cum flueret Iutulentus, erat, quod tollere velles:
Garrulus, atque piger scribendi ferre laborem:
Scribendi recte, nam vt multum, nil moror. ecce
Crispinus minimo me prouoca &c.

Et paulo post.

ergo
Non satis est puris versus perscribere verbis,
Quem si dissoluas, quiuis stomachetur eodem,
Quo personatus pacto pater. his, ego quae nunc,
Olim quae scripsit LVCILIVS, eripias si
Tempora certa, modosque, & quod prius ordine verbum est,
Posterius facias, praeponeus vltima primis:
Non vt si soluas, Postquam discordia tetra
Belli ferratos postes, portasque refregit.

Eiusdem ex Satyr. X.

Nempe in composito dixi pede currere versus
LVCILII, quis tam LVCILII fautor inepte est,
Vt non hoc fateatur? at idem, quod sale multo
Vrbem defricuit, charta laudatur eadem.
Nec tamen hoc tribuens dederim quoque caetera.

Ac deinde.

At magnum fecit, quod verbis Graeca Latinis
Miscuit. o feri studiorum! quine putatis

Difficile,

Difficile, & mirum, Rhodio quod Pitholconti
Contigit? at sermo lingua concinnus vtraque
Suauior: vt Chio nota si commista Falerni est.

Nec multo post.

Hoc erat, experto frustra Varrone Atacino,
Atque quibusdam aliis, melius quod scribere possem,
Inuentore minor: neque ego illi detrahere ausim
Haerentem capiti cum muta laude coronam.
At dixi fluere hanc Iutulentum: saepe ferentem
Plura quidem tollenda relinquendis. age, quaeso,
Tu nihil in magno doctus reprehendis Homero:
Nil comis Tragici mutat LVCILIVS Acci:
Non ridet versus Enni grauitate minores,
Cum de se loquitur, non vt maiore repressis?
Quid vetat & nosmet LVCILII scripta legentes
Quaerere, num illius, num rerum dura negarit
Versiculos natura magis factos & euntes
Mollius? at si quis pedibus quid claudere fenis
Hoc tantum contentus, amet scripsisse ducentos
Ante cibum versus, totidem canatus: Etrusci
Quale fuit Casii rapido feruentius amni
Ingenium: capsis quem fama est esse, librisque
Ambustum propriis: fuerit LVCILIVS, inquam,
Comis & urbanus: fuerit limatior idem,
Quam rudis, & Graecis intacti carminis auctor,
Quamque Poetarum seniorum turba: sed ille
Si foret hoc nostrum fato delatus in aeuum,
Detereret sibi multa: recideret omne, quod vltra
Perfectum traheretur: & in versu faciendo
Saepe caput scaberet, viuos & roderet vngues.

Eiusdem ex lib. II. Sat. I.

Attamen & iustum poteras, & scribere fortem,
Scipiadam vt sapiens LVCILIVS.

Et mox.

me pedibus delectat claudere verba
LVCILII ritu, nostrum melioris vtroque.
Ille velut fides arcana sodalibus olim
Credebat libris: neque si male cesserat, vnumquam
Decurrens aliud, neque si bene. quod fit, vt omnis,

* Casarem
Augustum
insalligis.

Votivâ pateat veluti descripta tabellâ

Vita senis. —

Et paulo post.

— quid, cum est LVCILIVS ausus

Primus in hunc operis componere carmina morem,

Detrahere & pellem, nitidus quâ quisque per ora

Cederet, introrsum turpis? Num Lælius, aut qui

Duxit ab oppressâ meritum Carthagine nomen,

Ingenio offensû? aut læso doluere Metello?

Famosisque Lupo cooperto versibus, atqui

Primores populi arripuit, populûmque tributum,

Scilicet vni æquus virtuti atque eius amicis.

Quin ubi se à vulgo & scænâ in secreta remorant

Virtus Scipiadæ, & mitis sapientia Læli,

Nugari cum illo & discincti ludere, donec

Decoqueretur olus, soliti, quidquid sum ego, quamvis

Infra LVCILII censum ingeniumque, tamen me

Cum magnis vixisse inuita fatebitur vsque

Invidia. —

Persij ex Satyra 1.

— secuit LVCILIVS Urbem,

Te Lupe, te Muri, & genuinum fregit * Iulis.

Quintilianæ ex lib. X. cap. 1. Inst. Orator.

Satyra quidem tota nostra est, in quâ primus insignem laudem adeptus est LVCILIVS. Qui quosdâ ita deditos sibi adhuc habet amatores, ut eum non eiusdem modo operis auctoribus, sed omnibus Poëtis præferre non dubitent. Ego quantum ab illis, tantum ab Horatio dissentio, qui LVCILIVM fluere lutulentum, & esse aliquid quod tollere possis putat: nam & eruditio in eo mira, & libertas, atque inde acerbitas, & abundè salis.

Eiusdem ex lib. 1. cap. VIII. Inst. Orat.

Deniq. credamus summis oratoribus, qui veterum Poëmata vel ad fidem caufarum, vel ad ornamentum eloquentiæ assumunt. Nam præcipuè quidem apud Ciceronem, frequenter tamen apud Asinium etiam, & cæteros, qui sunt proximi, vidimus Ennij, Accij, Pacuvij, LVCILII, Terentij, Cæcilij, & aliorum inseri versus, summâ non eruditionis modo gratiâ, sed etiam venustatis.

Ennio

Eiusdem

Eiusdem ex lib. 1. cap. VI.

Pace dicere hominis eruditissimi liceat.

Eiusdem ex Dialogo de Oratoribus.

Neminem nominabo, genus hominum signasse contentus, sed vobis utrique versantur ante oculos, qui LVCILIVM pro Horatio, & Lucretium pro Virgilio legunt.

Iuvenalis ex lib. 1. Sat. 1.

Cur tamen hoc potius libeat decurrere campo,
Per quem magnus equos Auruncæ flexit alumnus:
Si vacat, & placidi rationem admittitis, edam.

Et max.

Ense velut stricto, quoties LVCILIVS ardens
Infremuit, rubet auditor, cui frigida mens est
Criminibus, tacitâ sudant præcordia culpâ.
Inde iræ & lacrimæ. —

*Asconij Padiani ex Commentar. in
Orat. Cic. contra L. Pisonem.*

Tradunt & Antiochi Regis filio obfidi domû publicè ædificatam, inter quos Atticus in Annalibus, quæ postea dicitur LVCILII Poëtæ fuisse.

Plinij ex lib. 1. Nat. Hist.

LVCILIVS, qui primus condidit styli nasum.

Martialis ex Epigramm. lib. 12.

Audemus Satyras, LVCILIVS esse laboras.

Suetonij ex lib. de Illust. Gramm.

Haftenus tamen imitati, ut carmina parum adhuc divulgata, vel defunctorum amicorum, vel si quorum aliorum probassent, diligentius retractarent. ac legendo commentandoque, etiam cæteris nota facerent. *Et statim post.* Ut Lælius, Archelaus, Vectius, Quintus Philocomus LVCILII Satyras familiaris sui: quas legisse apud Archelaum, Pompeius Lenæus: apud Philocomum, Valerius Cato prædicantur.

Eiusdem ex eodem lib.

Curtij Niciæ de LVCILIO libros etiam Satyra [*al.* Santra] comprobat

A. Gellij ex Noct. Atticar. lib. XVII. cap. XXII.

Neque magno interuallo postea Q. Ennius, & iuxta Cæcilij, &

Terentius,

Terentius, ac subinde Pacuuius, & Pacuuius iam fene Accius, clarior-
que tunc in Poëmaticis eorum obrectandis **LVCILIVS** fuit.

Eiusdem ex lib. VII. cap. XIV.

Et in carmine & in soluta oratione, genera dicendi probabilia sunt
tria, quæ Græci *χαρμηλας* vocant, nominaque his fecerunt *αδρ. γ. ιχθον,*
μειον. Nosque quem primum posuimus Vberem vocamus; secundum
Gracilem; tertium Mediocre. Vberi dignitas atque amplitudo est;
Gracili venustas & subtilitas; Medius in confinio est vtriusque modi
particeps. His singulis orationis virtutibus vitia agnata sunt pari nume-
ro, quæ earum modum & habitum simulacris falsis ementiuntur. Sic
plerunque Sufflati atque Tumidi fallunt pro Vberibus: Squalentes &
Ieiuni dicti pro Gracilibus: Incerti & Ambigui pro Mediocribus. Vera
autem & propria huiuscemodi formatum exempla in Latinâ linguâ
M. Varro esse dicit, Vbertatis Pacuuium: Gracilitatis **LVCILIVM**:
Mediocris Terentium.

Eiusdem ex lib. XVIII. cap. V.

LVCILIVS vir apprimè Linguæ Latinæ sciens.

Lactantij ex Diuinar. Inst.

lib. I. cap. IX.

Quid tu, inquiet aliquis, Poëtisne credendum putas? Quid ni pu-
tem? Non enim ista **LVCILIVS** narrat, aut Lucianus, qui Diis & ho-
minibus non peperit.

Aufonij ex epist. V. ad Theonem.

Lucani villâ mox potieris-aco.

Resciso disce componere nomine versum:

LVCILIVS Vatis sic imitator eris.

Ælij Donati De Tragœdia & Comœdia.

Hæc, quæ Satyra dicitur, eiusmodi fuit, vt in ea, quamuis duro &
veluti agresti modo, de vitis ciuium tamen sine ylllo proprij nominis ti-
tulo carmen esset. Quod primò **LVCILIVS** nouo conscripsit modo,
vt Poëta inde faceret, id est, vnus carminis plures libros.

Macrobij ex Saturnal. lib. III. cap. XVI.

LVCILIVS acer & violentus Poëta.

Hieronymi in Chron. Eusebij.

Olympiade **CLVII C.** **LVCILIVS** Satyrarum scriptor nascitur, &
Olymp. **CLXIX** Neapoli moritur, ac publico funere effertur, anno **æta-**
tis suæ quadragesimo sexto.

Eiusdem

Eiusdem de vitando suspecto captulbernio.

Et ille, Nimium, ait, formidolosus es. vbi illa quondam constantia, in
qua multo sale orbem defricans **LVCILIANVM** quippiam retulisti?

Eiusdem ad Pammachium & Oceanum.

Morderetur & **LVCILIVS**, quod incomposito currat pede, & ta-
men sales eius leposque laudantur.

C. Sidonij Apollin. ad Magnum Felicem.

Non **LVCILIVS** hic, Lucretiusque est.

Diomedis ex lib. III. Gramm.

Satyra est carmen apud Romanos nunc quidem maledicum, &
ad carpenda hominum vitia Archææ Comœdiæ caractere composi-
tum, quales scripserunt **LVCILIVS**, & Horatius, & Persius.

Eiusdem.

Iambicum appellatum est *αδρ. το ιαμβικον*, quod est maledicere,
cuius carminis præcipui scriptores apud Græcos Archilochus & Hip-
ponax; apud Romanos **LVCILIVS**, Catullus, Horatius, & Bibaculus.

Commentatoris veteris Horatij ad illum locum lib. I. Sat. III.

— Veluti Balbinum polypus Agne.

LVCILIANA vrbinitate vsus in transitu amaritudinem aspersit.

Eiusdem lib. I. Sat. I.

Satyra Horatij inter **LVCILII** Satyram & Iuuenalis media est:
nam & asperitatem habet, qualem **LVCILIVS**; & suauitatem qualem
Iuuenalis. At sciendum tamen est quod Satyrarum carmen primò om-
nium auctore **LVCILIO** sit reperiunt, etiam ipsomet Horatio teste.

Eiusdem lib. II. Sat. I. ad illud:

— nostrum melioris utroque.

Hoc est, qui melior fuit & te & me, ô Trebati, censu & natalibus:
fuit enim vir bonus & valde nobilis, utpote Magni Pompei auus.

Eiusdem.

Scipio Africanus & Lælius feruntur tam fuisse familiares & amici
LVCILIO, vt quodam tempore Lælio circum lectos triclinij fugienti
LVCILIVS superueniens, eum obtortâ mappâ quasi feriturus sequeretur.

A V C T O

AVCTORES,

ex quibus

LVCILII RELIQUIAS

COLLEGIMVS.

+ Æ LIUS Donatus in Terentium.	+ Isidorus.
Amniansus Marcellinus.	+ Iulius Capitolinus.
+ Apulcius.	+ Iulius Rufinianus.
Arnobius.	+ Iunius Philargyrius.
+ Asconius Pedianus.	+ Iuuenalis.
Auctor Rhetorica ad Herennium.	+ Lactantius.
+ Aulus Gellius.	+ Macrobius.
+ Ausonius.	Maximus Victorinus.
+ Cæcilius Vindex.	+ Martialis.
+ Calpurnius Piso.	+ Martianus Capella.
Caper.	Maximus Victorinus.
+ Censorinus.	+ Nonius Marcellus.
Cicero.	+ Paulus Festi abbreviator.
+ Commentator vetus in Horatium.	+ Plinius.
Commentarius in Iuuenalem.	Porphyrius in Horatium.
Consulius Chirius Fortunatianus.	Priscianus.
+ Cornutus.	Probus in Virgilium.
Diomedes.	+ Quintilianus.
+ Festus.	+ Seruius in Virgilium.
+ Fulgentius de prisco sermone.	Suuius Capito.
Glossaria Henr. Stephani.	Sospater Charisius.
Glossarium Fornerij.	Terentius Scaurus.
Glossæ veteres in Persum.	+ Varro.
Helentius Acron in Horatium.	+ Velius Longus.
+ Hieronymus.	

C. LVCILII

C. LVCILII

RELIQVIÆ,

quæ supersunt ex incerto

SATYRARVM LIBRO.

I. **V**IRTUS (Albine) est, pretium persolvere verum,
 Quæ in versamur, quæ in viuimus rebus, potesse:
 Virtus est homini, scire id, quod queque habeat res.
 Virtus, scire homini rectum, utile, quid sit honestum;
 Quæ bona, quæ mala item, quid inutile, turpe, inhonestum:
 Virtus, querenda rei finem scire modumq̃;
 Virtus, ditiis pretium persolvere posse:
 Virtus, id dare, quod re ipsa debetur honori;
 Hostem esse atque inimicum hominum morumq̃ malorum,
 Contra defensorem hominum morumque bonorum,
 Magnificare hos, his bene velle, his viuere amicam:
 Commoda præter eâ patriæ sibi prima putare,
 Deinde parentum, tertia iam postremaque nostra.

Laetanius Diuinarum Instir. lib. vi. cap. v. Quæcunque in definitionem virtutis solent dicere, paucis versibus colligit & enarrat Lucilius, quos malo equidem ponere, ne dum multorum sententias refello, sim longior, quam necesse est: Virtus, Albine, est, pretium &c. Ab iis definitionibus, quas poëta breuiter cõprehendit, M. Tullius traxit Officia viuendi, Panætium Stoicum secutus: eaque tribus voluminibus inclusit. Hæc autem quam falsa sint, mox videbimus, vt appareat, quantum in nos dignatio diuina contulerit, quæ nobis aperuit veritatem. Virtutem esse dixit, scire, quid sit bonum, & malum, quid turpe, quid honestum, quid vile, quid minus: breuius facere potuit, si tantum bonum ac malum diceret, quia nihil potest esse vile vel honestum, quod non idem bonum sit: nihil inutile ac turpe, quod non idem malum. Quod & Philosophis videtur, & idem Cicero in tertio supradicti operis libro ostendit. Verum scientia non potest esse virtus, quia non est intus in nobis, sed ad nos extrinsecus venit. Quod autem tranfire ab altero ad alterum potest, virtus non est; quia virtus sua cuique est. Scientia igitur alieni benefici est, quia posita est in audiendo. Virtus tota nostra est, quia posita est in voluntate faciendi bona. Sicut ergo in itinere celerando, nihil prodest, viam nosse, nisi conatus ac vires suppetant ambulandi: ita verò scientia nihil prodest, si virtus propria deficiat. Nam ferè etiam ij qui peccant, etsi non perfectè, tamen quid sit bonum & malum sentiunt: & quos alicui improbè faciunt, peccare se sciunt, & ideò celare nituntur. Sed cum eos boni & mali natura non fallat, cupiditate mala vincuntur, vt peccent: quia deest illis virtus, id est, cupiditas recta & honesta faciendi. Ex hoc igitur apparet, aliud esse scientiam boni maliq̃, aliud virtutem: quia potest esse scientia sine virtute, sicut in plurimis philosophorum fuit. In quo quoniam rectè ad culpam pertinet, non recessisse, quæ scieris, rectè; voluntas praua & vitiosus animus, quem excusare ignorantio non potest, punietur. Ergo sicut virtus non est, bonum ac ma-

VIRTUS de-
finitio.

*Enchiridion, D. C.
de hoc, Montana
et Camp...*

lum scire: ita virtus est bonum facere, malum non facere. Et tamen scientia sic cum virtute coniuncta est, ut scientia præcedat virtutem, virtus sequatur virtutem: quia nihil prodest cognitio, nisi & actio subsequatur.

Idem cap. sequens: Pertinent enim [bona ipsorum] non ad vitam homini comparandam, sed ad quærendas vel augendas opes, honores, gloriam, potentiam, quæ sunt vniuersa mortalia, tam scilicet, quam ille, qui, ut ea sibi contingerent laborauit. Hinc est illud:

Virtus quærendæ finem rei scire modumque. Præcipiunt enim quibus modis, & quibus artibus res familiaris quærenda sit, quia vident malè quæri solere. Sed huiusmodi virtus non est proposita sapienti. Nec enim virtus est opes quærere, quarum neque inuentio, neque possessio in nostra potestate est. Itaque & quæstu & obtentu faciliores sunt malis, quam bonis. Non potest ergo virtus esse in iis rebus quærendis, in quarum contemptu vis ac ratio virtutis apparet, nec ad ea ipsa transfugiet, quæ magno ac excelso animo calcare, ac proterere gestit: neque fas est, animam cælestibus intentam bonis, ut hæc fragilia sibi compareret, ab immortalibus suis operibus auocari. Sed potissimum in iis rebus comparandis, virtutis ratio consistit, quas nobis nec homo ullus, nec mors ipsa possit auferre. Cùm hæc ita se habeant, illud, quod sequitur, verum est:

Virtus, diuitiis pretium persolvere posse. Qui versus idem verè significat, quod primi duo: sed neque ipse, neque quicumque Philosophorum scire potuit, pretium ipsum vel quale, vel quod sit. Id enim Poëta, & illi omnes, quos secutus est, putauerunt, rectè opibus vi, hoc est, frugis esse, non instruere conuiuia sumptuosè, nec largiri temerè, non effundere in res superuacuas aut turpes rem familiarem. Dicit aliquis fortasse, Quid tu? Negasne hanc esse virtutem? Non equidem nego: contraria enim videar probare, si negem. Sed veram nego, quia non sit illa cælestis, sed tota terrena, quandoquidem nihil efficit, nisi quod remaneat in terra. Quid sit autem, rectè opibus vi, & quis sit ex diuitiis fructus petendus, declarabo apertius, cùm de pietatis officio loqui cæperò. Iam cætera, quæ sequuntur, nullo modo vera sunt. Nam improbis inimicitias indicere, aut bonorum defensionem suscipere, potest cum malis esse commune. Quidam enim probitate fictâ, viam sibi ad potentiam muniunt, faciuntque multa, quæ boni solent, eò quidem promptius, quod fallendi gratiâ faciunt. Vtinamque tam facile esset præstare, quam facile est simulare bonitatem. Sed ij cùm esse cæperint propositi ac voti sui compotes, & summum potentiam gradum ceperint, tum verò simulatione depositâ, mores suos detegunt, rapiunt omnia & violant & vexant: eosque ipsos bonos, quorum causam susceperant, insequuntur, & gradus, per quos ascenderunt, amputant, ne quis illos contra ipsos possit imitari. Veruntamen putemus hoc officium non nisi boni esse, ut bonos defendat. At id suscipere facile est: implere difficile: quia cùm te certamini congressionique commiseris, in arbitrio Dei, non tuo posita victoria est. Et plerunque improbi & numero & conspiratione sunt potentiores, quam boni, ut ad eos superandos, non tam virtus sit, quam felicitas necessaria. An aliquis ignorat, quòd aliquoties melior, iustiorque pars victa sit? Hinc semper dominationes acerbæ in ciues exstiterunt. Plena est exemplis omnis historia, sed nos contenti erimus vno. Cn. Pompeius bonorū voluit esse defensor, siquidè præ Republicæ Senatū, præ libertate arma suscepit, is tamen victus cum ipsâ libertate occidit, & à spadonibus Ægyptiis det truncatus, insepultus abiectus est. Non est igitur virtus, aut hostem malorum esse, aut defensorem bonorum: quia virtus incertis casibus non potest esse subiecta. Commoda præterea patriæ sibi prima putare, Sublatâ hominum concordiam, virtus nulla est omnino. Quæ sunt enim patriæ commoda, nisi alterius ciuitatis, aut

tatis, aut gentis incommoda? id est, fines propagare aliis violenter eiectis, augere imperium, vestigalia facere maiora. Quæ omnia non vtrique virtutes, sed virtutum sunt euerfiones. In primis enim tollitur humanæ societatis coniunctio, tollitur innocentia, tollitur alieni abstinentia, tollitur denique ipsa iustitia, quæ discidium generis humani ferre non potest & ubique arma fulserint, hinc eam fugari & exterminari necesse est. Verum est enim Ciceronis illud: Qui autem ciuium rationem dicunt habendam, externorum negant, dirimunt hi communem generis humani societatem: quâ sublatâ, beneficentia, liberalitas, bonitas, iustitia funditus tollitur. Nam quomodò potest iustus esse, qui nocet, qui odit, qui spoliat, qui occidit? Quæ omnia faciunt, qui patriæ prodesse nituntur. Id enim ipsum prodesse, quid sit, ignorant: nihil putant vtile, nihil commodum, nisi quod teneri manu potest: quod solum teneri non potest, quia eripi potest. Hæc itaque (ut ipsi appellant) bona quisquis patriæ acquisierit, hoc est, qui euerfis ciuitatibus, gentibusque deletis, ærarium pecuniâ referferit, agros ceperit, ciues suos locupletiores fecerit, hic laudibus fertur in cælum, in hoc putatur summa & perfecta esse virtus. Qui error non modo populi, & imperitorum, sed etiam philosophorum est, qui præcepta quoque dant ad iustitiam, ne stultitiæ ac malitiæ disciplina & auctoritas desit.

2. *Nunc verò à mane ad noctem, festo atque profesto,*

* *Totus item pariterque dies, populis que patris que*

lactare indu foro se omnes, decedere nusquam,

Vni se atque eisdem studio omnes dedere & arti:

Verba dare ut cante possint, pugnare dolose;

Blanditiâ certare, bonum simulare virum se;

Insidias facere, ut si hostes sint omnibus omnes.

Lactantius Divin. Inst. lib. v. cap. ix. cum multa aduersus iniquos & iniustos dixisset, addit tandem: Sed & Lucilius tenebrosam istam vitam circumscriptè breuiterque depinxit his versibus: Nunc verò à mane ad noctem &c.

3. *Græcum te, Albuti, quam Romanum atque Sabinum*

Municipem Pontis, Titij, Annij Centurionum,

Præclarorum hominum, ac primorum, signiferumque

Maluisti dici. Græcè ergò Prætor Athenis,

Id quod maluisti, te, cum ad me accedi, saluto:

Xaïpe (inquam) Tite: lictores, turma omni, cohorsq;

* *Xaïpe. hinc hostis Muti Albutius, hinc inimicus.*

Cicero de Finib. bonor. & malor. lib. i. Res verò bonas verbis electis grauer ornateque dictatas, quis non legat? nisi qui se planè Græcum dici velit: ut à Scæuola est Prætor salutatus Athenis Albutius, quem quidem locum cum multa venustate, & omni sale idem Lucilius: apud quem præclarè Scæuola, Græcum te, Albuti, quam &c. Sed iure Mutius.

4. * *Quam lepidè lexeis composte? ut tesserule omnes*

† Arte, pauimento, atque emblemate vermiculato?

5. *Crassum habeo generum, ne rhetoricoterò tu sis.*

Cicero de Oratore lib. 3. ex personâ L. Crassi: Sequitur continuatio verborum, quæ duas res maximè collocationem primam, deinde modum quandam

* F. Toto itidem pariterque die,

* Lamb. Xaïpe Tite, hinc Muti iam Albutius, h. t.

* Lamb. distas

* Scal. Quam lepidè lexes, composta, ut tesserule o. Arte pauimenti, atque emblemate vermiculato? † al. Endo pauimento,

4 formamque desiderat. Collocationis est, componere & struere verba sic, ut néve asper eorum concursus, néve hiulus sit; sed quodammodo coagmentatus & læuis: in quo lepidè socrer mei [Mutij Scæuolæ] persona lusit is, qui elegantissimè id facere potuit, Lucilius: Quam lepidè lexeis compositæ &c. quæ quum dixisset in Albutium illudens, ne à me quidem abstinuit: Crassum habeo generum &c. Quid ergo iste Crassus, quoniam eius abuteris nomine, quid effecit? Idem illud scilicet, ut ille voluit & ego vellem, melius aliquanto quam Albutius; verum in me quidem lusit ille, ut solet. Idem in Oratore ad M. Brutum: Collocabuntur igitur verba, aut ut inter se quam aptissimè cohæreant extrema cum primis, eaque sint quam suauissimis vocibus: aut ut forma ipsa concinnitasque verborum cõficiat orbem suum: aut ut comprehensio numerosè & aptè cadat. Atque illud primum videamus, quale sit, quod vel maximè desiderat diligentiam, ut fiat quasi structura quadam; nec id tamen fiat operosè. nam esset cum infinitis tum puerilis labor, quod apud Lucilium scitè exagitat in Albutio Scæuola; Quam lepidè lexeis &c. Idem in Bruto: Nullum nisi loco positum, & tanquam in Vermiculato emblemate, ut ait Lucilius, struendum verbum videmus. Quintilianus lib. 1 x . cap. 1 v. Neque enim qui se totum in hâc curâ consumserit, potioribus vacabit: siquidem relicto rerum pondere, ac nitore contempto, tesserulas, ut ait Lucilius, struet, & vermiculatè inter se lexeis committet. Plinius Nat. Hist. lib. xxxv 1 . cap. xxv. Frequentera vero pauimenta ante Cimbricum bellum magnâ gratiâ animorum, indicio est Lucilianus ille versus: Arte, pauimento atque &c. Nonius: Vermiculatum pro minuto.

6

Corneliu' Poblui' noster

* Scipiadas † dicto, tempusq; intorquet in ipsum

* Oti & delitiis, Luci efficta, atque cinado.

† Et sectatori adeo ipsi suo, quo rectius dicas.

Ibat forte domum, sequimur multi atque frequentes.

Festus: Scurræ vocabulum Verrius ineptissimè aut ex Græco tractum ait, quod est * σκωραλεις, aut à sequendo: cui magis assentitur, quod & tenuioris fortunæ homines, & ceteri alioqui, qui honoris gratia prosequerentur quempiam, non antecedere, sed sequi sint soliti; quia videlicet dicat Lucilius: — Corneliu' Poblui' noster &c. Cum secutos videri velit, ob eorum iurgia, non ob adfuetum officium.

7. Quo facitior videare, & scire plus quam ceteri,

Pertisum hominem, non pertesum dicere * ferunt, nam genus.

Festus: † Redarguisse per e literam Scipio Africanus Pauli filius dicitur enuntiasse; ut idem etiam Pertisum. cuius meminit Lucilius, quum ait: Quo facitior videare &c.

8. Quid? Decius, Nuculam, an confixum vis facere? inquit.

Cicero lib. 11. De Oratore: Ambigua sunt in primis acuta, atque in verbo posita, non in re: sed non sæpe magnum risum mouent, magis ut bellè & literatè dicta laudantur: ut illud Africani quod est apud Lucilium: Quid? Decius, &c.

9. Nam si tu fluctus undasque e gurgite salso

Tollere decrèris; ventum prius Hamatum tu

Ventum, inquam, tollas t. c. q. i. l.

Iulius Rufinianus de Figuris: Epagoge fit ex rerum similium collatione vel argumentorum,

argumentorum, salua tamen similitudine. Rerum. ut Virgilius: Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem Pressit huminitens. & Cicero pro Roscio, Comparat occupationes Iouis Opt. Max. Syllæ rebus gestis. Argumentorum autem ut Lucilius: Nam si tu fluctus &c.

10. Armamenta tamen, malum, vela omnia seruo;

Funis enim precisu' cito, atque * anquina soluta est.

Nonius: Anquina vincula, quibus antennæ tenentur.

11. * Hanc catapiratem puer eodem † deferat, vncum,

Plumbi * paxillum rodus, linique metaxam.

Isidorus Orig. lib. xix. cap. 1 v. Catapirates * linea cum massa plumbea, qua maris altitudo tentatur. Festus: Rodus vel Raudm significat rem rudem & imperfectam. nam saxum quoque Raudus appellant Poëtæ. Vulgus quidem in usu habuit, non modo pro ære imperfecto, ut Lucilius, cum ait; Plumbi paxillum rodus &c.

12. Quis hunc currere equum nos atque equitare videmus;

His equitat, curritq;: oculis equitare videmus:

Ergo oculis equitat —

A Gellius Noct. Attic. lib. xviii. cap. v. Pleraque veterum ætas, & hominem equo insidentem, & equum qui insidetur, Equitem dixerunt. Propterea Equitare etiam, quod verbum à vocabulo Equitis inclinatum est, & homine equo vtens, & equus sub homine gradiens dicebatur. Lucilius adèo vir adprimè linguæ Latinæ sciens, equum equitare, dicit his versibus: Quis hunc currere equum &c. Macrobius Saturnal. lib. v. 1. cap. 1 x. Nonius: Equitare quoque Lucilius equum dicit, cum sit hominis equum insidentis.

13. Pistricem validam si nummi suppedibunt,

Addas empleuron, mamphulas que sciat omnes.

Festus: Mamphula appellatur panis Syriaci genus, quod ut ait Verrius, in clibano ante, quam percoquatur, decidit in carbores, cineremque, cuius meminit Lucilius: Pistricem validam &c. Varro lib. 1 v. de Ling. Lat. Pulum quod eo far pinsum. id vbi fit Pistrinum. L. & S inter se sæpe commutant. * Inde Pistor vel Lucilij Pistrina, vel Pistrix.

14. Et velut * in fabricam feruens cum marculo ferrum;

Multorum magnis * tuditantium ictibus tundit.

Isidorus Orig. lib. xix. cap. vii. Marculus, malleus pusillus.

15. Quidni? & scruta quidem ut vendat scrutariu' laudat;

Præfractam strigilem, soleam improbu' dimidiatam.

A Gellius lib. 111. cap. xv. Dimidiatum est quasi dismediatum & in partes duas pares diuisum. Dimidiatum ergo nisi ipsum quod diuisum est dici haud conuenit.

16. Aurum atque ambitio * specimen virtutis utriusque est:

Quantum habeas, tanti ipse spes, tantiq; habearis.

Commentarius vetus in Iuuenal. Satyr. 111 ad illa: Quantum quisque suam numerorum seruat in arca Tantum habet & fidei.

17. Ante fores autem, & triclini limina quidam;

Perditu' * Tyresia tussi grandæui gemebat.

Donatus in Eunuchum Act. 11. Scen. 111. ad versum illum: Incuruus tremulus, labiis demissis, gemens.] Gemens autem ob continuam tussim, sic Lucilius: Ante fores autem &c.

* Turn. angina.

* al. Huc catapiratem.

† E. defer & vncum.

* al. paxillum rodus, al. paxillum rodus.

* al. linea.

* Scal. Scipiadas.

† E. dictum.

* Scal. Mollis, &

delitiis, & lucifuga,

atque cinado. lego:

Orci delitiis, Luci

effigia.

† E. Sectatori adeo:

quo suo nisi quis

malit, Scurræ adeo

ipsiusque suo.

* Scal. σκωραλεις.

* Scal. fortunam,

genus.

† Scal. Redarguisse.

S. Redarguisse.

* ex emendatione Scalig.

* Fr. D. in fabrica.

* ita Scaliger suppleuit.

* al. specimen.

* lego, Tyresiam.

18. *Querquera consequitur febris, capitūq; dolores,*

* Infesti mihi, tanquam Rondes Icadionq;.

Festus: Querqueram febrem, grauem & magnam. Nam quidam quercum dictam volunt, quod id genus arboris quā graue sit, ac durum, tum etiam in ingentem euadat altitudinem. Aurelius autem Opilius frigidam ait dici, & cum horrore trementem. Santra eam ex Græco deducit, qui tremorem eiusmodi *κρόκον* dicunt. Idem: Rondes Icadionq; cum dixit Lucilius, nomina piratarum posuit, tam infestum sibi corpus & ualitudinem referens, quam illi essent saluti nauigantium. Idem: Icadion nomen sæuissimi piratæ.

19. *Tum laterali dolor certissimū nunciū mortis.*

Maximus Victorinus: Liquescentes autē literæ sunt quatuor l, m, n, r. Liquescentes verò ideo dicuntur, quod fluant & quasi intereant, quum consequuntur aliquam breuem syllabam cum quauis alia consonante. Sunt autem duplicis potentia: Nam longam syllabam positione facere possunt, si ita Poëta uoluerit, & breuem non producant.

20. *Nos esse arquatos? surgamus, eamus, agamus.*

Nonius: Arquatus morbus dictus est, qui Regius dicitur quod Arquus sit concolor de virore, vel quod ita stringat corpora ut in arcum ducat.

21. *Inguen ne existat; papule, tamsa, ne boa noxiat.*

Festus: Tamsa dicitur, quum labore viæ sanguis in crura descendit & tumorem facit. Idem: Boa serpens est aquatilis: quem Græci *βόα* vocant. à quā isti obturgescunt. crurum quoque tumor viæ labore collectus Boa appellatur.

22. *Hæc odiosa mihi vitiligo est, non dolet, inquit.*

Festus: Vitiligo in corpore hominis macula alba, quam Græci *ἀλφειά* vocant, à quo nos album. siue à vitio dicta, etiam si non lædit, siue à vitulo propter eius membranæ candorem, quā nascitur inuolutus.

23. *nondum etiam * hæc omnia habebit.*

Formosus, diues, liber, rex solū vocetur.

Porphyrio lib. 1. Sat. 111. ad illa Horatij: — si diues qui sapiens est. Et sutor bonus & solus formosus & est rex. Porro autem Stoici existimant perfectæ sapientia virum omnia habere in quo & Lucilius versatus sic ait: — nondum etiam hæc &c.

24. *Si me nescire hoc nescis, quod querere dico,*

Quare diuinas quicquam, * aut quare debes ipse

Et si scis q. b. e. * scire hoc d. te.

Inulius Rufinianus: Enthymema fit cum periodus orationis ex contrariis sententiis astringitur.

25. ** * * vt me scire volo mihi conscius sum, ne*

damnum faciam. scire hoc se nescit, nisi alios id scire scierit.

Yctares Glossæ versu in Sat. 1. ad illa: — vsque ad eone scire inum nihil est, nisi, te scire hoc, sciat alter. Hæc periodus apud Lucilium posita est * * vt me scire volo &c.

26. ** sponte ipsa suapte*

Adducta vt tunicam & cetera reiceret.

Varro lib. v. de Ling. Lat. Spondeo à sponte. nam id valet & à voluntate. Ideo Lucilius scribit de Cretea, quum ad se cubitum uenerit, — sponte ipsa &c.

* per

* vide Notas.

* Fr. D. sapiens hæc omnia habebit.

* F. aut si querere debes
* F. scire hocca deesse.

f. vt me scire volo, mihi sum puto conscius ipse Ne damnum faciam, scire hoc se nescit, id ni scire alios scierit

* ex emendatione Scal.

27. ** per mihi lectum*

Imposuig; pedem pellibus habes

Porphyrio lib. 1. Sat. v. Horat. ad illud: — quoniam in propria non pelle quiessem. Ex prouerbio sumtum est, in eos, qui mediocritatis suæ obliui, maiora se ipsis appetunt, quos non contineri intra pelliculam dicimus. Et hoc inde sumptum est, quod ductores in pellibus dormirent, cuius rei & Lucilius testis est, cum dicit: — Per mihi lectum &c.

28. ** quibus mende*

Omnibus in rebus fiunt, fieriq; potis sunt.

Nonius: Menda foeminino genere.

29. *velut * olli*

Auceps * ille facit quum improvisò, insidiisq;.

Sernius Petri Danielis.

30. *Luna alit ostrea, & implet echinos, muribus fibras*

Et pecui addit

A. Gellius lib. xx. cap. v. Luna, inquit, Annianus, nunc videlicet senescit, ea re ostrea quoque, sicuti quædam alia, tenuis exsuccaque est. Quum quæreremus, quæ alia item senescente Luna tabesceret; nonne Lucilium, inquit, nostrum meministis dicere: Luna alit ostrea &c.

31. *Vno oculo, pedibusq; duobus, dimidiatus*

Vt porcus

A. Gellius lib. 111. cap. xiv. Dimidiatum est quasi dismediatum, & in partes duas pares diuisum. Dimidiatum ergo nisi ipsum quod diuisum est dici haud conuenit.

32. *Vis est vita, vides, quæ nos facere omnia cogit.*

Varro de Ling. Lat. lib. 1. v. Poëta de cælo semen igneum cecidisse dicunt in mare; ac natam è spumis Venerem coniunctione ignis & humoris, quam haberent vim significantes * Veneris à qua vi nateis, dicta Vita. vt illud à Lucilio: Vis est vita &c.

33. *Nequam & magnus homo, laniorum inmani canes vt.*

Varro de Ling. Lat. lib. v. Quum tria sint coniuncta in origine verborum, quæ sint animaduertenda, à quo sit impositum, & in quo, & quid; sæpe non minus de tertio, quàm de primo dubitatur, vt in hoc: vtrum primum Vna Canis, an Canes sit appellata. dicta enim apud veteres Vna Canes.

34. *Nunc ad te redeo, vt que res me impendat agatur.*

Festus: Me pro mihi dicebant antiqui.

35. *Hæc te imbubinat, & contra te imbulbit at * ille.*

Festus: Bubinare est menstruo mulierum sanguine inquinare. Imbulbitare, est puerili stercore inquinare. dictum ex fimo quod Græci appellant *βόλβιρον*.

36. *Quem præclarus helops, quem A Egypto sargu monebit*

Festus: Sargus piscis genus, qui in Ægyptio mari fere nascitur.

37. *Et pedibus leuâ sicyonia demit honesta.*

Festus: Sicyonia genus calceamenti.

38. ** Suasa quoque omnino † dirimit non * solla dupondi.*

Festus: Sollo Osce dicitur id, quod nos totum vocamus. Lucilius: Suasa quoque o. d. non solla d. id est, non tota.

* refectibo... lectum
Permissi, impositi
suique pudendam pelliculis labi. Vide Not.

* f. Ve quibus

* f. olli scil. aui-
bus.
* f. illic agit

* ex lectione Scal.

* ita supplemus
versum, nisi quis
malit infans. tale
enim aliquid de-
siderari videtur.

* al. Vasa
† lego redimitis
* v. c. sollo.

39. * Nequam

* Scal. Nequam est, aurum auris quous vehementius ambit. Vide Not.

39. * *Nequam aurum est, auris quod vi vehementius ambit.*
Festus in voce Nequam. Hoc versu Lucilij significare ait Sennius Capito, nequam est aurum, quod auris lædat, vel pondere inaurium quum mollißima pars auris inciditur, vel ex auro intelligi pecuniam, cuius respectu & nimia cupiditate homines ad peccandum adduci.

* al. ex alto.

40. *Sicuti mechanici, * quum alto exsiluere petauero.*
Festus: Petauistas Lucilij à Petauero appellatos existimare videtur, cum ait: Sicuti mechanici &c.

41. *Vt petimen naso, aut lumbos cervicibus tangat.*
Festus: Petimina in humeris iumentorum vlcera & vulgus appellat & Lucilij meminit, cum ait: Vt petimen naso &c.

42. *Tum spara, tum rumices portantur, tragula porro.*
Festus: Spara minimi generis iacula à spargendo dicta. Nonius: Spara, quod est genus teli, neutro genere.

43. *Varronum, ac rupicum squarrosa, in condita rostra.*
Festus: Squarrosi ab eadem squamarum piscium similitudine dicti, quorum cutis exsurgit ob assiduam illuuiem.

* ita Scal. al. subit.

44. *Vt veles bonni, sub vitem qui * sumicit hastas.*
Paulus ex Festo: Sub vitem hastas iacere dicitur veles, quum eas sub manu sursum mittit.

* Scal. suppus.

45. *Si vero das, quod rogat, & si suggeri * suppus.*
Festus: Suppus antiqui dicebant, quem nunc supinum dicimus ex Græco, videlicet pro aspiratione ponentes literam; vt quum iidem ὄλας dicunt & nos siluas: item ἔξ, lex: & ἑπτα septem. eius vocabuli meminit etiam Lucilij: Si vero das quod &c.

* ex emendatione Scal.

46. *Tapullam ridenti legem * concere Opimi.*
Festus: Tapullam legem conuiuialem ficto nomine conscripsit iocoso carmine Valerius Valentinus. cuius meminit Lucilij hoc modo: Tapullam rident, &c.

* ita Scal. Turn. Nemo hic vindicias, neque sacra aut numina retur. E. — nemo hic Nec numen, nec vindicias, neque sacra veretur.

47. * *Nemo hic vindicias, numen, neque sacra veretur.*
Festus: Vindicia appellatur res eæ, de quibus controuersia est, quod potius dicitur ius, quia fit inter eos qui contendunt.

* lego, — ut si Esurienti ex ore leonis exsculpera p.

48. *Pascali pecore ac montano, birto atque soloce.*
Festus: Solox lana crassa, vel pecus lana contextum.

* Had. Iun. agunturque omnia vorsum. E. eunt rursus omnia vorsum.

49. * *Vti esurienti leoni ex ore exsculpera predam.*
Nonius: Exsculpera est extorquere.

* I. Guil. Vole totum hic s. incessura videtur.

50. *Intereunt, labuntur, * euntur omnia versum.*
Nonius: Intereunt & Occidi ad inanimata veteres vehementi auctoritate posuerunt.

* f. Hærebit mucro gladii que.

51. * *Velle totum hic semper in captum videtur.*
Nonius: Totum dicitur, quasi volutum vel volubiliter.

* I. Lipf. ubi acquierunt, cum sibilus instat, vel, sibilus instat.

52. * *Hærebat mucro, gladium in pectore totum.*
Nonius: Gladium neutri generis.

53. *Saxa & stridor * ubi atque erunt, dum sibilus instat.*
Nonius: Sibilus masculino genere.

54. *Durum, molle voras, fragmenta interfici panis.*
Nonius: Intereunt & Occidi ad inanimata veteres vehementi auctoritate posuerunt.

55. *Concilio antiquo sapiens vir solus fuisse.*
Sennius Petri Danielis Anselij.

56. *Qui campos, collesque gradu perlabitur vno.*
L. Apuleius Florid. lib. IV. de equi commoditatibus loquens: Hisce igitur moramentis omnibus, qui volunt deuitari, atque vectorem sibi met equum deligunt, diutinae fortitudinis, viuacis pernicitatis: idem & ferre validum & ire rapidum: Qui campos c. g. p. u. vt ait Lucilij:

57. *Non tango, quod * auarus homo est, quodq; improbus tango.*
Iulius Rufinianus: Antiphrasis est figura sententiæ, cum quædam negamus nos dicere & tamen dicimus.

* al. auarus modo est. Ita emendo, pro quod vulgo legitur: omitto.

58. *Vellem cum primis, fieri * si forte potisset.*
Aconius Padianus in Diuina. Cicer. Incipiebant enim veteres ab inuocatione Deorum, quale est: Præfatus Diuos folio infit ab alto; aut ab reprehensione superioris tēporis vt ait Lucilij: Vellem cum primis &c.

* al. Si forte potisset.

59. *Vicimus, ô socij, & magnam pugnam pugnans.*
Donatus in Eunuchū Terentij Act. V. Sc. I. ad illa verba: Dabit hic aliquā pugnam.] pro stupro. vt, At non in Venerem segnes nocturna que bella. vt, Veretur que bella & ingens facinus. vt Lucilij: Vicimus, ô socij &c. Idem in Adolph. Act. V. Sc. I. ad illa: Pugnaueris, magnam rem feceris.] sic Lucilij: Vicimus &c. Idem ibidem Sc. IV. ad illa: Vitam duram quam vixi.] ἀγρονομός vt Lucilij: — magnam pugnam.

60. *Rhodos Carpathium in pelagus se inclinat apertum.*
Porphyrius in Horat. Carm. I. od. 7. ad illud: Laudabunt alij claram Rhodon.] Propterea claram, quod soli sit opposita, dicit, de qua & Lucilij sic ait: Rhodos Carpathium in &c.

61. *Carpathium mare transfuectus cænas Rhodi.*
Iunius Phylargyrus in IV. Georg. Virgil. Carpathium mare inter Rhodum & Alexandriam, quod abesse dicitur à Carpatho insula.

62. *Iudicis Hortensii est ad eam rem nata palestra.*
Porphyrius in Hor. Carm. I. Od. XXVII. ad illa: Natis in usum leuiæ scyphis.] Natis, id est, ad hoc specialiter inuentis & factis. Sic, Animal propter conuiuia natum. & Lucilij: Iudicis Hortensii &c.

63. *Vt Prætoris cohors, ut nostris dixit harsipex.*
Porphyrius in lib. I. sat. V. Hor. ad illud: — laudat Brutum, laudatq; cohortem.] Cohortem comites dicit Brutus, qui in consilio eius erant. Sic & Lucilij ait: Vt Prætoris cohors &c.

64. * *Principio exitus dignus, exodiumq; sequetur.*
Vetus Commentar. in Iuuenal. Sat. I. ad illud: — Tandemq; redit ad pulpita notum exodium.] Exodiarius apud veteres in fine ludorum intrabat, quod ridiculus foret: vt quidquid lacrymarum atque tristitiæ coëgissent ex Tragicis affectibus, huius spectaculi rissus detergeret. Huius & Lucilij meminit: Principio exitus &c.

* Fr. D. Dignus principio exitus, exodiumque sequetur.

* F. Agipes cum vocem, vel certe, tum.

90. ——— * *Agipes vocem mittere capit.*

Festus: Pedarium Senatorem significat Lucilius, cum ait: — Agipes vocem m. c. qui ita appellatur quia tacitus transeundo ad eum cuius sententiam probat, quid sentiat, indicat.

* lego, ut querqueram febris.

91. *Iactans me * ut febris querquera.*

Paulus ex Festo: Querqueram, frigidam cum tremore à Græco κέρκη certum est dici.

92. ——— *Mantisa obsonia vincit.*

Festus: Mantisa additamentum dicitur lingua Tusca, quod ponderi adiicitur, sed deterius & quod sine vlllo vsu est.

93. *Equum pedibus stlembum.*

Festus: Stlembus grauis, tardus, sicut Lucilius pedibus stlembum dixit equum pigrum & tardum.

94. *Vinum Crucium.*

Festus: Crucium quod cruciat. vnde Lucilius vinū insuaue Crucium dixit.

95. *Qui schedium facit inconditum & inelaboratum.*

Festus: Schedia genus nauigij inconditi, trabibus tantum inter se connexis facti, quo mercimonia circumferunt post amissam nauem. Vnde Schedia vsus quoque Poëmata dicit & versus, non satis perfecti, qui essent. Appellauit Schedium * Lucilius, cum dixit: Qui schedium fa. &c. L. Apuleius de Deo Socratis: Nec enim metuo ne in frivolis displiceam, qui in grauioribus placui. Sed vt me omnifariam noueritis: & in isto, vt ait Lucilius schedio & incondito experiemini, an idem sim repentinus qui & præparatus.

* Ita Festi fragm. supplerunt P. Pithæus & Fulv. Ursinus.

* Scal. abii

96. *Terra * abiit in nimbos, himbresq; ———*

* Turn. septimonium nominatum

Varro de L. Lat. lib. 1 v. Vbi nunc est Roma, * septem montium demissior infimus locus. Infimus, humillimus, quod in mundo infima humus. Humor hinc itaque. Ideo Lucilius, Terra abiit &c.

* al. fias.

97. ——— *Cæcilius Pretor ne rusticus * fiat.*

Varro de L. Lat. lib. v 1. In pluribus verbis A. ante E. alij ponunt, alij non: vt quod partim dicunt Scæptrum, partim Sceptrum; alij Fænus, alij Fenus; sic Fænicia & Femicia; à quo rustici Pappum Mæsum, nõ Mesum: à quo Lucilius scribit, Cæcilius ne rust. fiat. Diomedes lib. 11. Detractionis sunt æquæ quatuor Barbarismi: temporis, literæ, syllabæ, aspirationis. Temporis; vt, Fernere Leucaten. Literæ; vt, si quis detracta A litera Pretor dicat, vt Lucilius, Pretor ne rusticus fias. quum debeat Æ pronuntiar Pretor: sed structuræ gratia syllaba longa corripitur.

98. *Ergo Pratorum est ante preire ———*

Varro de L. Lat. lib. 1 v. Prator dictus qui præiret iure & exercitu.

99. ——— *quantum hinnitum atque equitatum.*

Varro de L. Lat. li. vi. Multa ab animalium vocibus translata in homines: partim

nes: partim quæ sunt aperta, partim obscura. Perspicua, vt Lucilij, Quantum hinnitum &c.

100. ——— *quadranti rati.*

Varro de L. Lat. lib. 1 v. Auentinum aliquot de caussis dicunt. Næuius ab auib; quod eò se ab Tiberi ferrent aues: alij ab rege Auentino Albano quod ibi sit sepultus: alij ab aduentu hominum, quod commune Latiorum ibi Dianæ templum sit constitutum. Ego maxime puto ab aduectis: nam olim paludibus mons erat à reliquis diclusus. Itaque eò ex vrbe qui aduehebantur ratibus, quadrantem soluebant. cuius vestigia, * quod ea, qua tum itur, Velabrum, & vnde † ascendebant ad rumam noua via lucus est, & facellum larum, Velabrum dicitur à vehendo. Velaturam facere etiam nunc dicuntur, qui id mercede faciunt. Merces dicitur à merendo & ære. Hinc vecturæ, quas soluebant hi, qui ratibus transibant, Quadrans, ab eo Lucilius scripsit: — quadrant' rati. Festus: * Ratum * Ex restitutione Scal. Quadrantem signauit Tarquinius rex, quem . . . . & Opilius Aurelius dictum putant, quod in eo, & triente ratis fuerit effigies, vt nauis in asse. Vnde Lucilius quadrantem quoq. ratium vocat, cū ait: — quadrant' rati.

* Scal. quod quænum iur. † Scal. ascendebant ad Rumiam, Noua via, ubi Lucus.

101. *Persium non curo legere: Lælium Decimum volo.*

Cicero de Oratore lib. 11. Nam vt C. Lucilius homo doctus & perurbanus dicere solebat: ea que scriberet neque ab indoctissimis neque ab doctissimis legi velle, quod alteri nihil intelligerent, alteri plus fortasse quam ipse de se: quo etiam scripsit: Persium non curo legere. (hic enim fuit, vt noramus, omnium fere nostrorum hominum doctissimus.) Lælium Decimum volo. Quem cognouimus virum bonum & non illiteratum, sed nihil ad Persium.

Plinius Nat. Hist. lib. 1. Epist. ad Vespas. Hæc doctissimum Persium legere nolo; Lælium Decimum volo. Quod si hoc Lucilius, qui primus condidit stili nasum, dicendum sibi putauit. Cicero de Finib. lib. 1. Nec vero, vt noster Lucilius, recusabo, quo minus omnes mea legant. Vtinam ille Persius: Scipio verò & Rutilius multò etiam magis: quorum ille iudicium reformidans, Tarentinis ait se, & Consentinis, & Siculis scribere. faceret is quidem sicut alias: sed nec tam docti tunc erant, ad quorum iudicium elaboraret; & sunt illius scripta leuiora, vt vrbalitas summa appareat, doctrina mediocri.

102. *Prinsquam Theognis nasceretur.*

A. Gellius lib. 1. cap. 111. Hoc profecto nemo ignorauit, etiam priusquam Theognis, vt ait Lucilius, nasceretur.

103. * *Lactentia coacta cum melle bibi.*

Caper de Orthographia & Latin. verb. Lactens, qui lacte abundat.

* rescribit — Lactentia Coa Clara cum melle bibi —

104. * *Huic Terentia Orbilia.*

Martianus Capella lib. 111. Lucilius in datiuo A. & E. coniungit.

* f. Huice, vt fiat principium Hexametri.

105. * *Mænius columnam cum peteret.*

Porphyrius in Horat. lib. 1. Sat. 111. Mænius fertur domo suâ, quam ad forum habebat, diuenditâ, vnam columnam sibi ibi excepisse, vnde gladiatores spectaret, quæ ab eo columna Mænia nominabatur. cuius & Lucilius sic meminit: Mænius column. &c.

* rescribo, — columnâ Mæni cum peteret, vel cum aperet.

106. ——— *Valerî sententia dia.*

Porphyr. in Hor. lib. I. Sat. VI. ad illud: contra *Leninum Valerî genus*.] Periphraſim autem neceſſario fecit, ſicut Lucilius cum dicit: *Valerî f. d.* Quia ſcilicet nomen quatuor breuium ſyllabarum, & ideo non poteſt in Hexametrum verſum recipi.

107. ——— *murexq; marinus.*

Acron in Horat. lib. II. Sat. IV. *Murex* genus eſt piſcis.

108. ——— *echinus*

*ex emendatione Scal. * *Cinnabari infectus.* ———

Acron in Hor. lib. I. Sat. VI. ad illud: — *aſtat echinus vilis*.] *Echinum* dixit vas falis, in modum echini marini. alij ampullam vitream; alij lignum dicunt cum vnicinis, in quo ponuntur calices; alij ampullam ſcoream, iuxta illud Lucilij: *Echinus chinaba infectus*.

109. ——— *gustavi cruſtula ſolus.*

Acron in Hor. lib. I. Sat. I. ad illa: *ut pueris olim dant cruſtula blandi Doctores*.] *Cruſtula* placentas. *Cruſtula* quando in neutro genere dicimus, edulia ſignificamus. *Commentar. Vernus* in *Iuuenal. lib. III. Sat. IX. ad illud: — Lambentii cruſtula ſeruo*.] *Cruſtula*, ſpecies operis piſtorij. Lucilius: — *gustavi cruſtula f. id eſt*, placentas.

*al. *Brutaces bilinguis*.

110. ——— * *Brutace bilingui.*

Porphyrion in Hor. lib. I. Sat. X. ad eum locum: — *Canuſini more bilinguis*.] *Bilinguis* dicitur, quoniam vtraque lingua *Canuſini* uſi ſunt; ſicuti per omnem illum tractum Italiae, quem ex maiori parte Græci incoluerunt: ex quo Magnæ Græciæ nomen accepit. ideo ergo & *Ennius* & *Lucilius*, *Brutace bilingui*, dixerunt.

111. ——— *efflantq; elatis naribu' lucem.*

Marus Victorinus lib. I. de Syllabis: Videtur plurimis eſſe quintus communium ſyllabarum modus, qui apud *Lucilium* & veteres multos eſt frequentatus, ut correpra vocalis definat in s, & excipiatur ab alia conſonanti, vel vocali loco conſonantis poſita.

112. *Gnatis parce tuis.* ———

Seruius in *X. Æn.* ad illud. *Natis parce tuis*.] *Parce*, ſecundum antiquos *serua*, ut apud *Lucilium* & *Ennium*: *Gnatis p. t.*

* f. — *ager horret & alget.*

113. ——— * *horret & alget.*

Seruius in *XI. Æn.* ad illa: — *tum laud ferre: s haſtis Horret ager, campi q; armis ſublimibus ardent*.] *Horret ager*, terribilis eſt. Eſt autem verſus *Ennianus*, vituperatus à *Lucilio*, dicente per irriſionem, debuiſſe eum dicere: — *horret & alget*. Vnde *Horatius* de *Lucilio*: *Non ridet verſus Ennî grauitate minores*.

* lego — *uertit*.

114. ——— * *& vellit mappas, mantella, merumq;.*

Seruius in lib. I V. *Georg.* ad illa *Virgilij*: *tonſisq; ſerunt mantilia villis*.] *Varro* appellat *Mantelia* ſeu *Mantella*, quaſi *manutera*. Cæterum *Plautus* huius ſingulare

ſingulare Mantellum poſuit in *Captiu*. *Nec ſycophantiis, nec fucis vllum mantellum* obuiai eſt. *Lucilius* autem *Mantella* dixit, — *mappas, mantella*, m. quæ Græci *μάρινα* vocant. *Innius Philargyr. ibidem*. *Porphyr. lib. II. Sat. III. Hor.* *Mappas* antiqui dicebant, quæ nunc *manilia*. *Lucilius*: *Et vellit mappas*.

115. * *At quidem te ſenium atque inſulſe Sophiſta.*

* f. *At Dixte*, vt ſubaudiat, per-dant.

Donatus in *Ennuch. Act. II. Sc. III. ad illum locum*: *Vt illum Dî Deoq; ſenium per-dant*.] Plus dixit *ſenium* quàm *ſenem*. Et *ſenex* ad ætatem refertur: *ſenium* ad conuicium. ſic *Lucilius* ait, *At quidem te &c.*

116. *Tuam vt memoriam retineas.*

Donatus in *And. Act. V. Sc. IV. ad illa*: *Memo vt ſubſtet hoſtes*.] *vt ne, non. Lucilius*, *Tuam vt memor*, &c.

117. ——— *Myconi calua omni iuuentus.*

Donatus in *Hecyr. Act. III. Sc. IV. ad illa*: *Magnus, yubicundus, criſpus*.] *Imperitè Terentium* de *Myconio criſpum* dixiſſe aiunt: quum *Apollodorus caluum* dixerit: quod propriū *Miconis* eſt, vt *Lucilius*, *Miconi omnis c. i.* Vnde etiam prouerbium Græcum *μικόνι φάλαγγς*.

118. ——— * *Carcer vix carcere dignus.*

* vide Notas.

Donat. in Adelp. Ac. III. Sc. II. ad illa: *vix ſum campos animi*.] aut *vix* tandem; aut *vix*, non. vt *Lucil. Carcer vix c. d.* *Idem* in *And. Act. I. Sc. II. ad illud*: *Carnifex que loquimur*.] aut *excarificans dominum*, aut ipſe dignus *carnifice*, vt caro fiat, id eſt, lanietur. *Lucilius*, *Carcer vix c. d.* *Idem* in *Ennuch. Ac. III. Sc. II. Vix* aut difficile ſignificat, aut nō, vt ſit nec hoc. *Lucil. Carcer v. c. d.* *Idem* *ibidem Act. IV. Sc. III. ad illa*: *Quin inſuper ſcelus*.] *ἐνδύος*. Plus enim eſt ſcelus, quàm ſceleſtus. vt *Lucil. Carcer v. c. d.* *Idem* in *Phorm. Act. II. Sc. III. ad illud*: *Aut tandem carcer*.] non *carcerarium*, ſed *carcerem* aſperius appellauit. ſic *Lucil. Carcer v. c. d. & vix* pro non.

119. ——— *lecti omnes: Atticon hoc eſt.*

Donat. in Phorm. Act. I. Sc. II. ad illud: *Accipe, hem. lectum eſt*.] *abſolutè*, nam non dicit quid, vtrum debitum, an argentum lectum.

120. ——— *animo ac virtutibus.* ———

Donat. in Adelp. Ac. II. Sc. I. ad illa: *Ornatus eſſes ex tuis virtutibus*.] *Sic veteres* per ironiam virtutes pro flagitiis dicebant: *Lucil. animo ac virtut.*

121. *Centum genera ſolæciſmorum.*

Iſidorus Orig. lib. I. cap. XXXII. *Fiunt præterea ſolæciſmi & plurimis modis.* Nam *Lucilius* *Centum gen. ſolæciſm.* dixit, quos omnes vitare potius quàm ſequi debet, qui regulam rectè loquendi ſtudet tenere.

121. *A me auxiliatus ſi eſt.*

Præſtannus lib. II. & VII. Auxiliatus paſſiuè *βονθυλις*.

123. ——— *anſeris herbili' virus.*

Seruius P. Danielis. *Virus*, id eſt foetor.

124. ——— *stat sentibus fundus.*

Donatus in Andr. Act. IV. Sc. II. ad illud Terentij: Per me stetit.] hoc est esse, vt Virg. — desertaque montis Stat domus. aliter plenum est, vt idem: Stant & iuniperi & castaneæ hirsutæ. aliter horreat. vt: — stant lumina flamma. & Lucilius: — stat sentibus fundus.

125. *Ex facie florens delegeris* ———

Donat. in Eunuch. Act. IV. Sc. IV. ad illa Ter. Quem in verò videre velles Phadria?] verò, pulchrè. Pulcher est enim cuius forma nec odium, nec conuitium commeruit. Lucilius in Satyr. * * ex facie &c.

* lego, — Pedetentim hunc resalutem.

Charisius lib. II. Pedetentim.

127. ——— *fici comeduntur & vine.*

Charisius lib. I. Hæc fici & hæc fici & has ficos facit: genitiuus enim singularis huius fici, non huius ficos est. Idem eodem lib. paulo post.

* lego, rostra

128. ——— ** extra acceptoris & unguis.*

Charisius lib. I. Acceptor & Accipiter, Virgilius enim Accipiter dixit, Lucilius autem Acceptor.

129. ——— *gibbere magno.*

Charis. lib. I. Gibber, vt ait Verrius, ipsum vitium dicitur, vt Tuber.

* V. C. Cum illi fora erat. f. Tuncilli fora erant, vel potius, — illa Quum fora isant.

130. * *Quum illa fora itant.*

Charis. lib. I. Forum neutro genere dicimus locum agendis rebus destinatum, aut quum commercium significamus.

131. *Plure foras vendunt.* ———

Charis. lib. I. Plure aut Minore emptum antiqui dicebant.

* Et. D. Assiduas ficos.

132. * *Assiduas ficos.* ———

Charis. lib. I. Hæc ficos & hæc fici, & has ficos facit. genitiuus enim singularis huius, fici non huius ficos est.

133. ——— *Legem*

Viternus Licini ———

A. Gellius lib. II. cap. XXIV. Lex deinde Licinia rogata est; quæ cum certis diebus, sicuti Fannia, centenos æris impendi permisisset, nuptiis ducentos indulset, cæterisque diebus statuit æris tricenos; cum & carnis aridæ & fassamenti certa pondera in singulos dies constituerit: si quidquam esset natum è terra, vite, arbore; promiscè & indefinitè largita est.

* For. candidi. — 134. ——— *Fanni * centenisq; misellas.*

A. Gellius lib. I. I. cap. XXIV. Lex Fannia, quæ Ludis Romanis item Ludis Plebeis & Saturnalibus & aliis quibusdam diebus in singulos dies centenos æris infami concessit, deceraque aliis diebus in singulis mensibus tricenos; cæteris autem omnibus diebus denos, hanc Lucilius Poëta Legem signat,

CUM

cum dicit, — Fanni cent. mis. in quo errauerunt quidam Commentariorum in Lucilium scriptores, quod putauerunt Fannia Lege perpetuos in omne dierum genus centenos æris statutos. Centum enim æris Fannius constituit, sicuti supra dixi, festis quibusdam diebus; eosque ipsos dies nominauit. aliorum autem dierum omnium in singulos dies sumptus inclusit intra æris aliàs tricenos, aliàs denos.

Macrobius Saturnal. lib. III. cap. XVII. Fannia autem Legis seueritas in eo superabat Orchiam Legem, quod in superiore numerus tantummodo cænantium cohibebatur, licebatque secundum eam vniciuique bona sua inter paucos consumere: Fannia autem & sumptibus modum fecit assibus centum. Vnde à Lucilio Poëta festiuitatis suæ more Centussis vocatur.

135. *Ani noceo.*

A. Gellius lib. IV. cap. XVI. Lucilius in datiuo casu ani dicit, non anui.

136. ——— *prodes amicis.*

Macrobius de differentiis & societatis. Græci Latiniq; verbi: Similiter apud Latinos Imperatius nascitur ab infinito abiecta vltima, Cantare, Cantæ; Monere, mone; Legere, lege; Ambire, ambi; Ferre, fer; Esse, es, & Ades & Prodes.

137. ——— *primum facie quod * honestas*
Accedit. ———

* ex emédar. Scal.

A. Gellius lib. IX. cap. XIV. In casu autem dandi, qui purissimè locuti sunt non Faciei vti nunc dicitur, sed facie dixerunt.

138. *Scinde, puer, calam, vt caleas.* ———

Seruius in VI. Æn. Virg. Calas dicebant maiores nostri fustes, quos portabant ferui sequentes dominum ad prælium, vnde etiam Calones dicebantur. Nam consuetudo militis erat Romani, vt ipse sibi arma portaret, & vallum, quod dicebant Calam. Sic Lucilius; Scinde puer calam &c. id est, ô puer frange fustes & fac focum.

139. ——— *resultantes adesq; lacusq;.*

Seruius in I. Æn. ad illa, dependent lychni laquearibus aueris.] Principaliter lacus dicitur, vt Lucil. resultantes æ. que l. que. Diminutio Lacunar facit. Horat. nec mea renidet in domo lacunar. Inde fit alia diminutio Lacunarum, & per ἀντίστοιχον Laquearum. Isidorus Orig. lib. XV. cap. VII.

140. *Ecquem Pamphilum queris.*

Seruius in I. Æn. Quem vacat. nam de vno loquebatur.

141. ——— *χίοςται δωδώνης.*

Οἰον ———

Seruius in I. Georg. ad illa Virg. Sunt & Amineæ vites firmissima vna Tmolus. & assurgit quibus & rex ipse Phœneus.] De Lucilio tractum est, qui ait: — Χίοςται δωδώνης &c.

142. *Vxori legata penus* ———

Seruius in I. Æn. Sanè dicimus & hic & hæc & hoc penus: sed in masculino &

C

lino &

lino & feminino genere quartæ est declinationis, in neutro tertîæ, quomodo pecus, pecoris.

143. *Apollo Pulcher dici non vult.*

Seruius P. Danielis Anrelij.

144. *Scorta Pyrgentia.*

Seruius eiusdem.

145. *Vultis? empta est: nolitis? non empta est.*

Diomedes lib. 1. in verbo Nolo: Apud veteres reperimus; Id quod non vultis, nolitis. vt est apud Lucillum: Vultis? empta &c. Ex hoc vulgo faciunt Imperatiuum noli.

146. *Et suffocare conatur.*

Diomedes lib. 1. Præfoco, præfocui, Probus quasi nouam vocem miratur. angit enim veteres dicebant. vt Virgilius: — & faucibus angit inhærens. Lucilius tamen ait: Et suffocare c.

147. — *pergit capulare cadauer.*

Fulgentius Planciades de Prisco sermone: Capularem nominari volunt senem iam morti contiguum; quin & reos capulares dicebant, qui capulo digni fuerant, vnde & Lucilius ait: Pergit capul. c.

148. *Serenu' fuit.*

Quintilianus Inst. Orat. lib. 1 x. cap. 1 v. Cæterum consonantes quoque, eaque præcipue, quæ sunt asperiores in commissura verborum rixantur, & s vltima cum x proxima, quarum tristior etiam, si binæ collidantur, vt, ars studiorum: quæ fuit causa & Seruio, vt dixi, subtrahendæ s literæ, quoties vltima esset alia que consonante susciperetur: quod reprehendit Lauranians, Messalla defendit. Nam neque Lucilium putant vti eadem vltima, quum dicit: Serenu' fuit, &, dignu' loco.

* Scali pulliprema. 149. *Subulo, * pullipremo.*

Ausonius Epigramm. L x i x. Quid Marcus? Fæles nuper pullaria dictus; Corrupti torum qui puerile secus. Peruersæ Veneris postico vulnere fof-for, Lucili Vatis, Subulo, pullipremo.

150. — *Viscus aprinum.*

Charisius lib. 1. Item Caprina & Aprugna cur dissimiliter deriuetur, quæri solet, quibus respondebimus vtrumque per i profertur debere, sed in altero vsu u literam celebrari, quamuis Lucilius, Viscus aprinum, non aprinuum dixerit.

151. — *Agrariu' mergus.*

Iulius Capitolinus in vita Persinacis: Auaritiæ suspitione priuatus non caruit, cum apud vada Sabatia oppressis fanore possessoribus, latius suos teneret fines. Deniq. ex versu Luciliano agrarius mergus est appellatus.

152. *Oleum Cassinas.*

Priscianus lib. 7 1 1. Oleum Cassinas neutrum pro Cassinate dixit.

153. *Carissam.*153. *Carissam.*

Festus: Carissam apud Lucilium * vstram significat.

* v. c. vstrum.

154. *Α'λγν' ἴθνησιν.*

Seruius in x. Æn. ad illum locum Virgilij: — *meq; hoc ita ponere sentis.*] Ponere, facere. Sic Lucilius Homerum secutus, qui ait, Α'λγν' ἴθνησιν, id est, fecit.

155. *Ninguis.*

Charisius lib. 1. Ix terminata masculina & feminina & communia inuenies, quorum genitiuus cis exit, vt hic Calix, calicis, hæc Pix picis, hic & hæc & hoc Felix, felicis. Excipitur hoc solum Nix, quod contra rationem niuis facit, licet veteres ninguis declinauerunt, è quibus est Lucilius.

156. *Strigilim.*

Charisius lib. 1.

157. *Iagerum.*

Charisius lib. 1. Quum verò e, vel i, vel u terminetur ablatiuo singulari um accipit, & facit genitiuum pluralem, datiuus & ablatiuus bus syllaba finiuntur, veluti ab hoc Rege, regum, regibus; ab hac Naui, nauium, nauibus; ab hoc Portu, portuum, portubus. Inueniuntur tamen apud auctores etiam his contraria. Nocerum enim Cælius dixit, * Lucilius Iugerum, Gel- * v. c. Cæcilius, lius verò Regerum & Lapidorum: quum cum syllabam nunquam accipiat Naterum, ablatiuus e terminatus, nisi cum producitur, vt ab hac Re, rerum; Die, dierum; Specie, specie rum; Facie, facierum.

158. *Εὐφωνα.*

Consulius Cbirius Fortunatianus, Rhetor. lib. 1 1 1. Quæ verba magis sonantia sint ea potius collocemus, quæ Lucilius εὐφωνα appellat, id est, vocalia.

159. *Canaliculam.*

Nonius: Canalis Feminino; Lucilius καναλιόμης Canaliculam dicit.

160. *Corolla.*

Isidorus Orig. lib. x i x. cap. x x x. Primum ornamentum Corona in signe victoriæ; siue Regij honoris signum. quæ ideo in capite Regum ponitur ad significandum circumfusus * in orbe populos, quibus accinctus, quasi * f. in orbem. caput suu, coronatur. Hæc à Lucilio Corolla, ab Homero σαρπάνη dicta est.

161. *Vappones.*

Probus in Catholicis nominum.

162. *Aquilum.*

Glossarium: Aquilum μέλας, ὡς Ἀκίλιος.

163. *Gullocæ.*

Glossarium: Gullocæ. καγουσόμενα Gallioçæ κάρυα μερὸς παρὰ Ἀκίλιον.

164. Arnobius aduers. Gent. lib. 1 1. Quia Fornicem Lucilianum, & Marsvam Pomponij obsignatum memoria tenetis.

165. *Idem lib. v.* Ocrisiam prudentissimam fœminam Diuos inferuisse genitali: explicuisse motus certos. Tunc sancta & feruentia numina Vim omnisse Lucilij, ac Regem Seruium natum esse Romanum.

166. *Hieronymus ad Chromatium:* Secundum illud de quo *semel in vita Crassum* ait risisse Lucilius: *Similem habent labra lactucam, a fino carduus comedente.* *Idem ad Demetriadem:* Et M. Crassum *semel in vitâ* scribit risisse Lucilius. *Idem aduersus Ruffinum:* Ego certè vt homini seuerissimo risum moueam, vt imiteris aliquando Crassum, quem *semel in vitâ risisse* scribit Lucilius. *Cicero de Finib. lib. v.* Dicimus aliquem hilarè viuere. Igitur si *semel tristior effectus* est, hilara vita amissa est? At hoc in eo M. Crasso, quem *semel ait in vitâ risisse* Lucilius, non contrit, vt ea re minus *ἀγέλας*, vt ait idem, vocaretur. *Idem Tusculan. Quest. lib. I II.* Nec verò ea frons erat, quæ M. Crassi illius veteris, quem *semel ait in omni vitâ risisse* Lucilius, sed tranquilla & serena. *Macrobii Saturual. lib. I I. cap. I.* Neque ego sum nescius, vos nec tristitiam nec nubilum vultum in bonis ducere, nec Crassum illum, quem Cicero auctore Lucilio *semel in vitâ risisse* scribit, magnopere mirari. *Asconius Padianus in Orat. Cic. II. contra Verrem ad illa:* *Semel ait se in vitâ perticuisse coniummationem Verri precipitem.* Nam *semel vicinum* est ad penè nunquam. ex eodem sensu est, quod *semel in vitâ risisse* Crassum scribit Lucilius. vnde Virgilius mihi videtur dixisse: Tum primum nostri Cacum videre timentem.

Ammianus lib. xxvi. Excessit autem vita Procopius anno 40. mensibus 10. corpore non indecoro, nec mediocris staturæ, subcuruus, humumque inuendo semper incedens, perque morum tristium latebras illius similis Crassi, quem *in vitâ semel risisse* Lucilius affirmat & Tullius.

167. *Plinius Nat. Hist. lib. VIII. cap. XLVIII.* De generibus lanarum & vestium loquens: Crebra Papauerate antiquiorem habent originem, iam sub Lucilio Poëta in Torquato notata.

168. *Servius in VI I I. Aen. Virg. ad illum locum:* — viridique in litore conspiciuntur sm.] Horat. — & amica luto sus. Sciendum tamen hoc, esse vitiosum in monosyllabum finiiri versum, nisi forte ipso monosyllabo minora explicentur animalia, vt, Parturient montes, nascetur ridiculus mus. *gratiosiores enim sunt ista versus secundum Lucilium.*

169. *Cicero in Bruto de L. Crasso loquens:* Multæ deinde caussæ, sed ita tacitus Tribunatus, vt nisi in eo magistratu canauisset apud Praeconem Granium, idq; nobis bis narrauisset Lucilius, Tribunal Plebis nesciremus fuisse.

170. *Quintilianus lib. I. cap. V. Inst. orat. Taceo de Tusci & Sabini & Praneslini, quorum sermone utentem Vechium Lucilius insectatur.*

171. *Commentator Vetus Horatii lib. I I. Sat. I. ad illa:* — me pedibus delectat claudere verba Lucili riu nostrum melioris viroque Ille velut fidis arcana sodalibus olim Credebat libris.] Hoc Lucilius ex Anacreonte traxit & Alcæo Sapphoque Græcis Lyricis, quos ait Aristoxenes libris propriis amicorū loco vfos fuisse. Dicitur enim Lucilius vitam suam scripsisse, & non sibi pepercisse.

172. *Porphyr. in Hor. lib. I I. Sat. I I. ad illud:* Primum nam inquiram, quid sit furere.] Ostendit quid sit furor, vt Lucilius .....

173. *Donatus in Adelp. Ter. Act. I I I. Sc. I. ad illa:* E re nata melius fieri hand potuit.] Sic propriè dicimus de iis quæ contra voluntatem nostram acciderunt: vt nunc vitiam virginis. Ergo è re nata, ex vitio virginis. Sic Lucilius, p...i...i...

174. *Festus:* Ranam vocem significare ait Verrius raucam, & parum liquidam

quidam proxime canum latrarum sonus autem, vnde etiam caudidicus pugnaciter loquens, rabula appellabatur, vt est apud Lucilium.....

175. *Idem:* Remillū dicitur quasi repandum. . . . Lucilius, *suda*. . . . remillum.

176. *Idem:* Saberies arboris genus ex qua cortex natatorius detrahitur, Lucilius . . . . si hibernacul.

177. *Glossarium:* Antonium *προβουλαριον, ἀε Λυκίλι* &.

VERSUS ALIQUOT
citati quidem omisso auctoris nomine aut
perperam adscripto, à doctis tamen Lucilij
esse existimati.

*

178. — Cuius non audeo dicere nomen?

Quid refert, dictis ignoscat Mutius, an non?

Inuenalis lib. I. Sat. I. — vnde illa priorum Scribendi, quodcumque animo flagrante luberet, Simplicitas; Cuius non audeo dicere n. &c.

Vide Notas.

179. — Granium autem

Non contemnere se, & reges odisse superbos.

Cicero ad Attic. lib. V I. Epist. I I I. Omnino (soli enim sumus) nullas vnquam ad me literas misit Brutus; ne proximè quidem de Appio, in quibus non inesser arrogans, *ἀγροβόλιον* aliquid; tibi autem valde soler in ore esse, — Granium autem Non contemn. &c. *Idem lib. I I. Epist. V I I I.* Ipse vero [Curio] mirandum in modum, — reges odisse superbos.

180. Quid? puto te in hoc aut risisse, aut ingemuisse,
Vt frontem ferias. —

Cicero ad Att. lib. I. Epist. I. Competitores, qui certi esse videantur, Galba & Antonius, & Q. Cornificius. — Puto te in hoc &c.

181. Displiceo mihi, nec sine summo scribo dolore.

Cic. ad Att. lib. I I. Ep. xv I I I. Sed de Repub. non libet plura scribere. Displiceo mihi, nec, &c.

182. * O domus antiqua, heu quam dispari dominare domino.

*Hier. Colum. O domus Anc. heu q. d. domino dominare.

Cicero de Officiis lib. I. Aliter ampla domus dedecori sæpe domino sit, si est in eo solitudo: & maximè si aliquando alio domino solita est frequentari. odiosum est enim cum à prætereuntibus dicitur: O domus antiqua &c. Quod quidem his temporibus in multis dicere licet. *Idem in I I. aduers. M. Antonium:* O recta ipsa misera? quam dispari domino (quamquam quomodo iste dominus?) sed tamen quam à dispari tenebantur? Studiorum enim suorum M. Varro voluit esse illud, non libidinum diuersorium.

183. *Sustineat currum, ut boni sepe agitator, equosq.*
Cic. ad Att. lib. XIII. Ep. XXI. Inhibere illud tuum quod valde mihi arriserat, vehementer displicet: est enim verbum torum nauticum. quanquam id quidem sciebam: sed arbitrabar Sustineri remos, cum Inhibere essent remiges iussi. id non esse eiusmodi didici heri, cum ad villam nostram nauis appelleretur. non enim sustinent, sed alio modo remigant. id ab *ἰππη* remotissimum est. quare facies, ut ita sit in libro, quemadmodum fuit. dices hoc idem Varro, nisi forte mutauit. nec est melius quicquam quam ut Lucullus *Sustineat currum, ut &c.* semperque Carneades *αὐτοῦ* pugilis, & retentionem aurigæ, similem facit *ἰππη*.

* ex emendatione Scal.

184. *Atque aliquos *ibus ab rebus clepsere foroque.*

Varro lib. V. de L. Lat. Clepsere dixit, unde etiam alij Clepere, id est, Corripere; quorum origo à Clam, ut sit dictum Clapere, & ex e, a commutato, ut multa, est factum Clepere. Potest & à Græco dictum, *κλεπτερος*.

185. *Tantidem quasi facta canes sine dentibus latrat.*

Varro lib. I. V. de L. Lat. Vtrum primum Vna Canis an Canes sit appellata. Dicta enim apud veteres Vna Canes.

186. *Non frustillatim, nec minutatim dari.*

Nonim: Frustillatim & Frustillatim per frustra, ut minutatim.

187. *Priuerno Oufentina venit, fluuiog, Oufente.*

Festus: Oufentina Tribus initio causa fuit nomen fluminis Oufens, quod est in agro Priuernate, inter in mare & Terracinam. Postea deinde à Censoribus alij quoque diuersarum ciuitatum eidem tribui sunt adscripti.

188. *Gracia Sulpicio sorti data, Gallia Cotte.*

Isidorus Orig. lib. I. cap. XXXV. Zeugma est clausula, cum plures sensus vno verbo clauduntur, quæ fit tribus modis. Nam aut in primo; aut in postremo, aut in medio id verbum ponitur. In primo, ut, Vertitur cenophoris fundus, sententia nobis. in medio, ut, Gracia Sulpicio sorti &c.

189. *Ructantur iuuenes, & sputis omnia fœdant.*

Nicol. Perottus in Martialem ad Epigr. CXV. I. in Rescandiam.

190. *— Ore salem exspirauit amarum.*

Hieron. Columna in Explicationib. fragmentor. Ennij.

191. *— quanquam fuit ipse.*

Cicero ad Att. lib. I. V. Ep. VII. Quid enim veteris quemcunque hæredem fecerit? nisi Publium fecit. verum fecit non improbum, quanquam fuit ipse.

* ex restitutione Franc. Iunij vide Notas.

192. *— * clopo*

Subsidio occurrat. —

Cic. ad Att. lib. XII. Ep. III. Ac vereor, ne iste auctionem nullam faciat: sed ludis factis — cloppo subsidio occurrat, ne talis vir *ἀλογοῦ* sed *μυθίου*.

193. *— na ridiculè mihi cillus.*

Cic. ad Att. lib. XIII. Ep. XLIX. Ad Cæsarem quam misi epistolam, eius exemplum fugit me tum tibi mittere: nec id fuit, quod suspicaris, ut me puderet tui — na ridiculè mihi cillus. Nec mehercule scripsi aliter, ac si *οὐκ ἔστιν ἄριστος* quæ scriberem.

C. LVCILII

Quæ supersunt

EX LIBRO I. SATYRARVM

RELIQUIÆ.

*

SERVIUS in X. Æn. Virgilij ad illum locum: Accipite ergo animis, atque hæc mea seque dicta. Totus hic locus de Primo Lucilij translatus est, ubi inducitur Dij habere consilium, & agere primo de interitu Lupi cuiusdam Iudicis rei, postea sententias dicere. Sed hoc, quia indignum erat Heroico carmine, mutauit Virgilius; & induxit primo Iouem loquentem de interruptis fœderibus, cuius orationem interrupit Venus: post secuta Iunonis verba sunt, quibus redarguit Venerem.

*

I. *Consilium summis hominum de rebus habebant.*

Seruius in IX. Æn. ad illum versum Virg. Consilium summis regni de rebus habebant. Lucilij versus est vno tantum sermone mutato.

* Ita restituo hoc versus.

2. ** Vellem concilio vestrum, quod dicitis, olim Celicola; vellem inquam adfuisse scum priore Concilio, —*

Iul. Rufinius de figuris sententiarum & elocutionis: Epanalepsis repetitio sententiæ propter aliam necessariam causam, non ut sit in figuris elocutionis. sic apud Lucilium: *Vel concilio vestrum quod dicitis olim Celicola adfuisse scum priore Concilio.*

3. *Vt nemo sit nostrum, quin pater optimus Diuum, Vt Neptunus pater, Liber, Saturnus Pater, Mars, Ianus, Quirinus pater, * nomen dicatur ad vnum.*

* F. omnes dicantur, vel potius, oramus dicantur.

Lactantius lib. IV. cap. III. Diuin. Inst. Multorum autem Deorum cultus non esse secundum naturam, etiam hoc argumento colligi potest, & comprehendendi. Omnem Deum, qui ab homine colitur, necesse est inter solemnnes ritus & preces Patrem nuncupari, non tantum Honoris gratia, verum etiam rationis; quod & antiquior est homine, & quod vitam, salutem, victumque præstat, ut Pater: Itaque ut Iupiter à precantibus Pater vocatur, & Saturnus & Ianus & Liber, & cæteri deinceps, quod Lucilius in Deorum Concilio irridet:

4. *— Tubulus si Lucius unquam, Si Lupus, aut Carbo, aut Neptuni filius * Diuos Esse putasset, tam impius, aut periurus fuisset?*

Cicero de Natura Deor. lib. I. Quid de sacrilegis, quid de impiis periurisque dicemus? — Tubulus si Lucius unquam, Si Lupus, aut Carbo, aut Neptuni filius, ut ait Lucilius, putasset esse Deos, tam periurus, aut tam impius fuisset?

* Ita puto scripsisse Lucilium, vel potius — vlli Diuos esse putasset, sic impius unquam, Aut periurus fuisset.

* al. petis. st. f. sint. 5. *Quopactō populū atque urbem seruare potissimè Ampliū Romanam.*

Charisius lib. II. Amplius.

* Ita restituo hos versus.

6. *— ut multos mensesq; diesq;
Non tamen et aetate tempestate hac scelerosi
Latentur.*

Donatus in Eunuchum Act. I V. Sc. v. ad illa Terentij: Iamdudum aetate lites sunt inter eos facta maxima.] Iamdudum aetate pro longinquo tempore. Lucilius — ut multum mensesq; diesq; Non tamen aetate. Nonius: Scelerosi pro scelerari. Lucilius lib. I. Non tamen aetate tempestatem hanc scelerosi Mirentur.

7. *Hæc ubi dicta dedit, pausam facit ore loquendi.*

Nonius: Pausa est quies alicuius rei.

* ira constitutum puto hunc versum.

8. * *Nec si Carneadem ipsum ad nos Orcū remittat.*

Lactantius lib. V. cap. XV. Diuina Inst. Carneades Academicæ sectæ Philosophus, cuius in disserendo quæ vis fuerit, quæ eloquentia, quod acumen, qui nescit, is ex prædicatione Ciceronis intelliget, aut Lucilij, apud quem disserens Neptunus de re difficillima, ostendit non posse id explicari, nec si Carneadem ipsum Orcus remittat.

* F. quis lo. soluat?

9. *Per satyram Ædilem factum * qui legibus soluat.*

Diomedes lib. III. cap. VI. Alij dictam putant Satyram à Lege Satyra, quæ uno rogatu multa simul comprehendat. quod scilicet & Satyra carmina multa simul & poemata comprehendat, cuius Legis Lucilius maminuit in primo: Per satyram &c.

10. *Cui, si coniuret, populus vix totū satis sit.*

Charisius lib. I. Satis diuersè accipitur & ut & par.

* v. c. potissim.

11. *Munus tamen fungi, & muros seruare * potissent.*

Nonius: Accusatiuus positus pro ablatiuo.

12. *Si non amplius, ad lustrum hoc protolleret unum.*

Nonius: Protollere est differre.

* F. adducam.

13. *Ad cœnam * adducam, & primūm bisce abdominā thynnī
Aduenientibus priua dabo, * cephalæaq; atarne.*

* Ita Scal. P. Col. cephalæque, atarne. Turn. carnem & cephalæam.

A. Gellius lib. X. cap. XX. Veteres Priua dixerunt, quæ nos singula dicimus. Nonius: Priua significat singula.

* Scal. minuendo.

14. *Porrò quæcumque, & cuiusque, ut diximus ante,
Obstiterit, primo hoc * minuendi refert res —*

Nonius: Ablatiuus pro genitiuo.

15. *— ut contendere possent*

Thestias Ledæ, atque Ixionas Archilochio.

Nonius: Contendere, significat comparare.

16. *Has*

15. *Has res ad te scriptas, Luci, misimus, Aeli.*

Auctor Rhetorica ad Herennium lib. IV. De ornamentis: Compositio est verborum constructio, quæ facit omnes partes orationis æqualiter perpolitatas. Ea conseruabitur, si verborum transiectionem vitabimus, nisi quæ erit concinna; quæ de re posterius loquemur, quo in vitio est Lucilius assiduus, ut hoc est in priore libro: *Has res ad te scriptas, &c.*

17. *Quis leget hæc? min' tu istud ais? nemo hercule, nemo.*

Veteres Glosa in Persium Sat. I. ad illum versum: *Quis leget hæc? min' tu istud ais? nemo hercule, nemo.*] Hunc versum de Lucilij primo transtulit.

18. *Serpere vi gangrana mala, atque * herpestica posset.*

Nonius: Gangrana est cancer.

* Had. Iun. herpes ita.

19. *Vultus item ut facies, mors, * icterū morbū, venenum.*

Nonius: Vultus & Facies hoc distant: Vultus est voluntas quæ pro motu animi in facie ostenditur; Facies ipsa oris species.

* ita Scal.

20. *Infamem, * honestam, turpemq; odisse popinam.*

Nonius: Popinones, vel hi quos nunc dicimus Tabernarios, à Popinis, vel luxuriosos qui se popinis dedunt.

* Had. Iun. inhonestam,

21. *Prætexta, ac tunica Lydorum opū * sordidum omne.*

Nonius: Tunica est vestimentum sine manicis.

* al. sordidum id omne. i. sordidulū omne.

22. * *Psila atque amphitape † villis ingentibus molles.*

Nonius: Amphitape vestes dicuntur vtrimque habentes villos. Isidorus Orig. lib. XIX. cap. XXXVI. Sipla tapeta ex vna parte villosa, quasi simpla. Amphitape ex vtrâque parte villosa tapeta.

* Ibid. Sipla † Scal. molles cura ingentibus villis.

23. * *Irritata canes quod, homo quàm, planis dicit.*

Nonius: Irritare dictum est proprie prouocare: tractum à canibus, qui, quum prouocantur, irriunt. Donatus in Adelpbos Terentij, Act. II. Sc. IV. ad illa: *ne si magis irritatus fiet Aliqua hoc ad patrem permānet.*] Proprie de lenone, quem irritari dicit ut canem. nam Irritari proprie canes dicuntur. Lucilius de litera R. Irritata canis quod homo quàm plurima dicitur. Charisius lib. I. Canes. Lucilius primo, Irritata canes quam homo, hoc quod Plinius dicit pro canis.

* Ex restitutione Scalig.

24. *Nodum in scirpo insanè facere vulgus.*

Donatus in Andr. Ter. Act. V. Sc. I V. ad illud: *Nodum in scirpo quaris.*] Scirpus Palustris res & leuissima. Lucilius in primo: *Nodum in scirpo &c.* Est autem Scirpus sine nodo, & leuis iunci species. alibi ipse: *Reddunt curaturâ iuncas.* Plautus: *Scirpea inducitur ratis.*

* rescribo, merent legiones.

25. *Et mercede * meret religiones.*

Nonius: Meret humillimum & sordidissimum quæstum capit.

26. * *Miracula ciet thelephantas.*

Nonius: Mira & Miracula veteres pro monstris & horrendis ponebant.

* Had. Iun. Miracula ciet elephantas.

27. ——— *Arutanas & aquales.*

Charisius lib. 1. Nomina quædam sunt principalia, quæ Plinius Secundus Sermone dubij lib. v. 1. faciendi appellat, ut *Aqua*: ex quibus possessiva nascuntur, quæ pariendi vocat, ut *Aquale*. nã Lucilius 1. Satyrarum, *Arutanas*, inquit *& aquales*, non ut autumnal. Huius autem principale nomen est *Aqua*: quod verò paritur ac tenet aquam, *Aquale*; ut equile, fedile, monile: & ut idem Plinius, *Aquale*.

28. *Vulturius.*

Charisius lib. 1. Vultur dixit Virgilius in VI. sed & *vulturinus* Lucilius in primo.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO II.

*

1. *Quem cum vidissent Hortensiu', Posthumiusq',
Ceteri item in capulo hunc non esse, aliumq', cubare.*

Nonius: Capulum dicitur, quidquid aliquam rem intra se capit.

* f. hostilibus contra
f. opto

2. ——— ** hostilibus contra
Pestem pernitiemq', catax quam & Manliu' nobis.*

Nonius: Catax dicitur, quem nunc Coxonem vocant. Idem: Pernicies generis fæminini.

* f. obduſſoque rene-
bris,

3. ——— *qua horis sublata duabus
Omnia sunt, sole occaso, * ductoq'.*

Priscianus lib. IX. Ab occido occasus pro ò *duabus*

* Scal. In viriatum

4. ** Iniuriatum hunc in fauces inuasse, animamq'
Elisisse illi.*

Nonius: Elidere excludere significat.

* Scal. Nunc Nō
mentani qua ex te-
stibus ipser. Exculpi.
T al. educam

5. ** Nunc nomen, iamq', ex testibus ipse roganda.
Exsculpo, † hac dicam.*

Nonius: Exsculpere est extorquere.

* Fr. D. quæque

6. *Que nunc Aemilio præcanto atque exigo* atque
Excanto.*

Nonius: Excantare significat excludere.

* f. & vagat,

7. *Non dico vincat licet* & vagus exulet, erret
Exlex.*

Nonius: Illex & Exlex est qui sine lege vivit.

8. *Nunc*

8. *Nunc Prator tuus est, meū si discesseris homo
* Gentili.*

* f. Gentilis. C. erit.

Donatus in *Andr. Act. V. Sc. VI. ad illud Ter. Tuus est nunc Chremes.*] Lucilius in secundo: *Nunc Prator &c.*

9. *Si natibus natricem impressit crassam & capitatam.*

Nonius: Natrices dicuntur angues natantes.

10. *Stultè saltatum te inter venisse cinados.*

Nonius: Cinadi dicti sunt apud veteres saltatores, vel pantomimi δὲν ἔμειν * τὸ σάμα. * al. τὰ κάλα.

11. *Succussatoris* tetri, tardiꝝq' caballi.*

Nonius: Caballus. Idem: Succussare est fursum frequenter excutere. * al. tardi, varique

12. *Homo* impudicus & impunè est rapinator.*

Nonius: Impunè quod est impudenter. Idem: Rapinatores, pro raptoribus. * al. impuratus,

13. ** Ricini & aurati, † cica & oraria mitra.*

Nonius: Ricinum. † Lud. Carr. rita

* al. Strophia & au-
rati ricini
† Lud. Carr. rita

14. *Quid dicis? cur est factum, * quod conicis istuc?*

Nonius: Conicere, furari, auferre. * Scal. quò conijcis istud?

* Scal. quò conijcis
istud?

15. *Qui te, Nomentane, malum, iam cetera perdat.*

Donatus in *Phorm. Act. I. Sc. II. ad illud Terentij: Qui illum Dij omnes perdidit.*] Qui, utinam est, ut Lucilius in secundo, *Qui te Nomentane &c.*

16. ** Tum furto omnia sunt circumbata.*

Nonius: Circumferre est propriè lustrare. * f. Cum

* f. Cum

17. ——— *in vulgam penetrare pilosam.*

Nonius: Vulga capacitas, vel sinus cum laxitate.

18. ——— *vix vino* homine ac monogrammo.*

Nonius: Monogrammi, dicti sunt homines macie pertenuis ac decolores: tractum à pictura, quæ prius, quam coloribus corporatur, umbra fingitur. * al. homini

* al. homini

19. *Ducet* has greges.*

Charisius lib. 1. Fæminina omnia monosyllaba sunt, excepto, grege, & rege, quorum alterum ex diuerso genere constat. nam Lucilius in 11. *Ducet has g.* fæminino genere dixit. * f. hase

* f. hase

20. ——— *Vt iure peritus.*

Charisius lib. 1. Iuris consultus dici debet, non Iureconsultus: licet Cicero pro *Muræna* ita dixerit, & Lucilius in 11. *Vt iure p. &c.*

21. ——— *lustratu', piatus.*

Nonius: Lustrare, expiare.

22. ** noctiluca .: medica .: .*

Festus: Noctilucam Lucilius cum dixit, lib. 2. obscænum significat. * Scal. Noctilugus, v. c. noctiluga

* Scal. Noctilugus,
v. c. noctiluga

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO III.

*

Porphyrio in Horat. lib. i. Sat. v. Lucilius libro III. descripsit iter suum, quod Romam fecit Capuam, & inde ad fretum usque Siciliense. Hunc imitatus Horatius iter suum ab vrbe Roma descripsit Brundisium usque, commemorans eius itineris incommoda.

Idem Sat. x. lib. i. ad illa Hor. Nil comis Tragicis mutat Lucilius Acci? Non videt versus Enni grauitate minores.] Comis Lucilius propter urbanitatem dicitur, & mutat pro eo quod emendat positum est. Facit autem Lucilius cum alias, tum vel in Tertio libro & Nono & Decimo.

*

* Ex restitutione Scalig.

I. * *Millia porrò bis quina octoginta videbis
Commoda de Capuâ. Hinc quinquaginta atque bis octo.*

Nonius: Commodum, integrum, totum.

* Scal. Aportâ mile,

2. * *Ad portam mille, à portâ est sex inde Salernum.*

A. Gellius lib. i. cap. xvi. Mille numero singulari dictum est. neque hoc, ut quidam putant, vetustati concessum est, aut per figurarum concinnitatem admissum est: sed sic videtur ratio postulare. Mille enim non pro eo ponitur, quod Græce χίλιος dicitur, sed quod χίλιος, & sicuti vna χίλιος, & duæ χίλιος; ita vnum mille & duo millia certâ atque directâ ratione dicitur. Macrobius Saturnal. lib. i. cap. v.

3. *Inde Dicæarchum populos, Delumq; minorem.*

Festus: Minorem Delum Puteolos esse dixerunt, quod Delus aliquando maximum emporium fuerit totius orbis terrarum, cui successit postea Puteolanum, quod municipium Græcum ante Dicæarchia vocatum est, unde Lucilius: Inde Dicæarchum &c.

* f. Campanam Capuam.

4. * *Campanâ Capuâ.*

Porphyrio in Horat. lib. i. Sat. v. i. Mala iustria dixit perpetuo epitheto; nec enim sunt bona, ut ad eorum discretionem mala dixerit. Sic & à Plauto; Athenis Atticis; & à Lucilio: Campanâ Capuâ.

5. *longè tria milia passuum.*

Charisius lib. i. i. Longè pro præcipuè maximè.

* al. Verum hic ludo ubi, * lego, Susque hæc de que * f. fines,

6. * *Verum hæc ludus ibi, susque omnia de que fuerunt,*

* *Susque & de que fuere (inquam) omnia, ludu iocusq;*

Illud opus durum ut Setinum accessimus * finem;

Αρζιλοπροι montes Aetnae omnes, asperi Athones.

Gellius lib. xvi. cap. ix. Significat autem susque de que ferre animo æquo esse, & quod accidit non magni pendere, atque interdum negligere & contemnere; & propemodum id valet, quod dicitur Græcè ἀσφαλοειν

7. * Præterea

7. * *Præterea omne iter hoc est labosum atque lutosum.*
Nonius: Ab eo, quod est Labes Labosum facit non laboriosum.

* f. Præterea hoc iter omne labosum est atque luto.

8. *Porrò homines nequam malus ut quartarius, cippos
* Colligere omnes*

Festus: Quartarios appellabant antiqui muliones mercenarios, quod quartam partem quæstus capiebant.

* Scal. Colligere omnes.

9. *Mantica cantheri costas grauitate premebat.*

Porphyrio in Horat. lib. i. Sat. v. i. ad illum versum: Mantica cui lumbos onere oleeret, atque eques armos.] Mantica pera est, sed hoc ex Luciliano illo sumtum est: Mantica cantheri &c.

10. * *Promontorium remis superamus Meneruæ*
Sernius P. Danielis Anselij.

* Scal. Promontorium, f. Promontorium.

11. *Quattuor hinc Silari ad flumen, portumq; Alburnum.*

Probus in IV. Georg. Virg. ad illa: Est Lucos Silari circa, siccibusq; virentem Plurimus Alburnum volitans.] Silarum flumen est Lucania; Portus Alburnus, & eius nominis mons ad sextum à primis tabernis. Mentionem facit Lucilius hoc versu: Quattuor hinc Silari &c.

12. *Hinc mediâ remis Palinurum peruenio nox.*
Sernius P. Danielis.

13. *— & sæpe quod ante
Opraſti, freta Messana, & Rhegina videbis
Mentiam * Liparam, & Fasceliti templâ Dianæ.*

* ita leg.

Probus de vitâ Virgilij & Bucolici carminis ratione. Orestes post patricidium furans, responso didicit quod deponeret furorem ita demum, si recuperatâ sorore Iphigeniâ ablueretur fluuio, qui septem fluminibus confunderetur. Diu vexatus, cum in Taurica Iphigeniam reperisset: venit ad fines Rheginorum; ibique inuento flumine elatus traiecit in Siciliam: & iuxta Syracusas à somnio admonitus, simulacrum Deæ, quod secum de Tauricâ aduexerat, templo posito consecrauit, quam appellauit Fascelitim: siue quod fasce lignorum tectum de Tauricâ simulacrum extulisset. Fascelitis autem Diana Lucilius quoque in tertio Satyr. meminit sic: — & sæpe quod &c.

14. *Hic * * summi superat carchesia mali.*

Nonius: Carchesia alias summa pars mali. Item foramina quæ summo mali funes recipiunt.

15. *— Viamq;*

* *Vis degramari, ut castris mensor facit olim.*

Nonius: Gruma sunt loca media, in quæ directæ quatuor congregantur & conueniunt * viæ. Est autem gruma mensura quædam, qua flexæ viæ ad lineam diriguntur, ut est agrimenforum & talium.

* v. c. Degrumari vis, f. Degrumari, ut castris P. M. c. Degrumari, ut in * Scal. viæ recta.

16. *— & spatium curando corpori honestum
Sumemus.*

Nonius: Sumere etiam significat eligere.

17. *Ostrea nulla fuit, non purpura, nulla peloris.*

Nonius: Ostrea generis fœminini.

18. *Asparagi nulli.* —

Charisius lib. I. Sicut & fascies dicuntur asparagi, quamuis asparagos pluraliter dicamus.

19. — *ergo*

* al. clamus.

E somno pueros cum mane expergitu * clamus.

Diomedes lib. I. Expergor, expergitus. Sed is expergitus dicitur, qui excitatus à somno (ponte vigilat; vnde & Lucilius: — ergo E somno & c. Priscianus lib. X. Expergitus secundum vetustissimos ab expergitior.

20. *Cernuus extemplo plantas conuestit honestas.*

Nonius: Cernuus dicitur proprie inclinatus, quasi quod terram cernat.

* Turn. Bronchu
Lentianus. P. Mer.

Bronchi, nouus latinus,

† Gad. Iun. ouat
f. obit

* Et. D. hoc est

* ita restituo. Vide
de Notas.

21. * *Broncus* † nouit lanius, *dente aduerso, eminulo, * hic est*
Rhinoceros velut Æthiopus. —

Nonius: Bronci sunt producto ore, & dentibus prominentibus. Priscianus lib. VI. Æthiopus pro Æthiops.

22. — ** ille alter abundans*

Cum septem incolumis pinnis redit ac recipit se.

Donatus in Phorm. Terent. Act. I. Sc. III. ad illud: Amore abundas Antipho.] Abundare dicitur, qui successu prospero affluit. Lucilius libro III. — ille alter abundans Cui septem in locum Hispani r. a. r. p. Vetus Commentarius in Iuuenal. lib. I. Sat. III. ad illum locum: — inter Pinnirapi cultos iuuenes.] Pinnis pauonum ornari solent gladiatores, si quando ad pompam descendunt. Pinnirapes autem dicit lanistas ex habitu gladiatorum: quia post mortem retiarij pinnam, id est, manicam rapit, vt ostendar populo se vicisse. aut ideo pinnirapes, quia pinnas in galeis habebant, vt Lucilius: Cui septem incolumis & c.

23. *Romanis ludis forus olim ornatu lacernis.*

Nonius: Forus generis masculini. Charisius lib. I. Masculinè autè fori tabulata nauium & semper pluraliter, quamuis Gellius fora nauium neutraliter dixerit, & Lucilius negaciorum forum masculinè extulerit libro III. — forus olim orn. l.

24. *Symmachu præterea iam tum depostu bubulcus*

* *Exspirans animam pulmonibus ager agebat.*

Nonius: Deponere est desperare, vnde & depostu desperati dicuntur. Idem: Exspirare dictum est, vel ab spiritu effuso, vel à spiraminibus.

25. *Crebra vt scintilla; in stricturis quod genus olim*
Feruenti ferro. —

Nonius: Strictura dicuntur proprie scintilla, quæ de ferro feruenti exeunt, quod aut strictè emittantur, id est, celeriter, aut oculos sui fulgore præstinguant.

26. *Non peperit, verum imposticâ parte * protundit.*

Nonius: Posticam fœminino genere consuetudine appellamus.

27. * *Conturbare animam potis est, † quicumque adoritur.*

Priscianus: Adoriri.

28. — ** labosus*

Tantalus qui pœnas ob facta nefantia * luit.

Nonius: Ab eo quod est labos labosum facit, non laboriosum Lucilius: Tantalus labosus pœnas. Idem: Nefantia pro nefanda. Lucilius Saryt. lib. I I I. Tantalus qui pœnas & c.

29. *Veritur œnophoris fundus, sententia nobis.*

Nonius: Sententia, sensibilitas. Isidorus Orig. lib. I. cap. XV. Zeugma est clausula, cum plures sensus vno verbo clauduntur, quæ sit tribus modis. Nam aut in primo, aut in postremo, aut in medio id verbum ponitur quod sententias iungit. In primo, vt: Veritur œnophoris & c. Idem lib. XX. cap. VI. Veteres Glossæ in Pers. Sat. V. Oenophorum vas vinum ferens. oiv enim vinum est, de quo est illud: Veritur œnophoris & c.

30. *Illud ad incita cum redit atque internecionem.*

Nonius: Incitas dicitur egestas.

31. *Exhalat placidos tum demum pectore ructus.*

Nonius: Ructus à ructando dictus.

32. *Malas tollimus * nos atque utimur rictu.*

*. v. c. anissa

Nonius: Rictum ferarum dici volunt, cum Lucilius etiam auctor sit hominis dici debere.

33. *Caupona hic tamen vna Syra.*

Priscianus lib. VI. Caupona fœminini generis à caupo, vt à leolean

34. — *Student hi ligna videre.*

Charisius lib. I. Ligna pluraliter dicit.

35. *Et puluino fultus.*

Seruius P. Danielis.

36. *Vt pote.*

Charisius lib. II.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO IV.

*

Veteres Glosse in Persij Satyr. II I. Hanc Satyrā poeta ex Lucilij libro quarto transulit, castigantis dicitur luxuriam & vitia.

*

1. *O lapathe, vitia cedere necesse est, cognitū cui sis.*

In quo Lalinū clamores Sophos ille solebat

* ita Scal. Turn.
gramm. P. Mical.
glindus

Edere, compellans* gummias ex ordine nostros;

O Publi, o Gurges Galloni, es homo miser, inquit;

* al. isto

Cœnasti in vitia numquam bene, cum omnia in* ista

Consumis squilla atque acipensere cum decumano.

Lalinū præclarè & rectè Sophos, illaq; verè.

Cicero lib. II. de Finib. Is hæc loquitur, qui in voluptate nihil ponens, negat eum bene canare, qui omnia ponat in voluptate: & tamen non negat libenter vnquam cœnasse Gallonium (mentiretur enim) sed bene. Ita grauius & seuerè voluptatem secernit à bono.

2. *Quod sumptum atque epulas victū præponis honesto.*

A. Gellius lib. IV. cap. XVI. Lucilius in datiuo casu victū dicit non victui.

* al. Mœtino.

3. *Nam quid* Mutino subrectoq; huic opū signo.*

* Scal. — furtim
Patrum

Vt lurcaretur lardum, & carnaria* furtim

Parum conficeret. —

Nonius: Lurcare est cum auiditate cibum sumere.

4. *Fingere præterea adferri quod quisque volebat.*

illum summa ducebant, atque altilium lanx,

* ita lego.

Hunc pontes* Tiberini duo inter captū catillo.

Macrobii Saturn. lib. II I. cap. XVI. Sed & Lucilius acer & violentus Poëta, ostendit scire se hunc piscem egregij saporis qui inter duos pontes captus esset; eumque quasi ligurritorem Catillonem appellat. Scilicet qui proximè ripas stercus insectaretur. Proprie autem Catillos dicebantur, qui ad pollutum Herculis vltimi cum venirent, catillos ligurribant.

5. *Illi præciso atque epulis capiuntur opimis.*

Nonius: præcisum & Omalum partes carnis & viscerum.

Ex emendatione
Scal.

6. ** Turnos captato, cordulum exclude: minores*

Occidunt, Lupe, saperda te, & iura Siluri:

* Turn. Summa te,

* Sumen te, atque amia. —

Varro de Ling. Lat. lib. VI. Piscium nomina sunt, eorumq; in Græciâ origo.

7. — *Vinum*

7. — *Vinum*

Defusum quibus è pleno fiet œnophoro, cui

Nil dempsit hir, & cui sacculus abstulerit nil.

Cicero de Finib. lib. II. Nemo nostrum istius generis afotos iucundè putat viuere. mundos, elegantes, optimis cocis, piscatu, aucupio, venatione, his omnibus exquisitis vitantes cruditas, quibus vinum* defusum è pleno sit † œnophoro, vt ait Lucilius, cui nihil dempsit* nix, nec sacculus abstulerit.

Ita versus hos
constituendos
conseo.

* al. defusum

† v. c. hir, siphon
* v. c. vis & saccu-
los abstul. Scal. vi-
res sacculus abst. vi-
de Not.

† ita puto scripsit
se Lucilium
* malim, vent,

8. — † *editq; bibitq;*

Iucundè atque à dâs: nec solum id, sed bene cocto, &

Condito sermone* bono, & (si quari) libenter.

Cicero ad Att. lib. XII. epist. I. Itaque & edit & bibit à dâs, iucundè: opiparè sanè & apparatus: nec id solum, sed bene cocto, & condito sermone bono & (si quari) libenter. Idem de Finib. lib. II. Ita grauius & seuerè voluptatem secernit à bono; ex quo illud efficitur, qui benè cœnent omnes libenter cœnare: qui libenter, non continuo bene. * Quid bene? dicit Lucilius Cocto & condito; sed cedo caput cœnæ, sermone bono, quid ex eo? si quari, libenter. Veniebat enim ad cœnam, vt animo quieto fatiaret desideria naturæ.

* f. Quid bene, dicit

9. *Vinite lurcones, comedones, vinite ventres.*

Donatus in Phorm. Act. V. Sc. VI. ad illud Terentij: Pugnos in ventremingere.] Urbanè in ventrem, quasi parasito. An ventrem totum parasitum dicit? vt Lucilius in II. Vinite lurcones &c. Nonius: Lurcones dicti sunt à lurcâdo. Lurcare est cum auiditate cibum sumere.

10. *Æserninus fuit,* Flaccorum munere, quidam*

Samnis, spurcus homo, vitâ illâ digni locoq;

Cum Placideiano hic componitur, optimi* longè

Post homines natos gladiator qui fuit vnus.

* ita Turn. & Li-
pius ex vet. co-
dicis vestigiis.

Ha. lun. staco ore
Amunus quidam;
* al. multis

Nonius: Spurcum, sæuum vel sanguinarium. Idem: Componere rursus significat comparare. Cicero de optimo gen. orator. A me autem (vt cum maximis minime conferam) gladiatorum par nobilissimum inducitur. Æschines tanquam Æserinns, vt ait Lucilius, non spurcus homo, sed doctus & acer: Cum Placideiano componitur, optimi* longè Post homines natos.

Idem Tuscul. Quest. lib. II. Quis mediocris gladiator ingemuit? quis vultū mutauit vnquam? quis non modo stetit, verum etiam decubuit turpiter? quis cum decubisset, ferrum recipere iussus, collum contraxit? tantum exercitatio, meditatio, consuetudo valet. ergo hoc poterit Samnis spurcus homo, vitâ illâ digni locoq;. Vir natus ad gloriam, vllam partem animi tam mollem habebit, quam non meditatione & ratione corroboret? Idem in Oratore: Quin autem quod iam subrusticum videtur, olim autem politius, eorum verborum, quorum eadem erant postremæ duæ literæ, quæ sunt in Optimus postremam literam detrahebant nisi vocalis insequeretur. Ita non erat ea offensio in versibus, quam nunc fugiunt noui Poëtæ. Ita enim loquebamur, — Qui est omnibu' princeps. non omnibus princeps. &, — Vitâ illâ digni locoq;. non dignus. Quintilianus Inst. orat. lib. IX. cap. IV. Nam neque Lucilium putant vt eadem vltimâ, quum dicit, Serenu' fuit, & — digni loco.

E

II. Occidam

11. *Occidam illum equidem, & vincam, si id quaritis, inquit:*

* Scal. accipiam ipse, Quam gladium stomacho, sicam pulmonibus sisto. si accipiam, ipse

*Verum illud credo fore, in os prius * accipiam ipse
Quam gladium in stomacho, surâ ac pulmonibus sisto.
Odi hominem; iratus pugno, nec longiu' quidquam*

* al. Vobis
Scal. Vobis, quam gladium dextra dumi accommodat alter.

** Nobis, quam dextra gladium dum accommodat alter:
Vsq; adeo studio, atque odio illius efferor irâ.*

Cicero Tusculan. Quæst. lib. IV. An vero vir fortis nisi stomachari caperit, non potest fortis esse? Gladiatorum id quidem est. Quamquam in eis ipsis videmus sæpe constantiam. Colloquuntur, congregantur, aliquid postulant, ut magis placati, quam irati esse videantur. Sed in illo genere sit sane Placidianus aliquis hoc animo, ut narrat Lucilius: Occidam illum equidem &c.

12. *quamuis bonus ipse*

* al. cau. su. Lips. civis

Samnis in ludo, ac rudibus * cuius satis asper.

* Turn. ut 2. Velocius puer

Cicero de Oratore lib. III. Magister hic Samnitium summâ iam senectute est, & quotidie commentatur: nihil enim curat aliud, * atque ea, quæ velocius puer addicerat: sed quod erat aptus ad illud totumque cognorat, fuit, ut est apud Lucilium: — Quamuis bonus &c.

13. *Quod si nulla potest mulier tam corpore dæro*

* al. tenero moueat
Lips. teneram moueat succussa lacerto, Et manus vterior, vel, vterior
† Scal. liberior

*Esse, tamen * tenero maneat succussa lacerto,
Et manus † vterior lactanti in sumine fidat.*

Nonius: Sumen propriè à fugendo dictum. Nam & mulieris mammam Sumen veteres dicebant.

14. ** Tisiphone residet pulmonibus, atque † ad id vnguent*

* Ita Had. Iren. ex ms. c. emendauit.
† si. adeo vnguent

Excoctum attulit Eumenidum sanctissima Erinnyes.

Nonius: Sebum, & Vnguentum habent hanc diuersitatem. Sebum fit ex adipe ruminantium.

15. *Assequitur * nec opinantem, in caput insilit, ipsum
Commanducatur totum complexa, comestiq;.*

* lego neque

Nonius: Commanducatur. Idem: Comest pro comedit.

16. *Hæret verticulis adfixum in posteriore
Parte, atque articulis, ut nobis talis genusq;.*

Nonius: Genus masculini generis. Festus: Verticales cum dixit Lucilius, articulos intelligi voluit.

17. *Hi præ se portant ingentes nuttere pisces
Triginta numero. —*

Sernius P. Danielis.

18. *Tu partem laudis caperes, tu gaudia mecum
Partisses —*

Nonius: Partiret pro partiretur.

19. *ne agerem*

Nam tu pessulus, hunc veterem * possis cumeo ipso.

* f. possis

Nonius: Veteris generis masculini.

20. *Longior hic quam grus, * grue totâ cum volat olim.*

* f. grege

Nonius: Grues genere feminino.

21. ** Concurreret † agros, catulos, fœtumq; ferarum.*

* Frut. concurreret
† Scal. apros, i. agros

Nonius: Catuli non solum canum diminutiue, verum omnium animalium appellantur.

22. *Quumq; hic tam formosus * homo, ac te dignus puellus.*

* v. c. tibi,

Festus: Puelli per diminutionem à pueris dicti sunt. Nonius: Puellos, pueros. Priscianus lib. VI. Puellus & Puella.

23. ** Sufficit huic dum fulmentas quattuor addit.*

* If. Casaub. Sufficit huic: clavis fulmentas q. a.

Nonius: Fulmenta feminino genere.

24. *Nam omnibus vnus dolor receptus labosq;*

Sernius P. Danielis.

25. ** Qui edit se, hic comedit me.*

* f. Qui se edit, hic comedit me.

Priscianus lib. X. Vetusissimi Edo, edit, dicebant correptâ primâ syllabâ.

26. *Obtursi ebrius.*

Priscianus lib. IX. Turgeo.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO V.

*

1. *Quo me habeam pacto, * tametsi non queri docebo.*

* f. tamen & si haud

*Quando in eo numero mansisti, quo maxima nunc est
Pars hominum, ut perisse velis, quem nolueris, quum
Visere debueris. * hoc Nolueris, & Debueris te
Si mihi delectat, quod * ἀρεχρον† Isocratio est;*

* lego, hoc Nol' & Debueris te, more Ennii decurratis verbis

** Οχληρόδες q; simul totum ac συμμειραρόδες
Non operam perdo. Si tu hic. . .*

* Scal. τηρο† f. Isocratum est; * Scal. Αρηρόδες

A. Gellius lib. XVIII. cap. VIII. Ομοιοτέλεσι τῶν ἰσων ἰσάληκται τῶν πάλαιον & συμμειραρόδες, cæteraque huiuscemodi scitamenta, quæ isti ἀρεχρονῶν qui se Isocratio videri volunt, in collocandis verbis immodicè faciunt & rancidè, quam sint insubida & inertia & puerilia, facetissime herculè significat in quinto Satyrarum Lucilius. Nam ubi est cum amico conquestus, quod ad se agrosum non viseret; hac ibidem addit festiniter: Quo me habeam pacto &c.

- * al. potisset. 2. *Nam si quod satis est homini, id satis esse potisset, Hoc sat erat: nunc quum hoc non est, qui credimus porro Divitias vllas animum mō explere potisse?*
Nonius: Multum & satis distant; quod Multum infinitum est, Satis finitum. Auaris illud, hoc parçē se continentibus applicandum est.
- * Turn. Vt cum primis ficos Scal. Sicuti quum fici primus propola. 3. ** Sicuti quum primos ficos propala recenteis Protulit, & pretio ingenti dat primitiv paucos.*
Nonius: Dare, petere. Idem: Primitus pro primō.
- * f. Scriptoris 4. *Si tam corpū loco validum, ac regione maneret, * Scriptores quān vera manet sententia cordi.*
Nonius Sententia, sensibilitas.
- f. — Dic qua se cogat vis ire minutim 5. ** Dic quam cogit at vis ire minutim Per commissuras rimarum nocti nigrōre.*
Nonius: Minutim pro minutē.
- * Scal. Samni sole mibi in magno mærore, mærore, Tristitia in summa, crepera in re inuentu salutis. f. Sanè tu solus magno in mærore mærore in salute, 6. ** Sanute soli mibi in magno mærore Tristitia in summa, crepera in re inuentu salutis.*
Nonius: Crepera res proprie dicitur dubia.
- f. Sanè tu solus magno in mærore mærore in salute, 7. *— Hic solus vigilavit opinor Et cum id mō visus facere est tum retia nexit.*
Priscianus lib. i. & lib. ix. A Necto, nexui protulerunt plerique. Quidam tamen etiam Nexi, Nectō, nexi, dicentes; & nexus, vt flecto, flexi, & flexus.
- * Scal. Consilium factus placeat, tu impune luparis? 8. *— & Diuos ihure precemur Consilium, fas si placeat, tunc impune superbis.*
Nonius: Lupari vt scortari vel prostitui.
- * Ita dispono versus hos. Ios. Mer. cer. Verum vnum accidisse tamen sene Tiresiai Aequalem cōstat apx. pro seni Tiresia. 9. *— * Cecidisse senem veterum tamen vnum Tiresiam aequalem constat.*
Nonius: Aequales sunt similes & ex æquo.
- * al. Spectas 10. *Nec designati rostrum Prætori, pedesq; * Spectet*
Nonius: Rostrum hominis dici non debere consuetudo præsumpsit.
- * al. Lenius f. Pauper ait lenius, Gifann. Lenius pauperem ac se ingenia m. f. 11. ** Lenius pauperem ait se ingentia munera fungi.*
Nonius: Accusatiuus positus pro ablatiuo.
12. *Lippus edendā acri assiduo ceparin' cepā.*
Nonius: Cepe faminini generis. Priscianus lib. 6. Quamuis antiquissimi Ceparin a quoque singulari feminino genere rectē protulisse inveniuntur; frequentior tamen vsus hoc Cepe protulit

13. *Intybu'*

13. *Intybu' præterea pedibus * perserpfit equinis.*
Nonius: Intybus generis masculini. Charisius lib. i. Intyba neutro genere Virg. dixit — & amaris intyba fibris. & sic multi eruditorum; sed & masculino genere frequenter à veteribus dictum est. Nam Lucilius in quinto deridens rusticam cenam enumeratis multis herbis, Intybu' præterea &c.
* v. c. perserpfit f. proserpsit Scal. præserpsit al. prætenus.
14. *Flebile cape simul, lacrimosaq; ordine * talla.*
Nonius: Cape generis neutri.
* ita Scal. Had. Iun. scilla.
15. *Vrceus & geminā longus mistarius ansā.*
Nonius: Mistarium quo miscemus.
16. *Macte inquam virtute simulq; his versibus esto.*
Nonius: Maçtare, magis augere.
17. *Deficit alma Ceres, nec plebes pane potitur.*
Priscianus. Potior.
18. *Lascivire pecus iussit rostrig, repandum.*
Nonius: Pecus non solum quadrupes animal, verum omnia animalia pecudes vocantur.
19. *Postquam præstium castres educere * creui.*
Nonius: Cernere rursum disponere.
* al. creui
20. *Maiores erat natu, non omnia possumus omnes.*
Macrobius lib. 6. cap. i. Saturn. ad illud Virg. Dicite Pierides, nō omnia possumus omnes.
21. *Custodem classis catapulta * instila sarissas.*
Nonius: Catapulta, iaculum celer * vel sagitta.
* Ha. Iun. hastile, sarissa. * f. vt sagitta.
22. *Possit ne elabi, an porro prodenda dies sit.*
Nonius: Prodere, differre vel excludere. Donatus in Andr. Act. II. Sc. II ad illud Terentij: Vt aliquot saltem nuptiis prodat dies.] Prodat, proferat, prolatet, differat. Lucil. in 5. An porro prodenda dies sit.
23. ** Scutum ligneolam cerebro infixit.*
Priscianus lib. 3. Hoc Scutum, vel hæc Scuta, id est, forma rotunda Scutula & Scutella.
* f. scutumque cerebro Ligneolā infixit. † Et. D. infixit.
24. *— Interea stat sentibus pectus.*
Nonius: Stat etiam plenum est dicitur. A. Gellius lib. v. cap. iv. Quid illud sit quod Virgilius, Cælum stare puluere, & quod Lucilius pectus sentibus stare, dixerit.
25. *— Et cruribus crura Dilaxat.*
Nonius: Ita interpungo.
Porphyrio in Horat. Sat. i. i. Lib. i. ad illum versus: Hæc ubi supposit dextro corpore mibi lenium.] Hoc est quod Lucilius ait in quinto: Et cruribus crura Dilaxat.

25. *Adipatam pulcem.*

Charisius lib. I. Similiter & opus pistorium, quod adipe conficitur, omni genere dici potest, & hic *adipatam*, quo intelligitur panis aut aliud aliquid, & hæc *adipata*, hoc est, pars, & hoc *adipatum*, opus scilicet. Nam & Lucilius quinto, *Adipatam* dicit fæminino genere, sed illi subiungit, *pulcem*.

27. *Fiscina fallaci cumulo.*

Seruius P. Danielis.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO VI.

*

1. *Cui neque iumentum est, nec seruus, nec comes ullus, Bulgam, & quidquid habet nummorum, secum habet ipse Cum bulgâ cœnat, dormit, lauit: omnis in unâ Spes hominis bulgâ, hæc deuincta est cetera vita.*

Nonius: *Bulga*, est folliculus omnis, quam & *crumenam* veteres appellarunt: & est sacculus ad brachium pendens.

2. *Quem neque Lucanis oriundi montibus tauri Ducere protelo validis ceruicibus possent.*

Nonius: *Protelare*, rursus * adiuuare.

3. *Hic inquam rudet è rostris atque ciuilitabit Concurfans * uti arenarius clareg, quiritans.*

Nonius: *Quiritare* est clamare, tractum ab iis, qui *Quirites* inuocant. Varro lib. v. i. de Ling. Lat. Multa ab animalium vocibus translata in homines: partim quæ sunt aperta, partim obscura. *Perispicua*, ut Lucilij, *Hæc inquam rudet è rostris, atque hinnitabat.*

4. *Peccare impune rati sunt Posse, & nobilitate facul propellere iniquos.*

Nonius: *Facul* pro *faciliter*, huic contrarium est *difficulter*.

5. *Thaumomeno, inquit, * valua sororem Lanificam dici siccam atque abstemiam ubi audit.*

Nonius: *Abstemiu*, qui vino abstinet.

6. *Si hic vestimenta eleuit luto, ab eo risum magnum ad cachinnum imprudens subiicit.*

Nonius: *Eleuit*, maculauit.

7. — * Qui

7. *Qui te bonus Iuppiter inquit Crasso Mutium quum cenabat dominum fortem.*

Nonius: *Dominus* rursus appellatur conuiuij exhibitor. vnde & *Dominus ad ceniniam*.

8. *Verum & mercature omnes & * quæsticuli isti Intuti.*

Nonius: *Mercatura* fæminini generis habetur.

9. *Nequitia occupat * os, petulantia, prodigit asg.*

Nonius: *Prodigitas* dicta profusio.

10. *Si nosti, non magnus homo est, nasutu, macellus.*

Nonius: *Macellum*, dictum pro *macilentum*, Lucilius probat.

11. ** Id solum aduersa fortuna, * rei g, resistit.*

Nonius: *Ablatiu* pro *genitiuo*.

12. *Hortare * illorum si possim capi sortiri*

Nonius: *Genitiu* pro *ablatiuo*.

13. *Tres à Deucalione grabati restibus tenti.*

Nonius: *Tenta* dictum pro *extensa*.

14. ** Pluma atque amphitape, & si aliud quid deliciarum.*

Nonius: *Amphitape* vestes dicuntur vtriusque habentes villos.

15. *Zonatum circa impluuium * ciner aris cludebat.*

Nonius: *Zonatum* per *gyrum*.

16. *Hoc tu apte, * credit quanquam lastrina petisse.*

Nonius: *Lastrina* genere fæmin. & est *laustrina*, quod nunc *balneum* dicitur.

17. ** Pretium emit, qui vendit equum musimonem.*

Nonius: *Musimones* asini, muli, aut equi breues.

18. ** Suam enim inuadere atque innubere censent.*

Nonius: *Innubere* positum pro *transire*, quod hæ, quæ nubunt, ad domos maritorum transeant.

19. *non te porro procedere porcent.*

Nonius: *Porcere*, prohibere sæpius legimus.

20. *Saluere iubere.*

Nonius: *Iubere* est *velle*.

21. ** Date bibere ab summo.*

Donatus in *Andr. Act. III. Sc. II. ad illa Ter. Quod in si dare bibere.*] *Consuetudine*

* Scal. qui te, bone Iuppiter, inquit, Mutius, quum cenabat dominum fore Crasso.

* Ita Scal.

* Iego, hoc

* Io. Merc. End. & regue.

* Scal. illorum, si possim capere sortiri.

* Fr. D. Pluma.

* Scal. ciner aris cludebat. H. Iun. ciner aris cludebat.

* f. credit quemquam

* Iego, Pradium

* Domus, desiderari videtur.

* f. Dat, vel, Dans

* Nic. Faber, adiuuare.

* Turn. Hæc eadem

† Scal. hinnitabit,

f. hinnitabit,

* Turn. velut ancarius,

* f. balba

f. hic vestimenta lu-

to si forte eleuit, ob id

risum magnum atq.

sacinnum Subiicit

imprudens.

dine magis quam ratione dixit, pro Date ei potionem. Lucil. in sexto, Date bibere ab s. Nam duo verba actiua nullam habent significationem sine nomine, aut pronomine; vt si dicas, Dic facere.

22. *Sardinensem terram.*

Porphyrio in Horat. lib. I. Sat. III. ad illud: Sardus habebat Ille Tigellius hoc.] Annotandum Sardum & Sardinensem dici posse. Nam Lucilius Satyricus Sardinensem dixit in sexto Satyrarum: Sardin. terram.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO VII.

*

Ex emendatione
Had. Iusij.

1. *Hanc ubi vult male habere, vlcisci pro scelere eius
Testam sumit homo Samiam, sibiq; illico telo
Præcidit caulem, testesq; una amputat ambo.*

Nonius: Samium acutum vnde & samiare dicimus acuerè, quod in Samo hoc genus artis polleat.

2. *Dixi, ad principium venio, vetulam atque virosam
Vxorem cadam potius, quam castrem ego met me.*

Nonius: Virosa mulieres, dicuntur virorum appetentes.

3. *Qui te diligit, etati facieq; tua se
Fautorem ostendat, fore amicum polliceatur.*

A. Gellius lib. IX. cap. XI V. In casu autem dandi, qui purissimè locuti sunt, non faciei, vt nunc dicitur, sed facie dixerunt.

4. *Aptari caput, atque comas fluitare capronas*

* f. Alis frontibus

* *Alias, frontibus immixtas, vt mos fuit illis.*

Nonius: Caprona dicitur comæ, quæ ante frontem sunt, quasi à capite pronæ.

5. *— Seruorum est festus dies hic,
Quem planè Hexametro versu non dicere possis.*

Porphyrio in Horat. Sat. V. lib. I. ad illam versum: Mansuri oppidulo, quod versu dicere non est.] Equotutium significat, cuius nomen Hexametro versu complecti non potest. hoc autem exemplo Lucilij, nam in Satyra VII. sic ait, Seruorum est festus dies. &c.

* v. c. Sador, subellor,
Scal. Scabor, Sub-
nellor, Had. Iun.
Sador, Subbellor,

6. * *Rador, subuellar, desquamor, pumicor, ormor,
Expilor, pingor. —*

Nonius: Desquamat, squamis exspoliatur.

* Scal. Huccine vn-
quam Hyacinthi ho-
minis Cortinipotentis.
† Gifann. Deliaci
contendi.

7. * *Huccine ego vnquam Hyacintho hominem Cortinipotentis
† Delitiis contendi. —*

Nonius: Contendere significat comparare.

8. *Quinque*

8. *Quinque hasta, aureolo cinctu rorarij* veloc.*

* Had. Iun. velox.

Nonius: Rorarij appellantur milites, qui antè, quàm congressæ essent acies, primo non multis iaculis inibant prælium: tractum quod ante maximas pluuias cælum rotare incipiat.

9. *Primum fulgit, vt caldum ex formacibus ferrum.*

Nonius: Fulgit pro fulget.

10. *Simauit taxim ad nares, delphinus vt olim.*

Nonius: Simat, deprimit.

11. *Hunc molere, illam autem vt frumentum vannerè curris.*

Nonius: Emannerè dictum est ventiletur, vel moueatur, à vannerè in qua legumina ventilantur.

12. *Ætatem & faciem, vt saga & bona conciliatrix.*

Nonius: Saga mulieres dicuntur fæminæ ad libidinem virorum indagatrices. vnde & sagaces canes dicuntur ferarum vel animalium quæsitores.

13. *Phryne nobilis illa ubi amatorem improbius quem.*

Nonius: Nobilis dicitur est notus.

14. *Ne auriculam obsidat caries, ne vermiculig.*

Nonius: Caries est vetustas, vel putrilago.

15. *Quæ oculi non sunt, neque nasum,* & qualia sunt.*

Nonius: Nasum genere neutro.

* Scal. equalia sunt.
f. & qualia nobis.
al. & cilia fronte.
f. aut cilia fronte

16. *Tristes, difficiles sumus, fastidimus bonorum.*

Nonius: Genitiuus casus positus pro accusatiuo.

17. * *Solam auram aduersam segetem immutasse, statumq;.*

* al. Solem,

Nonius: Segetem etiam ipsam terram dicimus.

18. *Caldissima, ac bene plena iam* solorum, atque amseri collus.*

* f. solorum, vel
olorum.

Nonius: Collus masculini generis.

19. *—* Rate ad catulos accedere inultum.*

* f. Rate

Nonius: Catuli non solum canum diminutiue, verum omnium animalium appellantur.

20. *Muginamur, molimur,* subducimur.*

* v. c. seducimur.
Fr. D. subducimur

Nonius: Muginari murmurare. Idem: Moliri, retinere morari, ac repigrare.

21. *Eodem* pacto gannis.*

* f. pacto egannis.

Nonius: Etiam humanam vocem nonnulli gannitum vocauerunt.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO VIII.

*

1. *Gallinacei quum victor se gallus honeste
Sustulit in digitos, primoresq; erigit unguis.*

Nonius: Priores & Primores hanc habent diuersitatem. Priores enim comparatiui sunt gradus: Primores summæ quæque res.

Ita versus hos restituo.

* f. Figens.

2. *Cum poclo bibo eodem, amplector, labra labellis
Fingens compono, hoc est, cum $\phi\omega\lambda\omicron\kappa\omega\epsilon\sigma\mu\alpha\iota$.*

Nonius: Fingere est iungere. Idem: Componere est coniungere.

* Ex emendar.

Had. Iunij.

f. Verum flumine vi,

3. ** Verum flumen uti, atque ipso diuortio aquarum
Ilginis pedibus cercurum concinit aquis.*

Nonius: Cercurus nauis est Asiatica prægrandis.

* lego, peda quod

pernix, quod p. p.

Yuo Villiom. per-

nix, plano quod pe-

store, puro ρ p. f.

4. *Quod gracila est, * pernix, quod pectore puro,
Quod puero similis*

Nonius: Gracila est pro gracilis.

5. *Quarum & abundemus rerum, & quarum indigemus.*

Nonius: Genitiuus positus pro ablatiuo.

* ita lego.

6. ** Tum compone latus lateri, & cum pectore pectus.*

Nonius: Componere coniungere.

7. *Si omne iter euadit, stadiumq; accline tolutim.*

Nonius: Tolutim dicitur quasi volutum & volubiliter.

8. *Sallere muranas, mercem in frigidaria ferre.*

Priscianus lib. x. Sallere non à salio sed Sallo.

* Scal. parastati

9. *Inde * parastato oblamides, ac barbula prima.*

Nonius: Parastati hi, qui de pueritia veniunt ad pubertatem, à Græco vocabulum sumptum.

10. *Hiberam insulam fomento omnicolore coluistra.*

Nonius: Coluistra lac nouum in mammis.

* I. Guill. appositum

postico, cella, culina.

11. *Pistrinum * appositum, posticum, sella, culina.*

Nonius: Posticum neutro genere.

12. *A lana lacrymas mutoni absterget amica.*

Porphyryon in Hor. lib. i. Sat. i. i. ad illa: Huic si mutonis verbis mala tanta videntis.]

Mutonem

Mutonem pro virili membro dixit Lucilium imitatus. ille enim in VII. Satyrarum sic ait: *A lana lacrymas &c.*

13. ** Instu verò modo stet rectus † subtegmine panis.*

Priscianus lib. i. i. Panus à quo panula, vel panicula. Charistius lib. i. Panicula $\omega\epsilon\gamma\gamma\omicron\tau\omicron\pi\omega\upsilon$ panus est. Nonius: Panus tramæ inuolucrum, quem diminituue panulam Lucilius lib. i. x. — foris * subtegminis panus est.

* f. Instus ero
† al. subtegmini panus.
al. subtegminis panus est.

* f. subtegmine panus f.

* Scal. Hæc est macerido, si lorum l. f. † v. c. fragrien

14. ** Hic est Macedo † si agron longiu flaccet.*

Nonius: Flaccet, languet, deficit.

15. ** Anicula aspera atque præcox est fuga.*

Nonius: Præcox & Præcoqua, quod est immatura.

* v. c. Anicula.
f. Anicula

* ita Scal.

16. *— * gigeria sunt*

Siue adeo † hepatica

Nonius: Gigeria intestina gallinarum * cum his & ita cocta.

† f. isicia

* f. cum isiciu cocta.

17. *Lentet opus.*

Priscianus lib. vi. i. Nam à Lenieo lentesco deriuatur, quum à dureo dureco, & à vireo virefco. Lucilius tamen in vi. i. lentes opus protulit.

18. *Vinibua*

Nonius: * Buas potionem positam paruulorum. Lucilius libro VII. i. cum vinolentas † diceret Vinibuas designauit.

* N. Fab. Buas potionem vocitant paruuli.

† Scal. designaret vinibuas dixit.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO IX.

*

Isidorus: Orthographiam, id est, scripturam rectam contra imperitiam. librarij vna Lucilius Poëta primum scripsit. Terent. Scavrus: Lucilius in ix. Satyrarum de Orthographia precipiens. Velius Longus: Lucilius in ix. de literis disputat.

Porphyryon lib. i. Sat. x. ad illa Horatij: Nil comis Tragici mutat Lucilius. Accl? Non ridet versus Euni gravitate minores? Comis Lucilius propter vrbanitatem dicitur, & mutat pro eo quod emendat positum est. Facit autem Lucilius hoc cum alias, tum vel in tertio libro, & nono & decimo:

*

1. *A primum est, hinc incipiam, & qua nomina ab hoc sunt.*

A, primum * longa & breui syllaba: nos tamen vnum

Hoc faciemus, & vno eodem, ut * diximus, pacto

Scribemus PACEM, PLACIDE, IANVM, ARIDVM, ACETVM,

A^{pac} A^{pac} Græci ut faciunt.

* Scal. longibruis

* al. dicimus

Terentius Scavrus de Orthographia: Singulares vocales & produci & corripui possunt; vnde etiam Lucilius in ix. Satyrarum de Orthographia precipiens, ait: *A primum est &c.*

Ita emendo ac
distinguo.

2. *At non multum abis hoc cacofyntheton, atque caninâ
Si linguâ dico, nihil AR. me, nomen hoc illi est.*

Velius Longus de Orthographia: Inuenti sunt tamen, qui & sine vocali puent posse syllabam fieri. nam animaduertimus apud Comicos, S, & T, pariter scriptas literas, vt apud Terent in Phorm. Non is obsecro es, quem semper te esse dictitasti? CH. st. SO. Quid has meruis fores? hoc S & T pariter renuntiant silentium. sed scilicet si hoc sectentur, possent etiam pleraque cõsonantes & omnes semiuocales pro syllabis ponere. Nã apud Lucilium in IX. (in quo de literis disputat) omnes vices syllabarum implent, quum dicit: *At non multum abest &c.*

3. *Quintilianus lib. I. cap. XIII.* Al syllabam, cuius secundam nunc E literam ponimus, variè per A & I efferebant, quidam semper, vt Græci, quidam singulariter tantum, quum in datiuum vel genitiuum casum incidissent. Vnde, *Pistai vestis*, & *Antai*, Virgilius amantissimus vetustatis carminibus inseruit. In iisdem plurali numero E utebantur, hi Sillæ, Galbæ. Est in hac quoque parte Lucilij præceptum, quod, quia pluribus explicatur versibus, si quis parum credat, apud ipsum in IX. requirat.

4. ——— *atque ACCURRERE scribas
D ne, * an T, non est quod queras atque labores.*

* lego, vsque
* lego an C.

Velius Longus de Orthogr. Videmus autem prope in omnibus verbis quæ à P literâ incipiunt, hanc præpositionem cogi vt B literâ ommissâ P geminent, vt ab eo quod est parer, apparet; & in eo quod est ponit opponit; & in pungit oppungit: sic in his partibus orationis, quæ incipiunt à C litera, non facile potest hæc præpositione admota sonare D litera. hæc similiter litera geminatur, in eo quod est Capiò, accipio: itaque Lucilius: — *atque accurrere scribas D ne, an T &c.*

5. *ABBIRE multum est D sine, an B habet.* ———

Velius Longus: Abire etiam quidam geminata B maluerunt & dicere & scribere, vt intermissa D. & in hoc nullam differentiam putat esse Lucilius, qui ait: *Abire multum est &c.*

Ex restitutione
Scalig.

6. *Iam PVEREI venere: E postremum facito, atque I
Vt plures pueri fiant. I si faci solum*

PVPILLI, PVERI, LVCEILLI: *hoc vniu fiet.*

Hoc ILLI factum est vni: *tenue hoc facies I.*

Hæc ILLEI fecere: *addes E, vt pingui fiat.*

MEILE hominũ, duo MEILLIA, *item huc utroq. opu*, MEILES,

MEILITIAM. *tenues I, PILAM quã ludimũ.* PILVM

Quo pinso, tenues I. plura hæc feceri, PEILA

Quæ iactamus, addes E, PEILA, vt pleniũ fiat.

MENDACEI FVREIQVE *addes E, quum dare FVREI
Iusseris* ———

Quintilianus lib. I. cap. VII. Diutius dicitur vt E, I iungendis eadem
ratione

ratione quã Græci & vterentur, ea casibus numerisque discreta est, vt Lucilius præcipit: *Iam pueri venere: E postremum facito atque I, Vt pueri plures fiant.* ac deinceps idem: *Mendacei fureiq; addes E &c.* quod quidem cum superuacuum est, quia I tam longæ quàm brevis naturam habet: tum incommodum aliquando. Nam in iis quæ proximam ab ultimâ literam E habebunt, & I longâ terminabuntur, illam rationem sequentes, vtemur E geminâ, qualia sunt hæc *auræi, argentæi & similia.* idq. iis præcipue qui ad lectionem instituantur, etiã impedimento erit. Velius Longus de orthographia: Quæritur etiam an per E & I quædam debeant scribi secundum consuetudinẽ Græcã. nonnulli enim ea, quæ producerentur, sic scripserunt. Alij contenti fuerunt huic productioni I longam aut notã dedisse. Alij vero, quorum est ite Lucilius, variè scriptitauerunt: siquidẽ in his quæ producerentur; alia per I longam; alia per E & I notauerunt, videlicet, vt differentia quãdam separantes: vt quum diceremus *viræ*, si essent plures, per E & I scriberemus; si verò esset vnus, *Viri*, per I notaremus. vt Lucilius in IX. *Iam pueri venere E postremum facito atque I. vt plures faciant: I, si facis solum pupilli pueri hoc vnus fiet. Item hoc illi factum est, vni tenne hoc facies I. Hæc illi fecere, adde E vt pinguis faciat. Idemque Peila, quibus milites vniuntur, per E & I scribenda existimat, at Pila in qua pinatur per I. hoc mihi videtur superuacanea esse obseruationis. Nam si omnino in scribendo discernenda casuum numerorumque ambiguitas, quid faciemus in his nominibus quorum scriptio discrimen non admittit? Q. Terentius Scarrus de Orthographia: Item quod Lucilius, vbi I. exile, est, per se iubet scribi; at vbi plenum est, præponendum esse E, I. credit, his versibus: *Mille hominum, duo millia. item huc E viroque opu mille &c.**

7. * *Quare seruandi numeri, & versus faciendi
Nos CÆLI, NVMERI, numerum vt seruemu modumq;.*

* ita ex V. C.
emendo

—— *porro hoc si filii LVCI*

—— *ferit collum vt CORNELI, CORNIFICIq;.*

Charisius lib. I. Lucius, Æmilius & cætera nomina, quæ ante v habent I, duplici II genitiuos singulares finire debent, vt necesse sit aduersus obseruationem nominatiuo non minorem fieri genitiuum, idque Varro tradens adiecit Vocatiuum singularem quoque talium nominum per duplex II scribi debere, sed propter differentiam casuum corripit. Lucilius tamen & per vnum I in genitiuo scribi posse existimat: ait enim: — *seruandi numeri, & versus &c.* Nunquam enim hoc inuulisset, nisi & Cælij & Numerij per II huius Numerij faciendum crederet. Denique & in libro * quarto sic ait: *Porro hoc si filii Luci &c.*

* leg. nono

8. *S nostrum & semi-Græce quod dicimũ Sigma
Nil erroris habet.* ———

Velius Longus: Sed scilicet si hoc sectentur, possent etiam pleraque consonantes, & omnes semiuocales pro syllabis ponere. nam apud Lucilium in IX. (in quo de literis disputat) omnes vicem syllabarum implent, cum dicit: *S nostrum & semi-Græce &c.*

9. ——— *L licendo congeminat L.*

Ex emendat. Fr.
Iunij

Velius Longus: Per præpositio omnibus integra præponitur, nisi cum incidit in L literam ad finem consonantem, quam elegantis sermonis viri geminare magis voluerunt, quàm R literam exprimerent, vt *Compellabor* malim dicere, quàm *compellabor*, nec aliter apud Lucilium legitur in præpositione

positiōne PER: Lliciendo (quod est inducendo) congeminat L. Pellicere malunt, quam pellicere.

10. *Quid tibi ego ambages* AMBIVI scribere coner.

Varro de Ling. Lat. lib. VI. Profectum à verbo Ambio, quod est in ambitu & ambizioso.

11. *Vt perhibetur* INERS, ars in quo non est ulla.

Seruius in IV. Georgic. Virg. Iners ponitur & pro eo qui sine arte sit. Innim Philargyr. ibidem.

* Ita hos versus ex v. c. restituumus.

12. * *Nam velut* INTRO aliud longè esse atque INTV' videmus: Sic & APVD TE, longè aliud est, neque idem valet AD TE: INTRO NOS VOCAT AD SESE, TENET INTVS APVD SE.

Charisius lib. I. Intro est in locum, Intus in loco dicimus: ut etiam apud Græcos ἐν, ἐν, ἐν, ἐν. ideoque Lucilius ait: Nam velut Intro aliud & c.

* Scal. chenopodas ut, clinopodasque lychnosque Dicimus' οὐρανὸς ἀντὶ πόδες λέ- τίς atque luc. † Turn. Dicimus' οὐρανὸς. ἔ. Dicimus' οὐρανὸς ἀντὶ πόδες λέττι atque l.

13. Porro* CHENOPODAS, sic CLINOPODAS LYCHNOSQ; † *Dicimus' οὐρανὸς ἀντὶ* PEDES LECTI atque LVCERNAS.

Macrobius Saturn. lib. V. cap. IV. Inseruit operi suo Virgilius & Græca verba, sed non primus hoc ausus. Auctorum enim veterum audaciam secutus est. Dependent lychni laquearibus aureis.

14. FERUIT aqua, & FERVET; FERUIT NVNC FERVET AD ANNUM.

Quintilianus lib. I. cap. X. At quæ O solam habent, dummodo per eandem literam in infinito exeant, brevia fiunt. Lego, Dico, Curro; legere, dicere, currere. Etiam si est apud Lucilium: Feruit aqua & feruet & c. Sed pace dicere hominis eruditissimi liceat, si Feruit putat ille simile Currit & Legit, Fervo dicere, ut Curro & Lego, quod nobis inauditum est. Sed non est hæc vera comparatio: nam Feruit illi est simile Scrui: quam proportionem sequenti dicere necesse est Feruire, ut Scruire. Prohm de Verbo: Interdum tamen in secunda coniugatione penultima syllaba corripitur, ut: Feruere Leucatem, &: — Cum listora feruere latè. Sed in hoc verbo rectè corripitur, quoniam antiqui tertiam coniugationem magis, quam secundam esse voluerunt, ut Lucilius: — feruit nunc, feruet ad annum. Nonius; Feruit pro feruet. Priscianus lib. IX. Etiam feruit inuenitur.

* ita lego.

15. *Feruere ne longum verò hoc* *lectoribus tradam.

Nonius: Ab eo quod est feruit breuiato accentu feruere facit.

Ita vnâ serie hos versus legendos puto.

16. *Nunc hac quid valeat, quidve huic intersiet illud Cognosces: primum hoc quod dicimus esse Poëma, Cuiusuis operis pars est non magna, Poëma; Pars est parua Poëma, proinde ut epistola quauis:*

Illa Poësis opus totum, ut tota Ilias, vna Est Poësis; Annalesq; Enni, atque istoc opus vnum, Est maius multo, quam quod dixi antè Poëma.

Quapropter dico, nemo qui culpatur Homerum

* *Perpetuò culpatur, neque, quod dixi antè, Poësin*

* *Versum vnum culpatur, verum enthymema malignum.*

Nonius: Poësis, & Poëma hanc habent distantiam. Poësis est textus scriptorum. Poëma inuentio parua, quæ paucis verbis expeditur.

17. *Quod deformi senex, ac podidius, ac podagrosus; Quod mancus, miser, exilis, ramice magno.*

Nonius: Ramices dicuntur pulmones, vel herniæ.

18. * *Arripio rostrum, labiasq; huius Zephiri atque in Percutio, denteisq; aduersos* * *excutio omnes.*

Nonius: Rostrum hominis dicitur.

19. † *Nam laterem qui ducit, habet nihil amplius unquam, Quam commune lutum è paleis, carumq; acerosum.*

Nonius: Acerosum, & Aceratum vtrumque nomen positum, sed distante proprietate signatum. Acerosum namque panem farre minus purgato, nec sordibus à candido separato dicendum veteres putauerunt. Aceratum verò est lutum paleis mistum, ut laterarij vsus est.

20. *Si nihil ad faciem, & solum lupa, prostibulumq; Nummi opus atque asis.* —

Nonius: Genitiuus positus pro ablatiuo.

21. — *Quid ego si cerno ostrea* —

* *Cognorim stuuium, limum ac carum sapere ipsum?*

Nonius: Ostrea generis neutri.

22. *Fruentarius est, modium hic secum atque rutellum Vnâ adfert* —

Nonius: Rutrum dictum à radendo.

23. — *Labora Discere, ne te res ipsa, ac ratio ipsa refellat.*

Nonius: Discere est ignotam rem meditando assequi.

24. *Rugosi passiq; senes eadem omnia querunt.*

Nonius: Passum, est propriè rugosum vel siccum.

25. *Tu milli nummum potes vno querere centum.*

A. Gellius lib. I. cap. XVI. Vno milli nummum, pro vnis mille nummis: aperteque ostendit Mille & vocabulum esse & singulari numero dici, eiusque pluratiuum esse millia, & casum etiam capere ablatiuum; neque ceteros casus requiri oportere, quum sint alia pleraque vocabula, quæ in singulos tantum casus, quædam etiam, quæ in nullum declinentur. Macrobius lib. I. cap. V. Saturn.

* f. Perpetuum
* f. Totam vno in versu, vel in enthymemato culpatur.

* ita Scal. al. ac perditus. al. arthriticus.
* f. miseratque exilis
† Had lun. cum ramice magno.
* ita v. c. Had lun. Arripio & rostrum labiaque hic Zephyroni.
† f. labia atque os Zephyroni.
* al. discutio
† ita Had. lun. ex v. c.
* Fr. D. aceratum.

* ita Lipsius.

* lego. Non norino

Ita leg.

* Scal. dicitur

26. *Scaber at ut porcus* contritis arbore costis.*

Priscianus lib. 10. Scabo scabi.

27. *Hinc ancilia, ab hoc apices, capidasq; repertas.*

Priscianus lib. vi. Capis capidis, unde diminutivum Capidula vasis genus Pontificale. Lucilius lib. ix. Hinc ancilia, ab h. a. capidasq; r. Et vide quod magis Græcum esse ostenditur, quum in as protulit accusativum pluralem.

* Ita Scal.
P. Mer. ut am-
truet hinc, & vulgu
redamtruet inde.28. *Præsul* ut amptruat, inde & vulgu redamptruat olli*

Festus: Redamptruare dicitur in Saliorum exultationibus, cum Præsul amptruavit, quod est, motus edidit, & referuntur inuicem iidem motus. Nonius: † Redamtruarere, redire.

† P. Mer. Redam-
truarere, reslire.29. *— Ipsa si se corio omnia lora.*

Charisius lib. i. Lora correptâ primâ syllabâ, & fâminino genere dicenda est; producta autem neutraliter è corio vincula vt & Lucilius in ix. — Ipsa si se &c.

30. *Vt discrepat hac quem rapuit Apollo fiat ergo.*

Porphyrio lib. i. Sat. ix. ad illud Horatij. sic me seruavit Apollo.] Hoc descensu Homericò sumit, & ἵππευτον δόξαυ. quem & Lucilius in ix. Satyr. representauit, sic dicens: Vt discrepat hac & c. significat sic liberatum se ac re-creatum dum illum molestum aduersarius suus rapit, Apollinè imiratus.

Q V Æ S V P E R S V N T
E X S A T Y R A R V M
L I B R O X.

*

Veteres Glossæ in vita A. Persii: Sed mox vt à scholâ & magistris diuerterat, lecto libro Lucilij decimo, vehementer Satyras componere studuit, cuius libri principium imitatus est, sibi primò, mox omnibus detrectatis, cum tantâ recentium Poëtarum & Oratorum insectatione, vt etiam Nerone culpauerit.

Porphyrio lib. i. Sat. x. ad illa Hor. Nil comis Tragici mutat Lucilius Acci? Non vides versus Enni granitate minores?] Comis Lucilius propter vrbanitatem dicitur, & mutat pro eo quod emendat positum est. Facit autem Lucilius hoc cum alias, tum vel in tertio libro & nono & decimo.

*

1. *—* honorum est*

Iudicium crassis, vt nos † describimus antè.
Hoc est quid sumam, quid non, in quoque locemus.*

Nonius: Sumere etiam significat eligere.

* f. bonorum
* f. Crassis
† f. descriptissimus2. *Pone*2. *Pone* paludatus stabat rorariu velox.*

* Pr. D. paludatum

Nonius: Rorarij appellantur milites, qui antequam congressæ essent acies, primò non multis iaculis inibant prælium: tractum quod ante maximas pugnas cælum rorare incipiat.

3. *Quamuis desubito trinis deducere scalis.*

Nonius: Desubito, pro subito.

4. ** Tonillas quoque præualidis in fumibus aptas.*

Nonius: Aptam, connexum & colligatum significat.

* ita Had. Iun.
al. Consellas5. *Fluctibus à ventisq; aduersis firmiter essent.*

Nonius: Firmiter pro firmè.

* f. firma. f. nauis.

6. ** Languor & oppressit, pigror, torporq; quietis.*

Nonius: Pigror generis masculini.

* f. Languor ei ebre-
pitque pigror. P.
Merul. Languor
eius oppressit, p. t. g.
quietem.7. ** Na in arce bouem discerspsi magnificè, inquit.*

Donatus in Andr. Act. II. Sc. 1. ad illud Ter. Na iste hand mecum sentit.] Na valdè, aut (vt quidam volunt) o quàm. Lucil. in x. Na in arce &c.

* MS. C. Na quem
in arce bouem discer-
psit magnificè inquit.
Scal. Na, mi Mar-
ce, f. Na pol in arce8. *Improbu, confidens, malus & nequam videatur*

Nonius: Confidentia rursus temeritas audacia.

Q V Æ S V P E R S V N T
E X S A T Y R A R V M
L I B R O X I.

*

1. *Quintus Opimius ille Iugurthinus pater huius,
Et formosus homo fuit, & famosus, vtrumque
Primò adolescens, posteriùs* directiu sese.*

Nonius: Famosum, infamem.

* Had. Iun. dat
rectiu

2. *Cassiu Caius hic operariu, quem* Cephalonem
Dicimù sectorem, * Furinmq; hunc Tulliu quidam
Iudex heredem* facit, & damnati alij omnes.*

Nonius: Damnare, est exheredare.

* v. c. cephalonem

* Scal. furinque

* Scul. facit, at
damnati

3. *Luciu Cotta senex Crassi pater huius* Parati
Magnus trico fuit nummariu, solvere nulli
Lentus. —*

Nonius: Tricones morosi & ad reddendum duri. Idem: Lentam, facile.

* Had. Iun. parati-
bu. Mur. peracra.

G

4. *Prætor*

*lego, spurca dicitur, 4. *Prætor noster adhuc quam spurcū st ore, quod omnes Extra castra, ut stercū, foras eiecit ad unum.*

Nonium: Spurcum, etiam fætidum.

5. *Scipiade magno improbus obiiciebat Asellus, Lustrum, illo Censore, malum in se lixg, fuisse.*

A. Gellius lib. IV. cap. XVII. Obiiciebat, O litera producta multos legere audio; idque ed facere dicunt, ut ratio numeri salua sit.

6. ——— & iam

Coniicere in versus dictum Praconi volebam Granū. ———

A. Gellius lib. IV. cap. XVII. statim post præcedentia verba: Idem infra, & iam Coniicere &c. In hoc quoque prima verbi præpositio ob eandem causam producitur.

7. *Conuentus pulcer, braca, saga, fulgere torques*

* I. Guill. Mani. * *Magni. ———*

Nonium: Fulgers pro fulgère. Idem: Torques gen. mascul.

Ita cum Had. Iunio lego.

8. ——— *Viamg,*

Sterneudam & iaciendum huc aggerem, & id genu rudus.

Nonium: Rudus, stercus quod raditur.

* Palm. Annos hic terrâ iam plures miles hyberâ † lego, & ara

9. * *Annos hic errat iam plures miles † hyberna Nobiscum meret. ———*

Nonium: Meret, militat.

10. *Inde venit Romam tener ipse etiam atque puellus.*

Priscianus lib. VI. Non est tamen ignorandum, quod etiam hic Puerus, hic & hæc Puer, vetustissimi protulisse inueniuntur, & Puellus & Puella.

11. *Nec mihi amatore hoc opu, nec tricone vadato.*

Nonium: Trica sunt impedimenta & implicationes, & intricare, impedire, morari: dictæ quasi tericæ; quod pullos gallinæos inuoluant & impediant capilli pedibus implicati.

* v. c. inquam.

12. *Non laudare hominem quenquam, neque miu facere* unquam*

Charisius lib. II. Miu facere, pro mutire.

* Scal. Hæce strigosi.
† Hic strigosi

13. * *Hic strigosi, bouinatorg, ore improbu duro.*

A. Gellius lib. XI. cap. VII. Tergiuersatorem, bouinatorem dicit. Nonium: Bouinatores, quos nunc malitiosos & tergiuersatores dicimus.

† Crissabitque, ut si

14. * *Crissanit, ut si frumentum clunibu vannat.*

Nonium: Emannetur dictum est ventiletur, vel moueatur, à vanno, in qua legumina ventilantur.

15. *Hic*

15. *Hic ubi confessum, pellesq, ut in ordine tenta.*

Nonium: Tenta, dictum pro extensa.

16. *Qui * in latrina lacug.*

* P. in latrinaque locūque est.

Nonium: Latrina genere fæminino, & est lauatrina, quod nunc balneum dicitur.

QVÆ SV PERSVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XII.

*

1. *Hic homini Quæstore aliquo esse opus atque chorago, Publicitus qui * mi atque † Episco prabeat aurum.*

Nonium: Publicitus, pro publicè.

* Had. Iun. mihi qui atque Cyriso, vel, Vopisco. † I. Guill. è fisco prabeat aurum.

2. *Hunc iuga mulorum protelo ducere centum Non possunt. ———*

Nonium: Protelare rursus, * adiuuare.

* N. Fab. adiugare.

3. *Firmiter hoc, * pariterq, tuo sit pectore fixum.*

Nonium: Firmiter pro firmè.

* I. Guill. protiterque malim, patrii atque tuo.

4. *Insignis varis * est cruribus atque petilis.*

Nonium: Petilum tenue & exile.

* Scal. &

5. *Quibus * fructibus me decollani.*

Diomedes lib. I. Decollo, decollani: hoc verbū apud veteres decipio significat.

* f. me fructibus decoll.

6. *Assensus sum homini.*

Priscianus lib. VIII. sentio neutrum: ex eo Assentio & Assentior & Dissentio & Dissentior, in vnâ eademque inueniuntur significatione.

7. Diomedes lib. III. Alij à vino Tragœdiam dictam arbitrantur propterea, quod olim dictabatur τρυγη, à quo τρυγητή hodieque vindemia est, quia Liberatibus apud Atticos die festo Liberi patris vinum cantoribus pro corollario dabatur, cuius rei testis est Lucilius in duodecimo.

G 2

QVÆ

52
QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XIII.

*

1. Si forte omnino, ac fortuna vincere bello:
Si forte ac temerè omnino, * quid cursum ad honorem.

* f. sit, vel, qui it
pro quis, vel cer-
te, ad summum sit
cursum honorem.

Nonius: Fors & Fortuna hoc distant. Fors est casus temporalis; Fortuna dea.

2. Cui parilem fortuna locum, fatumq; tulit fors.

Nonius ibidem.

* al. dabis ostrea mil-
le Nummis emptia.

3. His itidem in cersa * dabis ostrea millibus nummulum
Empta. —

Nonius: Ostrea generis neutri.

4. Acribus inter sese armis configere cernit.

Nonius: Cernere rursus disponere.

* al. tollantur.

5. Primum dominia atque sedalitia omnia * tolluntur.

Nonius: Dominus appellatur conuiuij exhibitor: vnde & Dominia conuiuia.

* f. sola, pasceolus,
vel, pasceolusq; &
alutam.

6. Adde Syracusis * sola, pasceolum, alutam.

Nonius: Pasceolus ex aluta facculus.

7. — Vni modo, de multis qui ingenio sit.

Nonius: Veterum memorabilis scientia paucorum numerum pro bonis
ponebat; Multos contra malos appellabat.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XIV.

*

* lego, agrà est,
f. cibi.

1. Id ne * agri est magis, an quod pane & viscere priuo
Quod viscus dederas tumidum, hoc in viscera largi.

Nonius: Viscus, positum pro viscere. Idem: Largi, pro largire.

2. Quin potius vitam degas sedatu quietam,
Quam in antiquu, quam facere hoc, fecisse videris.

Nonius: Antiquus & Antiquior, vt gradu, ita & intellectu distant. Nam
Antiquum significat verus: Antiquior melior.

3. Publiu

3. Publiu, Pauu mihi Tuditanus Quastor Ibera
In terra fuit lucifugus nebulo, id genu sanè.

Nonius: Nebulosus, & Tenebriones dicti sunt, quia mendacis & astutiis
suis nebulam quandam & tenebras obiciant: aut quibus ad fugam fugi-
tius & furta, hæc erant accommodata & vtilia.

4. Naumachiam licet hæc, inquam, alucolumq; putare, &
Calces: delectes te, bilo non rectiu * viuas.

* MS. C. viuas.

Priscianus lib. vi. Hilum pro vllum vetustissimi proferebant.

5. * Nam paucis male, sed sapientibus esse probaturu
H. *ἡ δὲ τὴν γενεάν τινος καὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέλασεν.*

* N. Fab. Nam pau-
cis male se, & Sapi-
entibus e p.

Nonius: Veterum memorabilis scientia paucorum numerum pro bonis
ponebat; Multos contra Malos appellabat.

f. Paucis male ac se
sap. vel, male ac sa-
pientibus esse probaturu.
Lipl. Ad paucis mal-
le abs sapientibus e p.
† f. nunc
* f. extenderet, vel,
extenderit,

6. Si mihi † non Prætor fiet additus, atque agitet me,
Non male sic ille, vt dico, me * extenderat vnus.

Macrobius lib. vi. cap. xv. Saturnal. ad illud Virg. lib. iv. Æneid. — nec
Teueris addita iuno vsquam aberit.] id est, affixa, & per hoc infesta: hoc iam
dixerat Lucilius in libro xiv. his versibus: Si mihi non Prætor &c. Ser-
uius in eundem Virg. locum: Addita, id est, inimica est autem verbum Lucilij
& antiquorum.

Ita purgo & dif-
pono hos versus.

7. Nam Vetus ille Cato dignum quemcunque lacestim
Appellare, quod ipse sibi non conscius esset.

Priscianus lib. x. Laceso lacesim, sic Probus, & videtur mihi melius dicere
Lacesim, quam Lacesi. Participium enim passiuum Lacesim, Caper tamen
Lacesi dicit esse, vt Facessi, & profert exemplum Lucilij quo vsus est
in xiv. Nam Vetus ille Cato lacesisse appellari, quod conscius ipse non erat sibi.

8. Ad Regem legatu * Rhodum, Ecbataram, ac Babilonem
Ibo, cercurum sumam. —

Nonius: Cercurus, nauis est Asiana prægrandis.

* v. c. Rhodiam &
bathonam.

9. — Nam sumptibus magnis
* Et structam ampliter, atque cum accumbimus mensam.

Nonius: Ampliter. Priscianus lib. xv. Ampliter pro amplè.

* lego, Ampliter
extructam simul
atq; accumbimus
mensam. Had. Iun.
Exstructam ampli-
ter, ad quam nunc
accumb.

10. † Idem epulo cibus, atque * epula Iouis omnipotentis.

Nonius: Epulum generis neutri est. Fæminini Lucilius Satyr. lib. xiv
Idem epulo cibus, atque epulatio Iouis omnipotentis. Qui versus vtrumq; designat.

† al. Inde. f. Inde epu-
lans cibus itaque epu-
le Iouis. vel, Inde
epule cibus itaque
epulum Iouis omn.
* ita Liplius

11. Et non pauper vti Samio, curtoq; catino.

Nonius: Samium, est testicum.

12. Canam, inquit, nullam, neque Diuo * proficiem vllam.

* ita leg.

Nonius: Prosecta cæta, quæ aris dantur ex fibris pecudum dissecta, gene-
ris fæmin.

- * f. *emmanducatur* 13. *Quum illud quid faciat, * quod manducamur in ore.*
Nonius: Manducatur, pro manducat.
- * f. *Delectum* 14. ** Dilectum video studiosè vulgus habere.*
Nonius: Vulgus neutro genere solum dici putat Lucilius.
- * Had. Iun. *succus-
faru.* 15. *Ipse equus non formosus, gradarius, optimus vector.*
Nonius: Gradarius est molli gradu, & sine * succussaturâ nitens.
16. *Quem metuas sape, interdum quem vtare libenter.*
Nonius: Pro, quo vtare libenter.
- † al. *inuasit.* 17. *Puncto una hora * * & qui quoque * inuasit.*
Donatus in Phorm. Terentij Act. I. Sc. IV. ad illud: Tum temporis punctum mihi ad hanc rem est. Punctum pro momentum: vt Lucilius in decimoquarto: Puncto una hora * &c.
- * Scal. *Casus, alium,
olus.* 18. ** Casus allia molliet. —*
Charisius lib. I. Casus masculini generis est.
- * f. *Casus allia molli-
bit, vel, mollit.*
v. c. *Casus, alia,
melis. f. allia olens,
vel, salsa mola.* 19. *Macrosq; palumbos.*
Nonius: Palumbi, masculine. Charisius lib. I. Palumbes Virgilius fœminino genere dixit: Aëriæ quo concessere palumbes. item — rauca tua cura palumbes. sed Lucilius xv. masculine, macrosq; palumbos.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XV.

*

- * Frut. in Homeri
versu f. a 1. *Multa homines portenta * in Homero versificata
Monstra putant, quorum in primis Polyphemi ducentos
Cyclops longi pedes, & porro huic manû bacillum,
Quam malis * nauis in corbitâ maximus vlla.*
Nonius: Corbita, est genus nauigij tardum & grande.
- * ita lego. 2. *Hunc milli passum qui vicerit atque duobus
Campanus sonipes successor nulli * sequetur
Maiori spacio, ac diuersu videbitur ire.*
A. Gellius lib. I. cap. XVI. Milli passum dixit pro mille passibus. Macro-
bius lib. I. cap. V. Nonius: Succussare, est sartum frequenter excutere.
- * v. c. Non. sequitur 3. *Præterquam in pretio primus semisse, secundus
Nunmo, tertiu iam pluris, quam totu medimnus.*
Nonius: Medimnus generis masculini.

4. *In numero quorum * nunc prima Trebelli + multo
Obmarcessebat febris, senium, vomitus, pus.*
Nonius: Senium est tædium & odium, dictum à senectute, quod senes
omnibus odio sint & tædio.
- * f. *tunc*
† I. Guill. *nuta*
al. *multum Lucius*
marcesbat febris,
5. *Quum * tectum est, quiduis satis est: Visuri alieni
* Sunt homines? spiras, pallum, redimicula promiss.*
Nonius: Palla est honestæ mulieris vestimentum, hoc est, tunicæ pallium.
- * al. *tecum est,*
* al. *Sint homines,*
6. *Penula, si queris, canteriu, seruu, * segestre
Vtilior mihi, quam * sapiens. —*
Nonius: Penula est vestis, quam supra tunicam accipimus.
- * Turn. *sagestre.*
* f. *sapientia, & sic*
*argutior senten-
tia exillet.*
7. ** Adde istos sacer illoto colfo fax syrofenix
Quid facere est solitus? —*
Nonius: Sacrum etiam scelestum & detestabile, ita & consecratum.
- * Tur. *Adde isto sa-
cer illoto collo ac syro-
phenix.* Had. Iun.
*Audisti sacer ille
tænos Syriax Syro-
phenix Quid facere
est solitus?*
† Ita Scal.
f. & alter *indicem*
Apposuit.
8. — *Non ergastulus vnus, * & alius indicem
Opposuit. —*
Nonius: Ergastulum & Ergastulus vt genere ita & intellectibus differunt.
Nam neutro, Carceris locus est; masculino, custos pœnalis loci.
- * v. c. *magis quam*
ergastulus dicere non
posuit.
9. *Vt nemo sententiam liberè, * quasi ergastulus, possit dicere.*
Nonius: Ergastulum, & Ergastulus.
- * Ita Had. Iun.
Palin. *kybera Hac*
meret in terra ter
*sex, atate quasi, an-
nos.*
10. — *Dum miles * hyberus
Terras, ac meret ter sex atate quasi annos.*
Nonius: Meret, militat.
11. *Te primum cum istis insanum hominem & cerebrosum.*
Nonius: Cerebrofi dicuntur ad infaniam faciles, quibus frequenter cere-
brum moueatur.
12. *Scit pœticon esse, videt tunica, & ioga quid sit.*
Nonius: Tunica, est vestimentum sine manicis.
13. *Trulleu postomis huic ingens de naribu pendet.*
Nonius: Postomis dicitur ferrum, quod ad cohibendam equorum tena-
ciam naribus, vel morsui imponitur, Græcè δὲ τὸ ἴσχυρον.
- * Scal. *stricillique*
olerorum.
14. *Tintinnabulum abest hinc, * strpiculaq; holerorum.*
Nonius: Holerorum, pro holerum.
- * al. *suffectus*
15. *Subiicit hinc humilem, & * sufferctus posteriorem.*
A. Gellius lib. IV. cap. XVI I. Subiicit, v literâ longâ legunt. quia primam
syllabam breuem esse in versu heroico non conuenit.

16. *Rugosum atque fami plenum.* —

A. Gellius lib. IX. cap. XIV. Sic autem Dies, dii, à veteribus declinatum est; ut *Fames, fami.*

17. — *aut qui nummos tristis inuocat.*

Nonius: Inuocare quasi vnco inuadere & arripere.

18. — *Nemo est halicariu' posterior te.*

Charisius lib. I. Alicam sine aspiratione dictam Verrius tradit, & sic multi dixerunt: nisi quod Lucilius in XV. *Nemo est halicariu' p. t.* cum aspiratione dixit.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XVI.

*

Porphyrio in Horat. ad illud lib. I. Od. xx. *Dum meam cauto Lalagen.* id est, carmen in Lalagen amicam, eius nomine compositum. Sic & liber Lucilij decimus sextus Collyra inscribitur, eo quod de Collyra amica sua scriptus sit.

Censorinus de die Natali cap. III. Euclides autem Socraticus duplicem omnibus omnino nobis Genium dicit appositum, quam rem apud Lucilium in libro Satyrarum XVI. licet cognoscere.

*

1. *Ibat forte aries, inquit, iam quod genu' quantis
Testibus? vix vno filo * hæc se herere putares
Pelliculâ extremâ ex aptum pendere onus ingens.*

Nonius: Aptum, rursum connexum & colligatum significat.

2. — *Lysippi Iuppiter istâ
Transiit, quadraginta cubita aliu', Tarento.*

Nonius: Cubitum, neutri generis.

3. *Rex Cotys ille duos ventos Austrum atque Aquilonem
Nonisse aiebat solos se demagis istos*

Ex mirbo aut stellos, * nec nosse putare necesse.

Nonius: Demagis valdè magis.

4. *Legauit quidam uxori mundum omne penumq̃.
Quid mundum? quid non? nam quis diiudicet istuc?*

A. Gallus lib. IV. cap. I. Penus quoque variis generibus dictum & variè declinatum est. nam & hoc Penus & hæc Panus, & huius penis & peneris, & penite-
ris, & penoris, veteres dicitauerunt. mundum quoque muliebrem Lucilius in Satyrarum sextodecimo non virili genere, ut cæteri, sed neutro appella-
uit his versibus: *Legauit quidam uxori &c.*

Idem

Idem paulo post: Ne illi quidem veteris Iuris magistri, qui sapientes ap-
pellati sunt, definisse satis rectè existimantur quid sit Penus. Nam Q. Scæ-
uolam, ad demonstrandum penum, his verbis vltum audio: Penus est, in-
quit, quod esculentum aut poculentum est. quod enim ipsius patris fami-
lias, aut liberorum patris familias eiusque familiæ, quæ circum cum aut
liberos eius est, & opus non facit, causa paratum est, ut Mucius ait, penus
videri debet. Nam quæ ad edendum bibendumq̃. in dies singulos prandij
aut cænæ causa parantur, penus non sunt: sed ea potius, quæ huiusce gener-
is longæ vsionis gratia contrahuntur & reconduntur, ex eo, quod non in
promptu sint, sed intus & penitus habeantur penus dicta sunt.

5. *Fundi delectat * virtus te, villicu' paullo
Strennuior * si euaserit.* —

Priscianus lib. III. de Comparationum formatione agens, Lucilius inquit, in XVI.
ad Fundium: *Fundi delectat virtus te &c.*

* al. te virtus.

* malim, si forte
euaserit.

6. *Hæ quos diuitie producant, & caput vngunt
Horridulum.* —

Nonius: Horrendum, & Horridum habent plurimam diuersitatem. Est enim
Horrendum tetrum & vitabile; Horridum plerumque exstans & prominens
& incultum.

7. *Cur tam ignauiter hoc præsertim tempore quæris.*

Nonius: Ignauiter, pro ignauè. Priscianus lib. xv.

8. *Publicitus vendis tamen atque extrema ligurris.*

Nonius: Publicitus, pro publicè.

9. *Hoc aliud longè est, inquit, qui cepe serebat.*

Nonius: Cepe generis neutri.

10. * *Media è pistrina.*

Charisius lib. I. Pistrinum neutraliter dicitur. sed Lucilius † in XVI. fæmi-
nine extulit: *Media è pistrina*, ad tabernam referens, ut Caupona dicitur. Var-
ro lib. I V. de Ling. Lat. Pistrum, quod eo farpintur, id ubi fit Pistrinum. I. &
S inter se sæpe commutant. * Inde Pistor, vel Lucilij Pistrina & Pistris.
† v. c. in X.

* v. c. Media est
pistrina.

Scal. Media a pi-
strina

* ita legit Scal.

H

QVÆ

Ita Had. Iun suis
numeris restituit
hos versus.
* vcl, nec nosse, nec
esse putare.

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XVII.

*

* Scal. Num
† Scal. vltam
* Scal. equè

1. * *Nunc censes καλλιπρόβου μὲν καλλιόφρον† illam
Non licitum esse vterum, * atque etiam inguina tangere mammis?*

*Compernem aut varam fuisse Amphitruonis δροίτην
Alcmenam atque alias, * Ledam ipsam denique nolo
Dicere, tute vide, atque dissyllabon elige quoduis*

* Scal. Helenam

* Turn Eδεν, ἄ-
παιτήρα.

Scal. τὴν δὲ πει-
εῖται

* Lamb. διτὰ εἶ.

* *Τυρὸς δὲ πατέρα αὐτῆς aliquam rem insignem habuisse,
Verrucam, nuum * pictum, dentem eminulum vnum.*

Nonius: Compernes dicuntur longis pedibus. Idem: Vari dicuntur ob-
tortis plantis.

2. *Cætera contemnit, & in usurâ omnia ponit
Non magna: proprium verò nil neminem habere.*

Nonius: Proprium significat rursus perpetuum.

* F. Aristocratas

3. *Villicum * Aristocratem mediastinum atque bubulcum
Commanducatus corruptit, ad incita adegit.*

Nonius: Mediastinos non solum balnearum sed ædium quoque ministros
& curatores legimus. Idem: Commanducatur. Lucil. lib. xxv. Villicum Ari-
stocratem &c. Idem: Incitas dicitur egestas.

4. *Nupturum te nupta negas, quòd viuere Vlyssem
Speras. —*

Priscianus lib. ix. Lucilius in xv i i. ad Penelopam conuersus ait, *Nupturum
tenupta &c.* In hoc quoque subaudiendum esse, id est, nupturum esse, non
nuptum ire, *γαυρόθυτος*.

* al. at si caluitur
ergo Fur dominum
Lud. Carr. & si
caluitur, endo Furio
morum —

5. *Si non it, capito (inquit) eum: * & si caluitur, ergo
Endo manum iactio —*

Nonius: Caluitur dictum est frustratur, dictum à caluis mimis quod sunt
omnibus frustrati.

* v. c. si mensuris
f. Semis factus
Musæ

6. * *Si messes facis Musas, si vendi Lauerna.*

Nonius: Lauerna Dea, cui supplicant fures.

7. — *magna ossa, lacertiq;
Apparcut homini. —*

Macrobius Saturn. lib. vi. cap. i. ad illud Virgilij: — *magna ossa, lacertosq;*

QVÆ

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XVIII.

*

1. *Milia ducentum frumenti tolle medimnâ,
Vini mille cadum. —*

Nonius: Cadi vasa, quibus vina conduntur.

2. *Deniq; uti stulto * nihil est satis, omnia cum sint.*

* al. nil sit satis,

Nonius: Mulium, & Satis eo distant; quòd Mulium, infinitum est, Satis, fini-
tum: Auaris illud, hoc parcè se continentibus applicandum.

3. — ** Nam vel regionibus illis
Incrustatu' calix, ruta caulig; bibetur.*

* Iuo Villiom.
— nam mel regioni-
bus illis Incrustatu'
calix crucis —
Vide. Notas.

Porphyrio in Sat. i. lib. i. ad illud Horatij: Sincerum cupimus vas in-
crustare.] Allegoricòs hoc dicit: Vas autem incrustari dicitur, cum aliquo vi-
tioso succo illinitur atque inquinatur: secundum quod & Lucilius, Sa-
tyra xviii. nam vel regionibus illis &c.

4. — *æquè fruniscor ego ac tu.*

Nonius: Frunisci pro frui

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XIX.

*

1. *Sic tu illos fructus queras, aduersâ hieme olim
Quæ's uti possis, * hæc delectare domi te.*

* lego, et

Nonius: Olim temporis futuri.

2. * *Aurum vis, hominemve? habeas hominem: quid ad aurum?
Quare (ut dicimur) non video hîc quid magnoperè optem.*

* lego, Aurum vis
hominem en habeat.
Hominem? quid ad
aurum?

Nonius: Optare eligere.

3. *Vt pueri infantes faciunt muliercularum honestam.*

Nonius: Infantes à non fando dicti sunt.

4. *Sic singillatim nostrum unusquisq; monetur.*

Nonius: Singulatim & Singillatim à singulis.

5. *Sume, diem, qui est visus tibi pulcherrimus unus.*

Nonius: Sumere etiam significat eligere.

* i. vero

6. *Peniculamentum * verè reprehendere noli.*

Nonius: Peniculamentum à veteribus pars vestis dicitur.

7. *Latere pendens, saxa spargens tabo & sanguine atro.*

Nonius: Spargere madefacere.

8. *Rausuro Tragicus qui carmina perdit Oreste.*

Priscianus lib. x. Rausi rausum.

* f. forcipumq. Mil-
lia vig.

* v. c. xi.

9. *Scalprorum * forcipumq. millia viginti.*

Charisius lib. i. Medicorum Forcipes dicit lib. * xix. Scalpror. &c.

* ita ex v. c. emen-
dandum.

10. — * & uncis

Forcipibus dentes euelleret. —

Charisius lib. i. loco precedente citato addit: Item paulo post: — & uncis Forci-
pibus dentes euelleret. —

QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XX.

*

* Frut. Terricolæ, I. ** Terricolas Lamias, Fauni quas, Pompiliq.*

Lamias,

Instituere Numa, tremis his, hic omnia ponit.

Vt pueri infantes credunt signa omnia abena

Viuerè, & esse homines: * & sic isti omnia ficta

* f. sic istice. & p. x.

Vera putant, * credunt signis cor inesse abenis.

* lego, credant signis
cor inesse ut abenis.

Pergula pictorum, veri nihil, omnia ficta.

Lactantius lib. i. cap. xxii. Reliquit ergo posteris Faunus quoque non
parum erroris, quem tamen prudentes quique perspiciunt. Nam Lucilius
eorum stultitiam, qui simulacra Deos putant, deridet his verbis: *Terricolas*
Lamias &c. Poëta quidem stultos homines infantibus cōparauit: at ego
multo imprudentiores esse dico. Illi enim simulacra homines putant
esse, hi Deos. Illos ætas facit putare, quod non est: hos stultitia. Illi uti-
que breui desinunt falli; horum vanitas durat & semper crescit.

Nonius: *Iufans*, à non fando dictus est.

* f. Vnâ tempestate
& eodem tempore,
& hora

* lego, eadem
s. opera

2. ** Tempestate suâ, atque eodem uno tempore, & hora*

Dimidio, tribu' confectis duntaxat * eandem

Et quartam. —

A. Gellius lib. iii. cap. xiv. Iam in vicesimo manifestus Lucilius dimi-
diam horam dicere studiosè fugit: sed pro dimidia, dimidium ponit in hisce
versibus:

versibus: *Tempestate sua* &c. nam cum obuium proximumque esset di-
cere; — & hora Dimidia tribu' confectis: vigilatè attenteque verbum non pro-
bum mutauit. per quod satis apparet ne horam quidem dimidiam rectè dici,
sed vel dimidiatam horam, vel dimidiam partem hora.

3. *Pulmentaria ut intybus, aut aliqua id genus herba,
Et ius menarum bene habet * sed mictilis, † hoc est
Merx. —*

* ita Scal.
† malim, hac est
Merx —

Nonius: Mictilis, paupercula pulmentaria. Idem: Intybus generis masculini.

4. ** Calpurni sanam legem Pisoni' reprehendi,
Eduxiq. animam in primoribus maribus. —*

* ita Had. Iun.
emendat.

Nonius: Priores & Primores hanc habent diuersitatem. Priores enim com-
paratiui sunt gradus; Primores: summæ quæque res.

5. *Iam disrumpetur medius, iam ut Marsi' colubras
* Disrumpit captu, venas quàm extenderit omneis.*

* f. Disrumpet

Nonius: Colubra generis feminini.

6. *Illuuias, scabies oculos huic, * deing. petigo
Conscendere. —*

* Scal. deque petigo

Nonius: Illuuias sordes. Idem: Petigo genus morbi.

7. *Nugator quidam, ac nebulo, * sit maximè multo.*

* I. Guill. sed ma-
ximu' multo.

Nonius: Nebulones & Tenebriones dicti sunt, quia mendaciis & astutiis suis
nebulam quandam & tenebras obiciant.

8. *Tum ephebum quendam, quem vocant parectaton.*

Nonius: Parectati hi, qui de pueritiâ veniunt ad pubertatem; à Græco
vocabulum sumptum.

9. *Purpureo ter sit tunc latas gausape mensas.*

Priscianus lib. ix. Ter si à tergeo.

10. *Proras detundete & despoliate gubernæ.*

Marinus Victorinus lib. i. De versu: Pari ratione in versu & Apocope præce-
pta est, id est, subtractio syllabæ syllabarumve cuiuslibet orationis metro
cogente facta, quæ siue in verbo, siue in nomine acciderit, pro integra par-
te orationis accipietur, vt: Endo suam do. i. in sua domo. Similiter, Pro-
ras detundete & despoliate gubernæ, id est, gubernacula. Nonius: Gubernæ pro
gubernacula. Lucilius Sat. lib. xx. *Proras despoliate & detundite gubernæ.*

H 3

EX

EX SATYRARVM

LIBRO XXI.

nihil superest.

QVÆ SVPER SVNT

EX SATYRARVM

LIBRO XXII.

*

1. — Mercede qua
Conductæ flent alieno in funere præfica,
Multo, & capillos scindunt; & clamant magis.

Nonius: Præfica dicebantur apud veteres, quæ adhiberi solent funeri mercede conductæ, ut & flerent, & fortia facta laudarent.

2. Seruū neque infidus domino, neque inutili quoquam
Luceili Columella hei si tu' Metrophanes.

Donatus in Phormion. Act. 1. Sc. v. ad illud Terentij: Columen verò familia.] Columen culmen, an columen columna. Vnde Columella apud veteres dicti serui maioris domus. Lucilius lib. xxii. Seruū neque infidus domino neque inutili quoquam &c. Martialis Epigr. lib. xi. Carmina nulla probas molli quæ limite currunt, Sed quæ per falebras altaque saxa cadunt. Et tibi Mæonio quod carmine maius habetur; Luceili Columella hic sum' Metrophanes.

* Ex emendatione
Hæd. Iun.

3. * Zopyrion labias discedit utrumque secutus.

Nonius: Labia rursum fæminini generis.

* Hæd. Iun. *sursum*
pedisve. atque ita
eg., ceterū cum
interrogatione.

4. Nasum rectius nunc homini est, * sura nec pedes dici.

Nonius: Nasum, neutri generis.

QVÆ

QVÆ SVPER SVNT

EX SATYRARVM

LIBRO XXIII.

*

1. Cupiditas ex homine; Cupido ex stulto nunquam tollitur: quod
cupiditas pars quedam sit temperatior defluens ex cupidine.

Nonius: Cupiditas & Cupido diuersa sunt. Nam Cupiditas leuior est.

2. Iucundusq; puer qui lamberat ore placentas.

Priscianus lib. x. Lambo, Lambi.

3. Tongere.

Glossarium Fornerij: Tongere *ædæv*. Ennius in xvii. Lucilius in xxi.

4. Calx.

Charisius lib. i. Calx masculino genere dixit

EX SATYRARVM

LIBRO XXIV.

nihil superest.

QVÆ SVPER SVNT

EX SATYRARVM

LIBRO XXV.

*

1. Quæ gallam bibere, ac rugas conducere ventri
Farre aceroso, * oleo decumano, pane Cumano coegit.

Festus: Gallam bibere, ac rugas conducere ventri, cum ait Lucilius, præmonet parsimonia esse vitendum, neque gulæ indulgendum ventremque coarctandum. Nonius: Acerosum panem farre minus purgato, nec foridibus à candido separato dicendum veteres putauerunt.

* Tunc. oleo decumano penè coegit.
E oleo, & Cumano pane coegit.
al. oleo decumano pane coegit Cumano.

2. Solus iam vim de classe prohibuit Vulcaniam.

Nonius: De, pro ab

3. Idcirco

3. *Idcirco omnes enasuros censent agritudinem.*

Nonius: Enadere est liberari.

4. *Arabus artemo.*

Cbarisus lib. 1. Arabis, Maro, Hyrcanisve Arabisve parant: ubi Plinius, ES numero plurali finita nominatiua B vs recipiunt, idque commentatores iubent. Quid ergo, si sic declinavit, ut Plautus in Bacchidibus, Arabus & in Pœnulo, Myrrhinus odor Arabus. Lucilus xxv. *Arabus artemo.* Denique & C. Cassius in epistola quam de Dolabella scripsit, Arabi mirifico animo erga nos fuerunt, inquit.

QVÆ SV PERSVNT

EX SATYRARVM

LIBRO XXVI.

*

1. *Homines ipsi hanc sibi molestiam ultro atque arumnam offerunt, ducunt uxores, producunt quibus hæc faciant liberos.*

Nonius: Offerre inuenire. Idem: Producere instituire.

2. *At enim dicis clandestinò tibi quod commissum foret, neu mutires quidquam, neu mysteria efferres foras.*

Nonius: Clandestinò est absconditè.

* Frut. Si se rupit, sic quoque à me quod roget. 3. *Ferri tantum, si roget me, non dem quantum auri petit; * si se cupit & si quoque à me, que roget, non impetret.*

Nonius: Rogare poscere.

* Scal. At libertinus tricosus Syrus ipse, ac mastigia. 4. ** At Libertinus Tricorius Syrus ipse ad mastigias Quicum versipellis fio, & quicum commuto omnia.*

Nonius: Versipelles dicti sunt quolibet genere se commutantes.

* Had. Iun. Squali tunc summa, ac scabie summa, in re summa obrutam. 5. ** Squallitate, summâ scabie, summâ in erumnâ obrutam, Neque inimicis inuidiosam, neque amico exoptabilem.*

Nonius: Summum extremum. Idem: Inuidiosum, quod sit vitabile ad videndum.

* Turn. P. verò Asia sum, ut scribitur. 6. ** Publicanus verò ut Asia sum scripturarius pro Lucilio, id ego nolo; & uno hoc non muto omnia.*

Nonius: Scripturarios, quos nunc Tabellarios dicimus, dici volunt veteres, quod scripturis & commentariis omnia vel urbium, vel prouinciarum complectuntur. Idem: Mutare aliud pro alio accipere.

7. V:

7. *Vt populus Romanus victus vi, & superatus praeliis Sape est multus; bello verò nunquam, in quo sunt omnia.*

Nonius: Bellum & Praelium hoc differunt: quod Praelia partes sunt belli, hoc est, in bello congressiones.

8. ** Depeculassere aliquâ sperans me ac deargentassere. Decalauticare eburneo speculo depeculassere.*

* al. Depeculassere

Nonius: Depeculassere, ac Deargentassere, & Decalauticare.

9. *Aggere in iaciendo si quo est vineis actis opus Primum id dant operam, ut quam primum appellat.*

Nonius: Iacit, facit. Idem: Adum, admotum. Idem: Appellere, est applicare.

10. *Vt si eluuiem facere per ventrem * velis † curare, Omnibus distento corpore expiret * vis.*

* f. ventis
† Frut. curare
* f. virus.
Et. D. viii.

Nonius: Eluuiem, purgationem. Idem: Exspirare dictum est, vel ab spiritu effuso, vel à spiraminibus.

11. *Curet egrotum, sumptum homini prabeat, Genium suum defrudet, alij * parcat.*

* v. c. N. Fab. parat.

Nonius: Genium parsimoniam.

12. ** Audiui, quem febris una, atque una † à terra sic, Vini inquam * hiatus potuit vnus tollere.*

* v. c. Adini
al. At cui?
† v. c. ania
* Had. Iun. cyathus

Nonius: Tollere, occidere.

13. ** Si misereantur se ipsi, vide ne illorum causa † superiore loco collocauerit.*

* N. Fab. Si misereatur
† N. Sc. priore loco

Nonius: Datus, pro accusatio.

14. *Nunc iidem * populum istum scriptoribus † volumus capere * al. populo animum illorum.*

* al. populo
† al. volumus

Nonius: Capere, delectare.

15. ** Non te multitudinem tuorum, quam in album incluta dextra * conficit sibi.*

* lego, N. effi
* conficit tibi,

Nonius: Conficere, colligere.

16. *Quare * hoc colere est satius, quam illam studium omne hic consumere.*

* f. istos, vt veteres sit integer.

Nonius: Colere, diligere

17. *Principio Physici omnes * homines ex anima & corpore consistare dicunt.*

* al. consistare hominem ex anima & corpore dicunt.

Nonius: Consistat compositum est.

I

18. — Redisse

18. ——— Redisse

* Scal. ut Romam
vitas gladiatoribus.
pro, bitat.*Ac repedasse, * ut Roma vitet gladiatoribus.*

Nonius: Repedare pede iterare.

19. *Et quod tibi magnoperè cordi est, mihi vehementer displicet.*

Nonius: Cordi est honestè dictum animo sedet.

* I. Guill. nitere

20. *Summis * niti natura opibus; at ego contra ut dissimilis siem.*

Nonius: Niti fultum esse.

21. *Suspendatne se, an gladium incumbat, ne calum videat.*

Nonius: Accusatus pro datiuo.

22. *Rem cognoscas simul & dictis animum attendas postulo.*

Nonius: Cognoscere est audire, æstimare. Idem: Attendere est intendere.

* al. effugiam, Lip.
sius, efficiam,
Fr. D. Vt ergo effi-
ciam,23. *Vt ego * effutiam, quod ego te imprimis cupere apisci intellego.*

Nonius: Apisci adipisci.

* Had. Iun. - Con-
tra Flagitium nescis
bello vincit à viriato
Annibale.24. ** Contra flagitium nescire vinci bello, à barbaro Viriato Annibale.*

Nonius: Viriatum dictum est magnarum virium.

25. *Sim autem hoc vident, bona semper petere sapientem putant.*

Nonius: Petere cupere, appetere.

26. *Veterem historiam, inductus studio, scribis ad amores tuos.*

Nonius: Induci, delectari.

* Scal. Ego quis sum,
& quo folliculo nunc
sua indutus, non
quero.27. ** Ego si quis sum, & quo folliculo nunc sum indutus non queo.*

Nonius: Folliculum Lucilius posuit pro corpore.

28. *Tum doloribus confectum corpus animo obsistere.*

Nonius: Confectum defessum.

* f. homini

29. *Neque priùs, quàm venas * hominis tetigit ac præcordia.*

Nonius: Tangere inspicere.

* Had. Iun. Mu-
nifici comes, que viri
videantur amici.
al. Munifici, mu-
nifici que amici30. ** Munifici, comesq; amicis nostris videamur viri.*

Nonius: Munes apud veteres dicebantur non à largitione, quæ ignota erat, sed consentientes ad ea, quæ amici velint.

31. *Quidni & tu idem illiteratum me atque idiotam diceret?*Nonius: Idiotas à Græco tractum *ιδιώτης*, inutiles, quasi sibi tantum, non plurimè vtilis.32. *Rauco concionem sonitu, & curuis cogant cornibus.*

Nonius: Cogere in vnum colligere.

33. *Depugnabunt * pro te ipsi, & morientur, ac se ultro efferent.* * v. c. precipi

Nonius: Efferre, subdere.

* lego. — Ergo ubi
quem ex præcordiis
effero versum.34. ** Ego ubi quem ex præcordiis versu effero.*

Nonius: Efferre significat proferre.

35. *Non idcirco extollitur, * vel ira, vel gaudij † dator.*

Nonius: Efferre edere, prouehere. Idem: Vegrande valde grande.

* al. nes vita ve-
grandi datur.
Tios. Merc. tradit,
aut, patio.36. *Ita ut quisque nostrum è bulga est matris in lucem editus.*Nonius: Bulga est folliculus omnis, quam & crumenam veteres appel-
larunt, & est sacculus ad brachium pendens.37. *Tu si voles per aureis pectus irrigarier.*

Nonius: Accusatius pro ablatiuo.

38. *Qui sex menses vitam ducunt, orco spondent septimum.*

Nonius de differentia temporis per accusatiuum & ablatiuum expressi.

39. *Facile deridemur, scimus capital esse irascier.*

Nonius: Capital dictum est capitis periculum.

40. *Pars difflatur vento, pars autem obrigescit frigore.*

Nonius: Difflare est flatu disturbare.

41. *Paucorum atque hoc pacto si nihil gustat inter nundinum.*

Nonius: Nundinum mascul. gen.

42. ** Præterito tepido glutinator glutino.*

Nonius: Glutino pro glutine.

* al. Præterito;

43. *Quapropter deliro, & cupide officium fungor * rudorum.*Nonius: Delirare & de recto decedere. lira autem est fossa recta, quæ
contra agros tueados ducitur, & in quam vligo terræ decurrat.* Lips. Iberium.
f. tuberum.44. *Si quod verbum inusitatum, aut ἔντυμανον offenderam.*

Nonius: Offendere inuenire.

45. *Tuam probatam mihi & spectatam maximè adolescentiam.*

Nonius: Probatum & spectatum vis maioris est.

46. *Cum studio in gymnasio duplici corpus siccassem pilâ.*

Nonius: Siccum exercitum.

47. *Malis necesse est lautum, è mensâ purè capturus cibum.*

Nonius: Lautum, nudum. Idem: Capere, accipere.

48. *Nunc ignobilitas his mirum ac monstrificabile.*

Nonius: Monstrificabile.

49. *Quid tibi cauendum censes, quid vitandum maximè.*

Nonius: Inter Cauere, & Vitare Lucilius esse distantiam voluit, & plus esse, vitare.

5. *Hunc laborem sumas, laudem qui tibi ac fructum ferat.*

Nonius: Sumere suscipere.

* Fr. D. posse

51. *Quod is intelligebat, * posse haud paucos retuli.*

Nonius: Referre perferre, indicare.

52. *Quam fastidiosum ac vescum cum fastidio edendi viuere.*

Nonius: Vescum nimis obscurum. A. Gallius Noct. Attic. lib. XVI. cap. V. Aliter Lucretius vescum salem dicit, ex edendi intentione: aliter Lucilius Vescum appellat cum edendi fastidio.

* f. pulices

53. *Mibi quidem non persuadetur, * publicè ut mutem meos.*

Nonius: Mutare derelinquere.

54. *Deniq. adèd matè me accipiunt decima & proueniunt male.*

Nonius: Prouenium etiam malarum rerum dici veteres voluerunt.

* I. Guill. Animo qui egrotat, videmus corp. h. f. d.

55. ** Animoq. egrotat, vidimus corpore hunc signum dare.*

Nonius: Dare ostendere.

56. *Percrepa pugnam Pompili factam Corneli caue.*

Nonius: Crepare sonare.

* Lips. exauctorem Sitianum & fulguritarum arborum.

57. *Luporum * exauctorem maluanum & fulguratam arborum.*

Nonius: Fulguritit fulgorem fecit, & fulmine afflauit.

* al. Quodque te vita in tr.

58. *Quodq. te in tranquillum ex sauis transfert tempestatibus.*

Nonius: Sauium dicitur immitte.

59. *Porro amici est bene præcipere, tueri, bene prædicare.*

Nonius: Præcipere est iubere vel monere.

60. *Quandoquidem reperi magnis combibonum ex copiis.*

Nonius: Combibones compositores à combibendo dicti.

* al. constaticam

61. *Coniugem infidam, * flacitam familiam, impuram domum.*

Nonius: Impurus est aliquo vitio maculatus.

* Scal. Nec mihi Oilei præferatur Atax, quod Fr. Iun. Nec pax minimo præferatur. Deripuit signo Cassandram
† v. c. præferat
* v. c. Træferari

62. ** Nec minimo & † prosperatur pax, quod Cassandram signo deripuit.*

Nonius: * Prosperari impetrari.

63. *Domitionis cupidi imperium Regis panè imminuimus.*

Nonius: Domitionem.

64. *Euadat saltem aliquid aliquà, quod conatus sum.*

Nonius: Euadere, exire, tendere.

65. *Illuc oculi deducunt ipsi, atque animum spes illuc rapit.*

Nonius: Deductum delectatione ductum.

66. *Vestimentis frigus atque horrorem exacturum putat.*

Nonius: Exigere est excludere.

67. *Nisi portenta, anguesq. volucres ac pinnatos scribitis.*

Nonius: Portenta ostenta, quæ aliquid imminere significant.

68. *Ego enim contemnificus fieri & fastidire Agamemnonis.*

Nonius: Contemnificum.

69. *— hic cruciatur fame, Frigore, illuue, inbaluitie, * improfundie, incuria.*

* Scal. imperfundie.

Nonius: Illuues sordes.

70. *Cribrum, incerniculū, lucernam * in laterem in telam licium.*

* v. c. in laterem

Nonius: Cribrum.

71. *Dij monerint meliora, atque amentiam auerruncassint tuam.*

Nonius: Auerruncare, auertere.

QVÆ SVPER SVNT EX SATYRARVM LIBRO XXVII.

*

1. *Id bonis porro (seu proprium) est viris,
Si irati, seu cui propitij sunt ij, vt
Diutius eadem vnà maneant in sententiâ,
Non cum benignitate sollicitarier proposito.*

Nonius: Propitios, & Placatos homines dici vetustas voluit.

2. *Coquus non curat caudam insignem * esse, illa dum pinguis fiet:
Amici querunt animum sic, † parasiti autem diuitias.*

* F. squilla, dum vel certe Sulla, vel, hilla
† Had. Iun. rem parastii, ac diuitias auent.

Nonius: Insigne dicitur magnum & præstans.

3. *Facit idem quod illi, qui inscriptum è portu exportant clanculum, ne portorium dent.*

Nonius: Portorium dicitur merces, quæ portoribus datur.

4. *— Salutem fiet is versibus Lucilius,
Quibus potest impertit, totumq. hoc studiosè & sedulo.*

Nonius: Fingere componere. Idem: Impertire est participare, & partem dare. Idem: Sedulo significat sine dolo.

5. Tu Lucilium credis contenturum, quum me ruperim, summa omnia fecerim.

Nonius: Contenturum. Idem: Rumpere defasigare.

6. Nam hic quidem reditum suum talem portendebant neque alia in re ulla offendere.

Nonius: Offendere laedere.

7. — Has è fenestris in caput

* v. c. Deitiam
† f. aspirauerant.

* Deiticiunt, qui prope ad ostium † aspirauerunt.

Nonius: Deitcere dicitur mittere.

8. Nulli me inuidere, neque strabonem fieri sapius delitiis meis istorum.

Nonius: Strabones sunt, quos strabos nunc dicimus. Varro Flexab. Multi enim, qui limina intrarunt integris oculis strabones sunt facti.

* f. Ire

9. * Ille contra omnia inter plures sensim & pedetentim foris, ne quem ledat.

Nonius: Pedetentim & Pedepressim dictum est cautè, quasi lenta & tarda itione.

* Lips. Nescis ubi
† f. ubi nunc So-
cratici charti? quid
queritis petimus.

10. * Nec sic, ubi Graeci, ubi nunc Socratici charti, quicquid queritis petimus.

Nonius: Chartum generis mascul.

* Frut. ut tribus,
vel, qui
* al. Destiner.

11. Facio ad lenonem versis, * tribus in libertatem millibus

* Destinet. —

Nonius: Destinare, emere.

12. Arduum, miserrimum, atque infelix lignum sambucū vocant.

Nonius: Arduum pro aridum.

* Had. Iun. quàm
ut pess.

13. Paulo hoc melius, quàm mediocre, hoc minus malum, * ut quàm pessimum.

Nonius: Mediocritus medium dici voluit.

14. — Proferat ergo

* f. Iam scelera in sese
vester qua admise-
rit ordo.

* Iam vester ordo scelera, qua in se admiserit.

Nonius: Proferre palam facere.

15. Potius, quàm non magnū messem esse, non probam vindensiam

Nonius: Messem generis Masc.

f. — Quod si Pauli-
sser captare atque
obseruare volens hae.

16. Quod si paulisper captare atque obseruare hae volueris.

Nonius: Captare capere.

17. Caterum

17. Caterū quicquid sit, * quid non sit, fero equo animo ac fortiter. * f. quasi
Nonius: Ferre, pati.

18. Quod si obseruas hominē, qui pro commodo & regno gaudet.

Nonius: Obseruare captare.

19. Quae pietas? monogrammi quinque adducti pietatem * vocant. * v. c. inuocant.

Nonius: Monogrammi dicti sunt homines macie pertenuis, ac decoloris: tractum à pictura, quae prius, quàm coloribus corporatur, umbra fingitur.

20. Quum pacem peto, quum placo, quum adeo, & quum appello meam.

Nonius: Aditus interpellatio.

21. Tamen * aliti verruca, aut cicatrix medius † papilla differunt.

* Scal. alicui verru-
ca, aut cicatrix medi
† v. c. papula

Nonius: Differre distare.

22. Mordicus petere aurum è flammā expediat, è cæno cibum.

Nonius: Mordicus.

23. Ad quod animum induxit semel, & ut ille omnino putat.

Nonius: Inducere instituere, confirmare.

24. Quum mei me adeunt seruuli, non dominam ego appellem meam?

Nonius: Appellare est familiariter respondere.

25. Insanum vocant, quem maltam, ac feminam dici vident.

Nonius: Maltas veteres molles appellari voluerunt, à Græco quasi roganda.

26. Nec si paulo minis vsuras, & magna adiutatus diu.

Nonius: Adiutatur pro adiutat.

27. Modo sursum, modo deorsum, tanquam collus cernui.

Nonius: Collus mascul. generis. Idem: Cernuus dicitur propriè inclinatus, quasi quod terram cernat.

28. Consilium patriæ, legumq; oriundū rogator.

Nonius: Regare instituere.

29. * Certa sunt sine detrimento, qua inter se commodent.

* al. Catera

Nonius: Commodare est mutuare.

30. Si facies præstat facie, si corpore corpus.

Nonius: Præstare antecellere.

31. Parcant illi magis * cui possint, cui fidem esse existiment.

* Frut. qui

Nonius: Parcere seruare.

32. — Cura

32. ——— *Cum sciam**Nihil esse in vitâ proprium mortali datum.*

Nonius: Proprium perpetuum.

33. *Fuimus pernices, aeternum id nobis sperantes fore.*

Nonius: Pernix significat celer.

34. *Lignum cadat, pensum faciat, adeis verrat, vapulet.*

Nonius: Cadere excidere. Idem: Verrere mundare.

* al. nondum tamen 35. *Si * tamen hoc ad te non rediit, hoc carebis commodo.*

Nonius: Redire manifestam habet significantiam.

* Et. D. Trado ego aliu tuum. 36. ** Trado ergo alias minimo porro, quod mihi constat carius.*

Nonius: Constat valet consistit.

37. *Metuo ut fieri possit; egoq; ab Archilochio excido.*

Nonius: Excidere dissentire.

38. *Quam non solum denotare se omnia ac deuerrere.*

Nonius: Verrere ferire percutere.

* f. In 39. ** Iam qua tempestate viuo certo sine ad me recipio.*

Nonius: Tempestat est turbo ventorum.

40. *Et si maxumè, quod spero, mutuum hoc mecum facis.*

Nonius: Mutuum pro mutuo.

41. *Primum qua virtute seruitutem excluderit.*

Nonius: Excludere liberare.

* Had. Iun. quanti
† al. apud te ut Ma-
gonis manu. 42. *Quanti vellet, * quam canicis à pulve & maconis manu.*

Nonius: Canicas veteres furfures esse voluerunt.

* Rescribo: aspectu
forma capiare Alter-
rius. 43. *At metuis porro * aspectu & formâ capiare*
Alterâ. ———

Nonius: Capere decipere, circumuenire.

44. *Re in secunda tollere animos, & in mala demittere.*

Nonius: Demissum humile, miserandum, abiectum.

* Seal. explicatorem 45. *Rerum * explicatorem mittam, miserum mendicium petam.*

Nonius: Petere sequi.

46. *Ego enim à pueritia, ut me amare expediat.*

Nonius: Expedire utile esse.

47. *Viginti domi, an triginta, vel centum * cibicidas alas.*

Nonius: Cibicidas.

* al. cibicidas

48. *Idola atque atomos vincere Epicuri volam.*

Nonius: volam pro velim.

49. *Hymanis velim te id, quod verum est, credere.*

Nonius: Credere est fidem habere dictis vel factis.

50. ** In re iactanda ipsa ridicula id atque adfederet.*

Nonius: Iactare ambitiosius gloriari.

* v. c. iura

QVÆ SV PERSVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XXVIII.

*

1. *Concedat homini id, quod vult; deliniat,
Corrumpat prorsus, ac nervos omnes * eligat.*

Nonius: Concedere dare vel promittere. Idem: Delinatus est mente alienatus. Idem: Eligere defatigare.

* al. delictet.

2. *Orationem facere compendi * potest;
Solui dum * saluo in tergo, & tergi non licet.*

Nonius: Terga dorſa.

* f. potes

* Turn. saluo tergo
& tergi no licet.3. ** Polemon & amavit mortem, & huic transmisit suam sto-
lam, quam ducunt.*

Nonius: Transmittere tradere, derelinquere.

* Had. Iun. Pole-
monem amavit, &
post mortem huic
transmisit suam sto-
lam, quam ducunt.
P. Victor. Polemon
& amavit Cratem,
reliqua vt Iun.4. *Quapropter certum est facere contra & persequi
Et nomen deferre hominis. ———*

Nonius: Deferre celatum prodere.

5. *Omnia viscat is manibus leget, omnia sumet
Crede mihi * presse auferet omnis. ———*

Nonius: Legere furripere. Idem: Sumere est accipere, tollere.

* f. pra se ager, ac
feret omnia. Auf.
Popm. presse rei au-
feret omnes.6. *Vt si progeniem antiquam, qua est Maximus Quinctus,
* Qua varicosus vatrax. ———*

Nonius: Vatrax & Varicosus pedibus vitiosis.

* v. c. Vacax qua
varicosi vatrax.

K

7. — Sospit-

7. ——— *Sospitat,*
 *F. Salutaris impertit. *Impertit salutem plurimam, & plenissimam.
 Nonius: Impertit.
- * v. c. quam cateri
 fiamitto
 Scal. cateris sym-
 misti.
 † Scal. vitio. 8. *Doctior* * cateris ifasamitis mutes aliquo tecum sacra fa-
 Et. † vitia.
 Nonius: Mutare transferre.
9. *Socraticum quid antè tyranno misisse Aristippum autumant.*
 Nonius: Autumare est dicere.
10. *Concedere vnum, atque in eo dicere, quo superatur manus.*
 Nonius: Concedere credere vel consentire.
11. *Vel si alio opus sit forè, si hinc aliquò cesseris.*
 Nonius: Cedere recedere.
- * Fr. D. Hinc à me. 12. * *Hinc ad me, hinc licet avus rursus ad armillum.*
 Nonius: Armillum.
- * v. c. Miniare a.
 capto 13. * *Minitari aperte capitis dicturum diem.*
 Nonius: Dicere denunciare.
- * Had. Iun. defletu,
 Frut. dissectus. 14. *Nullo honore* * displetu, nullo funere.
 Nonius: Honor sepultura.
15. *Quam cognoveris, vitam sine cura exigas.*
 Nonius: Exigere significat agere.
- * v. c. posse
 † lego, censio. 16. *Summittas alios, si quos* * possis † censeras.
 Nonius: Summittere subdere, supponere.
- * al. te exeat. 17. *Ne hoc faciat, atque ex hac arumna* * exeat.
 Nonius: Exire euadere, liberari.
- * P. Merula ex v. c.
 — qui me fiet: siquid
 da Noli iusta im-
 pra à committere 18. * *Quid me fiet, siquidem non vis te improbis committere.*
 Nonius: Committere, coniungere, sociare.
19. *Commouet se nusquam, neque committet, ut pereat sibi.*
 Nonius: Commouere facere.
- * al. Hac sum,
 † al. locasti. 20. * *Hic tum conuentus, tela, insidiasq; † locavi.*
 Nonius: Conuenire interpellare. Idem: Locare parare.
- * f. magnam sit pis-
 cium, & alitum
 zum Interfecisti ut
 video. — 21. * *Piscium magnam, atque alitum vim interfecisti, ut nego.*
 Nonius: Interficere consumere.

22. * *Adde eodem tristis ac seuerus philosophus.*
 Nonius: Tristis doctus.
23. * *Cæde ostium, † gnate urge; restant; peritimus.*
 Nonius: Cædere frangere. Idem: Urgere insistere.
24. *Agite, agite fures, mendacia argut amini.*
 Nonius: Argutum audax, malitiosum.
25. * *Sed fuga fingitur, timido vadit pede percitus.*
 Nonius: Fingere parare.
 * Fr. D. St. fuga fingitur.
26. *Quid sic balistas iactas centenarias?*
 Nonius: Balista saxa maiora & grauiora quibus iaciuntur.
27. *Primo redundat aurum, ac thesauri patent.*
 Nonius: Redundare abundare, superesse.
28. *Persuade, & transi, vel da, quamobrem transeas.*
 Nonius: Da, dic.
29. * *Puer præterea nostris qui subeant iubet.*
 Nonius: Subire significat ingredi.
 * al. Pueri
 Fr. D. Pueris
30. *Malo herclè vestro confectores cardinum.*
 Nonius: Conficere frangere.
31. *Lucilius si in amore irritaris suo.*
 Nonius: Irritare dictum est propriè prouocare. tractum à canibus, qui quem prouocantur irriunt.
32. * *Vtrum anno, an horreo te † abstuleris à viro.*
 Nonius: Horum ipsius anni.
 * al. Prouocare anno
 † Scal. abstuleris
33. *Anno vertente dies tetri, miseri, ac religiosi.*
 Nonius: Religiosi dies infames dicuntur & infauti.
34. *Præterea hæc subsicium si quando voles* * operam.
 Nonius: Subsicium secundum, sequens.
 * lego, operâ;
35. *Vitam, ac fortunas cui creditderim meas.*
 Nonius: Credere fidei committere.
36. *Cui sape imposui mille plagarum in diem.*
 Nonius: Genitium casus positus pro accusatiuo.
37. *Sarcinatore esse summo, suere centonem optumè.*
 Nonius: Sarcinator sutor.

- * F. — tanti se tem-
peſtatis montes ad ſe-
dera tollunt. Vide
Not.
38. * *Tanti temporis se montes & fœdera tollent.*
Nonius: Tollere est eleuare.
39. *Verum tu quid agis? interpella me, ut sciam.*
Nonius: Interpellare dicere, ducere.
- * Fr. D. in ſenectam
nunc adoleſcentia eſt
40. *Proſpiciendum ergo* in ſenectâ, nunc adoleſcentia eſt.*
Nonius: Senectam pro ſenectute.
- * Lips. Damianus
41. *In medium Chremes, in ſummum ire* adde menetus.*
Nonius: Ire eſt ambulare.
42. *Aquam te in animo habere intercutem.*
Nonius: Aqua intercus hydropum morbus, quaſi aqua inter cutem.
- * lego, Quare
43. * *Quare pro facie, pro ſtatura ſtatui.*
Nonius: Statua gener. fœmin.
44. — *Quæq; aſpectu ſunt ſpurca & odore.*
Nonius: Spurcum fœtidum.
- * Caſaubon. clani
ani
45. *Fulmentas* eis atque aſeis ſubcuere.*
Nonius: Fulmenta fœminino.
- * f. — Nec prouocat
illo Me pretio.
Iol. Merc. Nec par-
uo catullo pretio,
vel, catillo.
46. * *Nec par vocat ullo pretio.*
Nonius: Pretium dicitur, quod re empta datur.
47. *Coniice te intro, ac homo animo es.*
Nonius: Es pro eſto.
- * Turn. uſiliter
adocem lutum.
48. *Nihil parui ac penſi,* uti litera doceas lutum.*
Nonius: Penſum ſignificat exæquatum, quod ſine inclinatione ſunt, quæ
penduntur.
- * al. tua.
49. *Hymnis ego animum ſic induco, quod* tu ab inſano auferas.*
Nonius: Inducere perſuadere.

QVÆ

77
QVÆ SVPER SVNT
EX SATYRARVM
LIBRO XXIX.

*

1. — * *Hoc quum feceris,
Cum ceteris reus una tradetur Lupo:
Non aderit: ἀρχαῖς hominem & σοιχέλοις ſimul
* Priuabit, quum igni & aqua interdixerit, duo
Στοιχέια habet,* id maluerit: priuabit tamen.*
* Scal. — quid, hæc
cum fecerit?
* Scal. Eum prima-
bit. Igni & aqua in-
terdixerit. Duo habet
στοιχέια.
* I. Douſa F. hæc
maluerit.
- Probus in Virgilij Eclog. vi. Si ergo cælum pro igni acceperimus ſupereſt
in eo quod ait: Spiritus intus alit, aërem dictū præſumaris. Hic eſt etiam,
qui nobis viuendi ſpiritum ac com meatū largitur. Hoc illūm & Ennius
appellauit in Annalibus: item Lucilius in xxix. Satyrarum: Hoc quum ſe-
ceris &c.
2. *Habeasq; animo mihi admodum cauſſam grauem
Fore, qua me ab ullo conſomodo abducatur tuo.*
Nonius: Graue, neceſſarium.
3. *Qui mihi quantum eſt inter humanum genus
Rerum, quod inter ſe coniungat, communicat.*
Nonius: Coniungere, copulare, dictum eſt à iugo.
4. * *Apollo ſt nomen, qui te antiquis non ſinet
* Deliciis maculam atque ignominiam imponere.*
Nonius: Ignominia eſt nominis nota.
* Frut. At pol eſt
numen,
* Had. Iun. Delicia
5. *Deierat enim ſcripiſſe & poſt non ſcripturum redi in confor-
tationem.*
Nonius: Conſortio fœminin.
6. * *Si Socrates in amore, & in adoleſcentulis meliore paulo facie
ſignat, nihilq; amaret.*
Nonius: Signare eſt designare, oſtendere.
* al. Si Socrates amo-
res. Lips. Si Socrates
amores in adoleſcen-
tulis meliore paulo
facie ſ. nihil quod
amaret.
7. *Et amabat omnes, nam diſcrimen non facit, neque ſignat linea
alba.*
Nonius: Diſcrimen ſeparatio, à diſcernendo. Idem: Signare diſcernere,
ſeparare.
8. — *Tu quid ira indulges nimis?
Manus à muliere abſtinere melius eſt.*
Nonius: Indulgere, augere.

* Lips. — prius non tollis, quam Tullium Ex nomine atque nomine ipsum interfeceris.

9. ** Prius non tollas, quam Tullii animum ex nomine, atque hominem ipsum interfeceris.*

Nonius: Interficere, occidere.

10. *Amicos hodie cum improbo illo audivimus Lucilio aduocasse.* —

Nonius: Aduocasse, prouocasse.

* al. animum

11. *Præterea ut nostris * animos attendere dictis,*

* f. Vtique aures adhibere v.

* Atque adhibere velis. —

Nonius: Attendere, est intendere.

12. *Hic corpus solidum inuenies, hic stare papillus Pectore marmoreo.* —

Nonius: Stare, erigi, prominere.

* f. vetulumque lupum illum,

13. *Sic inquam veteratorem * illum, vetulum lupum Annibalem acceptam.* —

Nonius: Accipere, decipere.

14. *At non sunt similes, neque dant: quid si dare vellent? Acciperesne? doce.* —

Nonius: Docere, dicere.

* f. catulum, collarique, uti fugiuus

15. *Cum manicis, * catulo, collarique, ut fugiuus Deportem.* —

Nonius: Collare, est vinculi genus, quo collum astringitur.

* f. — quiete poscent te minus, & præbunt rectum multo

16. ** Quiete poscente minus, & præbens rectius multo, Et sine flagitio.* —

Nonius: Flagitium, periculum.

17. *Si retinere hunc voles, si longius te producturum, & diutius.*

Nonius: Producere, dicitur longius ducere.

18. *Cohibet & domi maestus se Albinus; repudium quod filie reuertit.*

Nonius: Maestum, triste, miserandum. Idem: Remissum, missum.

* I. Guill. ventrem à lienum aëre fouere

19. ** ventrem alienum Maestum fouere ex molito bordeo, uti * cataplasma.*

* al. cataplasma.

Nonius: Maestum, enectum fame. Idem: Fouere est nutrire, prouehere.

20. *Certum scio esse ita, ut dicis. nam mihi erant de illo explorata omnia.*

Nonius: Explorare, probare.

21. *A Etatem*

21. *A Etatem tibi istuc laturam, & bellum, si hoc bellum putat.*

Nonius: Bellum, elegans, melius, prudens.

22. *Primum ex aduerso, si quod est cenaculum, Quo recipiat te.* —

Nonius: Recipere, reuocare.

23. ** gymnasiog, Vt schema antiquo spectatores * retineres.*

Nonius: Schema, neutro genere.

* f. in gymnasiogque Schemate ut antiquo * al. retinerem.

24. *Vbi erat scopus Eicere istum abs te, quamprimum & perdere amorem.*

Nonius: Eiectum, exclusum.

25. *Hic me ubi videt, subblanditur, palpatur, caput scabit, pedes legit.*

Nonius: Palpatur, pro palpat. Festus: Pedes dicuntur; quos diminutiue dicimus pediculos.

26. *Quid mihi proderit, quem satias iam omnium rerum tenet.*

Nonius: Satias, pro satietas.

27. *Nunc tu contra venis, vel qui in nuptiis, vel * se seneces, nec * al. se neges sine pernicie.*

Nonius: Pernicies, periculum, exitium.

28. *Perge amabo, ac, si potes, face dignam me ut vobis putem.*

Nonius: Putare, aestimare.

29. *Hoc * inuenisset unum ad morbum homini vel bellissimum.*

Nonius: Vel, pro etiam.

* f. euenisset

30. ** Hæc est ratio: peruersa æra: summa & subducta improbe.*

Nonius: Æra, numeri nota.

* Scal. Hæc est ratio peruersa æra summa subducta improbe. † C. Saub. summa subducta est improbe.

31. *Eodem uno hi modo rationes subducent suas.*

Nonius: Subducere, supputare.

32. *Age nunc summam sumptus * ducatque aris simul atque alieni.*

Nonius: Ducere, voluere, pertrectare.

* I. Gruter. ducat sui aris simul atque alieni.

33. ** Tyronæo & non mortifero adfectus vomica, & vulnere.*

Nonius: Vomica, concaua loca, vetustate exefa.

* lego. Chyronæo

34. *Magno, & non magna mercede, magno * quidem conduxeris.*

Nonius: Conducere, est sicuti vsu.

* al. quod

35. * Ite

- * Frut. In me illi
spem
† Frut. posse me
amangi volo.
35. * *In mellis spem esse omnem, quousque possim emungi volo.*
Nonius: Emungi, manifesta significatione manat.
36. *Non rediret ad se, atque illam exterminaret miseram.*
Nonius: Exterminatum est extra terminos missum.
- * Palmer. Narro,
quod actum est, de-
pilati
37. * *Nato quid actum est? depilati omnes sumus.*
Nonius: Depilati, dictum rarefacti.
38. *Diuidant, differant, dissipent, distrahant.*
Nonius: Distrahere est vendere.
- * Bongars. Colligite
Passer. Collegere au-
xilium tamen est
indignum feramus,
malim, indigni
feramus.
39. * *Colligere auxilium, tamen si est indignum ut feram.*
Nonius: Ferre, adferre.
40. *Fauitorem me tibi, amicum, amatorem putes.*
Nonius: Favitorem, fautorem.
41. *Vt nunc hac re mihi opem atque auxilium offeras.*
Nonius: Offerre, adferre.
- * f. Auferte lumen.
vt fiat Trimeter.
al. lumen adferre.
42. *Vos interea * lumen auferte, atque aulea obducite.*
Nonius: Obducere, aperire.
- * lego, referat.
43. *Quod te intromisi, gratiam * referat mihi.*
Nonius: Referre, reddere.
- * f. etiamnum
44. *Tum illud epiphoni, quod * etiam tum nobile est.*
Nonius: Nobilitas dicitur & notus.
45. *Crus lapide, nihil est, credam si te offenderit.*
Nonius: Offendere, est percutere.
- * f. ancipite, ferro
46. *Nemo hos * ancipites ferro effringat cardines.*
Nonius: Anceps, duplex.
47. *Veete atque ancipiti ferra effringam cardines.*
Nonius: Anceps, acutum ex vtraque parte.
48. *Hierem vnamquamque carpam.*
Nonius: Carpere, celeriter præterire.
49. *Pluteos excutit, tectag, & testudines reddit.*
Nonius: Reddere, facere.
50. *Adde alios omnes meo periculo ex ordine.*
Nonius: Periculum, est salutis discrimen.

51. * *Paulisper cui me dem, edet hac se, vt polypus ipsa.*
Nonius: Polypus, generis fæminini.
* Scal. Paulisper co-
medens edet hac se,
vt polypus, ipsa.
52. *Surge mulier, ducito filium non malum.*
Nonius: Filium, oris lineamentum.
53. *Cum ipsi in locum * descendant, cum alios detrahant.*
Nonius: Detrahere, extrahere.
* al. esendans.
54. *Huc, aliò quum iter haberet, præteriens venit.*
Nonius: Habere, dirigere.
55. *Quid? quas partiret ipse pro doctrina boni?*
Nonius: Partiret, pro partiretur.
56. *Vt si quod concupisset, non * aptus.*
Nonius: Aptus, significat adeptus.
* f. aptus foret, vt
fiat Trimeter.
57. *Nec ventorum flamina flando suda secudent.*
Nonius: Sudum dicitur, quasi semiudum, vt est aer post pluias serenus,
& liquidus.
58. *Vnde domum vix redeat, * vixq; hoc exuat se.*
Nonius: Exui, liberari.
* f. vixque exuat
hoc se.
59. *Vrget grauedo sapius culpa tua.*
Nonius: Vrgere est premere, cogere.
60. *Deletionem nostri ad vnum exercitus.*
Nonius: Deletio.
61. *Detrusus tota, vi deiectusq; Italia.*
Nonius: Deicere, præcipitare.
62. *Hoc tum ille habebat, & ferè omnem Apuliam.*
Nonius: Habere, tenere, occupare.
63. *Verum * tristis contorto aliquo ex Pacuiano exordio.*
Nonius: Exordium est initium.
* lego, tristi
64. * *Deum rixa vertat verba obscena.*
Nonius: Obscenum, vitabile.
* lego, Deum in rixâ
65. *Habes oronem rem. timeo ne accuser.*
Nonius: Habere, audire.
66. * *Insulta miserum te quoque in me.*
Nonius: Insultare, iniuriosius aliquid dicere.
* N. Fab. ex Ms.c.
Insultat miserum te
quoque Mm.

- * Had. Iun. Chry- 67. *Primum* * *Chrysicum negat signatam reddere.*
 sa citm
 Scal. Chrysi idem
 f. Chrysidem
 † f. d. aiunt nostri,
 Graci *ἰσομελιζέω*
 Dicunt. —
68. † *Supplantare aiunt, Graci ἰσομελιζέω dicunt.*
 Nonius: Supplantare dictum est, quasi pedem supponere.
- * Frut. aquè
 Scal. aqua
69. *Dissociat* * *atque omnia, ac nefantia.*
 Nonius: Nefantia, pro nefanda.
70. *Quis tu homo es? nemo sum homo.*

Charisius lib. 1. Nemo in homine proprium est, quia significat, ne homo antiqui & pro nullo posuerunt; ideoque nemo dicentes quasi minus significarent, & homo addebant, ut Terent. Nūquis hīc me sequitur: nemo homo est. & Lucilius xxix. nemo est. ideo dixit, *Quis tu homo es? nemo sum homo.*

QVÆ SVPER SVNT
 EX SATYRARVM
 LIBRO XXX.

*

1. *Illo quid fiat Lamia, & Pytho oxyodontes,*
 * *Quod veniunt † genus ille, vetula, improba, inepta.*
 * Scal. Quo veniunt
 illa genia, vetula
 † P. Merul. glunia
- Nonius: Genus gulosi.
2. — *Leonem*
AEgrotum ac lassum. —
 Nonius: Lassum dicitur fatigatum.
- Palm. Deductā ad
 hunc voce leo.
3. *Deductā tuac voce leo: Cur tu ipsa venire*
Non vis huc?
 Nonius: Deductum, diminutum, suppressum.
- * al. &
4. *Quid sibi vult? quare sit? ut intrò versus, & ad te*
Spectent, atque ferant vestigia* se omnia prorsus.
 Nonius: Spectare, dirigere. Idem: Ferre, dirigere, ducere.
5. *Scito etenim bene longinquum mort alibi morbum*
In vino esse, ubi qui inuitavit dapsilius se.
 Nonius: Inuitare significat repleri.
6. *Cui vultu ac facie, ludo, ac sermonibus nostris*
Virginis hoc pretium, atque huic reddamus honorem.
 Nonius: Pretium pro pramio. Idem: Honor, pramium.

7. *Tunc*

7. *Tunc iugo iungas me ante? & succedere aratro*
Inuitum, & glebas subigas proscindere ferro?

Nonius: Subigere, cogere.

8. *Continuo, simul ac paullo vehementius aura*
Inflarit, fluctus erexerit; extuleritq.

Nonius: Efferre, erigere, leuare.

9. * *Omnia tuncendo nuncro videas feruente micare.*

Nonius: Micare, per vices sine ordine mouere.

10. — * *An ego te acrem atque animosam,*
Thessalam ut indomitam frenis subigam ante domemq.
Bellanda —

Nonius: Anima iterum significat iracundum, vel furiosum: unde & animosi dicuntur iracundi. Idem: Subigere, molliari vel exercere.

11. * *Aut quum iter est aliquo, & caussam † commentam,*
Vt apud aurificem, ad matrem, cognatam, ad amicam.

Nonius: Apud, ad.

12. *Improbior multo, quam de quo diximus ante:*
Quanto blandior, hoc tanto vehementius mordet.

Nonius: Improbum, scæuum.

13. * *Qui non expectans spectandi studio, sed hominis tetri in-*
pulsu ingressus.

Nonius: Tetrum dicitur illuuiosum, fætidum.

14. *Sperans ætate * eandem hæc proferre potesset*
Mansum ex ore daturum. —

Nonius: Mansum, mandendum aut mansatum.

15. — * *Sic ubi ab aureis*
Fama * tuam pugnam † claram allat am dicasset.

Nonius: Dicare, indicare, nuntiare.

16. — *Curare domi sine*
Gerdus, ancilla, pueri, zonariu, textor.

Nonius: Gerdus.

17. *Cui ubi * decimunia mea epitegina appepeli longè opera*
ante alia omnia.

Nonius: Longè, etiam valdè.

* Bongarf. Omnia
 in endo mari videas
 feruente micare.
 Turn. Otonia tunc
 endo naucho,
 * Turn. — in equum
 te acrem
 Had. Iun. Ante
 ergo Trinariam atq.
 animosam Thessalia,
 indomitam frenis su-
 bigantque domemq.
 c Ms codicis fide.
 † f. ut
 † Lipsi. Commenta
 viti, Palma. com-
 menta vtiuit Aus

* I. Guill. Qui non
 spectandi studio, sed
 animi tetri impulsu
 ingressus —
 f. tetri sed hamoni,
 reliqua vt Guill.
 * f. si eadem hæc pro-
 ferre potesset.

* f. Siabi

* lego, tuac p. o. illa-
 tamque d.
 † Lipsi. clarum alata
 dicasset
 Giffan. clarum adla-
 ta d.

* al. dedi. minucia
 mea dicitur, que,
 appendi.

* al. perurgeat.

18. *Quintototum* purges, debelles me atque deaures, exsultes, sollicites.*

Nonius: Exsultare est gestu, vel dictu iniuriam facere.

Ex emendatione Scal.

19. *Maximu' si argenti sexcentum, ac mille reliquit Imberbi androgyni, barbato machocinædo.*

Nonius: Sexcentum pro sexcentorum. Idem: Imberbi pro imberbo.

20. *Quid verò est, centum ac ducentum possideas si Millium? ———*

Nonius: Ducentum pro ducentorum.

* I. Guill. Eloquar quod alterius Hexametri principium facit.

* Had. Iun. hære f. arte
* cautum custodem, ex Plauto.21. *Omnia alia, in quibus efferimur rebus, ne ego multis* loquar.*

Nonius: Efferre, extollere.

22. *——— quid quarimus* acre**Inductum* cantu, custoditum. ———*

Nonius: Induci est aliquibus fallaciis decipi.

* Turn. Hic ut masculula tentata atque ut scorpion' c. s.

23. ** Hic ut masculula contenta, ut scorpion' caudâ**Sublatâ ———*

Nonius: Tenta dictum pro extensa.

* f. Quantus quotque modo

24. ** Quantasq; modo arumnas, quantosq; labores**Exanclaris. ———*

Nonius: Exanclare etiam significat perpeti.

25. *——— Ut pecudem te asinumq; ut denique nasci**Præstiterit. ———*

Nonius: Præstare, utile est.

* Scal. fabulique, fimo, atque sucerda. f. stabulique fimo, atque sucerda.

* Frut. planus, Had. Iun. blennus

26. *Hic in stercore humi, * fabulisq; fimo, atque sucerdis.*

Nonius: Sucerda.

27. *Deblaterat* plenus, bonu' rusticu' concinit una.*

Nonius: Deblaterare est obloqui, confingere.

28. *Quantum haurire animus Musarum è fontibu' gestit.*

Nonius: Haurire, exhaurire, implere. Idem: Gestire, cupere.

29. *Et sola ex multis nunc nostra Poëmata ferri.*

Nonius: Ferre, laudare.

30. *Nunc Cai quoniam incilans nos ladi' vicissim.*

Nonius: Incilare est increpare vel improbare.

31. Et

31. *Et sua perciperet retrò* relictâ iacere.*

Nonius: Iacet, fordet, nec lætus est.

* lego. reiecta

32. *Quum me hoc tempore nugator cognoscere non vis.*

Nonius: Nugator, turbator.

33. *Summatim tamen experiar rescribere paucis.*

Nonius: Experiri, tentare.

34. *Idq; tuis sanis* factis, & tristibus dictis.*

Nonius: Sanum, durum. Idem: Triste, crudele, immitte.

* I. Guill. dictu, ac tristibus factu.

35. ** Nemini ingenio quenquam confidere oportet.*

Priscianus lib. vi. Nemo quoque siue ex hoc compositum, et quibusdam videtur, seu non, communis est generis, & similiter o in i conuertit in genitiuo, ut Nemo neminis. Nonius: Nemini positum pro nullius.

* Non. Nemini ingenium tantum confidenda oportet.

36. *Siliceat facere,* atque hoc versibu' reddere, quod do.*

Nonius: Da, dic.

* v. c. & iam hoc

37. ** Sicuti te, qui ea, que speciem vite putamus esse.*

Nonius: Speciem specimen vel exemplar.

* lego. Sicuti te, quem equis speciem vite esse putamus.

38. ** Secus cum è medio ac ludo bene potu' recessit.*

Nonius: Potus à bibendo.

* lego. Serus cum è medio lustris, ac bene potu' r.

39. *Calu' Palatinâ, vir nobilis, ac bonu' bello.*

Nonius: Bonus & fortis & pius dici potest.

40. *Et sauo, ac duro in bello multo optimus* hostis.*

Nonius: Sauum dicitur immitte. Idem: Durus, nocens.

* al. bassu.

41. ** Quod tuas laudes † culpas, non proficis bilum.*

Nonius: Hilum, breue quoddam.

* f. Quodque tuas P. Mer. Quod tuas † al. culpes

42. *Sed tamen hoc dicas,* quid est, si nenu molestum est?*

Nonius: Nenu pro non.

* Scal. quid hoc est? f. quidnam est?

43. *Lana opus omne perit,* pallor, tinea omnia cedunt.*

Nonius: Cadere, consumere. Idem: Pallorem, vetustatem, negligentiam.

* al. squalor,

44. *Planta una est pedibus cariosis* mensulibano.*

Nonius: Caries est vetustas.

* Turn. mensula uno. Had. Iun. mens elephantis, vel, mensu elephantis. Vide Notas.

45. *Non datur, admittit nemo; nec viuere ducunt.*

Nonius: Ducere, existimare, iudicare.

46. *Cuia opera* Troginu' calix per castra cluebat.*

Nonius: Cuia pro cuius. Idem: Cluet, nominatur.

* Had. Iun. Ter-ginocalix Scal. troginu' calix

- * Had. Iun. illique
tibiue
47. *Gratia habetur utrisque * illis que sibi que similitu.*
Nonius: Similitu pro simul.
- * I. Guill. bina cen-
tonibus primis.
48. *Calcitula accedunt * priua centonibus binis.*
Nonius: Primum est proprium vnius cuiusque.
49. *Quid tu istuc curas, ubi ego oblinar, atque voluter?*
Nonius: Volutari dicitur volui.
50. *Quid seruas, quò eam, quid agam? quid id attinet ad te?*
Nonius: seruare, sollicitè & suspiciosè obseruare.
- * f. potisset.
51. *Quid dare, quid sumpti facere, ac prabere * potisset*
Nonius: Sumpti pro sumptus.
52. *Si laqueis, manicis, pedicis mens irretita est.*
Nonius: Manica, quibus manus vinciantur.
- * P. Merul. seris
53. *Gaudes, cum de me ista * foris sermonibus differs.*
Nonius: Differre, diffamare, diuulgare.
54. *Et maledicendo multis sermonibus differs.*
Nonius: Differre, diuidere, vel scindere.
55. *Hec dum me infimubas, nonne ante in corde volutas?*
Nonius: Volutare, cogitatione perquirere.
- * lego, in Cali pugnis
56. *Ipsò cum domino calce omnes excutiamus.*
Nonius: Excutere, excludere, deiicere.
- * Had. Iun. Virtus
tisque tua, atque
57. ** Virtutis hæc tuæ artis monumenta locantur.*
Nonius: Locare, constituere.
58. *His te versibus interea contentu teneto.*
Nonius: Contentum dicitur, cui res etiam parua abundè est.
- * f. tibiue hæc
59. *Producunt me ad te, * tibi me hæc ostendere cogunt.*
Nonius: Producere, foras ducere.
- * lego, scis
60. *Quanti nos faciant * socij quum parcere possunt.*
Nonius: Parcere est veniam dare.
61. *Et virtute tua, & claris conducere chartis.*
Nonius: Conducere, conuertere.

64. *Quod sua committunt mortali claustra Camana.*
Nonius: Committere, credere.
- * Fr. D. dicam
65. *Hoc etiam accipe quod * dico: nam pertinet ad rem.*
Nonius: Accipere, audire.
- * f. Publica uti lege as
Frut. Publica lege
ut
66. ** Publica lege ut mereas, præsto est tibi Quæstor.*
Nonius: Meret pro meretur.
- * lego, populus:
Quis legimus exlex?
67. *Accipiunt leges, * populus quibus legibus exlex.*
Nonius: Exlex est qui sine lege viuuit.
- * I. Guill. operata
68. *Aue * operatu aliquo in celebri cum equalibus fano.*
Nonius: Operari est Deos religiose, & cum summa veneratione sacrificiis litare, vel conuiuari.
69. *Quem scis scire tuas omnes maculasq, notasq.*
Nonius: Macula, turpitudine.
70. *Hæc vestimentis maculosis tum aspicit ipse.*
Nonius: Maculosum, fordidum, immundum.
71. *Quem sumptum facis in lustris, circum oppida lustrans.*
Nonius: Lustrari, dicimus & scortari, à lustris.
- * ita leg.
72. *Iuratam se vni, cui sit data * deq, dicata.*
Nonius: Dicare, tradere.
- * Had. Iun. Prae-
ferunt labra delictis,
† Turn. labra delin-
git, lego, labra deli-
cat, binc delent
amore.
73. ** Praferuit, † labra delicit, delinit odore.*
Nonius: Delinitus, delectatus.
74. *Sensu nutritatum sanè caput obruit ipse.*
Nonius: Nutricatur pro nutritat.
- * Scal. digitos,
f. digitus
75. *Euplocamo * digitis, discerniculumq, capillo.*
Nonius: Discerniculum, acus quæ capillos mulierum ante frontem diuidit, dictum à discernendo.
- * lego, curatu
76. *Et circum volitant ficedula, turdi, * curatus coci.*
Nonius: Curatum cum delectu apparatusum.
77. *Sed quid ego hæc animo trepidanti dicta profundo?*
Nonius: Trepidare, metuere.
78. *Nolito, tibi me maledicere posse, puare.*
Nonius: Nolito, pro noli.

- * al. Triste Fr. D. Tetrum ac 79. * *Tristem, & corruptum scabie, & porrigini plenum.*
Nonius: Porrius, morbi genus.
- * Lego, popularibus aures, pectora rupit. 80. *Quae quondam * populi oris aures, pectora rumpit.*
Nonius: Rumpere, defatigare.
- * al. istum in 81. *Nemo * istum ventrem pertundet, delictet uti, atque videbis.*
Nonius: Delicta est aperi & explana.
- * al. facias 82. *Hoc missum * facies, illo me utere libente.*
Nonius: Mittere, omittere.
83. *Sublatus pudor omni, licentia, fanu' refertur.*
Nonius: Sublatum, dicimus remotum.
- * lego, Eff 84. * *Et illud quoque mit e malum, blandum atque dolosum.*
Nonius: Mitti, tranquillus & lenis.
- * lego, haud 85. *Contra haec inuitasse, * aut instigasse videntur.*
Nonius: Inuitare, apertam habet significantiam.
- * Had. Iun. fortes tibi, ego improbus esto. lego, fortes: ego improbus est tu. 86. *Omnes formosi, * fortes, tibi ergo improbus esto.*
Nonius: Fortis, etiam diues. Idem: Improbum, turpe.
87. *Vir mare metitur magnum, & se fluctibus tradit.*
Nonius: Meiri est transmeare.
88. *Quis totum scis corpus iam perolese bisulcis.*
Priscianus lib. IX. Perolese pro peroleuisse.
- * Non. Et Musconi manu perscribere possit. Atiacem. Eu. Vrlin. Et mutoni manu perscribere possit tagacem. 89. * *Et Mutoni manum perscribere posse tagacem.*
Festus: Tagax, furunculus a tangendo dictus. cuius vocabuli Lucilius meminuit: Et mutoni manu &c. Nonius: Tangere est circumuenire.
- * al. ut habentur. 90. *Nonnunquam dabit ipsa aetas, quod possit habendo.*
Serrinus lib. II. Georg. ad illud Virgilij: Et quos aut pecori maluit [submittere habendo] id quod habetur. ut Lucilius in xxx. Nonnunquam dabit, &c. Inn. Philargyrus.
- * Gifan. Endo canino ritu † Lips. ocul' & que pro oculos. 91. * *Inde canino ritu † oculisq; inuolent.*
Nonius: Inuolare est irruere insilire, aut a volatu, aut a vola, id est media manu dictum.
- * al. indulcis Lips. endo locis Gifan. inde loci † Lips. difamare, vel, diuulgare. 92. *Multis * inductis sermonibus concelebrarunt.*
Nonius: Concelebrare, † diu amare, dictum a celebritate.
93. *Insuperato abiit, quem vnâ angina abstulit horâ.*
Nonius: Angina, genus morbi, eo quod angat.

94. *Vnus consternit nobis vetu' vestibus aptus.*
Nonius: Aptum, rursus connexum & colligatum significat.
95. *Neu quis te ignoret famulis subducere. —*
Nonius: Subducere est surripere.
96. * *Quodq; adeo fuerint, † qui temerere superbum.*
Nonius: Temerere, contemnere.
97. * *Præstringatq; oculorum aciem splendore micanti.*
Nonius: Præstringere dictum est valde stringere, & claudere.
98. — *Ruis * hac, & colligis omnia furtim.*
Nonius: Ruere, irruere sine cautela. Idem: Colligere, auferre.
99. — *Quandog; pudor ex pectore cessit.*
Nonius: Cedere significat secundum consuetudinem abire superatum, & locum victori dare.
100. — *Neque barbam immiseris istam.*
Nonius: Immittere, dimittere ad prolixitatem.
101. — * *Conficit ipse, comestq;.*
Nonius: Comest pro comedit.

* Scal. Quisq; adeo fuerint, qui se temerere a superbum.
† i. qui se tempore superbis.
* Lamb. Præstringatque

* r. c. lxx

* lego. se conficit ipse, comestique.

EPODIS HYMNIS.

*

Sine engio * ac destina.

Nonius: Engium media pars inter naturalia muliebricia.

* Had. Iun. Accedens de qua Paulanias in Achaicis & Arnob. lib. 5.

* SERRANO.

*

Celi nomine & † salis fretus.

Nonius: Fretus masculini generis.

* MS. C. Erance cili. Had. Iun. An Siculi nomine salis fretus.
† i. salis fretus.

NUMMULARIA COMOEDIA.

*

Nescio quorsum mihi * eueniunt tua verba tam delensifica.

Fulgentius de Prisco sermone: Delensificus, blandiloquus. * Lucilius Comicus Nummularia: Nescio quorsum mihi &c.

* al. emenians

* v. c. Lucretius

*

Porphyrio in Artem Poeticam Horatij: Pythias persona Comica in Comæ ia Lucilij: que inducitur per astantias accipere argentum a Simone domino suo i u dotem suæ filie.

90
RELIQVIARVM
RELIQVIÆ
 superioribus addendæ.

*ex emendatione Scaligeri.

1. ——— * *Sanctus Serapis, Isis, & Harpocrates, digito qui significat ST.*
 Varro de Ling. Lat. lib. IV. Principes Dei, Cælum & Terra: hi dii iidem qui in Ægypto Serapis & Isis & ST Harpocrates digito significat.

2. *At magnum fecit, quod verbis Græca Latinis Miscuit.* ———
 Jul. Rufinianus de schemate dian. Exuthenismos. figura hæc fit, cum rem aliquam extenuamus & contemptam facimus. ut apud Lucilium: *At magnum fecit, &c.*

3. *Cretatumq; bouem duci ad Capitolia magna.*
 Commentarius in Iuuenal. lib. IV. Sat. X. ad illa: *Pone domi lauros, duc in Capitolia magnum, Cretatumq; bouem.*

* Scal. Indimus ei famulos anabinas.

4. * *Vidimus vinctum thomice cabina.*
 Festus: Thomicas Græco nomine appellantur canabi * impositi & sparte leuiter tortæ restes, ex quibus funes fiunt.

* Fr. D. impoliti

5. *A. Gellius Noct. Attic. lib. VII. cap. III. Reætè, inquit, (Tiro Tullius M. Ciceronis libertus) hoc vitio dat Lucilius Poëta Euripidi, quod quum Polyphontes Rex propterea se interfecisse fratrem diceret, quod ipse ante consilium de nece eius cepisset, Ærope fratris vxor hisce cum versibus eluserit:*

Εἰ γὰρ σὲ ἔμελεν, ὡς σὺ φῆς, κτείνειν ἢ ὄσσε,
 Ἢ γὰρ καὶ σὲ μέλειν, ὡς λέγεις, πικρὸν δὴ ἔστι.

At hoc enim, inquit, planè stultitiæ plenum est, eo consilio atque ea sibi facere nolle aliquid, uti numquam id facias, quod velis.

6. *Decuis, siue decussis est.*
 Varro de Ling. Lat. lib. V. III. Et illud putant esse causæ cur nõ sit analogia, quod Lucilius scribit, *Decuis siue decussis est.* qui errant: quod Lucilius non debuit dubitare, quod utrumque: nõ in ære utque ab assè ad centussis numerus æs adsignificat, & eius numero finiti casus omnes à dupondio sunt.

7. *Seruius ad illa Virgilij lib. IX. Æn. Ervathiona Liger, Chorineum sternit Alysas; Hic iaculo bonus, hic longè fallente sagitta: Ortygium Cæneus, victorem Cænea Turnus, Turnus Itan.] Ut ait Lucilius, bonum schema est, quoties sensus variatur iteratione verborum.*

CENTONES

91
CENTONES
ALIQUOT
LUCILIANI,

Ex disunctissimis Poëtæ illius fragmentis
 nouiter concinnati

A
 IANO DOVSA NORDOVICE.

*

MVLTIS inde loci sermonibus concelebrabit,
 A Etatem & faciem, ut saga, & bona conciliatrix:
 Quod gracila est, pernix pedibus, quod pectore puro,
 Quod puero similis: neque uti Pyrgentia scorta.
 Hic corpus solidum inuenies, hic stare papillus
 Pectore marmoreo. ———

Verba conciliatrix Leuz.

Sic singillatim nostrum unus quisque monetur.
 Sicuti, quum primas ficus propala recentes
 Protulit, & pretio ingenti dat primitiu' paucas.
 Quid ni? & scruta quidem ut vendat scrutarius, laudat
 Praefractam strigilim, soleam improbi dimidiatam.
 Est illud quoque mite malum, blandum, atque dolosum,
 Quom poble bibo eodem, amplector, labra labellis
 Quom figens compono, hoc est, quom ψωλοκοπιέμεθα.
 Lena manu lacrimas mutoni absterget amicâ,
 Componetq; latus lateri, tum cruribus crura
 Dilaxans, dabit in vulgam penetrare pilosam,
 Crisatura, uti si frumentum duribus vannat.
 Hæc, ut muscipula tenta, atque ut scorpius candâ
 Sublatâ, non te porro procedere porcent?

*

* Legem

Vitemus Licini Fanni centusse misello,
 Quæ gallam bibere, ac rugas conducere ventris
 Farre aceroso, oleo, & Curmano pane coëgit.
 Ostrea nulla fuat, non purpura nulla Pelori;
 Pulmentaria, ut intybius, aut aliqua id genus herba,

* id est, panam legio.

M 2

Asparagi

Asparagi molles, fici comedantur & uua,
 Flebile cape simul, lacrymosaq; ordine thalla,
 Et ius mearum; bene habet. sin miſtyris hac merx,
 Caseus allia mollibit, cum pulre adipatâ.
 O lapathe, ut iactare necesse est, cognitu' cui sis.
 In quo Laliu' clamores Sophos ille solebat
 Edere, compellans gumias ex ordine nostros:
 O Publi, ô gürges Galloni, es homo miser, inquit,
 Cenasſti in uitâ nunquam bene, quum omnia in isto
 Consumis, squilla, atque acipensere cum decumano.
 Laliu' præclare, & rectè soſode, illaq; verè.
 Occidunt, Lupe, saperde te & iura filstri,
 Sumina te atque amia, turdi te, & viscus aprinum.

*

Firmiter hoc, probiterq; tuo si peſtore fixum
 Eicere istum abs te quamprimum, & perdere amorem;
 Vicimus, ô socii, & magnam pugnamim' pugnam.
 Virtutisq; tuae hæc ergo monumenta locamus.
 Maſte proim virtute, simulq; his versibus esto.
 Sin laqueis, manicis, pedicis mens irretita est,
 Nolito tibi me maledicere posse putare.
 Vis est vita (vides) qua nos facere omnia cogit.
 Sic singillatim nostrum unusquisque mouetur:
 Neminiſ ingesio quemquam confidere oportet.
 Sicuti te, quem æqua speciem vita esse putamus,
 Corporis è signis animo egrotare videmus,
 Nec posse infamem, turpemq; odisse popinam.
 Sed tamen hoc dicas: Quidnam est, si menu molestum est,
 Quamuis desubito trimis deducere scalis?
 Quid tu istuc curas, ubi ego oblinar atque voluter?
 Serus quum è mediolustro, ac bene potu' recessi.

*

Lippus edundâ acri asiduo cepariu' cepâ
 Liniu' pauper, ait, se ingentia munia fungi,
 Rausuro Tragicus qui carmina perdit Oreste.
 Quantum haurire animus Musarum è fontibu' gestit.
 Tam paucis malie, ac sapientibus esse probatum:
 Η πᾶσι νεκρῶν ἡγετῶν ἀνδρῶν ἀνέσσει.
 Cui neque inmentum est, nec seruus, nec comes ullus,
 Bulgam, & quidquid habet nummorum, secum habet ipse.

Cum

Cum bulgâ cenat, dormit, lauat, omnis in unâ
 Spes hominis bulgâ, hæc denicta est cetera vita.
 Peniculamentum verò reprehendere noli.
 Scis ποῖνον esse, vides tunicam, & toga quid sit.
 Adde Syracusis sola, pasceolumq; & alutam.
 Id solum aduorsa Fortuna, rei q; resistit,
 Quod sua committunt mortali claustra Camæna.
 Cetera contemnit, & in usurâ omnia ponit
 Non magnâ, proprium verò nil neminem habere.

*

Quare (ut dixim') non video, hic quid magnopere optem:
 Naumachiam licet hæc, inquam, alucolumq; putare, &
 Calces, delectes te, hi'o num rectiu' vinit
 Maximu', si argenti sexcentum, ac mille relinquat
 Imberbi androgyno, ac barbato mæchocinedo?
 Sic singillatim nostrum unusquisque mouetur:
 Tristes, difficiles sumu', fastidim' bonorum.
 Hic tricosis, bouinatorq;, ore improbu' duro,
 Quem neque Lucanis oriundi montibu' tauri
 Ducere protelo validis ceruicibu' possent.
 Tu milli nummum potes vno querere centum,
 Sallere murenas, mercem in frigidaria ferre.
 Durum, molle vorans, fragmenta interfici panis.
 Volturius ruis hinc, & colligis omnia furtim:
 Hinc mare metiris magnum, & te fluctibu' tradis.
 Fundi delectat virtus te; villicu' paullo
 Strenuior si euaserit.

*

Nunc verò à mane ad noctem, festo atque profesto
 Toto itidem pariterq; die, populusq; patresq;
 Iactare indu foro se omnes, decedere nusquam:
 Vni se, atque eisdem studio omnes dedere & arti,
 Verba dare ut cautè possint, pugrare dolosè,
 Blinditia certare, bonum simulare virum se,
 Insidias facere, ut si hostes sint omnibus omnes.
 Sublatus pudor omni, licentia, fœnu' refertur:
 Nemo hic vindicias, numen, neque sacra veretur:
 Tabullam rident Legem congrere Opimi.
 Idola, atque atomos Epicuri credere malunt,
 Non epulo Diuorum aliquem, neque proficie ullâ

M 3

Dignantes

Dignantes: hinc se peccare impune rati sunt.
 Posse, ac nobilitate facul propellere iniquos.
 In quo toto etiam mihi calo errare videntur:
 Namq; videtis, vti multos mensesq; diesq;
 Non tamen atatem tempestate hac scelerosi
 Latentur. ———

*

Quam tecum est, quiduis satis est, visuri alieni
 Sint homines, spiras, pallam, redimicula promit;
 Euplocamo digitos, discerniculumq; capillo.
 Vt cum iter est aliquo, & caussam commenta viai,
 Aut apud aurificem, ad matrem, cognatam, ad amicam:
 Aut operandum aliquo in celebri cum aequalibu' fumo.
 Tum verò ricini agrati, & nitet aurea mitra.
 Hac vestimentis maculosis aspicias ipse;
 Quod deformi senex, quod pædidus, ac podagrosus,
 Quod mancus, macer, exilis, cum ramice magna.
 Si verò des, quod rogat, & si suggeri suppum,
 Magna penus paruo spatio consumpta peribit.
 Omnia viscatis manibus leget, omnia sumet;
 Crede mihi, preesse auferet omnia. ———

*

Huic homini Quæstore aliquo est opus, atque chorago,
 Publicitus qui mi, atque è fisco præbeat aurum.
 Nam si, quod satis est homini, id satis esse potisset,
 Hoc sat erat: nunc quum hoc non est, qui credimus porro
 Diuitias ullas animum mi explere potesse?
 Denique vti stulto nihil est satis, omnia quum sint:
 Sic tu illos fructus queras, aduersa hieme olim
 Quæis vti possis, ac delectare dormi te.
 Quid verò est, centum ac ducentum possideas si
 Milia, diuitis pretium si solvere nescis?
 Quin potius et itam degens sedatis quietam, in
 Tranquillum ex seuis te tempestatibu' transfers.

*

Quid multis? nemo est halicariu' posterior te.
 Est qui præciso, atque epulis capiatur opimû,
 Et non (pauper vti) Samio, curtoq; catino,
 Quem præclarus helops, quem Aegypto sargu' mouebit.
 Si argenti indigens est, se conficit ipse comestq;:

Si verò

Si verò des, quod rogat, & si suggeri suppum,
 Magna penus paruo spatio consumpta peribit.
 Quod sumptum atque epulas victu' præponit honestu'.
 Intereunt, labuntur, eunt rursum omnia vorsum.
 Nam quid mutuo, subrectoq; huic opu' signor?
 Vt lurcicaretur lardum, & carnaria fartim
 Patrum confisceret? ———

*

Phryne nobilis illa, vbi amatorem improbius quem
 Multis inductum sermonibu' concelebrauit,
 Quid dare, quid sumpti facere, ac præbere potisset,
 Præseruit, labra delicat, hinc delemi amore.
 Assequitur, nec opinantem in caput insilit, ipsum
 Commanducatur totum complexa, comestq;.
 Si verò des, quod rogat, & si suggeri suppum,
 Magna penus paruo spatio consumpta peribit.
 Omnia viscatis manibus leget, omnia sumet,
 Crede mihi, preesse auferet omnia. ———

*

Vir mare metitur magnum, & se fluctibu' tradit,
 Continuo simul ac paulo vehementius aura
 Instarit, fluctus erexerit, extuleritq;:
 Flamina nec flando ventorum suda secudent:
 Omnia tum endo mari videas feruente micare.
 Proras despoliate, ac detundete guberna,
 Tonfillas quoque præualidis in funibus aptas,
 Fluctibus à ventisq; aduersis firmiter vi sit.

——— tanti

Se tempestatibus montes ad sidera tollunt.
 Armamenta tamen, malum, vela omnia seruo:
 Funis enim præcisu' cito, atque anguina soluta est.

*

Mantica cantheri costas gravitate premebat,
 Succussatoris tetri, tardiq; caballi.
 Verum hæc ludus ibus, sicutq; omnia deq; fuerunt,
 Sicutq; hæc deq; fuere (inquam) omnia, ludu' iocusq;:
 Illud opus durum, vt Setinam accessimu' fines,
 Aridanti montes Aetne omnes, asperi, Athones.

*

——— his viscus aprinum,
 His itidem in caena dabis ostræa millibu' centum

Empta:

*Emptra: (satis magnam nam piscium, & altitium vim
Interfecisti, ut video) χῆος δ' ὕδατος
Vinum defusum è pleno dabit œnophoro, cui
Nil dempsit hir, & cui sacculus abstulerit nil.*

*
— *Nam sumptibus magnis
Ampliter exstructam simul atque accumbimus mensam,
Malas tollimus hinc ambas, atque utimur victu.
Putchre inuitati nimis, acceptiq; benigne.
Vertitur œnophori fundus, sententia nobis.
Idem epulo cibus, atque epula Iouis omnipotentis.*

*
— *Quid ego? simul ostrea cerno,
Non norim fluvij limbum, ac canum sapere ipsam?
Rugosi, passique senes eadem omnia querunt,
Hi quos divitia producunt, & caput unguunt
Horridulum, quandoque pudor de pectore cecidit,
Nequitia occupat hos, petulantia, prodigatq; que.*

*
— *nostris
Magnifici ut, munè que viri videamur amicis,
Ad cenam adducam, & primum hisce abdomina thynni
Aduentibus prius dabo, cephalæque atarne,
Dans bibere ab summo. —*

*
— *Cuius non audeo dicere nomen?
Quid refert dictis ignoscat Mutius, an non?
Sic vetus ille Cato dignum quemcumque lacestim
Appellare, quod ipse sibi non conscius esset.*

*
— *Ille alter abundans
Cum septem incolumis primis redit ac recipit se:
Gallinaceu' ceu victor se gallus honestè
Sustulit in digitos, primorè que erigit ungues.*

FRANCISCI

NOTAE

IN

C. LVCILLII
RELIQUIAS

Quæ supersunt ex incerto Satyrarum libro.

NTEQVAM operam meam Reliquis Lucilij commodem, res ipsa postulare videtur, ut pauca prius de ipso, genere, vita, ac denique scriptis eius, quæ fortean cui negotium facessere possent, expediam. Primum itaque moneo nomen ipsius LVCILLIVS simplici L. vbiq; referendum, non LVCILLIVS, ut iam passim receptum video. Testes omnes veteres libri tam formis excusi, quam manu exarati, Ciceronis Horatij, Festi, Nonij, & aliorum, qui testimonia eius sæpius aduocant: in quibus semper LVCILLIVS disertim expressum inuenies. neque vnquam aliter in lapidibus prisca, ad cuius rei fidem stabiliendam hanc insuper auctoritatem addebat ~~in omnibus libris~~ Iosephus Scaliger, cum ei meam mentem aperuissim. Siquidem veteres haud aliter I productam, quam EI diphthongum enūtiare solitos, quod ex antiquorum monumentorum inscriptionibus probare superuacuum fuerit, atque hinc LVCILLIVS eadem ratione quæ SERVELIVS scribi veteribus consuevisse, itaque rescribendum apud Martialem hunc ipsius Lucilij versum: *Lucilla Columella heic sita Metrophanes.* quo salebrosior quodammodo sit, & antiquitatem magis respiciat, cuius gratia eum laudat Martialis. Eandem porò rationem in SERVELIO obtinere probant numeri veteres, quos extare non paucos vidi, cum his notis: C. SERVELIVS. nam vocem satis indicat præter Silium Italicu', apud quem sæpiculè eam reperias; Claudianus lib. 1. in Eutropium hoc versu: *Indomitos curru Seruilius egit Isauros.* vnde manifesta suspicio est versum illum Ennij, quem inter alios A. Gel-

lius lib. XII. cap. IV. producit: *Hunc inter pugnas compellat Seruilius sic.* magistrorum audaciâ an imperitiâ fæde interpolatum esse, ac fortean restituendum ad hoc exemplum: *Hunc inter pugnas Seruilius sic compellat.* Illos enim verisimile est asperitate carminis offensos, dum ei rei consultum ire cupiunt, numerorum rationem nullam habuisse. Ne verò quis eorum sententiæ accedat, qui temere Lucio prænomen faciunt Lucilio nostro. nam Caium semper vocat Cicero, Quintilianus, alij. Luciliam gentem duplicem fuisse, Patriciam vnam, alteram Plebeiam, ex diuersis scriptoribus colligo, præter eorum opinionem, qui Plebeie eius tantum meminerunt, ac Patricie quidem fuit Poëta noster, cuius nobilitas vel ex solo Patriculo plana est, qui cum Equitum sub P. Africano militasse scribit, cui accedant testimonia Horatij, quamuis ab inuito expressa & in eodem genere scribendi æmulo, hæc de semet Satyra I. alterius Sermonum libri coram C. Trebatio Iuriconsulto profitentis: — *me pedibus delectat claudere verba Lucili ritu, nostrum melioris utroque.* & statim post: — *quidquid sum ego, quævis Infra Lucillæ censum, ingeniumque.* ad quæ Porphyryon vetus interpres: *Constat enim Lucilium maiorem auunculum Pompei Magni fuisse. etenim auia Pompei soror Lucilij fuerat.* At Acron alter interpres eum *auum Magni Pompei* facit. quorum vtri potius accedâ nescio, cum nihil eâ de re certi legendo potuerim comperire. Certe Velcius Paterculius eum magnum auunculum, sed ex fratris filia, non sorore, ut vult Porphyryon, videtur agnosceret. ita enim capio verba eius de Cn. Pompeio, qui postea Magni cognomen sortitus est, *Fuit hic generus matris Lucilla, stirpis Senatoria.* cui conjecturæ meæ vir ampliss. Ant. Augustinus subscribere videtur, ille enim in libro

N

De gen-

De geatibus ac familiis Romanorum, matrem Cai. Pompei Magni ex fratre C. Lucilii Poëtae natam autumat. Nec enim, si ea filia poëtae nostri fuisset, C. Velleium rem tam insignem silentio præteriturum fuisse verisimile existimo.

In Luciliâ gente Plebeia varias familias fuisse comperio, vt Balbos, Bassos, Rufos, Secundos, Loagos, Capitones, de quibus singulis consulendi Cicero in Bruto, Epistolarum Famil. lib. III. epist. v. ad Atticum lib. XII. epist. v. Tacitus lib. II. Histor. Pomponius I. C. de Origine Iuris; Inscriptiones veteres, alij.

Natus est Lucilius Sp. Posthumio Albino, L. Calpurnio Pisone cons. anno V. C. DCV. bello Punico tertio, Olympiade CLVIII. Suesæ Auruncorum. vnde Satyræ eius *Camæna Suesæ* ab Aufonio dicuntur, & *magnus Aurunca alumnus* à Iuuenale vocatur, obseruante ~~magno~~ Scaligero. Sub P. Scipione Africano minore bello Numantino (quod incidit in annum V. C. DCXX) stipendia meruit. quo quidem tempore cum ad annos maximè natum sexdecim colligimus. Eiusdem Scipionis vitam priuatam postea descripsit. in quo Pseudoporphyrionem manifesti erroris conuincit Parens meus, qui *Lucilium vitam priuatam Scipionis, Ennium vero bella descripsisse* annotat. vbi malè nomina Scipionum inter se confusa. Ennium enim Scipionis maioris res gestas cecinisse constat. Lucilius autem vt eiusdem vitam priuatam descripsit, ratio temporum planè vetat. Amicos ac familiares Lucilij hos fuisse potissimum reperio: P. Scipionem Africanum minorem, C. Lelium, M. Licinium Craffum, Sp. Albinum, L. Elium Stilonem, Q. Vectium, Archelaum, P. Philocomum, Lælium Decimum, Q. Granium Præconem.

Nominatim carpsit & exagitauit in Satyris, quantū quidè ex pauculis his fragmentis odorari possumus, Mutiū Scæuolam, T. Albutium, Q. Cæciliū Metellū, P. Rutiliū Lupū, Torquatū, M. Carbonem, L. Tubulum, P. Gallonium, C. Cassiū, L. Cottā, Claudium Afellum, Q. Opimiū, Nomentanū, C. Cælium Iudicem, Trebellium, P. Pauum Tuditanum, alios, quin vniuersum quoque populū Romanū tributum, vt inquit Horatius, arripiens, hoc est, omnes xxxv. tribus vrbis antiquæ; probrosi carminibus lacerauit. ac ne à Poëtis quidè mortuis Euripide, Ennio, Cæcilio, Pacuio, Accio, aliisque item illustribus obretractandis temperare potuit sibi, quominus scriptis vniuscuiusque sapius detraheret. Hinc ei liberatae & acerbatae summam Quintilianus asseribit, qui locus non patitur me obliuisci præterire alium similem de Lucilio locum sed corruptum. cuius auctor Vetus Horatij Interpres. apud què ita legitur:

Satyræ Horatij inter Lucilij Satyrarum & Iuuenalis media est. nam & asperitatem habet, qualem Lucilius; & suauitatem qualem Iuuenalis. vbi audacter repono: *acerbisatatem.* quam aptè suauitati opponi, quæ statim Iuuenali tribuitur, nemo negabit. & acerbitas cæteroque propria Satyrægraphorum. Sic enim Horatius de se lib. II. Sermonum Sat. I. *Sunt quibus in Satyræ videat nimis acer.* Amauit Lucilius Collyram puellam, eiusque nominis titulo decimum sextum Satyrarum suarum librum inscripsit. Seruum habuit nomine Metrophanem, cuius fidem ac probitatem publicè Epitaphio ei cōdido testatus est. Habitauit Romæ in domo, quæ Antiochi regis filio obsidi publicè ædificata fuerat. Neapoli mortuū ac publico funere elatum ait Eusebius anno ætatis suæ quadragesimo sexto. cuius annorum rationi vide an non repugnet Horatius, qui cum senem facit illis versibus: — *quo fit, vt omnis Votiuâ patens veluti descripta tabellâ Vita seruis.* quod quo pacto cum Eusebianis Chæonicis conciliari possit nullus herculè video, nisi si Iuennem illam Seruitulliani Lustrii rationem sequendam ducamus, qua vt lib. x. cap. xxxix. ex Tuberone docet A. Gel. Iuniores ad annum vsque quadragesimum sextum, supraque eum Seniores fuerint appellati. Lucilium autem primum omnium se ac elegantissimum ingenium suum in hoc scribendi genere exercuisse, ac Satyrica carmina scribere cepisse, ex Horatio liquidò apparer, qui modò illum *Inuentorem* eius facit, modò *ausum*, ait, *primum in hunc operis componere carminum morem.* Nam quod Ennium aut Pacuuium quis obiciat nobis, quorum etiam Satyrarum libri à Grammaticis laudantur, minus nihilo est. Titulo tenus quidem iis cum Lucilianis Satyris conueniebat res ipsâ dissimillimis. Nam præter quòd diuersis metrorum generibus eos conscriptos comperimus, variis etiam rebus confertos fuisse (si quidem Satyræ titulus id promittere videbatur) nec quidquam fellis, aut amarulentæ in se continuisse satis patet ex Diomede scribente lib. III. Grammat. *Satyræ est carmen apud Romanos, non quidem apud Græcos, maledicum & ad carpendum hominum vitia Archæa Comædiæ caractere compositum, quales scripserunt Lucilius & Horatius & Persius: sed olim carmen quod ex variis Poematibus constabat Satyræ vocabatur, quales scripserunt Pacuuius & Ennius.* Possem eidem rei firmandæ aduocare testimonia Quintilianii, Donati, & Veterum Interpretū Horatij; sed ea vt minimè in re certâ & indubitata necessaria, & quia partim alibi ea collocaui, hic sciens prætereo. Hinc etiam manifestò liquere arbitror vanitatem illorum,

qui

qui Lucilium Iambicos, & Trochaicos Heroicis versibus immiscuisse persuadere conati sunt nobis. Nec verò Iambico ac Trochaico carmine eū omnino vsum fuisse negauerim: nam id præter ipsas Lucilij Reliquias Diomedis auctoritate consutare facillimum est, qui eum cum Carullo, Horatio, Bibaculo inter præcipuos Iambici carminis scriptores recenset: sed sicubi iis vsum est, nullum præterea aliud metri genus ibidem vsurpasse affirmare ausim. Sic igitur de scriptis eius in vniuersum habeto. Tringenta libros Satyrarum cum reliquisse. quorum xx. priores Hexametris totos constituisse ipsa fragmenta indicium pariter ac fidem faciunt: reliqui omnes, præter trigesimalium (qui denuò ex Heroicis compositus fuit) aut Iambicis, aut Trochaicis numeris constituti fuisse videatur. Si quos verò in iisdem libris aliquando versus Heroicos offendas, eos ab aliis aberrasse putato incuria librariorū maximè, quàm frequenter enim ab iis in numeris peccatum sit, ei qui aliquando veteres codices cum recentioribus contulerit liquidò constare arbitror. Idem erroris commissum scias, quoties fragmenta aliqua ex libris xxxvi, aut xxxix. apud Nonium citata inuenias: illa enim in emendationibus libris ad xxvi, aut xxxix. referuntur. ac similis mendæ Charisium manifestum puto, apud quem ex XLIII. Lucilij vox *Calx* adducitur. quid enim, obsecro? an verisimile sit ex tanto librorum numero, quot inter xxx & XLIII reliqui sunt, nullum ab illo Grammaticorum verbum productum? existimo proinde numeri notâ deceptos librariorum pro XLIII nobis XLIII succidaneum fecisse. Nominatur & *Comædia Lucilij* apud veterè Interpretem Horatij, & *Lucilium Comicus* apud Fulgentium de Prisco sermone. quem non esse eundem cum nostro Poëtâ pænè prætere ausim. id què eò magis quod in veteri libro Fulgentij *Lucretij Comici* nomen exstabat. ~~Lucilij~~ autem Scaliger *Rutilium* reponendum putat, quem citat idem Placiades. & est ille, cuius meminerunt Cicero primo de Finib. item Velleius Paterculus. Ego aut *Lucium*, aut *Licinium*, aut etiam *Tarpisium* vtrobique substitucadum putabam, quorum omnium Comædiarum præter alios Volcatius Sedigitus apud A. Gellium meminit, & vicinitas litterarum facile imposuerit non satis attento librarario. Vno item loco apud Nonium *Lucilij Serrano* citatur, quo nomine Varro Satyrarum Menippæam scripserat, vt probat idem Grammaticus diuersis testimoniis ex eo productis. vnde suspicatus fui semper has voces perperam scriptoris librarij oscitantia coaluisse. ac desiderari ibidem exemplum Lucilij, & nomen

Varronis. & quidem id genus errores in Nonio à negligentibus libranis locis prope infinitis committos; & alij animaduertent, & nos iam sepe obseruauimus. qualem etiam illum puto, quandocunque *Lucilium Hymnis* citatur. Nam Hymnidem fabulam ex Menandro Latinam fecerat Cæcilius, ex quâ testimonia aliquoties aduocantur à Nonio & Festo, eiusdemque meminit Cicero. Sed hætenus: nec plura addo de ipso, transeo ad Reliquias.

1. *Virtus, Albine, est.*] Ad Sp. Posthumium Albinum hos versus scriptos puto, qui Consul cum L. Calpurnio Pisone fuerat, quemq. orationes multas scriptas reliquisse testatur Cicero in Bruto.

Ibid. *Magnificare hos.*] Alij, *Hos magnificare*, quod subdititium esse, & glossèma & *magnificare* existimo. sic enim boai latinæ auctores locuti sunt. Plautus Cistellar. — *merito Vestro amo vos, quia me colitis & magnificatis.* Idem Stichus: — *pulicitia est pater Eos magnificare, qui nos socios sumserunt sibi.* Terentius Hecyra: *Quem ego intellexi illam hand minus, quam seipsum magnificare.*

2. *Iactari inuictum.*] Alij, *endo foro.* Sed nihil mutandum suggerente ~~quodam~~ Scaligero. Indu enim & Endo idem. sic Induperator, Endoperator.

3. *Gracume, Albuti.*] De eodem Cicero in dialogo de claris Oratoribus; *Doctus etiam Gracus T. Albutius, vel potius; potè Gracus: loquor, ut opinor. Fuit autem Athenis adolescens, per seipsum Epicureus euaserat, sed licet ex orationibus iudicare.* & lib. v. Tusculanarum Quæst. *Quid T. Albutius non animo a quissimo Athenis exul philosophabatur? cui tamen illud ipsum non accidisset, sin Republicâ quiescens Epicuri legibus paruisset.* Marcus autem Varro de re rustica lib. III. cap. II, mentionem facit cuiusdam L. Albutij hominis apprimè docti, & cuius Luciliano caractere libelli erant. ad cuius exemplum Aufonium, vt puto, Edyllo II & III Patris sui, itemque prædioli elo-gium Luciliano stilo scripserat.

Ibid. *Municipè Posti, Titi, Anni.*] Confusè antea legebatur *Tritanni*, pro *Titi, Anni*, quod monstrum nominis à finibus Romani imperij in extremos barbaros amandandum primus monuit clarissimus I. Lipsius Antiq. Lect. lib. v. cap. II. nam Pontius, Titius, Annius gentilia & nota Romanis nomina.

Ibid. *hinc hostis Muti Albutius.*] Inter Mutium Scæuolam & T. Albutium inimicitias fuisse ostendit præterea Cicero in Bruto: *Mutius autem Augur, quod opus erat, per se ipse dicebat, ut de pecuniis repetundis contra T. Albutium.*

4. *Arte pavimento atque emblemate.*] Scaliger in Manilium *Arte pavimenti* reposuit, cæterum vulgatam lectionem nunc retinendâ magis putat, vt fit figura *in dâ de civ.* id est *Arte pavimenti atque emblematis*, quod vocet opus tessellatum. Male autem mutât alij *Endo pavimento*. quod tamen Cicero ipse videtur agnosceret in Bruto, vbi scribit: *Nullum nisi loco positum, & tanquam in vermiculato emblemate, ut ait Lucilius, structum verbum videmus.* Corruptissimè verò totus versus hodie in Plinio existat hoc pacto: *Arte pavimenta atque emblemata vermiculata.*

Ibid. *atque emblemate vermiculato.*] Vermiculatum minutis segmentis elaboratum & quasi vermiculis quibusdam exilibus concinnum recte dici autumat Had. Iunius. Sic Plinius: *Vermiculatus ad effigia rerum & animalium crustus.* Varro alio transtulit Satyra *ῥάφῃ Μυρίαπυ:* *Mibi facies mandrata, & vermiculata, atq. etiam adadpingens orbem terra.* D. Hieronymus *vermiculatum vestem* dixit.

6. *Cornelii Publii noster.*] Versus corruptissimi, & quibus in integrum restituendis Delio iatatore opus. Scaliger in Festo ita tentabat:

— *Cornelii Publii noster*
Scipia des dicto, penitusq. interuenit ipsi
Molli, & delitiis Luci, effigia atque cinado
Et sectatori assiduo, quo restitit dicit
Ibat forte dormum s. m. a. f. cū interpretatione huiusmodi: Facetis Poeta ait Scipionem interuenisse rixæ & dicitis nescio cuius mollis cinadi, sectatoris cuiusdam Lucij, atque adeo delitiarum & imaginis ac propemodū effigie ipsius. Antiquâ consuetudine cum scriptum esset *effigia* pro *effigia*, factum *effigia*. Hactenus vnde Pater lectioni vulgatæ propius insitens ita legebat in tertio versu: *Orci delitiis, Luci effigia atque cinado.* Ceterum eruditissimus Scaliger hanc emendationem suam nunc ipse dispungit atque euerit, in eiusque locum substituit: *Molli & delitiis, & lucifuga atque cinado.* Scriptum enim fuisse autumat *lucifuga* pro *lucifuga*, more antiquo, ac reliqua mendosa putat.

Ibid. *Et sectatori aded ipsi suo.*] Quoniam *Scurra* vocem in hisce deprauatissimis versibus desiderari ex Festo apparet, Pater legendum diuinabat: *Scurra aded ipsiusq. suo.* Non autem dubium est quin apud eundem pro *εὐνογάτορ* legendum sit *σχυραῖος* de sententia Scaligeri vt *Scurra* dictus sit quasi *Secura* aut *Sicura*, vt ibidem monet Iosephus Scaliger. Alteram vero eiusdem vocis originem à *Verrio* prolata probat Isidorus lib. x. Origin. *Scurra, qui sectari solet quempiam cibi gratia.*

à sequendo ergo inde *Scurras* constat appellatos. 7. *Quo facietior videtur.*] Versus Trochaici. Ibid. *Partisum hominem non pertesum.*] Cicero in Oratore: *Quid in verbis innitio? quàm scitè Insipientem non Insipientem? Tricipitem non Tricapitem? Concisum non Coacasum? Ex quo quidam Pertisum etiam volunt, quod eadem consuetudo non probauit.* Festus: *Pertisum pro Pertesum dixerunt antiqui.* vbi hiatum in Festo explendum puto hoc Lucilij loco, quantum quidem ex superstitione literarum vestigiis coniectare licet.

10. *atque anquina soluta est.*] Ita & in Lucilio & in Nonio rescribendum putant Hadriani Turnebus & Iunius, cum prius contra legitimam numerorum dimensionem *anchora* vtrobique legeretur: innixi potissimum hoc Isidori loco ex lib. xix. cap. iv. Origin. *Anquina, quâ ad malum antenna constringitur. de quâ Cinnar: Atque anquina regis stabilem fortissima cursum.* Turnebus tamen etiam se dubitare scribit, an non potius *angina* vbiq. reponendum sit. quia enim ille funis angit & astringit, ideo anginam dictum hariolatur; quod Isidorus quoque innuere videtur.

11. *Hanc catapiratem.*] Vtrumque versum producit Isidorus, posteriore tantum Festus: sed iamane quantum in iis mutant libri scripti. in quorum vno C. L. V. Bonauenturae Vulcaui ita legitur: *Hanc catapiratem puero ded.* desoret *vnctum Plumbi paxillam rudis liniq. mataxam.* in altero V. C. eiusdem: *Hanc catapiratem puer eodem desore & cum Plumbi paxillum r. l. m.* in tertio exemplari eiusdem: *Hanc catapiratem puer eodem desore: vnctum Plumbi paxillum.* in manuscripto probæ notæ amici nostri Ioanna. à Wouweren amænissimi ingenij iuuenis ita exstabat: *Hanc catapiratem puer eodem de fore tem rum Plumbi paxillum rudis linaeque mataxam.* nos vt in contextum retulimus legendū putamus. Catapirates ex Græco *καταπυρῆτης* vel *καταπυρῆτης* descendit, cuius in eadem re apud illos vsus.

Ibid. *Plumbi paxillum rudis.*] id est, paruum massam plumbi.

Ibid. *liniq. mataxam.*] Ita legendum puto, non *metaxam*. Glossarium: *Metaxa, ὄρεθ.* Isidorus lib. xix. cap. xxix. Origin. *Metaxa à circuite scilicet florum. nam Meta circuius dicitur, vel quod transferatur.* vbi etiam *Metaxa* perperam excusum legitur.

12. *Quis hunc currere equum.*] Dictum in Sophistas, admonent e me Scaligero. Tu vides currere equum tuis oculis, ergo equus currit tuis oculis.

13. *Pistricem validam.*] Glossarium: *Pistrix, ἡδὲς καὶ ἡ ἑπιδίος.* vbi vides *Pistricem* etiam cetum

cetum appellari, quem Virgilius & alij *Pistrim* dicunt, voce proba, & agnoscit eam hac notione L. Florus lib. iii. cap. vii. *Sed fiduciam oppidanis resistendi nuntius fecit, docens aduentare Lucullum, qui, horribile dictu, per medias hostium naues vire suspensus & pedibus iter adgubernans, videntibus procul quasi marina pistrice nasserat.* & Festus: *Balanam beluam marinam, ipsam dicunt esse pistricem, ipsam esse cetum.* Quin Cicero in Arato *πύξ* signum celeste semper *Pistricem* transtulit, quibus addatur ab Arnobio testimoniu, cuius me monuit Meursius, quod exstat lib. ii. aduersus Gentes: *Atque ita tollitur & remouetur à medio Sygij frater Iouis Olympiisq. germanus, tridenti armatus ferro, pistricum dominus atque marum.*

Ibid. *Addas emplauron.*] Nō solum, inquit, validam dico, sed quod magis est, *ἑπιδίος*.

14. *magnis tuditantium ictibus.*] Vocem *tuditantium* supplere. Scaliger, sine quâ mutila sit sententia pariter & versus, quem tamen aliquanto commodiorem fore existimo, si traiectis paululum vocibus rescribamus: *Multorum tudantium magna ictibus tundit,* siue potius, vt Parenti meo visum: *Multorum tudantium immensis ictibus tundit.* vt cæsura rationem habeamus, dicamusque *ῥὸ* *magnis* à glossâ esse, ac pro *immensis* in contextum irrepsisse. Cæterum quoniam totum hoc scriptiois genus magnam partem diuinatorium est, quid vetat & aliam Patris de eodem versu coniecturam adscribere? putabat itaque eum nō absurdè, quâ sensum quâ numeros, ad hoc exemplum constitui posse: *Multorum magnis κολύβων, nisi malis, Vulsanorum ictibus tundit.*

15. *Scruta quidem vt vendat scrutarius.*] Vide sis quæ Had. Iunius notauit ad hunc locum Adagior. Centur. ii & iv. Vt verò sunt hanc vocem præter Lucilium Iulius Firmicus & Epiphanius. nam quod apud Ammianum legitur lib. xiv. *Lucilianus quasi domesticorum comes & scrutariorum tribunus,* vereor vt librarij culpa sit, ac emendandum, *scrutariorum tribunus.* vt apud Suetonium in Augusto: *Affuit & clientibus, sicut scrutario cuiusdam euocato quodam suo:* quamuis & ibi *Scrutarij* vocem quidam substituere nihil verentur.

Ibid. *Præfractam strigilem.*] Rescribo *strigilem* ex Charisto, qui lib. ii Grammaticæ suæ *strigilem* à Lucilio dictum liquido annotat, vbi ei hunc locum in mentem fuisse nullus dubito.

16. *specimen virtutis vtrique est.*] Vtrique candidato scilicet, nisi fortè *utrumque* inibi rescribendum, de sententia Parentis nostri.

Ibid. *Quantum habeas, tanti ipse sis.*] Hinc Horatius: — *quia tanti, quantum habeas sis.* & Apuleius Apologia: *Tu verò Emiliane & id genus homines, vt tu es, inculci & agrestes, tanti reuera estis, quantum habetis.*

17. *Aut fore autem.*] Hunc morem Romani habebant, vt eos de quorum salute nulla amplius spes superesset, ante ianuam collocarent. Planè in eam rem Isidorus lib. x. Origin. *Desperatus vulgo vocatur malus ac perditus, nec iam vilius prospera spei: dicitur autem per similitudinem agrorum, qui affecti & sine spe deponuntur. Consuetudo autem erat apud veteres, vt Desperati ante ianuam suam collocarentur, vel vt extremum spiritum redderent terra, vel vt possent à transientibus forte curari, qui aliquando siccili laborauerant morbo. qui locus non parum lucis dat Lucilio. quo etiam pertinere putem eiusdè versus illos ex lib. iii. Satyr.*

Symmachii præterea iam tum depositi vultu

Exspirans animâ pulmonibus ager agebat. qui non procul videntur ab his distiti fuisse, ac eodem ferè traxerim exempla Virgilij, Ciceronis, Cæcilij à Nonio in *Deponere* nobis ob oculos posita. nec alio uorsum acceperim illud Senecæ epist. xxi. *Quis est inquam iste decrepitus, & merito ad ostium adnotus?* ita enim vocem *Decrepitus* interpretatur Sextus: *Pompeius: Decrepitus est desperatus creperâ iam vitâ.* quamuis non nesciam locum Senecæ iam pridem paulo aliter à viro docto acceptum.

Ibid. *Perditus Tyrsesus tuffi.*] Sic Pacuuius Antiopa: *Perdita illuue atque in somnia, & Cicero perditus luxuria dixerunt.*

18. *Infesti mihi tanquam.*] Ita hunc versum ex verbis Festi constituendum monuit nos Iosephus Scaliger, quem tamen olim paulò aliter ad Festum produxit hoc exemplo: *Tamde mihi infesti, quàm Rondes Icadionq.* vbi præterea aliquid sententiæ explendæ deesse autumat Pater, & Festus ibidem satis indicat. itaque vocem *Nauigiis* versus alterius principium addendum putat, quem commodissime etiam hoc Ennij hemistichio supplebat: — *nauisq. mari quæsentia vitam.*

Ibid. *Icadionq.*] Icadij latronis etiam apud Ciceronem mentio.

19. *Tum laterali dolor.*] Versum hunc non longè à proximè præcedentibus distitum fuisse vel ex eo conicio, quod febris cum dolore laterum frequenter concurrat. Iuuenalis:

Præterea lateris vigili cum febre dolorem. Cicero de Oratore lib. ii. l. Crassi mortem deplorans: *Namq. tum latus ei dicens condulisse, sudoremq. multum consecutum esse audiebamus; ex quo cum cohorrisset, cum febrè*

domum rediit, dieq; septimo est lateris dolore consumptus.

21. Inguen na existat.] Inguen pro inguinis tumore posuit. Glossarium: Inguen βεβον.

Ibid. ne bon.] alij bona. sed vtro modo scribas nihil interesse docet Scaliger ad Festum, quem consule ibidem de hac voce.

Ibid. noxite.] Glossæ Isidori: Noxite nocent.

23. non dnm etiam hac omnia habebis.] Corruptissima verba, quæ admonitu Patris ita emenda: — in mundo sapiens hac omnia habebis. In mundo dicebant antiqui, cum aliquid in promptu esse volebant intelligi, vt docet Festus: Sic Plautus Persa: Nempe habeo in mundo.

26. Sponte ipsa sumpte.] Ex Lucilij pariter & Varronis verbis hos duos integros versus eliciebat Pater:

Ipsam sponte sua, cubitu cum venerit ad se Adductam, vt tunicâ & cetera voriceret.

27. Per milii lectum Impositiq;.] Primas dictiones transponendas, ac sequentia ad hoc exemplum refingenda censebat Pater:

— Lectum

Perminis, impositiq; pudendam pellicu labem. eadem loquendi formulâ quâ Propertius ait lib. iv. Eleg. ix. Imponitq; notam collo, morsuq; cruentat. Sic tamen, vt Lucilianum fragmenti sententiam ex illo Horatii loco interpretandâ autumet, vbi ait: — tum immundo somnia visse Nocturnam vestem maculant, ventremq; supinum.

29. Velut olli Auceps.] Supplemento addito rescribit Pater: — in retia aues velut olim

Auceps illice agit, quum improviso insidiisq;

30. Luna alij astræ, & implet echinos.] Horatius lib. xi. Sermonum Satyra vi.

Lubrica nascentes implent conchilia Luna. Cicero de Diuinatione lib. xi. Ostreusq; & conchiliis omnibus contingere, vt cum Luna crescant pariter, pariterq; decrescant. D. Augustinus de Ciuit. Dei lib. v. cap. vi. Sicut in solaribus accessibus & recessibus videmus etiam ipsius anni tempora variari, & Lunaribus incrementis atq; decrementis augeti minuiq; quædam genera rerum: sicut echinos, & conchas, & mirabiles astus Oceani. eiusdem rei meminit Plinius Natur. Histor. lib. ix. cap. xxxi.

Ibid. Et pecui addit.] Libri veteres: Et pecui addit, ex quo Atque pecui addit verum censeo. Sic enim amat loqui Poëta noster iu. dandi casu, infra fragm. 69.

Qua nam vox ex se resonans meo. gnada remoram facit. pro gradui. & 135. Anu neco. pro anni. & lib. iv.

Quod sumptum, atque epulas vicia præponis honesto. pro victui.

32. Vt est vita, vides.] Inter sententias Græcorum ordine alphabetico referuntur versiculus, qui locum hunc non parum illustrat: βίον καλόν δ' ὅς βίαν περιζήσῃ, quem Illustriss. Scaliger nobis expensum tulit.

33. Nequam, & magnus homo.] Magnus pro stolido & inepto positum obseruat Scaliger in Coniectancis, vt μέγας apud Aristophanem.

Ibid. laniorum immami canis vt.] Idem hodie nostris lanionibus seu canariis in more positum, canes molossos alere.

34. Nunc ad te redeo.] Hinc Horatius lib. i. Sermon. Sat. vi. Nunc ad me redeo libertino patre natum.

Ibid. vt qua res me impendet.] Me pro mihi ὄφρα. Sic Terentius Phorm. Tanta te impendunt mala. & Plautus Epidico: Tanta te impendunt ruina. vbi perperam in vocula ex Glossâ intrusa est.

35. Hac te imbruhinat.] Glossæ Isidori: Buvinare, sanguine inquinare mulieris mēstruata.

36. Quem præclarus helops.] id est, luculentus ac splendidus. quâ mente præclara bestia apud Ciceronem.

Ibid. Egypto sargus.] Pro sargus Ægyptius dictum accipit Palmerius, quomodo Ficus Zyntho apud Plautum.

37. Laua seyonia demit honesta.] Honestâ, id est, pulchra & formosa. quam eius vocis notionem frequentem veteribus scriptoribus esse iam pridem abundè docuit Pater ad Horatium, quibus hæc à Lucilio testimonia addantur licebit. inf. 137.

— primum facie quod honestas Accedit. id est, pulchritudo. lib. iiii. Cernuus exemplo plantas conuestit honestas. lib. xix. Vt pueri infantes faciunt mulierculam honestâ. Dubitare verò quis nō iniuria posset et honesta vtrum ad seyonia an potius ad laua accommodari debeat: cæterum omnem eam dubitationem patissimum Lucretij exemplum facile tollet, apud quem lib. iv. hic versus legitur:

Vaguetâ, & pulchra in pedibus seyonia ridet.

39. Nequam aurum est.] Ios. Scaliger versus Lucilianum hac emendatione egere suspicatur:

Nequam est, aurum auris quouim vehementius ambit.

id est, Cuius aures aurum ambit nequam est homo. Aliter se non videre, ait, quæ arguta sit, si Sinnij Capitonis sententiam sequamur. Male autem audisse apud Romanos barbaros, præsertim Pœnos, qui aures perforatas habebant, neque mediocriter eos auersatos fuisse. Plautus Pœnulo: Atque vt opinor digitos in manibus non habent. Quid iam? quia incedunt cum annulatis

mulatis auribus. Vnde iocus Ciceronis in Afru: Atqui aurem foratam habes. Haftenus Scaliger. Præsius tamen hunc locum examinandum puto, ne ab opinionibus veterum temere recedere velle videamur.

40. Sicuti mechanici.] Mechanici dicti sunt Petauristæ, vt docet Ios. Scal. quia in machinâ vel rotâ traiciebant sese desperatâ audaciâ.

Ibid. quum alio exilauere petauero.] πειραζομαι seu πειραζω est tabella, parieti affixa, ad quam vespere gallinæ se volatu recipiunt, vt pernoctent. quia mechanici isti ad rotam illam se saltu subiiciunt, propterea πειραζομαι dicti. Hæc ferè Scaliger ad Festum. vide & quæ notauit Adr. Turnebus Aduersar. lib. vii. cap. v.

42. tum ramicos.] Ad interpretationem huius vocis adde locum Festi, vbi etiam hunc versum producit: Rumez genus teli simile spari Gallici, cuius meminit Lucilius: Tum sparâ, tum ramicos portantur, tragula porro.

43. Varronum ac rupicum.] Versum hunc in mentem habuisse videtur Terullianus in libro De anima vbi scribit: Rupicum & baronum (ita doctè & verè correxit Cuiacius pro barbarorum) quibus alimenta sapientia desunt. Varrones autem duros & agrestes homines à varris, siue, vt alij scribunt, varis informibus & furellatis baculis dictos rectè cum Turnebo autumat Scaliger.

Ibid. incondita rostra.] Iac. Cuiacius vbi hunc versum producit, pro rostra citat turba. quod puto μηρόνικον ἀρόρημα esse.

44 qui sumicit hastas.] Ita doctissimus Scaliger pro subiicit. vt Comuro pro Couro, Comitium pro Coitium ἀρχαϊκῶς, lectio vulgata, summissit.

45. si suggeri suppum.] Ad hunc versum Ios. Scaliger, Significatum prouerbialem habet, inquit, hoc est, si illi ex sententiâ respondes, si, quod optat, facis. Suppus est pars tali huforij, quæ Græcè βῆλη dicitur. Cum talis ita caderet, vt supina pars, quæ vocabatur, superior esset, erat felix iactus. Suppi meminit Isidorus.

46. Congera Opimi.] Ita Scaliger, vt Congera pro Congera, & Congera vaico r, pro Congera dictum sit. Nam veteres non geminabant consonantes. libri vulgati habent, contere. nos coniciebamus congera. Glossarium: Congera quidemo.

47. Nemo hic vindicias.] Vulgo perturbatis numeris legitur: Nemo hic vindicias, neque sacra, neque nomen veteretur. Vindicias autem partem quandam Iuris pro Iure posuit, obseruante Turnebo Aduersar. lib. xv. cap. xv.

48. Pascali pecore.] Festus: Pascales oues. Caso posuit pro pascales. Ios. Scaliger in Con-

iectaneis Pascale pecus interpretatur τὸ εἰκόλον ἢ βορβοδόνον, vt Pascales gallinæ. alij legunt Passales, vt idem notat, id est, εἰκόλους, passim τὸ εἰκόλῃ. quod magis mihi placet, nam Pascuale exponit Glossarium Arabico—Latinum cum diligentia nutritum: quod minimè conuenit huic loco.

Ibid. ac montano, hirtu.] Montanum, id est, scutum & squallidum, qualia in montibus pecora. hirtum item vocat squallidum, vt obseruat Scaliger. in veteribus libris hirtu pro hirtu constanter excusum legitur.

49. Pti esurienti leoni.] Alij, esuriente, ex quo nullis vocabus transpositis legendum: — vt β

Esuriente leoni ex ore exculpere prædam. id quod iam pridem à Scaligero in Catullû animaduersum video. esuriente autem pro esurienti ἀρχαϊκῶς. Dicitur vero prouerbialiter esurienti leoni prædam eripere, de re valdè periculosa, vt notat Scaliger ad Festum. Græci λιόντα ζυγῶν. nec multum ab similibus huic est illa parœmia apud Plautum Pœnuli. Lupo agnum eripere postulant, nigus agunt. quam imitatur etiam est Horatius in Odis: Vt hadus ereptum lupo.

51. Velle solutum hic semper.] Placet elegantissimi Guilclmij lectio: Velle solutum hic semper incessurû videtur. comodus tamen, quod ad pedes attinet, sic legi posse arbitror: Velle solutum semper hic incessurû videtur. Loquitur de milite quoquam, qui magnificè & equi solutarij in modum se inferat. Incedere, siue vt Plautus, vadit & solutum, equi gradarij est, vt ibidem Guilclmij annotat. etiamnum tamen ambigo, an veteres sequente consonante es item vt vs aut is eliserint, quod quibusdâ persuasum video, sed sine exemplis & auctoritate.

52. Gladiumq; in pectore totum.] Gladium neutro genere posuit secundum obseruationem Nonij. Plautus Casin. Non habuit gladium, nam id esset frigidus. Varro de Ling. Lat. lib. ix. Quod dicitur à multis duobus modis, hic Dupondius & hoc Dupondium: vt hoc Gladium & hoc Gladius. Glossarium: Gladium ἕψον. Idem Gladiâ ἕψον. quæ exempla huiusce rei gratia coaceruauimus, vt mirari mecum lector possit, quid Quintiliano accuratissimo auctori in mentem venerit scribenti lib. i. cap. v. Gladia qui dixerunt genere exciderunt.

53. vbi atque erunt.] Verè & eruditè emendauit clarissimus Lipsius: Saxa & fridor vbi acquirunt, tum sibilus instat. & arbitratur de populi Theatrali tumultu, aut seditione fontis capiendum.

55. Concilio antiquo.] Forte, Consilio.

58. Vellem cumprimis.] Puto hoc initium alicuius

alicuius libri, aut Satyræ Lucilianæ fuisse.

Ibid. *si forte possidet.*] Ira legendum primus monuit ingeniosissimus Ios. Mercerus, cum in veteribus libris reperisset, *petisset.* & sic læpius locutus est Lucilius. Post hunc versum verò leguntur in Aconio hæc tres voces: *visiose ambo cola.* quæ quidem principium alterius versus constituisse videntur, sed quid sibi velint consulendus *Lexicus.*

59. *magnam pugnavimus pugnam.*] Sic A. Gellius lib. xv. cap. xviii. Noë. Att. *Conspicere se procul dixit pugnam acerrimam pugnavi.* nec absumiliter Boetius de Consolat. lib. i. *Nonne apud veteres quoque ante nostri Platonis atatom, magnam sape certamen cum stultitia temeritate certavimus?*

61. *canabis Rhodi.*] Rescribendum putabam cum Patre: *Rhodicamabis.* vt Spondaicus versus esset. nam primam in *Rhodos* etiam versu præcedente produxit Lucilius, at verius fortasse *Scaliger*, qui locum hunc versu charilo, seu diphilo legit, vt & illum Enij ex v. Annali:

*Quo vobis mentes, redæ qua stare solebant
Ante hac, dementi sese flexere via.*

62. *ad eam rem nata palastra.*] Varro Satyra *ægi* *æptis* & *phoras:* *Nam vt equus qui ad vehendum est natus: tamen hic traditur magistro, vt equis docent volutum.* Quintilianus Inst. Orat. lib. i. cap. i. *Ac sicut aues ad volatum, equi ad cursum, ad scitiam fera gignuntur: ita nobis propria est mentis agitatio atque solertia.*

63. *Vt Pratoris cohors.*] Cicero in illâ nobilissimâ ad Quintum Fratrem epistolâ: *Quos verò aut ex domesticis conuictoribus, aut ex necessariis apparitoribus tecum esse voluisti, qui quasi ex cohorte Pratoris appellari solent, horum non modo facta, sed etiam dicta nobis præstantum sunt.*

67. *Romam repedabam.*] Reddenda hæc vox Noctium Atticarum scriptori, apud quem hodie legitur lib. ii. cap. vii. *Apud Platonem quoque multis in locis reperies syllogismos repudiato conuersosq; ordine isto, qui in docendo traditur.* vbi fortasse non inuitis Musis correximus: *repedato conuersosq; ordine isto.* Delectatum enim A. Gellium antiquitate videmus, & lubenter verbis etiam vti paulò magis præcis.

Ibid. *munere.*] Nouè positum interpretor, id est, munere gladiatorio. Sic idem lib. xv. *Redisse Ac repedasse vt Romam bitat gladiatoribus.* pro ludis gladiatorijs, vt ibidem obseruauit Ios. Scaliger. Quamuis non incommodè hoc loco pro *munere* etiam numerò reponi posset, hoc est, cito, celeriter, quod iam occupasse video I. Guilelmium.

68. *Caput collo sustentatur.*] Nigidius apud Isidorum lib. xi. Origin. *Caput collo vehitur, truncus sustinetur coxis & genibus cruribusq;.* Qui locus ex Luciliano hoc planissimè adumbratus videri potest.

70. *Neque prodiere in altum.*] Trochaicus ita legendus, vt cum Ios. Scaliger constituit.

72. *nam scio Amyclius tacendo periiisse.*] Auctor Perugij Vencris:

*Perdidi Musam tacendo, nec me Phabus respicit
Sic Amyclius dum taceret perdidit silentium.*

75. *Obtuso ore pugil.*] Pugiles enim sunt obtuso ore, (vt notat Scaliger) quos in os recipiunt. vnde illud: — *os nullum vel potius pugilis.*

76. *Tirei leontado.*] Ex verbis Charisij videtur legendum *Tirie.* reliqua planè deposita existimo.

77. *Qua facere id possis.*] Hunc elegantissimum versum vetustissimi manuscripti auctoritas manifestò Lucilio tribuit, cuius sententiam Virgilius expressisse videtur in quanto perfectissimi operis: *nunc quæ ratione quod instat Conferri posse, paucis aduerte, docebo.*

78. *Pulchrè inuitatis sumus.*] Vocem *sumus* oportune de suo addidit Pater ad fulciendam ruinam carminis.

82. *Verna acer cupit hac.*] Pater *Verna sacer,* quod interpretatur ex illo Iuuenalis: — *qua nunc Squallidus in magnâ fastidit cõpede fossor.* in Nonio autem vbi legitur *pro vitabili & maledicto,* habebat vetus codex *pro euitabili maledicto,* vnde suspicabar *pro inuitabili maledicto* legendum.

83. *hippocampi elephanto camelos.*] Quoniam Nonius Lucilius *Hippocampitranuerso* ordine posuisse notat, rectè putat Pater legendum: *Camphippelephantocamelos.*

85. *Atque omnes mandonum gula.*] Varro Satyra Bimargo: *Magna vt tremiscat Roma & magna mandonum gula.*

86. *Andronius Flacci teget vtria.*] Had. Iunius pro Lucilio: *Andronius,* legit *Linus Andronicus.* *Androgynus Flacci* leges *vtria.* & leges accipit pro sumpiet notione præcis vfitatâ.

87. *Impermistum lymphorem.*] Pater lubenter legisset *limporem,* nisi verba Nonij alio spectasse viderentur. vt enim liquidus à liquore, sic Limpidum à Lymphore etiamnum in vsu veteribus fuisse existimabat.

88. *Depuuit me.*] Festus: *Oppuuiat verberat, à pauendo, id est, feriendo. vnde Pueri, quod puuendo coercentur, id est, plagis, vnde & pauimenta. vbi obiter (nisi vanus ariolus sum) emendandum putem: vnde Pueri quod oppuuiis coer-*

uis coercentur, id est, plagis. nam locum illum Afranij, *Oppuuii pueri coercentur,* aut in mentem habuisse, aut etiam in testimonium citasse Sextum Pompeium crediderim, sed à Longobardo illo mutilatore eius pessimè deprauatum. In Pauimenta etymo suffragatur Festo Isidorus lib. x. Origin. vbi scribit: *Vocata autem Pauimenta, eo quod pauiantur, id est, caduntur.* & Plinius lib. xxxvi. cap. xxv. Nat. Hist. *Pauimenta credo primum facta, qua nunc reuocamus barbarica, atque subregulæna in Italia fistucis pauita: hoc certè ex nomine ipso intelligi potest.* Eodem allusit Cato de re Rustica cap. xviii. *Ibi de casta arida pauimentum struit, vbi structum erit pauito, fricatq; vti pauimentum bonum fiat.*

89. *non omnibus dormio.*] Cypius & in Festo & in Cicerone referendum docet Ant. Augustinus ex denariis & vetustissimis libris. Locus Ciceronis est lib. vii. Famil. ad Fabium Gallum: *Cypius, opinor, olim, Non omnibus dormio: sic ego, non omnibus, mi Galle, serui.*

90. *Agipes vocem mittere cepit.*] Agipedem quali pedibus agentem, id est, orantem & sententiam dicentem, non verò ore & lingua, accipit Pater, putatque Festi verba eo pertinere, quod in duas partes cedebant, qui sententias dicebant, vt: *Qui ita consensit transtie in hanc, alij in alteram partem.*

91. *Iactans me vt querquera febris.*] In fragmentis Festi à Fuluio Vrino editis legebatur locus hic vna voce auctior, hoc exemplo: *Iactans me, vt febris querquera terret.*

92. *Mantisa opsonia vincit.*] In quibusdam veteribus Festi editionibus exstat *Mantissa.* de qua voce consule Castigationes Ios. Scaligeri.

93. *Equum pedibus stlembum.*] Vereri se ait Scaliger, ne Verrius in vitiosum exëplar Lucilij incidit, & Lucilius scripserit *Sclentū,* vt *Sclites.*

94. *Vinum crucium.*] *De crucium* Vuo Villiomarus in Rob. Titium Britonem putat hæc restituenda in illis versibus ex Satyr. lib. xviii. — *nam vel regionibus illis Incrustatū calix, ratâ, cauliq; bibetur.* de quo vide locum illum. Eâdem verò mente à Tertulliano dictum De præc. aduersus hæreses: *Febris per cruciarios & mortiferos exitus erogari hominem.* id est, cruciantes: vt iam pridem notauit CL. Lipsius.

95. *Qui schedium facit incaditum.*] Nomen Lucilij in verbis Festi latuisse monuit primus P. Pithæus malo rei literariæ denatus, & post eum Fuluio Vrino. Eodem respexisse videbitur Petronius, si Parisiensis editionis fidem sequamur, in qua legitur: *Sed ne me putes improbasse schedium Lucilianæ improbitatis, quod sentio & ipse carmine effragam.* nam alij aliter locum illum constituunt.

97. *Cacilius Prator no rusticu' fias.*] Fortean hæc in Q. Cæcilio Metellum dicta sunt. Illum enim à Lucilio famosus versus proficisum, Horatij indicio manifestum est.

100. *Quadranti rasiu.*] Hiatum in Festo *suppleuit* Ios. Scaliger. *rasiu* autem est rate notatus, & insignitus.

101. *Persium non curo legere hac.*] Eiusdem Persij hominis literati ita Cicerò in Bruto meminit: *Horum atitibus adiuncti duo C. Fannij Caij, Marci filij fuerunt: quorum C. Filius, qui Consul cum Demitio fuit, vnam orationem de sociis & nomine Latino contra Gracchum reliquit, sana & bonam & nobilem. Tum Atticus, Quid ergo? Est ne ista Fannij? nam varia opinio pueris nobis erat: alij à Cajo Persio literato homine scriptam esse niebant, illo quem significat valde doctum esse Lucilius.*

Ibid. *Lalium Decimum volo.*] Omnes antiquitus cusi aut manuscripti codices Plinij, vt monet Hermol. Barbarus, aut *Lunium Congium,* aut *Lalium Congrum* habent. Fuit verò cum pro *Lalium* reponendum putauit *Lucium Ælium,* consulis maximè ipsius Lucilij auctoritate, cuius hunc versum ex lib. i. Satyr. auctor Rhetoricæ ad Herennium adducit: *Has res ad scripturâ, Luci misimus Æli.* Cæterum lex Trochaici carminis nihil mutantū clamat.

102. *Prinquam Theognis asceretur.*] Eundem adagionem aperte exulit Plutarchus. *Ἐπι μάστιγι τοῦ ἡρακλῆος δὲ τὸ φιλόσοφος Διολένης: τὸν δὲ ἴδεν ἄριστος Θεογνὸς παραίνεσθαι quod tamen à nemine vsque adhuc proverbum cõcinatore obseruatum, demerari satis non possum.*

105. *Manius columnam.*] Aconius in Verrem: *Manius cum domum suam venderet Catone & Flacco Consoribus, vt ibi Bnfilium adificaretur, exceperat ius sibi vniuersæ colummæ, super qua rectum proiiceret ex pronolætibz tabulatis, vnde ipse & posteri eius spectare munus gladiatorium possent, quod etiam tum in ferò dabatur, ex illo igitur columna Mania vocata est.*

Ibid. *cum peteret.*] Vnicè probo Parentis correctionem, legitens ex Porphyrione & Aconio, cum exciperet. quæ vox propria in venditionibus, & locationibus, vt notum est.

106. *Valeri sententia dia.*] Hoc de Põeta nostro mutatuus est Horatius lib. i. Sermonum Sat. ii. — *mahe. Viriute esto, inquit, sententia dia Catonis.* & de Horatio Sulpitia: *Quos inter Prisci sententia dia Catenis.*

108. *Cinnabari infectus.*] Ita verissime Ios. Scaliger, pro quod vulgata lectio habet, *Chinabari infectus.* *Cinnabari infectus,* id est, miniatas. nam confundunt Minium cum Cinnabari.

nabari. de quo abunde Plinius Nat. Hist. lib. xxxiii. cap. vii. quem vise, si voles.

109. *Gustavi crustula solus.*] Hemistichium hoc ab Acrone perperam Lucretio ob nominis vicinitate transcriptum, iam pridem docuit Pater ad Horatium. Quin item in veteri Commentario Iuuenalis Lucilij nomen in mendo cubat, nam pro eo *Lucullus* citatur, quod ibidem P. Pithœus monet. Videtur autem pulchrè coherere posse cum alio eiusdem fragmento quod paulo ante habes hoc pacto: — *lactantia Coa Clam cum melle bibi, gustavi crustula solus.*

110. *Brutace bilingui.*] Festus: *Bilingues Brutates* (Scal. *Brutates*) *Ennius dixit, quod Brutij & Osed & Græce loqui soliti sint. sunt autem Italia populi vicini Lucanis.* Jacob. Cruquius diligens Horatij interpres putat à commentatore Veteri hoc loco citatum fuisse verum ex antiquo aliquo Poëta in Canusium aliquem detortum, ita enim in veteribus libris legi: *Ideo ergo Brutius brichæce bilingui.* quæ hoc modo sanare conatur: *Brutius ergo ideo εὐχρον βεβύχαιε bilingui.* hæc sententiâ: *Brutius*, id est, Canusinus: nam Brutij populi supra Lucaniam incoluerunt, teste Strabone lib. vi. *ergo ideo*, id est, tum. Festus in Igitur. *εὐχρον βεβύχαιε*, pro *εὐβύχαιε*, hoc est, ore infremuit bilingui, hoc est, Græco & Latino seu Osco, ut Festus docet.

111. *efflantq; elatis naribus lucem.*] Imitatur illud Ennii: — *funduacq; elatis naribus lucem.* vnde quoque Virgilius xi. Æneid.

Solis equi, lucemq; elatis naribus efflant.

115. *At quidens te senium.*] Pater legebat: *At Dij te senium.* vt subaudiatur *perdant.* quam vocem potius interponendam iudico, vt ita constituatur totus versus: *At Dij te perdant senium, atque insulse Sobista.*

116. *Tuam vt memoriam retineas.*] Lacuna hoc loco, quæ tamen ex Donato videtur pulchrè expleri posse, addita voce *Meus*, aut *Vereor*, aut certe simili aliqua.

117. *Myconi calua omni iuuentus.*] Consulendi Strabo, Stephanus, & Plinius lib. xi. cap. xxxvii. Nat. Hist.

118. *Carcer vix carcere dignus.*] ~~De Officiis~~ Paullus G. F. P. N. Merula in Iululento Commentario suo ad Ennii Annales fragmentum hoc altero hemistichio auctius producit ex Calpurnij Pisonis lib. i. de Continentia Veterum Poëtarum. cuius verba quoniam proprium locum non obtinuerunt, hæc inserenda duxi: *Iteratio quam Græci ἀναδιπλωσιν vocant, si dextrè collocatur, magnum ornatum adfert orationi. Omnis atus hic excelsis. Non male Linius Androni-*

cus in Odyssæâ: Ab vestros, vestros, dū hic mantatis, irruet æruos perduellos. Melius Ennius in Annal. iii. o Romule, Romule dico. Optime Lucilius Satyra xxviii. de fure Gallonio: Hic scurra, hic carcer, carcer vix carcere dignus. Haænus. Vbi verè legendum conuicit P. Merula: de fure Gallonio. vt intelligatur P. Gallonius Gurgis, cuius gulam & luxuriam insectatur lib. iv. Lucilius, nec malè idem annectit huic versui, quæ apud Nonium ex eadem Satyra in Sumere & Legere, hoc exemplo:

Hic scurra, hic carcer; carcer vix carcere dignus,

Omnia viscatis manibus leger, omnia sumor, Credo mihi presdè auferet omnia. —

119. *Leçti omnes.*] Scilicet nummi, vt interpretatur Pater. Plautus Pseud. *Accipo, hic sunt quinque argenti leçta, numerata mina.*

120. *Animo ac virtutibus.*] In quibusdam editionibus hoc fragmentum voce *tuus* auctius legitur, vnde putabam rescribendum: — *animo ac virtutibus tuus.* sic eandem vocem restituit Lucilio P. Merula lib. xxx. Satyr.

Quod tuas laudes culpæ, nō proficua bilum.

121. *Centum genera solæcismorum.*] Hinc apparet rectè & Latine dici *Solæcismum*, præter Asinij Capitonis sententiam, qui negat apud antiquiores & idoneos scriptores vocabulum illud reperiri. Vide A. Gellium lib. v. cap. xx. Noct. Attic.

123. *Anseris herbili virus.*] Paulus ex Festo: *Herbils anser herba pastus, qui gracilius* (alij, *grandior*) *est, quum frumentum altius.* quo loco puto à Festo citatum fuisse hoc *ἀνεγπελσμον* Lucilianum, sed à barbaro truncatore illius inductum.

124. *Stat sentibus fundus.*] A. Gellius, & Nonius ex libro v. Satyrar. Lucilij hoc hemistichium adducunt: — *Inserca stat sentibus peçtus.* quod diuersum ab hoc fuisse satis ex interpretatione Grammaticorum patet.

125. *Ex facie florem delegeris.*] In Donato asterisci alicuius defectus indicia sunt. Liber manuscriptus, qui seruatur in diuite librariâ Rodolphi Snellij vici doctissimi ac humanissimi, habebat: *Athimudi saci ex facie florem delegeris.* ex quo tamen nullam idoneam lectionem potuimus excerpere.

128. *Exta acceptoris & vnguis.*] Hoc fragmentum, vt alia permulta in hoc auctore, debemus longè optimo veteri libro Charisij: nam in vulgatis tantummodo vox *Acceptor* legitur, quam etiam agnoscit auctor Glossarij: *Acceptor, ἰερεῖς, δροχῶς.* & Glossæ Isidori: *Papiuuculus, accipiter, acceptor.*

132. *Affiduas ficos.*] Vix affirmare dubitem, quin hætiolatio nostra vera sit: *Affe duas ficos.*

ficos. sic Martialis lib. ix. *Affe duas calices eruit, & ipse tui.* Videtur autem Lucilium caritatem ficiuum voluisse inuere, ac eodem pertinuisse credo fragmentum proximè præcedens: *Plure foras vendunt.* vbi etiam legendum puto, *foris.*

133. *Legem vitemus Licini.*] Festus: *Centenaria cena dicebantur, in quas lege Licinia, non plus centussibus præter terrâ nata impendebantur.*

134. *Fanni censuisse misello.*] Sic Martialis: *Centum miselli iam valere quadrantes.* Legis autem Fannia meminit & Plinius lib. x. cap. ii. Nat. Hist.

137. *Primum facie quod honestas Accedit.*] Ita legendum cum Iof. Scaliger, non cum vulgo: *Primum facie quod honestatis accedit,* nullâ carminis habitâ ratione.

139. *Resultantes.*] Ita est in veteribus libris, vulgo *resulant.* malè autem apud Isidorum *Lucio pro Lucilio* hoc hemistichium ascriptum legitur.

Ibid. *adesq; lacusq;.*] id est, ædes laqueatas. *ἐν δὲ δούρι,* vt monuit nos Iof. Saliger.

142. *Vxori legata penus.*] Lib. xvi. *Legavit quidam vxori mundum omne penumq;.* quod ad eandem rem pertinuisse putem.

143. *Apollo Pulcher.*] Virgilius iii Æneid. *Taurum Neptuno, taurum tibi Pulcher Apo.*

149. *Subulo.*] Iof. Scaliger in Coniectaneis Latinos veteres *Mullare*, & *Mulleos* calceos à nullando dixisse autumat: itaque Theocrito τὸ μολλῆς, quod vsitatus *αἰσῶν*, vnde *Subulo* Lucilium pædicones vocari. Sed in veteribus libris *Suppilo* legitur, quod Baptista Pius hoc Laberij exemplo firmabat: *Quanam mens, qua deliritas vos suppilatores facit cum cavo Eugio velitari?* vbi obiter immisit à voce restituo: *Quanam mala mens, qua deliritas.* ex Catullo:

Quanam te mala mens miselle Rauide Egit precipitem in meos lambos?

Ibid. *Pullipremo.*] Iof. Scaliger Ationianarum Lect. lib. i. cap. xxvii. *pulliprema* rescribit, neque esse id quod vult Turnebus putat. Significare enim potius puerorum plagiarium. nam premere, id significat, hoc est, *δρακονῶν*, furto clepere.

150. *Viscum aprinum.*] Ita ex veteri codice Charisij restituiimus: nam in vulgatis *apruinum*, legitur, contra mentem Grammatici.

151. *Agrarius mergus.*] Puto Lucilium hoc tanquã adagio hominè rapacè & lucrificum designare voluisse. est enim mergus auis insatiabilis & voracissima. Simile prouerbiū apud Grecos exlat: *Αἰθῦλον τρέπον,* quod interpretatur Had. Iunius, in modum mergorū, de inexplebili ingluuie, & nunquam satiatâ edacitate.

152. *Oleum Cassinæ.*] Agri Cassinatæ præstantiam in ferendo oleo commendat etiam Varro rerum humanarum lib. xi. *Ad vltimum optima fert, ager Campanus frumentum, Falernus vinum, Cassinæ oleum, Tusculanum ficum vel Tarentinum, piscem Tyberis.*

153. *Carissima.*] In veteribus editionibus Festi *vasrum*, nō, *vasram*, cui (vt doctissimus Scaliger monet) ad stipulari videtur auctor Glossarij: *Carissa, μαρδισῆν, ποροσοσῆς.* Glossæ Isidori contra feminino: *Carissa lena veteres & litigiosa: macilla dolosa, fallax.* Lucas Fruterius in epistolâ quâdam ad M. Muretum putat, *Carissa* reponendum in Festo, nam *Catos* pro callidis & ingeniosis apud veteres dictos fuisse, quod vel Cato testari possit.

155. *Ninguis.*] Glossarium Arabico Latino: *Ninguis, niuis.* Priscianus lib. vi. *Nix niuis. antiqui tamen etiam ninguis dicebant.*

159. *Canaliculâ.*] Varro rei rusticæ lib. iii. cap. v. *Intra retem aues sunt omne genus, maxime cantrices, vt lusciniola ac merula, quibus aqua ministratur per canaliculam, cibo obicitur sub retem.*

161. *Vappones.*] Perperam Lucretio vocem hanc adscribi multi monuerunt.

163. *Gullioca.*] Festus: *Gullioca nucum inglandium summa & viridia putamina.* Verba Glossarij ita vt ea Iof. Scaliger legenda duxit posuimus. nam lectio vulgata longè corruptissima ita habet: *Gulluca, καροχθῖα, & Gullilla, οκα κάροια, καροχθῖα παρὰ Λαυδία.*

165. *Vim vomuisse.*] *Vim ἐκβάσθη* illam intelligi docet Iof. Scaliger in Priæpeis: quam voluerit exprimere ad verbum Græcorum *ῥάγγυ*, nam etiam *ῥάγγυ* est vis, & inde *ῥάγγυ* violentus.

166. *Crassum semel risisse in vita.*] Sidon. Tam Confories haud fuit vel ille, *Quam risisse ferunt semel in aeo.*

De eodem Plinius Nat. Hist. lib. vii. cap. xix. *Ferunt Crassum, auum Crassi in Parrhis interemti, nunquã risisse, ob id Agelasium vocatum.*

168. Eius rei exemplum in Virgilio & Horatio laudat Quintilianus lib. viii. cap. iii. his verbis: *At Virgilij miramur illud: — sepe exiguus mus, nam epitheton exiguus aptum proprium effecit ne plus expectaremus: & casus singularis magis decuit, & clausula ipsa vnus syllaba non vsitata addidit gratiam. Imitatus est itaque vtrumque Horatius: — nascetur ridiculus muus.*

170. *Veetium* quendam familiarem Lucilij nominat Suetonius de illustr. Gramm. Et puto eundè esse cuius ita Cicero meminit in Bruto: *Atque etiam apud socios & Latinos oratores habitus sunt. Veetium Veetianus à Marsis, quem ipse*

ipse cognovi, prudens vir & is dicendo brevis.
 Fortassean autem huc pertinuerit vox Prænestinorum *Tongere*, quod est *Edur*, quam è Lucilij, xxi. Satyrar. libro adfert vetus Glossarium Fornerij, & Lucilius eam in Vectio irrifille videri potest. Similiter autem Atrius & Plautus Prænestinos insectatur, quod *iammodo*, & *Conia* dicerent.

178. *Cuius non audeo dicere nomen?* Ita geminos hos versus Lucilio ex Iuvenale redonavit, Pater, admonente se ipsius Aquinatis Poëtæ sententia: per Priores enim Lucilium ipsum designari arbitratur: cuius tanta fuit in scribendo acrimonia ac libertas (quam Satyricè Iuvenalis *Simplicitatem* appellat) ut nominibus non modo veris sed etiam magnis ausus fuerit abuti. Hæc & plura Patris in Commentariolo suo ad Horatium cap. xii. quam sententiâ eius validissimè confirmat veteris Commentarij auctoritas, vbi ad vocem priorum annotatum legitur *Lucilij & caterorum*. & duobus post versibus: *Pone Trigillinum nunc, sicut olim Mutium Lucilium, ut Persius: — secuit Lucilius verbum Te Lupo, te Muti, & genium fregit in illis ad quæ item Glossa inedita: Mutius fortiter, & sapienter tulit, quicquid in eum à Lucilio dictum est.*

179. *Granius autem Non contemnere.* Hunc sesquiverfum I. uclilianum esse, atque ita construendum, ut edidimus, censet eruditissimus Simeon Potius. hoc sensu: Granius, inquit, quem posteriores despiciebant, ipse se non contemnebat, sed plurimè faciebat: idem Reges oderat superbos, hoc est, magnates illos qui ipsum despectui habebant. Confirmat autem doctissimi viri sententiam Lucilianissimus iste Granius, quem familiarem admodum Poëtæ nostro fuisse constat. Lucilius ipse lib. xi. Satyr.

Conicere in verum dictum præconi volebam Graul. — Cicero in Bruto: *Ego meminî T. Tincam Placentinum hominem sacetissimum cum familiari nostro Q. Granio Præcone dicitate certare. Eone inquit, Brutus, de quo malis Lucilius: isto ipso: sed Tincam non minus multa ridiculè dicentem Granium obrebat nescio quo sapore vernaculo.* Idem ibidem: *Multa deinde causa (de L. Crasso loquitur) sed ita tacitus Tribunatus, ut nisi in eo magistratu canasisset apud Præconem Granium, idq. nobis bis narrauisset Lucilius, Tribunum plebis nescivimus fuisse.* Alias aliorum de hoc versu coniecturas, & censuras non hic repeto. Hieron. Columnam & Paulum Merulam ad Annales Eanij, si opere est, consultito.

180. *Quid? puto te in hoc aut visisse.* Et huac sesquiverfum Lucilianum esse, ut & pro-

ximè sequentem, *longum odoratus est* Franc. Iunius, *longum odoratus est* qui hactenus neglecti, & pro libera oratione habiti. Præpositio in sequente h. producitur.

182. *O domum antiqua.* Ethic versus Iosephi Scaligeri iudicio Poëtæ nostro adscribendus est, quem putat idem ex iis libris fuisse, quos iambico aut trochaico carmine scripserrat Lucilius. alij cum Ennio tribuunt, sed nullis certis rationibus innixi.

183. *Sustineat currum.* Etiam hunc versum docti viri esse Lucilij existimant, quantumvis in Cicerone legendum sit: *Nec est melius quidquam, quam ut Lucilius Sustineat currum, ut bonis sape agitator equosque non Lucilius.* nam intellexit dubio. procul locum illum lib. i. v. Academ. Quæst. vbi ex persona L. Luculli sic loquitur: *Ego enim ut agitator callidus, priusquam ad finem veniam, equos sustinebo.* Nam Attrici sententiam sequatur, *equos imbibebat*, mutauerat: quod tamen sibi nunc minimè probari dicit.

Ibit. *agitator.* Glossarium: *Auriga, agitator, vix & idem.* emenda: *Auriga, agitator.* nam & alibi in eodem Glossario legitur: *Agitator, id est, vici.* *Agitator vix & idem.*

184. *Atque aliquos ibi ab rebus clespese foro.* Ita versus hic emendandus, atque huc transferendus, de sententia Ios. Scaligeri. nam falsè Lucretio tribuitur, & sine sensu ac numeris vulgò legitur: *Atque aliquos ibi ab rebus clespese foro.*

185. *Tonsidè quasi fat a canes.* Hunc quoque versum Lucilij esse, delendumque nomen Eanij apud Varronem, Ios. Scaliger autumat.

186. *Non frustillatim.* Cohærent hæc apud Nonium cum Pomponij fragmento, sic: *Verrum illi valent, qui luctantur cum leonibus, ut te obiectes frustillatim passerinum prandium saturarum, non frustillatim, nec minutatim dari.* Quæ mæle coalescentia commode diuisit, ac distinxit Had. Iunius nomine Lucilij interposito: *Lucilius Satyrarum: Non frustillatim, nec minutatim dari.*

187. *Priuerne Oufentina venit.* Perperam Lucretium pro Lucilio apud Festum citari monet Scaliger. In antiquis monumentis vrbium transpadanæ Galliæ vbiq. hæc nota legitur o v s. quam Oufentina tribum significare docet Andr. Alciatus. Peregrinos enim, qui ad ius civitatis Romæ admissi nomen Romanum assumerant solitos esse plarunq. in Oufentina tribu nomen dare. Hinc vero manifesto dilucet rectè atque Latine à Parente meo scripturatum hactenus o v s a. nam diphthongum o v. Romanis etiam in vsu fuisse docet disertim Victorinus lib. i. de Orthographia de diphthongo eâ loquens: *Quod apud illos*

illos (Græcos) iunctum o litera & facit syllabam, nostri etiam, quoties eiusdem soni longa syllaba scribenda esset & ipsi V. adiungebant O litera. Inde scripturam legitis LOVCERTIOS, NOVNTIOS & LOVMEN & cætera. Hinc apud eundem legitur, OVVIYS & OVVERTIT pro obuius & obuertit. Sic in veteribus monumentis: INDOVCEBAMYS, COVYRATO, IOVSSIT, IOVDICAVERVNT. & alia. In nominis autem nostri scripturam placuit nuper Viro inter magnos maximo extemporalis epigrammate ludere. quod quoniàm nondum lucem vidit, lectori hic exhibere non dubitavi:

DOVSA ille cæsius exprimentis dotibus
 Vix littera omnes litterarum suar pares,
 Scribatur opto unâ imminutus litterâ,
 Quæ quartæ cunctis dicitur vocalium.
 Causam rogâs? causam ipsam nunc dicere
 Ipse sedente firmo paratus Lipsio.

188. *Gracia Sulpitiæ sortis data.* Etiam hunc absolutissimum versum, qui hactenus subiacentio Poëtæ latuit, sub Lucilij signa reuocandum indicavit nobis Ios. Scaliger. cui ut accedamus multa simul impellant. Imprimis sermonis præfici vestigia. nam *sorti* pro *sorte*, hoc est, datus pro ablativo positus. de quo ad Priscianum lib. vii. tum temporis ipsius ratio. (ne quis Ennio potius ascribendum contendat, qui iam viginti quinque annis ante decesserat.) nam Ser. Sulpicij Galbæ, & L. Aurelij Cottæ consulatus incidit in annum V. C. D C X. Postremò, & quæ validissima ratio est, huc me mouet Isidorus ipse. is enim ibidem loci, vbi postea hunc versum adducit, prius citauerat alterum, nec libi, nec auctoris alicuius titulo itidem apposito: *Virtutis cætophoris fundus, sententia nobis.* quem non mirari Lucilij esse apparet ex Nonio, qui illum ex tertio eiusdem Satyrar. libro producit. Porro versus hic veterum Romanorum morem comprobatur, ex quo Legati & Consules sorte olim lecti & missi in prouincias, de quo I. Lipsius ad Tacitum lib. iv. Historiarum. cui rei magis firmam aëu tibi præter hoc Lucilij, à Cicerone exemplorū trigam clarissimo viro inuisam aut neglectam, pro Ligario: *Tuberous fors coniecta est ex S. C. cum ipse non adisset morbo etiam impediretur.* & paulo post: *Africam, quo Senatus eum fors q. miserat.* Idem in Farailliar. epist. *Appius dixit sese, si licitum esset legem Curianam ferre, sortiturum cum collega esse prouinciam.* Porro autem videri idem versiculus acerbè detortus in Sulpitiū & Cottam: cum enim vterque contenderent, ut in Hispaniam aduersus Viriatum mitterentur, cuius potentia tū Romanis formidabilis erat,

neuter eorum obtinere id potuit. Quam rem ita refert Valer. Maximus lib. vi. cap. iv. P. Scipio *Emilianus, cum Ser. Sulpicij Galbæ, & Aurelij Cottæ Consules in Senatu contenderent, uter aduersus Viriatum in Hispaniam mitteretur; ac magna inter patres conscriptos dissensio esset omnibus, quoniam eius sententiâ inclinaretur, expectantibus, Neutrū, inquit, mihi missi placet, quia alter nihil habet, alteri nihil satis est. Equè malam licentis imperij magistrum iudicari in apiam, atque avaritiam. Quo dicto, ut neuter in prouinciam mitteretur, obtinuit.*

189. *Ructantur inuener.* Vnde Perottum versum hunc Lucilij habere dicam nescio. nam apud nullum equidem veterum scriptorum inuenire eum potui. quare dicamus necesse est, illum ex manuscripto aliquo Grammatico depromptum esse, ac in nostris libris hodie desiderari. & certè, si quis coniecturæ hic locus, putarim à Festo citatum fuisse in *Ructare*.

190. *Ore saltem exspirauit amarum.* Refertur hoc ἀεγοπελοῦνος ad Hieron. Columna: quod vnde nactus sit, id ipsum scire oportet scilicet, mihi non liquet.

191. *Quamquam fuit ipse.* Acrostichium Lucilianum, ut Fr. Iunius opinatur.

192. — *Clopo Subsidio occurvat.* Etiam hæc verba à Lucilio esse, Fr. Iunius autumat, sine principiumque versus Heroici, ad quorum interpretationem hæc ibidem addit: *Clopo, vel Cloppo pro Clippo*, quod in mss. duobus legitur. *Clippus* dicitur, *συγκροῖς* pro claudipus, ut clausus pede, appellatur claudus. nisi quis forte *δὴ συγκροῖς* ex Græco duci maluerit, *χαλδὸς τὸς πῆδης*. Ac post diphthongum quidem, ut obseruat Velius, non fuit legitimum literam geminari, sed post simplicem vocalem o, ut scriberetur *Cloppus*. & ita est in Glossario veteri: *Cloppus χαλδὸς. Subsidium igitur Cloppum, ut claudus fides apud Silium lib. xii. est incertum atque instabile, siue ex infirmitate, siue ex malitia certoque consilio: quam instabilitatem qui colunt, Græcis & Latinis, ut Hebræis, dicuntur claudicare. Dicit ergò Tullius, vereri se, ne quum prope esse videbitur, ut constaret omnia, tum Cæsar Clopo subsidio occurvat, totamque rationem illius nominis mutet arbitrato suo. Hæc Iunius in Notis ad epistolâ ad Attic.*

193. *Næ ridicule mihi cillus.* Et hoc acrostichium Lucilianum esse putat Fr. Iunius, quo Tullius commodissime vtatur, hæc mente: *Næ ridicule*, inquit, id à me eo consilio factum putaueris. *Mihi cillus*, id est, ut Plautino sermone vtamur, mihi supercilium salit, quum de genere illius epistolæ & modo cogito: ad eo

omaibus etiam bonis probatum iri spondeo. Est autem *Cillus* à cinno dictus, quomodo & *cirrus*. *Cinnus* autē modo pro capillo cirrato sumitur, & ab eo *cinna βερρυχου* ὄσι, modo pro

cilio. Glossarium: *Cinnus* ἰνίκου. Ab hac significacione orta sunt *Cirrus* & *cinnus* ἰνίκου, ibidē, *cillus*, vel *cillum* & formā adiectiuā *cilium* eodem significatu omnia. Hæc Franc. Iunius.

NOTÆ IN C. LVCILII RELIQUIAS,

Quæ supersunt ex Satyrarum

LIBRO I.

INSTITVERAT Lucilius hoc libro Deorum concilium, in quo inducebantur primum Dij consultare ac agitare de interitu Lupi cuiusdam Iudicis rei ac in Rep. ducis, hominis potentis & factiosi, postea autem singuli inter se sententias dicere: vt quidem Seruiana Commentaria quamuis mutila ac decurtata indicium faciunt nobis. Eorum auctoritate subnixi, quæcunque ex fractis hisce tabulis eò quasi obtorto collo trahere potuimus, probabilibus tamen rationibus illuc inducti, quamuis in tam accisis ac disiectis reliquiis difficulter tale quid arbitrari possit, operæ non peperimus nostræ, quam feliciter, aliorum arbitratus esto. Lupus iste, de quo hoc libro actum dicit Seruius, quis fuerit, indicat nobis planè vtus Horatij Interpres ad eum locum libri II. Sermonum Satyra I. *Famosissq; Lupo cooperto versibus*. vbi addit: P. Rutilius Lupus Consul fuit cum L. Iulio Casare anno ab urbe condita DC L X I V. vbi malè temporisationem subductam licet agnoscas, eorum enim Consulatum non in DC L X I V annum vrbs conditæ, sed proximè præcedentem incidisse scriptorum pariter consentientium auctoritas satis cõfirmat. De eodem autem Lupo ita Lucilius ipse per dialogismum scribit lib. Satyr. XXIX.

Hoc quum feceris,

Cum cateris reus vna tradetur Lupo:

Non aderit: up' xais hominē & suxelois simul Priuabit: quum igni & aqua interdixerit, duo & ὄξυα habet, id maluerit: priuabit tamen. Quos versus libenter etiam huc transtulissim, nisi lambicorum numerorum ratio non mouendos loco clamasset.

1. *Consilium summis hominum.*] Hic versus, quamuis sine libri numero à Seruio adferatur, hunc tamen locum quasi proprium sibi deposcere visus est. quo dixerit Poëta superes

consilium de rerum humanarum summa habuisse.

2. *Vellem concilio vestrum.*] Et hos versus ita sensui & numeris à se restitutos ad librum hunc pertinuisse non vanè hariolatur Pater, censetque à Ioue ipso productos, vt reliqui Dij de concilio prius à se solis Ioue absente habito mentionem fecisse à Poëta inducti fuerint. Ios. Scaliger addito præterea tertio versu ex incerto Satyrarum libro ab Afconio allato ita totos constituendos putat:

*Vellem cum primis, fieri si fors potuisset,
Vellem concilio vestrum, quod dicitis, olim,
Vellem Calicola vestrum adfuisse priore
Concilio.* — vbi elegantem repetitionem

& Vellem, & ὄξυα vestrum obserua.

3. *Vt nemo sit nostrum.*] Hæc ad idem Deorum concilium referenda, si non res ipsa, certè Lactantij verba manifestò nos arguerent, qui Lucilium ea in Deorum concilio irrissile scribit, & videntur etiam ex Iouis personā accipienda.

4. *Tubulus si Lucius unquam, Si Lupus.*] Vt hæc quoque ad hunc librum pertinuisse putaremus (nam apud Ciceronem nullus libri numerus agnoscitur) persuadebat, & quasi manu ducebat Lupus iste, cuius impietatis & Deorum neglectus etiam commemorat Obsequens: Rutilius Lupus, inquit, *strepis religionibus, quum in exitu caput non inuenisset iocioris, amisso exercitu in pralio occisus est.* Lucius vero Tubulus iste quis fuerit, licet penitus ex Cicerone cognoscere, ita graphicè describentis eum in oratione pro Scauro: *Si mehercule, indices, pro Lucio Tubulo dicerem, quem vnum ex omni memoria sceleratissimum & audacissimum fuisse accepimus, tamen non timerem venenatum hospiti aut conuiuia si diceretur conuuii ab illo datum, cui neque haeres neque iratus fuisset.* quem locum exponens Afconius, *Lucius hic*

hic Tubulus, inquit, *Pratorius fuit atate patrum Ciceronis; id propter multa flagitia, cum de exilio accersitus esset, ne in carcere necaretur, venenum bibit.* De eodem Cicero libris II. & V. de Finib.

Ibid. *aut Carbo, aut Neptuni filius.*] Puto legendum cum Scaligero, *aut Carbo Neptuni filius*, exritā voculā *aut* tanquam superflua, vt vocauerit Lucilius Carbonem istum filium Neptuni: nam ita dictos homines feròs & immanes auctor est A. Gellius lib. xv. cap. XXI. Noct. Attic. Quem verò Carbonum hoc loco tangat Poëta, pro certo affirmare non ausim, quum Cicero tres fratres pariter improbissimos hoc nomine recenseat Epistolarum ad Famil. lib. IX. cuius verba hæc sunt: *Cognouimus Cn. Carbonem, & eius fratrem scurram, quid his improbius: de hoc amico meo Rubria filio nihil dico. tres illi fratres fuere, C. Cn. M. Carbones. Marcus P. Flacco accusante condemnatus, fur magnus ex Sicilia. Caius accusante L. Crasso cantharidas sumsisse dicitur. is & tribunus plebis seditiosus & P. Africano vim attulisse existimatus est.*

5. *Seruare possit.*] alij *potis sit* vocibus diuisis, id est, possibile sit. & ita Plautus. Dicuntur & hæc in Concilio Deorum.

6. *Vt multos mensesq; dies.*] Hanc veram horum versuum scripturam Donato & Nonio quasi inter se collatis constituit Pater, sententiā aptissimā ac apertissimā, quæ nulla antea ex fragmenti vtriusque distractione elici poterat. Censet autem ab Ioue ipso cælitus descendisse, & in Deorum concilio dictos esse, lento quidem ac ad scelera vindictam cunetabundo, sed temporis tarditatem grauitate supplicij compensare solito. vide, si operæ est, Centurionatum Patris lib. I. cap. VI.

7. *Hæc vbi dicta dedit.*] Puto & hoc de Ioue, vel certè alio quopiam Deorum finem dicendi faciente intelligendum esse.

8. *Nec si Carneades.*] Multa de huius diuini ingenij celeritate, dicendique copia, Cicero in libris Philosophicis.

9. *Per Satyrarum Ædilem.*] Et hunc versum de P. Rutilio Lupo accipiendum credo. quippe quem per omnes dignitatum, ac honorum gradus ad Consulatum demum deuolutum esse facile mihi persuaderi poterat. de lege verò Satyra Festum in Satura, & eiusdem interpretem Scaligerum, qui volet, cõsulto.

10. *Cui, si coniuaret, populus.*] Ita ex chirographo codice corrigendum, pro, quod vulgo legebatur: *Cui si cum iure populus*, nullo intellectu. ad hunc autem librum pertinuisse suspicatur Pater: quamuis id Charisius nullus indicet. vt dicat Lucilius de Lupo hoc rerum

petente loquens: Cuius hominis ea factio ac potentia est, vt etiam si vniversus populus Romanus in commune ad liberandam Rempub. consulens opes inter se consociet viresque opponant suas, tamen nesci quidem pares ad resistendum esse possint. Hæc fere Pater Plautinarum Explanationum lib. IV. cap. VII.

13. *Ad cenam adducam.*] Melius Pater *abducam*. Sic Plautus Milite: *Abducunt ad extra, me ad se, ad prandium, ad cenam vocant.* Similis menda apud Varronem Satyra Sexagesi, vbi excusum legitur: *Ed, vt viaticum ex arculā adderem in bulgam.* vbi item, *abderem in bulgam*, rescribenda hariolor. Sic in Terentij Andria, *Prope adest, cum alieno more viuendum est mihi*, putem reponendum: *Prope adest*. ita enim Cicero ad Atticum lib. I. *Illam manum tu mihi cura vt praestes, quoniam propius abes.*

Ibid. *cephaleasq; atarna.*] Atarne vt Cere piscis genus esse notatur iam pridem viri docti. Sic Ennius: — *calvaria pinguis, atarne.*

15. *Thesiadas Lada.*] Malè vulgò, *Thesiados*.

Ibid. *Ixonas Archilochio.*] Pro Αχιλλοζελω, vt Ennius in secundo Annali: *Metico Eufreio.*

16. *Luci, misimus, Æli.*] Quem L. Ælium potissimum hoc versu designat Lucilius, incertum, cum multis diuersos eo nomine fuisse legamus. L. Æli Lannuini, L. Ælii Stilonis, aut Praeconini apud Suetonium de illustr. Grammaticis mentio. L. Ælium Gallum Varro & Sextus Pompeius sæpius nominant.

18. *Serpens vni gangrana.*] Hinc idem morbus Serpens dictus Lucretio.

19. *mors, isteri morbus.*] Ita Scaliger vera & indubitata lectione restituit, nam in vulgatis, *mors, citer morbus*, sine vllo sensu. Isterus autem morbus, dictus à volucri galbula concolore, est quem *Regium* vocat Horatius.

21. *Prætexta, ac tunica Lydorum opus.*] Aristaneus lib. I. Epist. xv. *Ἐὶ δὲ πρῶτον ὑπερθέρομοι γυναικῶν ἐκ κἀκῆς καὶ γράμης τῆ ἰουφῆσθαι ἢ παρήγοριν ἰουβελίως. ἐκ ἄρμῳ, ἐκ ἑλικτήρης, ἢ πόλων τῶ πόλων μόν, ἢ ἀδιδίρρῳ, ἢ Ἀδύδος τε καὶ ποδῆρης χιτῶν, ἢ πορφύρας, ἢ ἑρῶπαιου τῆ Καρίας, ἢ δὲ Λυδῶν ὑπερθῶως ἰεργῶσθαι γυναικῶς.* Lydij verò quondam ex Asia duce Tyrrheno profecti in Tuscia siue Hetruria confederarunt, vt docent Strabo v. Geogr. & Dionys. Halicarnass. lib. I. Antiq. Rom. Hinc Plinius lib. VI. cap. XLVII. Nat. Hist. *Prætexta apud Hetruscos originem inuenere.*

22. *Pfla atque amphitapa.*] Glossarium: *Auleum, Φιλῆ.* Item: *Babulonicum, Φιλῆ ποδύμιτ.* Item: *Tapeus, τῆπις, Φιλῆ.*

23. *Irritatio enim quod, homo quam.*] Ita

rectè versum hunc constituit Ios. Scaliger. In verbis verò Charisij ineptissimè nomen Plinij irrepsit. continuandus enim est versus Lucilij hoc pacto: *Canes Lucilium primo, Irritata canes quam homo, quod planius dicit, pro canis.* Quam locum eidem Grammatico etiam aliquanto post in maepsem fuisse existimem cum scripsit: *Torques, hic & hoc Torques, ut hic & hac Canis à Lucilio libro primo dictas legimus.* vbi nullus herculè dubito, quia *Canes* reponendum sit, & hunc locum intellexerit. Porro libenter eum, quoniam de litera R agit, ad nonum Lucilij transfussim, eo enim libro de orthographia ac literis disputarat, sed mouit me consensus Nonij & Charisij panter ex libro primo productum. de eo igitur lectorem commouisse suffecerit.

24. *Nadum in scirpo insanè facere.*] Illud *facere* quid huic locò faciat equidem non vi-

deo, hoc certè parer ex Donato Lucilium verbum vetus *In scirpo nadum quarere* vsurpasse. an ergo audeamus sic reformare? *In scirpo nadum tum insanè, quarere vulgus.* vt sententiæ pariter & versus consulatur. Eandem parociam Ennius exulit: *Quarunt in scirpo, soliti quod dicere, nodum.*

25. *Et mercede meret velligiones.*] Rescribendum suspicatur Pater: *Et merc. merent legiones,* referendumque ad locum illum, qui ita corruptissimè apud Porphyriorem Horatij Interpretem conceptus legitur lib. 1. Epist. 1. *Cohors nunc amici, nam & Lucilius eos, qui nunc (fortè cum) praesidiis ad salariam eius mercede inuenias ait.* vbi idem merentes pro inuentas emendat.

27. *Arutens, & aquales.*] Vulgò, *Aruta neque aquales* distractis vocibus, credam, *Arutenaq; & aquales.*

I N R E L I Q V I A S L I B R I I I.

1. *Quem cum vidissent.*] Vetus codex, *Quem illi cum vidissent.* quid si? *Quem cum ibi vidissent.*

Ibid. *aliumq; cubare.*] *Cubare* absolute pro quod Plautus, *In morbo cubare.* Horatius lib. 1. Sermon. Sat. 1x.

Trans Tiberim longè cabat is prope Casaris hortos. de quâ vocabuli huius notione plura Pater in Succidanea Appendice ad Commentariolum Horatij cap. 1v.

2. *Pestem pernitiemq;.*] Catullus: *Eripite hanc pestem pernitiemq; mihi.*

Ibid. *Catax quam & Manlius.*] Festus: *Catax, claudus.* Glossæ Isidori: *Catax, claudus, coxus.*

3. *Sole occaso.*] In XII. Tabulis verbum hoc ita scriptum est: *Sol occasus suprema tempestas esto.* ad A. Gellij lib. xv. 1. cap. 11. Noct. Attic.

4. *Iniuriam hunc.*] *Doctissimus* Scaliger: *In iuriam* ex Nonio, qui scribit *Viriam dictum esse magnarum virium.*

Ibid. *in fauces inuasse.*] Ita *in fauces* Scaliger pro inuasse; cui accedit libri veteris scriptura, in quo *inuasit.* Sic Horatius lib. 11. Sermon. Sat. 111. *Euastris credo metuos doctusq; cauebis.* vulgares editiones inuolasse pessimè.

5. *Nunc nomen iamque.*] *Inuolasse* Ios. Scaliger totum versum ita constituit: *Nunc Nomentaniqua ex testibus ipse rogando*

Exculpi, hac dicam. — & huius Nomentani Lucilium alias etiam meminisse præter hoc ipsius testimonium, quod paulo infra habes, *Qui te, Nomentane, malum iam cætera perdat.* testatur Scholiastes vetus Horatij ad illa: *Pantolabum scurram Nomentanumq; nepotem.* vbi ait: *Pro harrinibus vilibus.* Nomina suas luxuriosorum, quos etiam in priore libro Lucilius carpsit, quo loco aut libro secundo pro priore reponendum, aut certè hæc fragmento Lucilij ad librum priorem transferenda existimo. *Exculpi* autem pro *exculpsi de xixis* dictum.

8. *men' si discesserit horæ Gentili.*] Fortean huc pertinuerint illa Apulei ex Apologia, emendante *Castaubono: Equidem C. Lucilius, quoniam sit Satyricus, tamen improbarum, quod Gentilem & Macedonem pueros directis nominibus carmina suo prostituerit.* nam vulgares editiones habent *C. Lucillus quoniam sit Iambicus.* vbi *Iambicus* etiam retiri posse crediderim, eo enim genere carminis Lucilium quoque scripsisse satis alibi, vt puto, ostendimus. Et certè Macedonis etiam meminisse videtur, quamuis locus corruptissimus sit, lib. VII.

Hic est Macedo si agron longin' flaccet.

13. *cica & oraria.*] Bene Garrio *rica, & oraria,* & refert ad vocem istam paulo prius à Nonio expositam, *Rica* quod nos sudarium dicimus.

dicimus. Oraria verò collocat inter tegmina siue vestes, vt monet clarissimus Lipsius alioqui *oraria, quibus os obuolantur,* interpretantur Glossæ veteres.

15. *Iam cætera perdat.*] Aliquod mendum later, quod tollere non possumus, suspicabamur tamen, iam *queruera perdat.*

16. *Tum festo omnia.*] Festo iustabat olim. Festus: *Festum genus libi dictum est, quod crebrius ad sacra ferebatur, nec sine strne altero genere libi: qua qui adferebant Struferetarij appellabantur.* Idem: *Struferetarios dicebant, qui quadam sacrificia ad arbores fulguritas faciebant, à festo scilicet quodam sacrificij genere.* Vide necessario inscriptionem Fratrum Arualium apud Scaligerum ad Festum, cuius indicio hæc etiam loca debere nos libenter profitemur.

Ibid. *sunt circumlata.*] Virgilius: *Idem ter*

scetos pura circumtulit unda. vbi Seruius: *Circumtulit, purgavit. antiquum verbum est. Plautus: Pro laruato te circumferam, id est, purgabo. nam lustratio à circulatione dicta est vel tada vel sulphuris. Inuenalis: — se qua darentur Sulphura cum tadis.*

18. *Vix viuo homine.*] Sic Ouidius lib. 11. de arte amandi: *Sit gracilis, macie qua male vna sua est.* quod interpretandum ex illo Lucretij lib. 1v. *Ischnon eromenion tum sit, cum viuere non quit Pra macie.*

Ibid. *ac monogrammo.*] Similiter T. Liuius Effigies, imo *umbra hominum, fame, frigore, illu- uie, squalore enecti.*

22. *Noctulica.*] Ios. Scaliger in Coniectaneis *noctulugus* emendat, & addit hanc vocem Lucilium vsurpasse pro obsecro, id est, mali ominis, quales sunt bubones, aut similes aues noctu lugentes.

I N R E L I Q V I A S L I B R I I I I.

1. *MILLIA porrè bis quina.*] Ita rectissime duos hos versus constituit Ios. Scaliger: nam vulgò & sententia pariter & versus claudicantibus legitur: — *bis quina octoginta videbis Commoda de Capuâ quinquaginta atque octo.*

2. *Ad portam mille.*] Eleganter Lucilius ad portam longum iter esse ait, sed portæ vicinum Salernum, quom tamen longissimè Salernum ab vrbe distet. Eandem sententiam expressit Varro, qui portam itineri longissimam dicit, quod cum ab vrbe proficiscendum est, cunctamur vixque vrbe pedem efferimus, qua vbi exiuimus, facile quò intendimus peruenimus. Hanc huius versus interpretationem adfert Turnebus Aduersar. lib. xxviii. cap. 1x.

3. *Inde Dicæarchum populos.*] Versum hunc, quamuis à Festo ex incerto Satyrarum libro aliarum, ordo itineris huc referendum esse admonet. Puteoli enim colonia non procul à Capuâ distita erat, quam Dicæarchiam dictam etiam Plinius cõsentit, lib. 11. 1. cap. v. Nat. Hist.

4. *Campana Capua.*] Et hæc ad itineris huius descriptionem pertinere iam olim monuit Pater ad Horatium, quæ cum proximè subsequenti fragmento etiam cohaesisse non vanè suspicari possumus.

6. *Αἰγίλιος montes Ætna.*] Hæc vera est huius versus scriptura, vt docuit ex Homero

doctissimus Theod. Canterus, apud quem sæpius legitur: *ἡν ἕγ' αἰγίλιος & πῆγος* cum loquitur de scopulo aliquo prærupto & rupe ad eò alia vt præ altitudine à capreis relinquatur. in vulgatis A. Gellij libris pessimè extat: *ἐπὶ τὸ λοιπὸν ὡς αἰνὸν montes Ætna omnes atque asperi arbores,* in manuscriptis verò, *αἰγίλιος montes Ætna.*

8. *ciipos Colligere omnes.*] Et hunc sequi versus ad hunc librum & itineris descriptionem pertinuisse iudicauit, cuius hanc sententiam facit A. Dr. Turnebus: *Venustè malos liones inducere sua iumenta in ciipos eminentes & inæquales, nec sequi planam viam & æquatam, ex eoque vel iumenta cespitare, & cadere vel eueri vehicula significans, eos dicit colligere ciipos.*

9. *Mantica cantheri costas.*] Et hoc fragmentum ad itineris huius descriptionem indubiè pertinere autumat Parens meus. Videtur autem de se ac vectore suo fabulari cui hippoperæ vrimque dependentes (id enim mantica est) tergaque & costas pressatas vlcerebant onere sarcinarum multo infestissimo. Vide Patrem in Succidanea Appendice ad Commentariolum Horatij.

10. *Promontorium temis.*] Ios. Scaliger, *Promontori inuim,* fulciendo versus, hoc est *τὸ πρὸ ἀπέων.*

11. Quattuor hinc Silari.] Quamvis libri numerum, vnde hic versus desinitus sit, non indicet Probus, ordinis tamen coniectura ductus hic eum locandum censui.

12. Palimurus peruenio nox.] Palisuri promontorij memiait Plinius lib. II. I. cap. v. Nat. Hist. nox autem pro noctu, ἀρ νύκτις. XII. Tabulæ: Si nox furtum factum egerit. Adi Macrobius lib. I. cap. IV. Saturnal.

13. tii Liparam & Fascelii rompla Diana.] Ita emendauimus. legebatur antea; tum Liparas Fascelias. D. De Diana Fascelii Seruius in II. Aeneid.

14. Hic * * summi.] Ita prima parte mutilum hunc versum in veteri codice reperimus. in vulgatis est; Tertius hic mali superat earcheffa summa. vbi vocem Tertius pro libro tertio in contextam irrepressisse nemo non videt.

15. viamq; Vis degyrari.] Multa ad hunc locum collecta vide apud P. Pirtheum Subsec. lib. II. cap. xiv. Iof. Scaligerum ad Festum, P. Merulam ad xvii. Annalem Ennij.

17. non purpura, nulla peloris.] Alij, non purpura nulla Pelori. vt more Græcorum augeant duæ negatiuæ.

19. — ergo E somno pueros.] Ita rectè vulgata lectio: à qua vellem manū abstinuisset Casper Schoppius: qui volentibus, si DIs placet, Mustis ait se referre, Ego è somno pueros. & in Diomede fatiatus somno pro exciatus à somno. Ad eò sæpe bonis scriptoribus nouas plagas pro medicina inferimus.

20. Cernuus extemplo.] Festus & Isidorus volunt Cernuum esse genus calceamenti, decepti hoc versu Lucilij, vt docet Scaliger ad Varonem. ac eundem præcessisse putat illum ex incerto Satyrarum libro à Festo allatum:

Es pedibus lauâ scyonia demit bonesta.

21. Broncus nouit lanuus.] Glossarium: Bronchus, ὁ τὸ ἄνω χεῖρ ἢ ἀδύκως. lege, Bronchus. Ibid. dente aduerso.] Sic idem lib. IX. — dentesq; aduersos excutio omnes.

Ibid. Rhinoceros velut Æthiopus.] Ita duo hæc loca, quæ diuersis libris legebantur, com-

binauimus. Nam hæc verba sola ex IV. libro adducta legebantur. quæ res Adr. Turnebum in fraudem impulit, dum autemat Rhinocerotem Lucilio dici hominem, qui dente eminente bronchus sit.

22. Ille alter abundans.] In horum versuum scriptura rectè atque ἰσχυρῶς collineatum à Parente meo. ita enim Donati locum deprauatissimum emendandum affirmat eiechis velur è Belgio Hispanis, inque eorū locum Pinnirapolanista, hoc est, gladiator recepto.

Ibid. Cum septem incoluntis pinnis.] Varro lib. IV. de Ling. Lat. Pinna, quas insigniū milites in galis habere solent, & in gladiatoribus Samnites. Glossæ Isidori: Pinnirapi, securiores, gladiatores, quod pinnas rapiant.

24. Symmachii præterea.] Coniungebat cum his Paullus Merula alium versum à Nonio item ex tertio Satyrarum Lucilij citatum: Non, vt opinor, is à leio iam longiter errat. Sed impositus viro corrupta Nonij editio. non enim Lucilij, verum Lucretij versus est iste, apud quem lib. III. ita legitur: Non, vt opinor, ea ab leto iam longiter errat.

26. posticâ parte protrudit.] Alij, profudit. vt illud Sulpinæ de Domitiano: Non trabe, sed tergo prolapsus.

30. Illud ad incita cum redit.] Ita in veteribus libris constanter excusum reperimus non minus hoc quam illo altero eiusdem Poëtæ loco libri xv. Commanducatus corruptis, ad incita adegit. vnde euidentissima suspicio est, etiam antiquos Incitum & in plurali incita dixisse. nam si incitus cum vulgo legas, non video quam ratione constare possent numeri Lucilianii. nec enim eos us quemadmodum us elisisse crediderim.

31. Exhalat placidos tum.] Ita excudi curauimus ex fide antiqui codicis. nam vulgò priore parte versus deminuto legitur: Exhalatum acidus ex pectore ructus. vnde rectum suspicabar: Exhalas acidus tum demum pectore ructus.

33. Caupona hic tamen vna Syra.] Hinc Copia Syriaca Virgilij ducitur.

Ibid.

Ibid. In quo Lalius clamores Sophos.] Cognomentum Sapientis C. Lælio ex re adhæsit, quod cum Tiberij partes aduersus optimates tueri cæpisset, discordiam ciuitatis metuens ab incepto destitit. Plutarchus in Gracchis. vulgo autem Sapiens, non Sophos appellabatur, vt apparet ex Cicerone de Officiis & Senectute, inter quas appellationes nominis sonus differt. cæteroque Pomponius I. C. frustra esset, qui in Enchiridio de origine Iuris sic scribit: Fuit post eos maxima scientia Sempronius, quem populus Rom. Σοφῶν appellauit: nec quisquam ante hunc aut post hunc hoc nomine cognominatus est.

Ibid. corpellans guminis.] Sic doctissimus Scaliger. Gumiz verò vocabantur antiquius guloli. Adj, si libido est, Coniectanea eiusdem. Adr. Turnebum gumas legisse apparet, qui ita distos fuisse putat homines luxuriosos, vt κέρμας: nam neutra illa Græcorum in primam declinationem sæpe à Latinis dessecti solita. Gummas igitur vt gurgites vocatos. Paullus Merula glumias vbique rescribendum asserit, quoniam in antiquis libris Ciceronis gluma expressum depræhenderit.

Ibid. O Publi, ô gurges Galloni.] Eiusdem & rei & hominis meminit Horatius lib. II. Sermon. Sat. II. — haud ita pridem Galloni Præconis erat acipenser mensa Infamis. vbi vetus interpres, Gallonius Præco, inquit, primus acipenserem piscem sua mensa apposuit, quare eius mensa etiam à Lucilio taxatur. Cicero de Finibus lib. II. Sed qui ad voluptatem omnia referens, viuit vt Gallonius, loquitur vt Erugi ille Piso, non audio.

Ibid. Lalius præclarè.] Ordinem horum versuum ita in pristina dignitatem reduxit & restituit Scaliger, qui antea transpositi, ac perturbati legebantur. hic enim versus ante illum ponebatur: O Publi, ô gurges Galloni, es homo miser, inquit. Præterea pro illaq; verè, absurdè nimis illudq; verè legebatur, quæ res Georgium Fabricium vniuersum ad hunc pessimè decepit, dum hoc solo exemplo nobis approbare conatur D literæ elisionem seu subtractionem perinde vt S veteribus vsitatam fuisse.

2. Quod sumtum atque epulas.] Hunc quoque versum quamuis ex incerto libro allatum, huc pertinere iudicauimus. nec incommode de eodem Galloni accipi posse putamus. sic enim Cicero in eandem rem pro Cæcinnâ: Qui reliqua bonorum virorum disciplina & quantum & sumptum Galloni sequi maluerunt.

3. Nam quid Mutino.] Mutinum in Lucilio seu Matinum est σφεγγίς vel φυλακτικῆος, vt docet Iof. Scaliger ad Priapem. nam pudenda pro amuletis suspendi è collo pueris auctor

Varro. Ex Lucilio verò cognoscimus etiam signis notam veteri apponi, velut ἄσπερα ἄσπερα quoddam. In veteri Glossario legitur: Mutonium, ἄσπερα ἄσπερα, ὅς Λυκίῳ. vt manifestè appareat eum in animo hunc locum Lucilij habuisse, in Lucilio tamen non est Mutonium sed Mutinum. Hæc ferè Scaliger. vide & Turnebum lib. xvii. cap. xxiii. Aduersar. & I. Lipsium Electorum lib. II. cap. xix.

Ibid. Vt lurcaretur lardum.] Pomponius Syris: Lardathium nullus vescebatur, lardum lurcabat lubens.

4. Hunc pontes Tiberini duo.] Sic restituit Pater, cum in omnibus libris perperam legeretur, Tiberinos. Catullonem Tiberinum inter duos pontes captum dicit Lupum piscem qui Romanis in summis delitiis erat. Horatius lib. II. Sermon. Sat. II. Vnde datum sentis? Lupus hic Tiberinus, an alto Captus hiet? Plinius lib. IX. cap. LV. Nat. Hist. Eadem aquatilius genera alibi atque alibi meliora: sicuti Lupi pisces in Tiberi amne inter duos pontes. Columella de re rustica lib. VI. II. cap. xvi. Hoc igitur periturum multorum subtiliorem facit gulam, doctaq; & erudita palata fastidire docet fluminalem Lupum, nisi quem Tiberis aduerso torrente defatigasset.

5. Illi præciso atque epulis.] Coniungendum hunc versum putamus cum superioribus, quoniam ex sermonis consequentia & sensu simul appositè quadrare videntur. malè autem ex xx Satyrar. libro citabatur.

6. Tunnos capiato, cordulum.] Ita versus optimes ex deprauatissimis eruit Iof. Scaliger, quibus horretur Lucilius Lupum illum famoso carmine sapius à se notatum, ἐξωνιάς, vt relictis minoribus pisciculis illis, vt sunt cordilæ & saperdæ, tunnos, siluros & amias immanes pisces consecratur. manifestò autem irridet gulam ac rapacitatem illius, quam obrem etiam ad hunc librum transfuit. vulgò nulla aut sententia aut versusum ratione habita ita expressam reperies: Thympo capto coruum excludunt foras, occiduntq; lupos a perdito & iura fluri. Sumerete atque amiam. Quorum tamen priorem versum idem Scaliger non coniungendum sibi cum sequentibus videri monuit postea in Appendice ad Coniectan. non enim esse Hexametrum. ac proinde legendum: Thympo capto coruum excludendum foras. quod pro uerbale antiquis fuerit. vt Amphib. Comicus ostendit:

Ὅτις ἰσπερὶνον ἐδίει γυλάττιον
Γλαύκῃ παρῆγῳ, ἔτῳ ὅτι ἐχθρῆνας.

7. vinum defusum quibus è pleno.] Verba hæc aliquantum à Cicerone more suo immutata ac transposita, qui sæpissimè ita Poetarum

IN RELIQVIAS LIBRI IV.

I. OLAPATHE, vt iactare.] Hos versus, licet non apposito alicuius libri numero citentur, huc tamen referendos putauimus, quoniam distertè in homines ingluuiosos ac tantum nõ admodum deditos disti videntur. Petri autem Criniti turpem hallucinationem,

qui ex lapatho herba nomen viri hic constituerit, satis castigat P. Victorius Variar. lib. XXI. I. cap. XI. nam Poëta conuerso sermone herbæ vilitatem commendat. vnde paullo post in Cicerone sequitur: Non igitur lapathi suauitatem acipenser Galloni Lalius anteponebat.

Verius dissoluere solet, ut eorum structura haud facile dignosci possit, quæ tamen Pater sic resoluenda & ad numeros redigenda putat, ut edidimus. Verum ~~Franciscus Iunius~~ ~~ca ita se restituit nobis indicavit nuper:~~

— sit quibus vinum

Defusum è plona, hinc siphon cuiusq. dempsit, Vinum nec sacculus abstulerit, ludos adhibentes. nam post verba illa *adhibentes ludos* continuo in Cicerone legitur: *Et qua sequuntur*, ut manifestò appareat ea verba Lucilij fuisse. *Defusum*, ita rectè legitur. vide Turnebum Aduersar. lib. 1. cap. 1. *hinc, siphon.* ita Ios. Scaliger in Appendice ad Coniectan. ex melioribus tam scriptis, quam antiquitus excusis exemplaribus restituit, pro quo legebatur *anophora*. nam vinum cui siphon aliquid dempsit, si diu ita deintegratum maneat accit. Propterea Lucilius ex cuius verbis hæc scribit Cicero, proponit vinum integerrimum, & nulla parte periclitans accescere: id quod siphone depletum non est, neque vola manus pitissimum. nam Ir, vel Hir est vola manus, & sumitur pro haustu, vel depletione. quia vola manus deplemas vas vinarium, ad vinum gustandum. Egregie facit locus Catonis ad haecrem: *Iri prima*. id est, primæ depletioni. Hæc ferè Scaliger.

Ibid. *Vis Et sacculos abstulerit.* Ità habebat antiquæ editiones, unde Scaliger: *vires sacculus abstulerit.* Fr. Iunius: *Vinum nec sacculus abstulerit.* Firmissima autè vina olim sacculus vinariis castrari solita notissimum est ex Plinio.

8. *Edirg. bibitq.* Sic & hos versus reconcinnavit Pater, quos ad hunc librum quoq. transferendos putavi, quoniam eodem pene loco à Cicerone recensentur, quo illi:

O lapathe, ut iactare necesse est &c.

Ibid. *Et si quari libenter.* Libenter cænare, id est, cum voluptate & lubentia. Cato de re rust. *Si voles in conuiuio multum bibere canareq. libenter, mate canam esto brassicam crudam.* Pomponius Placenta: *Rustici edunt libenter pedibus tristes, acres intibos.*

9. *Viniite luronas.* Versus hic à Donato ex libro 11. Lucilij, à Nonio verò ex V producit, unde ego ad hunc librum pertinuisse non vanè suspicatus sum, nam aperte in luxuriosos, ac gulones dictum apparer. In antiquis verò libris pro *luronas* est, *glaucones* quod corruptum putat Ios. Scaliger ex *glutonas*, ac deinde à correctoribus non intelligentibus eam vocem mutatam in *luronas*. Glutones verò dicebantur gulosi. Persius Sat. v. *Nec glutio sorbere salivam mercurialem.* Ambrosius: *Sic amat diaboli filios suos ut perdat, sicut amat glutio porcellam, ut comedat.*

Ibid. *vinuite ventres.* Iuuenalis Sat. iv. *Montani quoque ventres adest abdomine tardus.* Epimenides apud D. Paulum: *μητρὸς ἀνδρῶν ψεύσαι, καὶ τὸ μέλας, καὶ τὸ εἶδος ἀγροί.*

10. *Æserninus fuit.* In editionibus vulgatis hic versus posteriori sui parte mutilus legitur sic: *Æserninus fuit flacco ore, vna equidem.* quem supplebat Pater, ac vna equidem aure. Had. Iunius verò è vestigijs veteris scripturæ (ut ait) emendabat hoc pacto: *flacco ore Amnini quidam.* ut nomen istud fuerit hominis Æsernia, Samnitium municipio, oriundi.

Ibid. *Vit à illà digna locoq.* Sic Petronius: *Intrat cinadus homo omnium insulsiſſimus, Et planè illà domo dignus.* Victorinus in Commentario de metrorum ratione ex Ennio refert hoc hemistichium, à quo verisimile est Lucilium esse mutuatam.

Ibid. *Cum Placidiano componitur.* Eodem allusum à Cicerone lib. 111. epistola 14 ad Q. Fratrem: *Non putasset sibi Pompeius de illius salute, sed de sua dignitate mecum esse certamen, in urbem introiisset, ad inimicitias res venisset, cum Æsernino Samnite Placidianus cõparatus viderer.* Placidiani gladiatoris etiam Horatius meminit lib. 11. Sermon. Sat. vii. — *Cum Fulvi Rutubaq. Aut Placideiani contento poplite miror Prælia rubricâ picta aut carbone.*

Ibid. *optimus longè Post homines natos.* Genus loquendi Tullio oppidò quàm familiare, ut pro Milone: *Vnius post homines natos fortissimi viri.* de claris oratoribus: *Longè autem post natos homines improbiſſimus C. Seruilius Glaucia.*

11. *Occidam incertum equidem.* Hos versus, quamlibet ex incerto libro adferantur, eodem tamen quo superiores pertinuisse credo, ex Cicerone potissimum coniecturam faciens, qui eos itidem à Placidiano aliquo enunciatos prædicat.

Ibid. *suru ac pulmonibus sisto.* Omnes in vocabulo *suru* ut scopulo offenduntur, nec iniuria: cur enim à stomacho ad suram repente tam longè tranſitur? deinde cum interficere velit parem, nec lethalis plaga sit suræ, cur ibi sistere gladii & defigere postulat potius quam immergere iugulo aut iccori? Itaque Adr. Turnebus tentabat rescribere: *fibram pulmonibus sisto.* nam & vox non longè abluere, & significatio iccori convenire videbatur. poetæ enim Iecur sæpenumero fibram vocant, ac idem aliquando legendum crediderat *lurâ*, ut os ventriculi, qui ceu vis vel culeus quidâ est, intelligeretur. Parenti nostro videbatur legendum *hirâ*, cui depravationi præter insolentiam vocis etiam hiatus in medio versu causam præbuisse putabat. de quo adi, si videtur, illius Plautina-

Plautinarum Explanationum lib. 1. cap. xxxi. At verò ~~Scaliger~~, qui totum locum ita resingendum nobis indicavit: — *in os prius occipiam ipse Quam gladium stomacho, sicam pulmonibus sisto.* Noli dubitare quin vera ea sit lectio. Prius, inquit, occipiam sistere gladium in os, quàm ipsum sisto in pulmones. Hoc enim planè gladiatorum, prius os petere quam corpus. Quare dicebant non te peto, piscem peto, qui piscis erat sculptus in galea aduersarii. Hoc præceptum dedit militibus suis Cæsar in pugna Pharsalica, ut prius ora hostium peterent, quam reliquum corpus. Sica autem erat etiam gladiatorum. Suetonius apud Isidorum lib. xvii. cap. vi. Origin. *Dum cuiusdam gladiatoris in ludum emissi gladius curvatus fuisset ex acie rectâ: procurrit vnus ad eum corrigendum, tumq. à pugnantie responsum est, sicâ pugnabo: inde sica. nomen datum est.* Vtrumque ergo gestabant gladiatores, gladii & sicam. Hic locus Lucilij, si quis alius, dignus est notatu. Hæc Scaliger.

Ibid. *gladium dum accomodat alter.* Ad Alter non hac vulgari, verum herclè Pompeianâ notione, hoc est, pro aduersario interpretandum videri monuit nos Pater.

12. *Quamuis bonus ipse.* Eodem hunc sequi versus, quia de magistro quodam Samnitium, hoc est, lanista agebat, referendum duxi, quamuis à Cicerone libri titulus non indicetur. Et prope abest, ut affirmem cum alio cohaesisse quem libro præcedente habes, hoc exemplo: *Bronchii bouillanus, dente aduerso, emulo, hic est* [ipse,

Rhinoceros velut Æthiopus, quamuis bonus Samnis in ludo ac rudibus cuius satis asper. Et certè, ne quid dissimulemus, videtur Lucilius libro tertio Satyrarum potius inter alia itineris sui oblectamenta, quod Roma fecit Capuanam (nam & ibi ludos gladiatorios fuisse docet clarissimus Lipsius in libris propriè huic rei destinatis) munus aliquod gladiatorij descripsisse, ad cuius imitationem maximè Horatius & ipse in itineris sui descriptione, quod ab urbe Roma Brundisium vsque instituerat, *Sarmentis curra pugnâ, Messig. Cicervi,* retulisse videri potest. quin verò & alia fragmenta, quæ eodem libro leguntur, ad eandem rem spectasse liquidò apparet, ut illud: — *ille alter abundans Cum septem incolumis pinnis redit, ac recipit se.* Itaque & hunc locum & duos proximè præcedentes, quos male hoc libro collocauimus, ad tertium hinc transferendos esse iudicamus.

13. *tamen tenero maneat succussâ lacerto.* Alij, *tenero moueat*, quod pro moueatur positum credebat Pater perpeſſionis significati.

I. Lipsius verba Lucilij hac emédatione egere putabat, — *tamen tenero moueat succussâ lacertum Et manus interior &c.* tali sententia: Præscribere mulierculus videtur, ut si quæ imbecilliore corpore sunt ad concussionem illam & dolorem lactantium puerorum fortiter tolerandum, ut humeros ac lacertos modicè moueant, ac succutiant, manuq. sinistra (ita enim anteriorem manum interpretatur.) vber paulisper tractent ac comprimant. Nisi forte cui pro eo *uberior* non *interior* sed *ulterior* commodius legi posse videatur, quod ipsum non reicit CL. Lipsius. Caterum Iosephus Scaliger longè alia mente se hæc accipere nobis indicavit, retenta vulgata lectione, nisi quod pro *uberior, liberior* rescribat. Exigere siquidem poetam à muliere ut sit solido corpore, quod si non ita solido corpore reperiri possit, atamen vnum exigere, ut si succutiat manu, aut alio impulsu, saltem maneat immota, quantumuis teneros lacertos habeat, & etiâ ut manus liberius requiescere possit super eius mamilla: non autem ut pessum eat præ mollitie mamillarum.

14. *Tisiphone resâet.* Sic Had. Iunius versus hos fartos tectos reddidit, libri scripti fidem secutus maximè, in quo erat: *Tisiphone retine pulmonibus atque adrem vnguent.* &c. in vulgatis verò codicibus multo corruptissimi leguntur sic: *Tisiphone te pulmonibus adrem, vnguentum Excoctum attuli Eumenidibus sanctissimâ Erinyes.*

15. *in caput insilit.* De nimis Latino versus horum intellectu, Patris mei Præcidanea pro Tibullo, qui vult, consulto cap. xviii.

16. *Hæret verticulis affixum.* Videtur Adr. Turnebo Lucilium hoc versu verticulas vocare spondilos spinæ potius quam articulos. Verticulas autem credit dici & spondilos & articulos à vertendo: quod ibi se vertant & flectant membra corpusque quasi *resolis* sint. Eiusdem verò loci crebra ruminatio redegit mihi in memoriam Arnobianum quempiam, ybi vocem hanc miserè interpolatam licet agnosceret, libro 111. aduersus Gentes, *Quid ergo dicemus? Caput Deos gestare et veti rotunditate collectum, resinaculis neruorum dorso illigatum ac peccatori, Et ad ceruicem necessarias flexiones conseruionibus verticum, atque ossa substructione fulciri? apage istud verticum.* repono quamuis audaciter conseruionibus verticularum.

17. *Hipra se portant.* Sic Varro Manio: *Lecto strato matellam, lucernam, cateras res huiusmodi præ se portant.* Plautus dândi casu dixit Pænulo: *Trecentos nummos Philippos portat præ sibi.*

20. *Longior hic quam grus.* I. Guilelmus homines longos *περὶ πωδῶν* Graues dictos hoc Lu-

hoc Lucilij & illo Laberij versu ex Fullonicis probare nitiur: *Virtus in hunc gruem balcaricum an hominem putas esse?*

Ibid. *græcæ totâ cum volat olim.* Pater: *grege tota.* sic enim supra: *Duceret hæc grege.* quod tamen hoc loco Nonij observatio non videtur admittere. *olim* vero ex Plauto interpretandum scribente in Milite: *Quam solis radij esse olim, cum sudum est, solent.* & Truculento: *Quæ olim muscatum est, cum caletur*

maximè. Sic Horatius Satyræ. — *ut pueris olim dant crustula blandi Doctores.*

23. *dum fulmentas quattuor addit.* Iugurtha Ifacus Casaubonus, ~~quattuor addit.~~ *clavis fulmentas quattuor addit.* hoc est, quattuor clavis fulmentas addit. imperitum librarium ex cl. fecisse d' autumat, quæ prima mendii in dolo fuerit. Fulmentata autem sunt ~~verba~~, ut idem monet, quod etiam solum Latinis dicitur.

I N

RELIQUIAS

LIBRI V.

1. **T**AMETS I non quari docebo.] Versus labascit, ni fuitias hac Parentis nostri commendatione: — *tamenetsi haud quari docebo.* pro tamenetsi. Sic Catullus: *Quæ tamenetsi vno non est contenta Catullo.*

Ibid. *quod ἀπὸν* [orationem est.] Donatus ad Adelpbos Terent. *Argumentorum genera duo sunt ἐπιχειρηματικῶν, καὶ ἀπὸν.*

2. *Nam si quod satis est homini.* Ita versus hos legendos & interpungendos existimat I. Lipsius Musarum delitiæ, de quorum sententia adi, si lubet, ipsius Variar. Lect. lib. I. cap. xiv. Lusit autem Lucilius in varia significatione eius orationis qua *Satis esse* aliquid dicimus, & id quod re ipsa sufficit, & quo contenti sumus. sic Aulonius: — *satis hoc reat esse. Quod satis est.* — & Seneca Epistola xv. *Quibus, si quid satis esse posset, fuisset.*

3. *Sicuti cum primos ficos*] alij, *primas ficos & paucas* sequenti versu. Sic idem supra: *Assiduus ficos.*

Ibid. *propala recentes.*] Propalas putat fuisse Turnebus, quæ merces palam & velut ante palum, seu de palo pendentes vendiderint, cui assentit Had. Iunius. Palum enim multis in locis rerum venalium indicem ante domum erigi solere addit, ac vocem merè Latinam esse, id quod syllabæ longæ ratio facile emineat, cum si peregrina fuerit *Propala*, necessario breuianda sit. Cæterum Iosephus Scaliger huic incommoditati alia ratione subuenit, putat enim *Propala* ex Græco *πρωλα* deduci, sed præpositionem Latinam esse, ut in *Prologus*. producit enim, quod non esset si Græca esset. si enim esset *προπάλως* hoc est *προεχρησῆς*, neque primam produceret, neque eam significationem haberet quam nunc. Dicitur enim quod primus vendat merces: quas in portu primus annūciat: & ut Persius ait, primus tollit pi-

per à sitiente camelo, ut prior vendat. quod manifesto innuit Lucilius. Hæc & plura Scaliger ad Culicem Maronis.

Ibid. *Prosalit.*] Pro profert accipiendum ab antiquo Tulo. est enim præsentis temporis non præteriti. Sic *Obsulis*, pro offert vsurpat Plautus. & Pacuvius in Medo: *Et custodite hunc vos ne quis eum abstulit, véne attigat.* pro auferat.

4. *loco validum ac regione.*] Ennius: *Succincti gladius media regione cracentes.*

5. *Dic quam cogitat vis ire minutim.*] Acute amicus noster Ioannes Meursius: *vis ire minutim.* de qua voce consule Ios. Scaligeri Castigationes in Catullum. priora tamen verba Lucilij etiam corrupta sunt.

7. *Et cum id mihi visus facere est.*] Sic Pater ex coniectura versus constituit, quomodo & postea in libro antiquissimo Prisciani manu exarato extare comperi. vulgò perturbatis numeris legitur: *Et cum id mihi visus est facere tum retia nexit.*

Ibid. *tum retia nexit.*] Has tres voces ex incerto libro Satyræ. Lucilij etiam Diomedes adducit lib. I. Grammat. vbi docet *Nesto nexui vel nexi* facere in præterito.

8. *Consilium, fas si placeat, tunc i.*] Had. Iunius, C. *fas si placeat, tu imp. f.* Sed vera & indubitata lectio Iosephi Scaligeri: *Consilium faciant placeat, tu impune luperis.* nam *superbu* illud nihil ad rem.

11. *Liuii pauperem ait.*] Coniiciebat Pater: *Liuii pauperie hæc se ingentia munera fungi.* id est, in hac pauperie sua, quasi dicat nihil obesse pauperiem Liuii quo minus ingentia munia defungi possit.

12. *Lippus edenda acris.*] Hæc vera est huius versus scriptura. apud Noniū corruptè legitur: *Lippus edenda acris assiduo caparius capra lacrymosa.*

mosa. quod postremum epitheton adiectum è superiore Lucilij versu ibidem adducto à Nonio, rectè Had. Iunius monet. quod verò apud Priscianum in excusis libris insertum habes, *καρπυνοπάδης βοσῶ.* & versus turbat & à calamo exaratis aberat. scin' quid suspiceret *το καρπυνοπάδης* interpretationem vocis *Caparius* fuisse à sciolo aliquo adiectum, emendandumque *καρπυνοπάδης*, quod caparium venditorem notat. non autem ablimilis huic versus est ille Nonij ex Appella: *Cui cape edendo oculius alter profuit.*

13. *Iatybu' præterea.*] Quemadmodum diuitum luxuriam & vitia libro priore castigat Lucilius ita: hoc libro de vita ac victu rusticorum egissent videtur. nam Charisius auctor est eum egissent cænam rusticam multis herbis enumeratis huac versus tandem addidisse.

Ibid. *pedibus perserpit equinus.*] Pater legit, *proserpsit.* cuius scripturæ veritatem probat auctoritate Varronis, qui lib. IV. de L. Lat. Proserpere idem quod serpere fuisse scribit.

14. *Elebile cape simul.*] Huac versus cum superiori olim coheruisse, vix est ut dubitemus.

Ibid. *lacrimosæq; ordine talla*] Sic ~~emendavit~~ emendavit Ios. Scaliger pro quod *talpa* apud Nonium corruptè legitur. nam interiores tunicas caparum, vnde *Tunicatum cape* Horatio, Tallas vocabant. Sextus Pompeius emendante eodem Scaligero: *Tallam, allij folliculum vel cape.* Glossarium: *Talla καρμυνοπάδης.* Quod verò Had. Iunius *scilla* restituendum censebat, nihil est. nam quamuis & id generis caparum sit, nimis procul tamen à receptæ scripturæ vestigijs recedit.

15. *Vrcæus & gemina lingua m. a.*] Sic op-

timè versus hunc restitutum confidimus, nec ætate impeditur iudicium hic nostrum, pro quod vulgari codices vitiosè præferunt: *Vrcæus aut longâ geminus mistarius paulo.* vnde aliquando suspicio nata nobis pro paulo, rescribenda aure. vt *Mistarius*, siue vt quidâ *Mixtarius* idem sit præteris quod *Dyota* apud Horatium.

16. *Macte, inquam, virtute.*] Hinc Horatius: — *macte Virtute esto inquit sententia dia Catonis.*

18. *Lasciuire pecus inffit.*] Delphinem hoc versus intelligi plaauim, deesse itidem vocem aliquam quæ censum absoluat apparet, quam videor non incommodè ex Lino Andronico supplere posse, è cuius Ægypto adducit Nonius: *Tam autem lasciuum Neræi sinum pecus.* vt rescribamus in Lucilio: — *sinum Lasciuirepecus,* & c. nam eâ notâ proprie Delphini in signiti. Lucilius lib. VI. *Simauit taxim ad mares, Delphinum ut olim.* Plinius lib. IX. cap. VIII. *Nat. Hist. de Delphino locus, addit: Pro voce gemitus humano similis, dorsum repandum, rostrum sinuum. Quæ de causâ nomen Simonis omnes miro modo agnoscunt, maluitq; ita appellari.* Ex quibus verbis posset quis non in scite arbitrari pro *rostrisq; repandum* rescribendum *dorsisq; repandum* in Lucilio, nisi à vulgaria scriptura sciret aperè Nauius illo versu: *Repandi rostrum incuruicernicum pecus.*

21. *an porro prodenda dies sit.*] Ita apud Nonium ex Donato corrigendam, pro quod extat: *an prodenda dies?*

26. *Adipatam pulterem.*] Puto & hoc ad cænam rusticam pertinuisse, de qua paulo ante Charisius.

I N

RELIQUIAS

LIBRI VI.

1. **C**VI neque iumentum est, nec seruus.] Catullus: *Furi cui neque seruus est, neque arca.*

Ibid. *secum habet ipse.*] Martialis: *Asse duos calices emit, & ipse tulit.*

2. *Ducere protelo.*] Cum equi continuant actum dicuntur protelo ducere. Protelū enim est continuatio vel tenor. adi, si vacat, Ios. Scaligerum in Catalecta.

3. *Hæc inquam rudet è rostris.*] Interpretandum putabat Pater ex illo Lucilij: *Nec designati rostrum Pratoris, pedesq; Spectet.* vt Hæc sit accusatiuus.

Ibid. *Concurfatus uti arenarius.*] Ita hodie in recentioribus Nonij codicibus legitur. at in superioris memoriæ excusis *anarius.* vnde Had. Iunius *aggarius*, vel pern *angarius* faciebat, qua voce nuntius intelligitur. Sed Ios. Scaliger *aucarius*, vt in V. C. est, veram lectionem putat, hoc est angarius. Porro varias & anxias nimis huius loci explicationes apud Turnebum inuenies Aduersar. lib. XVII. cap. XXV.

6. *Si hic vestimenta.*] Ios. Scaliger hos Trochaicos esse me monuit ex XXVI non ex VI. libro, atque ita constituendos: — *Si hic vestimenta*

stimenta eluuit luto, Ab eo risum magnum ac cachinnum imprudens subsicit. quod imitatus sit Horat. — *si forte subucula pexa Trisa subest tunica.* —

7. *Qui te bonu' Iuppiter.*] Ios. Scaliger: — *qui te, bone Iuppiter, inquit, Mutuit, quum canabit, dominum fore Crasso?* quam veram lectionem putat, hac sententia: pro summum Iouem, quis deblaterauit te fore dominum conuiuij Crasso, cum canabit. at Pater meus ita emendabat: — *qui te bonu' Iuppiter, inquit, Crasso Mutui quum canas dominus foris* — hoc sensu: Vt te bonus Iuppiter perdat, inquit, qui quum tua præbitio sit, vt nos cæna defraudet, vtque impensæ compendium facias, aliè condicas foras, Cauèque canem foribus inscribas tais.

8. *Quæsticuli isti Intuti.*] Et hanc veram lectionem arbitratur Scaliger, vt dicat Poëta, hoc genus nundinationis omne est *quæsticuli*. vulgo legitur: *Quæsticuli instituti*, quod si alicui mordicus retinere placuerit, necesse est tmesin Lucilio familiarem fieri, ac hoc pacto diuidi verbum, quod lex carminis alicui admittura non erat: — *Quæsticuli insti-Tuti*: — vt *rd Tuti* principium alterius Hexametri constituitur. Tmesis verò frequenter vsùm Lucilium præter Ausonium testatur etiam Porphyriion in Horat. lib. II Epist. II. ibi:

— *circum-Spectemus vacuum Romanis vartibus Aedem. Vna pars, inquit, orationis est, diuisa in duos versus, Lucily more antiquo.* Instituire autem quæsticulum sic dictum, vt *Instruere* vel *occipere quæstum* Plauto.

9. *Nequitia occupat os.*] Os rectè in cõtextu legi probat Virgilianum istud lib. VII. Æneid. — *Et venientis Ebuso plagamq; ferenti Occupat os.* tamen sententia postulante audebat Pater hos pro os in Lucilio referbere. quod etiam vetus codex comprobare videtur, in quo hoc excusum legitur.

11. *Id solum aduersa.*] Non video quomodo faciat ad propositum Nonij exemplum hoc. Ios. Mercerus legi posse arbitratur: *Eid solū aduersa fortuna reg; resistit.* Eid pro id, Re pro rei, vt die pro diei, aliaq; apud A. Gell. & Nonium. *Resistit* vero pro restat accipit. vt hac sit senten-

tia: Vnum id aduersæ fortunæ & rei superesse.

12. *Hortare illorum.*] ~~Horatius~~ Ios. Scaliger: *Hortare illorum, si possim captus oriri.* & oriri capit pro surgere. vt in Commentariis Consularibus: CONSOL ORIENS MACISTROM POPLEI DEICAT. id est, surgens. nos legebamus, *Hortare illorum si possim captu' potiri.* quod ad obseruationem Nonij propius facit, ac eodem modo accipiendum quo illud Plauti in Capt. *Nam postquam meus rex est potitus hostium.* vide Festum in Potitus.

13. *grabati restibu' tenti.*] Glossæ Isidori: *Instita grabati resticula.*

15. *cinerarij cludebat.*] I. Lipsius: *cinerarios eludebat.* & intellegit de puero, qui iam tonendus in gyrum currens effugere volebat cinerarios, vt planè sit illud Catulli: — *Iam tuum cinerarius Tundet os.*

16. *credit quanquam latrina petisse.*] Pater, *credis quenquam, vt Latrina* sit accusatiuus pluralis à latrinum.

17. *Prædium emit.*] Legit Pater, *Prædium emit.* & emit pro emat positum interpretatur *ap' xainōs.*

19. *procedere porrent.*] Festus: *Porces quoque dictum ab antiquis quæsi porro arct.*

20. *Saluere iubere.*] Nonius post hæc verba Lucilij addit statim: *iubere salutem mittere amico.* quæ an Lucilij, an à glossa sint dubito. certè, si ea Lucilij esse volumus altero *rd Iubere* inducto, vt in veteri codice erat, ita rescribendum fuerit:

— *saluere iubere, salutem mittere amico.*

21. *Date bibere ab summo.*] Vestigia aliqua huius hemistichij videor apud Porphyriionem Horatij interpretem sagaciter indagasse. qui ad illa Horatij lib. III. Carm. od. XXI. *Descende Coruino iubente Promere languidiora vina. Attende, inquit, elocutionem, descende promere, descende vt promas. vt est illud: Bibere ab summo.* vbi puto hoc Lucilianum fragmentum reponendum esse.

22. *Sardinensem terram.*] Corruptissime in huius loci citatione nomen Lucilij apud Porphyriionem legebatur: *Lucius Sarcinius.* pro quo *Lucilius Satyricus* substituendum esse quis non videt?

I N

I N
R E L I Q V I A S
L I B R I V I I.

1. *TESTAM sumit homo Samiam.*] In re simili Martialis lib. III. *Abscissa est quare samiam tibi mentula testā.* quid si autem pro homo humo reponamus?

2. *Dixi, ad principium venio.*] Hi versus paruo intervallo à superioribus distiti videntur fuisse. nam perperam ex diuersis libris citantur.

4. *Aptari capus, atque comas.*] Videtur innuere formam & venustatem mulieris optimam esse conciliatricem virilis libidinis.

Ibid. *fuit ara capronas Alnas.*] Videtur *alnas* pro promissas interpretandum, eadem nemperatione, qua *alere capillum* dicimus pro promittere.

Ibid. *frontibus immissas.*] Referendum ad angustæ frontis modum, de quo abundè Pater in Comment. ad Horatium. *immissas* enim pro demissas & promissas accipiendum.

5. *Seruorum est festu' dies hic.*] Sigillaria dies seruorum, quæ in continenti post Saturnalia celebrabantur, vt docet Scaliger ad Festum. Et Hexametri lex non admittit Sigillaria. Ausonium: *Ædiles etiam Plebei, etiamq; Curules Festa Sigillorum nomine dicta colunt.*

6. *desquamor, pumicor.*] Plinius Natur. Hist. lib. XXV. cap. XXI. *Sed et ij pumices, qui sunt in vsu corporum leuigandorum faminis, iam quidem et viris, atque, vt ait Catullus, libris.* Adi, si placet, Fratris mei Notas ad Catullum.

Ibid. *Expilor, pingor.*] Puto rescribendum: *Expolior, pingor.* & appositè ad correctionem nostram Plautus Pænulo, de ornatu muliebri

agens: *Lauari aut fricari, aut tergeri aut ornari, Poliri, expoliri, pingi, fingi.* & Seneca Pater Controuers. *Ite nunc et in illis vulsis atque expoliis, et nusquam nisi in libidine viris quare oratores.*

7. *Cortinipotentis Delitiis.*] Cortinipotentem videtur appellare Apollinem, cui Hyacinthus in delitiis erat.

9. *caldum ex formacibus ferrum.*] Ita legendum versu postulante. malè vulgo: *et fornacibus ferrum.*

10. *Simauis taxim ad mares.*] Lupercus Seruastus Iunior: *Simataq; iacent curuo sinummine naves.*

12. *Ætatem et faciem.*] Eadem duo paulò superius coniunxit: *Qui te diligit, atati facies, tua se Fautorem ostendat.*

14. *Ne auriculam obsidat caries.*] Hac enim maximè infestantur pusilli pueri.

17. *segetem immutasse, statumq;.*] Fortè *statumq;.*

20. *Muginamur.*] Ridiculum verò hoc loco bonum Crinitum, qui nomen Attæ Atellanarij Poëtæ vertui huic appenderat, hoc exemplo: *Muginamur, molimur, subducimur Attæ.* ac hinc probare annitebatur Attam familiarem Lucilio nostro fuisse, contra mentem Grammatici, qui Attæ Poëtæ simile exemplum ex Aquis Caldis producit hoc: *Atque ea muginatur hodie, atque ego ocululifero fonte me. vbi forte fore pro fonte reponendum.*

Ibid. *molimur.*] Plautus Curculione: *Videntur miserè moliantur, neq; queunt cõplecti satia.*

I N
R E L I Q V I A S
L I B R I V I I I.

1. *VSVLIT in digitos.*] Pro sustollit *αρχ.* est enim præsentis non lapsi temporis nota, à veteri *Sustulo.* Sic Virgilius: *Verum hactantum alias inter caput extulit vrbes.*

2. *Cum poclo bibo eodem.*] Hos delicatissimos Lucilij versus Had. Iuuius occasione manus, codicis restituit primitus ad hanc faciem: *Cum poclo bibo eodē, amplector labra, labellas Fictices compono, hoc est, cum ψαλλοῦσθαι.*

cum legeretur apud Noniū in dictione Componere: *Cum poclo eodem obuio amplector, labra labellis compono, hoc est, cum ipso duco panias.* in Fingere verò paulò emendatius: *Eodem poculo bibo, eodem amplector, labra labellis fingens compono.* Cuius lectionis à se immutata non temerariam fidem comprobatur his verbis: *Labellas* feminino genere diminutiuum esse crediderim à labia, cuius vsum prius docuit

Nonius

Nonius. Quod verò vice *Fingens*, quod in vulgato codice legitur, repositum *Fidricus*, id & manuscripti fides, & versus lex, ut facerem, persuasit. Postremo quod hic in meo, etsi ineptè, non tamen à compositè vocis coagmento alienè legebatur, *ipso loco potas*: illic verò truncata (qualis $\psi\omega\lambda\alpha$ & recutitum decebat) dictio $\psi\omega\lambda\alpha\kappa\alpha\pi\epsilon\mu\alpha$, dedit occasionem substituendi $\psi\omega\lambda\alpha\kappa\alpha\pi\epsilon\mu\alpha$, ne nunc dicam, quod aptissimus vsus fuerit vocabulo in exprimenda tentigine sua, quæ collabellatione sequebatur. Hactenus Iunius noster. Maluit tamen Patens meus, ut antea legebatur, priorem partem relinquere, eiusdemodi interpositione scilicet, qualem in contextum retulimus. Idque haud paullo simplicius, ut nouissimum *e*, *Compono* in numerorum dimensione nullum exerat.

3. *Venum flumen vti.*] Sic Had. Iunius & hos versus ope, ut apparet, manuscripti codicis ad numeros redegit, vulgò & sententia & carmine oppidò turbatis: *Rerum flumen, atque vti ipso diuortio lignis pedibus cercurum concurrer aquis.*

6. *Tum compone latus lateri.*] Ita versus hunc numeris suis restituit Pater, pro quod legebatur: *Tuum latus compone lateri*, videtur autem non longe distinctus fuisse ab illis: *Cum poclo bibo eodem* & c. ac sic pro *compono* *compono* rescribendam erit.

7. *stadiumq; acclius.*] Quid si? *stadiumq;*

8. *mercem in frigidaria ferre.*] Ita in manuscripto Prisciani antiquissimi fidei libro, cuius mihi vsus obtigit beneficio viri optimi ac doctissimi Henrici Bredij præceptoris nostri, reperimus, non *frigidaria* quod lex versus reicit. Sed profecto, ut quod res est fabuler, quis hinc commodus sensus elici possit nondum video, nam quid obsecro frigidariis commune cum piscibus? quæ in balneis locum obtinuisse scimus. Ego vero, si fidei & notæ præcæ codices suffragator habere mihi, libenter hercule reposuerim *cetaria*, pro *frigidaria*, quæ vox quamvis aliquantulum à recepta lectione recedat, ad sensum tamen vniçe facit. Horatius lib. 11. Sermon. Sat. v. *Plures annabant thynni, & cetaria crescent*, ad quæ verba vetus Scholiastes, *Cetaria*, inquit, officina, in qua liquamen conficitur, alias loca in quibus *alimenti sunt Cetaria dicuntur*. Fuit etiam cum non ineptè *vinaria* rescribendum arbitraret. Verum hæc tantum coniectura est, nec de ea quidem temere quidquam pronuntio, sed suspendo iudicium meum dum quid compertius habeam. non possum autem dissimulare me in veteri quadam editione, pro *mercem in frigidaria ferre*, excussum offendisse & *frigidaria ferre*, quod versus quidem commode constituit,

cæterum quis sensus ex eo elici possit, non video.

9. *ac barbula prima.*] Non displicet hoc loco P. Scriuerij amici nostri coniectura: *ac barbula prima*, quod coniungit cum altero versus ex incerto libro à Grammaticis allato: *Tum spava, tum runces portantur, tragula porro.*

11. *Pistrinum appositum, posticum.*] Placet ex parte I. Guilelmij emendatio; nam ut tota, Nonius clarè vetat, qui obseruat Posticum neutro genere positum hoc versus, quod neutiquam ex eo elici possit, si eius sententiam sequamur. vide num sic melius scribi queat: *Pistrino appositum posticè, cella, culina*. Cella autem siue Cellarium à reponendis celandisque rebus esculentis & poculentis dicitur, ut docet Donatus ad Terentium, Glossarium: *Cellarium & Cellaromarium, pæcior*. emenda: *Cellarium & Cella, promarium, vel cerè promtuarium.*

12. *Lana lacrymas.*] Hanc lectionem antiquissimi manuscripti codicis oculata austeritas comprobatur. Impressum habet: *Lana manu lacrymas*, vbi *ad manu* à glossa esse suspicari audeam. Cæterum non comprimor, quin huius loci occasione similem quendam è Martiale, sed insignitè deprauatam, & à æmine hactenus intellectum in medium proferam, cuius restitutionem non imputabis nobis, ne quid erres, sed verò ~~Scaligeri~~ ~~quoniam enim prius opibus non fati~~ ~~valco, alienis vti decretum est mihi.~~ ~~Locus ex libro XI Martialis hic est:~~

At tibi nil faciam, sed lota mentula laua.

λὴχὸν ἐν κυπιδὰ δices ἀναρτία.

~~Quoniam enim prius opibus non fati~~ ~~valco, alienis vti decretum est mihi.~~ ~~Locus ex libro XI Martialis hic est:~~

At tibi nil faciam, sed lota mentula laua.

ΑΙΑΖΕΙΝ κυπιδὰ δices ἀναρτία.

hoc sensu: Sed lota sinistra mastuprabo, & iubebo te auaram meretricem plorare.

13. *rectus subtegmis panus.*] Nonius ex IX Lucilij tale hemistichium producit: *foris subtegmis panus est*, quod idem cum hoc fuisse suspicor. *fora* autem *subtegmis*, hoc est, extra subtegmem, ut interpretatur Pater, sic Lucretius, *formacibus intus* è contrario dixit.

14. *si agron longius flaccet.*] Scal. *si longi l. f.* id est, *si longi*. & subiungit huic illum versus: *Læna manu lacrymas matoni abstergit amica.*

16. *Gigeria iun.*] Ita interpunxit & correxit Scaliger. est autè Gigerij ventriculus gallinarum, quod verbum hodie in Gallia retinent.

Ibid. *Sine adeo hepatis.*] Malit Pater: *Sine adeo officia*. neque solum hic, sed etiam in verbis Nonij, vide Varronem de Ling. Lat.

17. *Lentet opus.*] Sic *Lentum negotium* apud Cic. ad Attic. & *Lenta materies* apud Plautum.

I N

I N RELIQVIAS

LIBRI IX.

1. *VNO eodem, ut diximus, pacto.*] Sic lib. xx. — *atque eodem uno tempore, & hora Dimidio.* — & xxix. *Eodem uno modo rationes subducent suas.* & incerto libro: *Vni se atq; eodem studio omnes dedere.* — nec ab hac elegantia alienus rex poetarum Virgil. — *& hac ut cera liquecit Vno eodemq; igni.*

Ibid. *Apse, Ages, Graci ut faciunt.*] Notum illud Martialis: *At Graci, quibus est nihil negatum, Et quos Apse, Ages decet sonare.*

2. *At non multum abis hoc.*] Ita restituit Pater, vulgò legitur: *à re non multum abest hoc cacofyntheton atque canina si tibi lingua dico nihil ad me nomen hoc illi est.* quæ hoc modo legenda censet Franc. Iunius: — *a. r. Non multum abest hoc cacofyntheton atque canina si lingua dico &c.*

5. *Abire multum est.*] Dicit Poëta multum interesse an *Abire* duplici BB, an verò *Abire* scribamus. vnde puto in verbis Velij, pro, *& in hoc nullam differentiam putat esse Lucilium, corrigendum, non nullam differentiam.* alioqui disertè repugnant versus Luciliano.

6. *Iam pueri venere.*] Hæc ita plusculis versibus complexa eademque sædata purgavit, ac constituit Ios. Scaliger. Postremum versus addidit ex Fabio I. Lipsius, qui aperte videtur pugitare in priores: nam ibi *illi* dandi casu vetat cum E scribi, hic eundem casum iubet. sed purgat idem I. Lipsius, quod confusionis non hic metus: quoniam pluralis *Mendaces, fures*. Itaque lapides ad Lucilium aptè: EI QVE OPEREI. DIEM. DEICITO. item, QYANTA. EI. PRÆCONEI. VIATOREI. DABE. OPORTEBIT.

Ibid. *Pilum Quo pinso, sennes I.*] Tangit hos versus Marius Victorinus lib. 1. de Orthographia: *De nulla scriptura diutius inter orthographos quaesitum est, quàm de ista. Pilum atunt militare telum, & Vinea subter quam* (ita corriget & explet I. Lipsius) *milites aggerem insitunt per EI scribenda: nisi Pilum sit quo pinstores vsuntur, & vinea, qua ruri colitur, per I.*

7. *Quare seruandi numeri.*] Ita optimos hos versus ex veteri codice Charisij eruit Pater, qui præpostero ordine hic collocati sunt. præponi enim debebant illis proximè præcedentibus: *Iam PVEREI venere.* &c. nam Charisius vbi eos adduxit, addit continuo: *& paulo post, Pupilli, pueri, Luci hoc vniu fieri.* vbi

manifestò comparent vestigia istius versus: *PVPILLI, PVERI, LVCELLI, hoc vniu fiet.* quod breuiter admonere visum fuit.

Ibid. *& versus faciendi.*] Putabat Pater sensu commodiore legi posse: *in versu faciend.* Sic Horat. lib. 1. Sat. x. — *& in versu faciend.* *Sape caput scaberet, vnos & roderet ungues.*

Ibid. *Nos CÆLI, NVMERI.*] Hic locus Cæcilio Vindici in mentem fuit, cum scriberet: *Si Lucus, Magnus, Magus sunt nominatiui corum: vnum I in genitiuo habebunt, plurali quoque nominatiuo & vocatiuo, sed & datiuo & ablatiuo similiter scribentur: si autem Lucius, Magnus, Magus profertur, duo II. in genitiuo habebunt: ut Lucij, Magnij, Manij: quod ipsum Lucilius annotauit, quum à Numero Numerum discerneret.*

8. *S nostrum & semigrace.*] Lex carminis postulare videtur, ut scribamus: *S nostrum atque semigrace.*

9. *Liciendo congeminas L.*] Ita de sententia Fr. Iunij hæc rescribenda: vulgò deprauata, ac malè quædam vario characterum genere distincta, quum verba Lucilij non sint.

10. *Quid tibi ego ambages.*] Hunc versus huc pertinuisse puto, est enim in Grammaticis.

11. *Ut prohibetur Iners.*] Et hæc in Grammaticis dicuntur, itaque ad hunc librum transferenda iudicavi. nam nec ipsi Grammatici in libri indice citando sibi constant. Seruius enim ex primo Lucilij, Philargyrius vero ex XIII. producit, in Seruio excuso mendosè legitur: *Ut prohibetur Iners, in quo non vlla est ars.*

Ibid. *ars in quo non est vlla.*] Ita legendum versus Spondaico. malè mutant alij: *ars in quo non erit vlla.* In vocis autem huius significatio consentit cum Lucilio Festus: *Iners ignauus, vel sine arte.* & liber Glossarius: *Απειρος, Iners, sine arte.* item: *Απειρία, inertia.*

12. *Nam velut Intro aliud.*] Et hos absolutissimos & elegantissimos versus, ut multas alias huius Poëtæ reliquias, debemus veteris codicis Charisij benignitati, quos tamen Pater pro iudicio suo refinxit, eorum vix aliqua vestigia in vulgatis comparent. ad hunc autem librum pertinuisse, res ipsa indicio est nobis.

13. *Porro Chennopodas.*] Et hæc in Grammaticis dicta manifestò apparet. vnde & Ios. Scal. iudicio ad hunc librum transferre nihil veriti sumus quamvis à Marcobio ex I. adducantur.

adducantur. forte verò leg. Porro ut Chenopodas, sic Climopodas &c.

Ibid. ante PEDES LECTI.] Lektionem Patris sequor: *ant* PEDES LECTI. Pedes lecti per metathesim dixit, quos Lecti-pedes voce unica dicebant. Glossarium: *Lecti-pedes, κλιόποδος.*

14. FERRET ad annum.] Glossarium: *Ad annum eius regis.*

15. Feruere ne longum.] Male hic versus à superiore diuisus, & ex diuerso libro citatus erat.

Ibid. lectoribus tradam.] Ita rescribendum de sententia Patris, pro quod vulgatur in omnibus: *littoribus tradam*, vnde Had. Iunius *littoribus* faciebat. sed nihil ad rem. dicit enim Poëta se vocem *Feruere* contra receptam consuetudinem non producturum, sed verò corruptam lectoribus traditurum.

16. Nunc hac quid valeat.] Sic luculentissimos hos versus reconcinnandos & constitutendos autumat Pater, qui quantum ab excusis libris mutet, ex collatione poterit cognosci, ita enim scriptum est in illis: *Non hac quid valeat, quidne hoc intersit illud Cognosces primium, hoc quod dicimus esse Poëma Pars est parua poema. Idem Epist. Item quauis non magna pars poemae est illa. Poësis opus totum tota illa summa est una dies, ut annales Ennij. atq. istoc vnura.* &c. Iliadis autem Homericæ nomen in hisce corruptissimis versibus desiderari argumento est glossema illud Nonianum, quod iisdem blennus ille subiecit: *Poesis est perpetuum argumentum & rhythmis* (corrigere Patre monente, *est rhythmis*) *ut Iliad Homeri & Annales Ennij.*

17. Quod deformi senex, ac pallidus.] Ita olim Ios. Scaliger, cui I. Lipsius assentit, quamuis etiam non male, *ac perditus* legeretur, sed alterum illud minus à vulgata scriptura abit, quæ est *appetitus*.

Ibid. Quod mancus, miser, exilis.] Bene Pater, *miserq. exilis*, versus fauente à vetere libro, in quo *miserq. exilis*, tamen ambigo, ne altera Patris coniectura potior sit: *Quod mancus, macer; exilis cum ramice magno.* sic Glossarium: *Ant. hoc Exilis, gracilis, macer, tenuis.*

Ibid. exilis, ramice magno.] Ex disciplina medicorum, qui dicunt homines macilentos ac tenues herniæ periculo magis obnoxios.

18. labiasq. huius Zephiri atque im.] Sic vetus codex vulgati, *labe*, atque hoc refertur im. Iacobus Schegkius *percutio* iuuenis legebat: *labiasq. huius feriatim Percutio.* aut si maius cum amico eiusdem: *labiasq. huiusce viri, atque im Percutio.* Im est eum.

19. Canumq. acerofum.] Ego tibi adfirmo scribendum, *canumq. acerofum.* Probant ipsius Nonij verba, qui, vbi quid *Acerofum* sit ex-

posuit, hos versus statim subiicit: *nā de Acerofum pante* aliud eiusdem Poëta exemplum citauerat prius, Miror hastenus neminem ex emendatoribus eius Grammatici maculam hanc cluisse.

20. *Sinibil ad faciem, & solum lupa.*] Ad hanc faciem rescribendum monet Cl. Lipsius, tali mente: Si non queritur, inquit Lucilius, eximia facie scortum, sed tantum vile aliquod & è numero togatarum: nummo vno & affires confiet. vulgò autem legitur: *est olim lupa.*

Ibid. Nummi opus.] Nonius sic accepit quasi *Nummi opus* dixisset pro, nummo est opus: sed verius videtur I. Lipsio *opus nummi*, vt Rem esse dicimus vnus nummi.

21. *Quid ego si cerno ostrea.*] Et sententiæ vt sic dica, exsentæ & versus labanti consulens reformo apte: *Quid ego simul ostrea cerno.* Sic Iuuenalis Sat. viii. *Dignus morte parit, canet licet ostrea centum.*

Ibid. Cognorim fluuium, limum.] Pater, *Non norim fluuium*: probe. In eandem sententiam Iuuenal. Sat. iv.

— nulli maior fuit vsus edendi
Tempestate meâ. Circei nata forent, an
Lucrinâ ad saxum, Rutupinôue edita fundo
Ostrea, callebat primo deprendere morsu,
Et simul ad spectâ dicebat litus echini.

22. Frumentarius est.] Mensores frumentarij apud Iurifconsultos sunt, qui annonam publicam admittuntur. vide Cuiacium obseruat. lib. ii. cap. viii.

Ibid. atque rutellum.] Nonius Rutrum dictum ait à radendo, sed Turnebus putat à rundo nomen habere: proinde quasi instrumentum sit hostorium ad æquandam mensuram & radendam: cum tamen significari possit instrumentum, quo fruges corruntur congerunturque in culleum aut modium. vide & Coniectanea Ios. Scaligeri de hac voce.

23. — labora Discere, ne te.] Ita versus hunc numeris suis reddit Pater, nam in impressis corruptè legitur: *Discere labora ne res ipsa, ac ratio ipsa resellat.*

27. Hinc ancilia, ab hoc apices.] De Numæ Regis institutis Poëtam loqui iam pridem notarunt viri docti, eodem pertinere arbitantes versus illos Ennij:

*Mensus constituit, idemq. ancilia primus,
Libasq. victores Argeos & Tutulatos.*

Ibid. capidasq. reperias.] Caue aufcultes viro docto conanti rescribere *capidasq.*, contra obseruationem Prisciani, qui Lucilium more Græcorum accusatiuum pluralem in *as* protulisse obseruat.

28. Præsul vt ampruat.] Ios. Scaliger in Coniectaneis versus hunc ita constituēbat, legebatque: *Præsul vt ampruat, sic vulgus redandruat*

dandruat inde. & Amburuare ait dici Salios, qui corpora saltu reciprocabant, à simplici Vtuare, quod sit ita se iactare vt sursum denuo excitet se. Cæterum huic coniecturæ suæ alteram præfert, quam in Festo posuit, quomodo & nos excudi curauimus. vbi se veterem scripturam sequutū monet: *ampruare* pro *antruare*, vt temptare pro tentare, sumptus pro sumtus & similia. Præterea à *rua* dictum amruare, hoc est, circumuolucere: vt cum trua olla circummouetur. Vulgò Lucilij verba corruptissima leguntur apud Festum: *Præsul vt ampruet, inde vulgus redamplauit.* at apud Nonium tantum posterius hemistichium, sed aliquanto emendatius ita exstat: — *vt vulgus*

redandruat inde. Præfulem verò interpreatur Pater, quasi præfultorem, à præsidio, idque ex Nonio: putatque ad Ludios Præfules referendum, de quibus ita Nonius: *Ludius quod ludis pueri Præfules essent glabri ac depiles propter atatem, quos antiqui Lydios appellabant.* Paulus Merula eleganter animaduertit versus hunc cum proximè præcedente non incommode combinari posse, ac proinde ita constituendum: *Præsul vt ampruet hinc, & vulgus redampruet inde.*

29. *Ipsa si se corio omnia lora.*] Hoc nec minus insequente loco Oedipo coniectore opus, qui Sphingi interpret cluit, adeo plena mendarum omnia.

IN RELIQUIAS LIBRI X.

4. **P**REVALIDIS in funibus.] Ita legendum cum libro vetere, non cum vulgo, *validis in funibus*, labante versu.

6. *Languor & oppressit.*] Rectè Pater: *Languor ei obrepstq. pigror*, cuius scripturæ veritatem confirmat vetus codex, in quo disertim: *Languor obrepstq. pigror*, excusum erat. Merula verò noster ita totum versus constituit: *Languor eum oppressit, pigror corporaque quietem*, censetque *Quiet* Lucilianum rauerent alibi obuium pro quieto & tranquillo accipiendum: cui sit contrarium *Inquiet*.

8. *Improbu, confidens.*] Nonius hunc versus producit ex Pacuuij libro x. cum prius eiusdem Athalanta hoc exemplum nobis exhibuisset:

Grandem atq. atrocem coerce confidentiam. vnde non absre suspicio orta Parenti meo nomen Lucilij ab oscitante librario omissum fuisse. hoc autem modo, quem cernis legendum existumabat, nam in impressis omnibus male: *Improbu, confidens, nequam, malus, videatur.*

IN RELIQUIAS LIBRI XL

1. **Q**VENTVS Opimius ille.] Vnicè huc facit locus Ciceronis lib. ii. de Oratore: *Est bellum illud quoque, inquit, ex quo is qui dixit irridetur in eo ipso genere quod dixit: ut cum Q. Opimius Consularis, qui adolescentulus male audisset, festiuo homini Egilio, qui videretur mollior, voc esset, dixisset, Quid tu Egilia mea? Quando ad me venis cum tuâ colu & lanâ? Non pol, inquit, audeo: Nam me ad famulos vsuuit mater accedere.* vbi Opimium hunc Consularem vocari vides, verè atq. ex sententia historicorum. nam T. Liuius in Epitome eum Consularem de Liguribus triumphasse testatur.

2. *at damnati alij omnes.*] Antiquè dictum, hoc est, exuti & exheredari, venotat Ios. Saliger ad illud Manlij lib. v. *Aut: nidis damnare suis.* hoc est, exuere & spoliare.

3. *Lucis Cotta senex.*] Eiusdem, vt puto, meminit Cicero in Bruto: *Q. Metellus is, cuius quatuor filij Consulares fuerunt, imprimis habitus est eloquens, qui pro L. Cotta dixit, accusante Africano: cuius & alia sunt orationes & contra T. Gracchum exposita est in C. Fannij Annalibus. Tum ipse L. Cotta veterator habitus.*

Ibid. *pater huius Panati.*] Had. Iunius legit Græca voce *παυδης*; hoc est, splendidus, vt

opponat hoc epitheton in filio, vitio quo pater laborabat in reddendo difficilis.

Ibid. *soluere nulli Lentus.*] Lentum soluere, pro eo qui facile solueret, bonumque nomen esset, positum accepit Muretus Variar. Lect. lib. III. cap. XVIII. & ante eum Turnebus Aduersar. lib. XVII. cap. vlt. credentes quod, quæ lenta sunt, vt vitina etiam ad opus facilitatem habeant, facile sequantur quo velis. At quanto rectius Yuo Villiomarus in Robertum Titium? cuius verba, *quæ nulla*

soluere nulli Lentus. integra huc transcribere pretium putauit. sic igitur ille: Equidem Nonium errasse non dubito. Nam lentus debitor Ciceroni, Senecæ, & Lucilio est malum nomen & tergiuersans. Sed archaismus est, *soluere nulli Lentus.* Nam sunt duæ negationes pro vna, quarum altera *επιφωτισ* negatiua est; nempe *nulli*; altera *επιφωτισ*. nam *Lentus* est non promptus. Non promptus nulli soluere, idem ac nulli promptus soluere. Hoc creberimum Varioni & aliis. Potest etiam peccatum videri interpunctione. *Magnus trico fuit nummarius soluere nulli, Lentus.* Sed prior expositio verior est. Neque vnquam Lucilius dixit lentum debitorem, pro flexibili ad soluendum vt dicitur, lentum vimen, quomodo cruditissimo Mureto placuit. Sed quod dicam nunc *ἀναφωτισ* erit: *Lentus debitor est, qui nulli soluit, ergo soluere nulli Lentus, idem ac lentus simpliciter.* Crudelis est qui parit nemini. itaque crudelis parcere nemini tam dicitur, quam Crudelis sine adiuncto. Peruicax nulli credere. Sine vilo dubio *Soluere nulli Lentus* ad eum modum ita dictum. Neque mirandum Nonium & alios Grammaticos aliquid pronuntiare, *επιφωτισ* ἄμενον. Hæc Villiomarus.

5. *Scipiadâ magno i. o. Asellus.*] De eadem re Cicero in secundo de Oratore: *Asello, Africanus obitienti iustrum illud infelix, Noli, inquit, mirari. is enim qui te ex arariis exemis iustrum cõdidit, & taurum immolauit.* Quod responsum Scipionis à Lucilio postea quoque perscriptum, fuisse arbitrari possumus. Eiusdem verò Scipionis alterum dictum in eundem Asellum paulo prius commemorauerat Cicero his verbis: *In hoc genere coniciuntur pro uerbis: vt illud Scipionis, cum Asellus omnes pronitiacis stipendia merentem se peragrassè gloriaretur, Agas asellum, & cetera.*

6. *dictum Præconi v. Grani.*] Certè celebrata veteribus passim Præconum dicatitas, & præcipue huius Granij Luciliani. cuius nonnulla acutè aut faceret dicta meruerunt vt hic inferrentur. Cicero pro Cn. Plancio: *Consili P. Nafica Præco Granij medio in foro, cum ille*

*edito iustitio domum descendens rogasset Granium, quid trisitis esset, an quodauidiones essent? imò verò, inquit, quod legiones. Idem Tribuno pleb. potentissimo homini M. Druso, sed multa in Remp. molienti, cum ille eum salutasset, vt sit, dixissetq; quid agis Granij respondit, imò verò tu Druse quid agis? Ille L. Crassi, ille M. Antonij voluntatem a superioribus faceris sape perstrinxit impunè, idem de Oratore lib. II. Qui igitur distinguemus à Crasso, à Catulo, à ceteris familiarum vestrum Granium, aut Virgulam amicuum meum? non maherculè in mentem mihi venit. sunt enim dicaces. Granio quidem nemo dicacior. & aliquanto post vbi de dictis ambiguis egit, quorum acumen in verbis, non repositum, addit tandem: *Vt tuus amicus Crasse Granius, non esse sextantis.* Idem ad Familiar. lib. IX. ad Papirium Pætum: *Itaque tecum video, omnes mihi Granios, omnes Lucilios, verè vt dicam, Crassos quoque & Lulios videre videor. moriar, si præter te, quenquam reliquum habeo, in quo possim imaginem antiqua & vernacula festiuitatis agnoscere.**

7. *fulgere torques Magni*] I. Guilelmus censet corrigendum *Manli* vt habitum peculiarem Gallis notet, braccas, saga virgata, torques, quos iocose Manlij dixerit, quod T. Manlius torque Gallo detracto Torquatium cognomen in familiam induxerit.

8. *aggerem & id geni rudus.*] Glossarium: *Σαγος γης, Rudus, Agger.* Item: *ῥαγος, Agger, Rudus, Tumulus.*

12. *neque miu facere vnquam.*] Respexit ad illum versum Ennij, *Dicit quod minimum est, neque (vt aiunt) miu facere audent.*

13. *Hic strigosus.*] Emèdabat Pater: *Hic tricosus, sententia & versu exigente.* de quo vide ipsius Plautin. Explanat. lib. I. cap. XXI. vt eum Ios. Scal. rescribendum censet, *Hicce strigosus, autumatq; strigosum dictum à Lucilio non ἰσχυρò, vt vulgò accipimus, sed morabundum & tergiuersatorem.* postea verò iumenta macilentia ita dicta: quasi strigare cogantur præ macie & quia male curata.

Ibid. *bouinatorq;.*] Bouinatorum tergiuersatorem hoc loco interpretatur ille apud A. Gellium, nimirum à bubus, qui in medio actu strigare solent, neque vno protelo continuare. Glossarium: *Bouinators, ἰσχυρòτατοι, ἰσχυρòτατοι ἢ τὰ ἐχθρò.* Glossæ Isidori: *Bouinators, inconstantes.* Festus: *Bouinatur, coniciatur.* cui assentit verus Vocabularius: *Bouinator coniciator, inconstans.* Iterum: *Bouinari, coniciari, damnare, clamare.*

14. *Crispauit.*] Huc respexisse Donatum crediderim in Eunuchum Terentij illis verbis: *Abdomen in corpore faminarum patiens iniuria coitus,*

coitus, Scortum dicitur: ideo quia scorta sunt dura coria. à parte ergo sui meretrices scorta dicuntur, vel dicitur ὀσείον, quod Grace palpitare intelligitur: quod illa faciunt saltando assidue, vel potius crispando, vt Lucilius ait (ita lego, nam omnes omnium editiones Lucretij nomen insedit posseditque hæcenus) ob eam causam vt concinniores Venæ exhibeant viris aut sibi abigant conceptum, quod in vuluam famina in ipso coitu non se mouentis incidit. Ad superius verò Scorti etymon alludit Apuleius lib. I. Metam. Qui voluptatem Venæ-

ream, & scortum scortum, Lavi, & liberis pratulisti.

15. *Hic vbi confessum.*] Fortean. *Hinc vbi c.*
16. *in laetrina, lacuq;.*] Lauatrinam siue contractè Latrinam balneum vocabant antiqui. Glossarium: *Laetrina, λουτήριον.* Varro de Ling. Lat. lib. VIII. *Eadem ratione domi suæ quique vbi lauatur Balneum dixerit: & quod non erant duo Balnea dicere non consueuerunt, cum hoc antiqui non Balneum, sed Lauatrinam appellare consueuissent.*

IN

RELIQUIAS

LIBRI XII.

3. **F**IRMITER hoc, pariterq;.] Probè I. Guilelmus probiter rescribendum autumat. malebat nihilominus Pater patrii atque tuo, putabatque mendum natū ex fallaci literarum compendio, opera libroriorū maximè ab-

breuiantium scripturas. si cui tamen probiter istud probatū fuerit potius, hæud pertenderit.

4. *cruribus atque potilis.*] Glossæ Isidori: *Potiliter, demissè, diuisè.*

IN

RELIQUIAS

LIBRI XIII.

1. **V**INCERE bello.] Forte: *vinceri bello.*
4. *Acribus inter sese armis.*] Ita libro veterem monente rescriptimus, nam vulgò vnico se tantum vulgatur.

Maiore: *Me verò & Magisteria delectant à maioribus instituta: & is sermo qui more maiorum à summo adhibetur in poculo.*

5. *Primum dominia.*] Dominia eadem ratione qua Magisteria dicta Ciceroni in Catone

6. *Adde Syracusis sola.*] Pro soleas Syracusanas, vt Ficus Lacyntho apud Plautum.

IN

RELIQUIAS

LIBRI XIV.

2. **Q**UAM tu antiquius.] Legam, *Quantò antiquius.*

5. *H πᾶσιν ἐκείναι.*] Ita legendum, non, vt vulgò *Κεῖν ἄσιν.* Est enim versus Homericus.

4. *almeolumq; putare, & Calces.*] Calces pro calculis, ita enim vocat calculorum ludum. Festus: *Cancri dicebantur ab antiquis, qui nunc per diminutionem Cancelli. ex quo genere sunt Calces, qui per deminutionem appellantur Calculi.* Glossæ Isidori: *Toicius calculus dictus est composito solo pilis, quod sibi componunt. Calx enim lapis est. Calculus deminuitur.*

7. *Nam Verus ille Cato.*] Ita versus hos interpolauit Pater, quos tamen nondum proprio nitori restitutos putamus. Per Veterem verò Catonem intelligit M. Porcium Catonem cui cognomentū Prisci adhæsisse priusquam Cato vocaretur, auctor Plutarchus in vita eiusdem.

9. *Et structam ampliter.*] Mutabat Pater: *Ampliter exstructam simul atque accumbimus mensam*

mensam. siue potius: *Ampliter exstructam conuiuia accumbentium mensam*. vt dicamus initialem literam vocis *quum* à cucullione quopiam more ipsius visitato trium literarum loco puta *cō* breuitatis causa scriptam fuisse hac facie. 9. consimili autem genere loquendi vsus est Plautus Menæchmis: *Cerealis canas dat, ita mensus exstitit. Tantas struces concinnas patinarius.* & Carullus: *Large multiplici constructa sunt dape mensa.* nec non Apulcius Metamorph. 14. *In sine sermonis huius statim sese destituunt, calidamq; perfusi, Et oleo peruncti mensas dapibus largiter instructas accumbunt.*

10. *atque epula Iouis.*] Ita clarissimus Lipsius, vt iter versus, cuius sententiam putat, tam lautum conuiuium fuisse, quam epulum Iouis. ac de epulo Iouis apud Romanos ludorum causa frequenter Liuius.

12. *neque Divo proficiem vllam.*] Ita olim Ios. Scaliger ~~scripsit~~ correxit, vt fiat Hexameter, & quidem absolutissimus. idque cum verbis præcedentibus Nonij de fæminino genere, tum etiam hoc exemplo Varronis, quod ibidem subiicit, confirmatur: *Proficiem exterum vel in mensam proiciere.* vbi alij porrigere habent, quod probat hoc nescio cuius Poëtæ ἀποροπλοῦν: — *sumantia porrigit exta.*

15. *Ipse equus non formosus.*] Videbatur P.

Coluio iuueni eruditissimo Lucilius libro XIV seu XV descripsisse virtutes equi præstantioris: cuius eam in rem locos aliquot singulatim Gammaticis veteribus laudatos, hunc in modum continuatim scriptos fuisse non abs re arbitrabatur:

Ipse equus non formosus, gradarius, optimus vector,

Qui colles, camposq; gradu perlabitur vno. Quæ neque Læcanis oriundi montibus Tauri Ducere protelo validis cervicibus possunt.

Hunc milli passum qui vicerit, atque duobus, Campanus sonipes subcussor nullus sequetur. Maiori spatio; ac diuersus videbitur ire.

vnun tantum præterea addidisset vellè ex VI II libro à Nonio allatum:

Omne iter euadit, stadiumq; acclime volurim. quem commode post illum versum legi posse puto: Qui campos collesq; gradu &c.

18. *Casens allia mollis.*] Vetus codex: *Casens, ala, molis:* ex eo Ios. Scaliger: *Casens, alium, olus.* Alium ἄλιον, allium.

19. *Macrosq; palumbos.*] Charisius hæc verba ex libro XV. adducit, vnde ad V. transferenda forte an verisimiliter arbitror, vt de cana rustica ibidem commemorata dicta accipiantur, quo item proxime præcedens fragmentum pertinuissè videtur.

I N R E L I Q V I A S

L I B R I X V.

1. **C**YCLOPS longus pedes.] Sic Had. Iunius ad manus scripti codicis fidem, vt apparet, restituit. nam absurdè vulgo *Cyclopes coclites*. propius liber vetus: *Cyclopes rogeu pedes.*

Ibid. *Et porro huic manibus bacillum.*] Videbatur Lucilius eo delectatus. vt de rebus magnis ἄποροπλοῦν loqueretur. sic supra,

— feruens cum marculi ferrum. Mulcorum tudicantium magnus ictibus tundis.

Ibid. *navi in corbita.*] Ita de sententia Patris emendandum; vt *corbita* productè in secunda syllaba pronuntietur. nam vulgata *leatio, nauis in corbita*. contra legem ac rationem omnem carminis. Secundam autem in *Corbita* producendam videri eo probari potest, quod eadem huius, quæ *Turritæ nauis*, ratio: vt enim hæc à Turri sic illa à Corbe originem sumit. Festus: *Corbitæ dicuntur naues operaria: quod in malo (forte mali) carum summo pro signo corbes solerent suspendi.*

3. *primus semisse, secundus Nummo.*] Sic supra:

Commoda præterea patria sibi prima putare, Deinde parentum, tertia iam, postremaque nostra.

4. *febris, senium, vomitus, puu.*] Conuitia in homines impuros iaci solita. Plautus Mostell. de Lanista loquens:

Absolute hunc quaso vomitus, ne hic nos enecat. Hor. *Rusili Regis Rupili pus, atque vesanum.*

5. *spiras, pallas.*] Ita numeris commutatis pro *spiram, pallas*, placuit iam olim reponere Parenti nostro. atque aded multiplicatio ista *spiris* potius quam *pallis* conuenit. vna enim vnus mulierculæ indutui *Palla* satis superque oppido; non item *Spira*, ornamentum aded contortuplicatum, ac multiplex; nec vincitui capitis modo, sed & superbæ luxuriazque comparatum sexus huius multo sumptuosissimi. Vide quæ ad huius opinionis suæ firmamentum notauit Pater in Præcandans pro Tibullo cap. XVIIII.

6. *Penula,*

6. *Penula, si quavis.*] Sic lib. IV. hic noster: — *sed bene cocto, Et Condito sermone bono, Et, si quavis, libenter.* Cicero ad Brutum: *Hoc cogere volebat falsas literas esse, Et, si quavis, probabat.* Idem libro secundo de Oratore: *Et, si quavis, is qui appellatur dicax, hoc genere maxime excellit.* Ouid. lib. I. *Trist. Plura quidem mandare tibi, si quavis, habebam.* Describere autem hoc loco voluit Lucilius habitum ac cultum peregrinantium, & contrariam ei sententiam protulit Varro Virgula Diuina: *Non quarenda, inquit, est homini, qui habet virtutera penula in imbro.*

Ibid. *segestre.*] Turnebo magis probatur *Segestre*, quod putat fuisse crassum operimentum, vt fagorum erat crassior pannus. Ceterum *segestre* vsus variorum auctorum magis commendat, idque conueniens huic loco. Festus: *Δίεας Græci appellant pelles nauticas, quas nos vocamus Segestria.* Plura de hac voce ~~de~~ Casaubonus ad Suetonium, qui in hac palestra literaria cum paucis hodie regnum tenet.

8. *Non ergastulus vnus.*] Ergastulum dicit seruum ergastulo inclusum, qui è vinculis opus facit, vt & Iuuenalis Sat. VI. — *pueros omnes, ergastula tota, Quodq; domi non est, Et habet vicinus ematur.* vbi Commentarius vetus, *Ergastula rusticorum seruientium multitudinem interpretatur.* sic Lucilius *Carcere*, qui in carcere est vocatus superior, ac eadem ratione *Vincula* pro vincis apud Ciceronem lib. III. de Legibus; & *Custodia* pro captiuis apud Tacitum leguntur.

9. *Vt nemo sententiam.*] Malè hoc exemplum cum superiore cohæserat apud Nonium. Ibid. *quasi ergastulus possit dicere.*] Vetus liber: *magis quam ergastulus dicere non possit.* quod si admittimus, duæ negationes more Græcorum negabunt magis.

10. *Dum miles hyberus.*] Hæc in vulgatis codicibus valdè perturbata leguntur, sic: *Dum miles hyberus ac meret ter(a) ex atate quasi aranos.* quibus Palmerius ita medicinam faciebat: — *dum miles hybera Hæc meret in terra ter*

ter, atate quasi, annos. Vt hinc constet, Lucilium diu in Hispania fuisse, & quidem annis XVIII, quos hic vocet quasi ætatem.

13. *Trullæ postomis.*] Postomidem fingit, vt Turnebus explicat, de naso eius pendere quise madefaciat afflicte, vt enim ferocia iumentorum remoretur, postomi eorum ori imposita, sic poculum de eius ore pendens talem quandam imaginem reddere videbatur. Dicit autem videtur *Postomis* à Latinis corrupta voce, quæ tanquam *Epistomis* aut *Epistomium* appellari deberet. imò verò tanquam ~~ætopis~~, id est, additamentum ori adiectum & appensum, atque ita scribendum videtur. Hæc ferè Turnebus Aduersat. lib. XVII. cap. VI. [XXVIIII. cap. VIII. Illud verò omittendum non puto, pro voce *Trullæ*, Miles me in veteri libro Nonij expressum offendisse. quod vnde irrepserit videor indagasse. nam in veteri quodam lexico totus versus ita legebatur: *Postomides huic de maribus ingentes pendunt.* vbi posteriorem partem vocis *Postomides* commutatam in *miles* fortassis verisimiliter arbitror. ac hinc quoque non iniuria quis suspicari possit ita olim scriptum fuisse: *Postomides huic ingentes de nariibus pendunt.* voce *Trullæ* deleta.

14. *Tintinnabulum abest hinc.*] Sunt hic in Lucilio duo genera vehiculorum, vt in Coniectancis obseruat ~~magis~~ Scaliger, *Tintinnabulum* & *Sirpea* aut *Sirpiculæ*. de *Tintinnabulo* Plautus *Pseudulo*: — *lanios inde arcesam duo cum tintinnabulis: Eadem duo greges virgarum indidem vlmearum adegero.* de *Sirpeis* Varro de Ling. Lat. lib. IV. *Sirpea, qua virgis sirpatur, id est, colligendo implicatur, in qua steruus aliudne quid euebitur.*

17. *qui nummos t. inuucat.*] Glossarium: *Inuocare, arripere.*

18. *nemo est halicariu' p. i.*] Sic *Alicariæ* meretrices. Festus: *Alicariæ meretrices appellabantur in Campania solita ante pristina Alicariorum versari quæstus gratia.* Plautus *Pænulo*: *Prosedas, pistorum amicas, reliquias alicariu.*

I N R E L I Q V I A S L I B R I X V I.

1. **P**ELLICULA extrema ex aptum.] Sic legendum disiunctis vocibus, pro aptum ex pellicula extrema, vt Lucretius lib. IV. *Brachia tum porro validis ex apta lacertis.* hoc est, apta ex validis lacertis, quæ male confundunt Critici. Sic Ennius: *Contempsit fon-*

tes, quibus ex erugit aqua vis. pro ex quibus erugit, id est, eructat vsus aquæ. cuius versus posterius hemistichium citatur à Macrobio in libello de different. & societate Græci Latiniq; verbi, sed non appposito auctoris nomine.

R. Ibid.

Ibid. *onus ingens.*] Sic *onus inguinis* Ouid. iii. Fastor. & *pondera* Catullo & Petron.

2. *Lysippi Iuppiter ista.*] Plinius Naturalis Histor. lib. xxxiv. cap. vii. *Moles quippe excogitatas videmus statuarum, quas colossos vocant, turribus parvas. Talis est in Capitolio Apollo translatus à M. Lucullo ex Apollonia Ponti urbe xxx cubitorum c. talentis factus: talis in campo Martio Iuppiter à Claudio Casare datus, qui vocatur Pompeianus à vicinitate theatri; talis è Tarenti factus à Lysippo xl cubitorum.* Mirum in eo, quod manus, ut ferunt, mobilis (ea ratio libramenti est) nullis conuelleretur procellis. Id quidem pronidisse è artifex dicitur, modico intervallo, unde maximè statum opus erat frangi, opposita columna. Itaque propter magnitudinem difficultatemq; molendi, non attingit eum Fabius Verrucosus, cum Herculem, qui est in Capitolio, inde transfer-

ret. Hactenus magnus ille naturæ indagator mirum istiusce statuæ artificium exponens, in quibus verbis nescio cuius malè feriat hominis emendationi caue accedas temere, qui se ex Strabone, rescribere nobis persuadere conatur: *Talis è Hercules Tarenti factus à Lysippo & c.* cum receptam scripturam hi versus Lucilij validissime confirmant, quibus eandem rem describit.

3. *Rex Cotys ille.*] Ita numeris suis hos versus Had. Iunius restituit. vulgare editiones: *Rex Corus ille duos hos ventos Austrum atque Aquilonem nonissime alebat, solos demagis istos ex nimbo austellos, nec nos seaces putare.*

4. *Quid mundum? quid non?*] Libri vulgati, *Quid mundum, omne penum.*

5. *Fundi daleat virtus te.*] Alij, *te virtus*, quod melius & antiquius videtur propter litterarum concursum idem sonantium.

I N

RELIQVIAS

LIBRI XVII.

1. *NVM census ηγαλατων ονυμων.*] Inter laudes mulierum ηγαλατων ονυμων, & ηγαλατων ονυμων: sicut contra inter vitia Compennis & Valga & Vatia.

Ibid. *tute vide, atque dissyllabon.*] Numerorum ratio postulat ut ac pro asque reponamus.

Ibid. *Typò Ἰππάρτεζαυ.*] Locus est apud Homerum Odyss. λ.

Ibid. *dentem eminentulum unum.*] Sic supra: — *denteadverso, eminentulo, hic est Rhinoceros velut Æthiopus.*

2. *proprium verò nil naminem habere.*] Duo abnutia magis negant Græcorum more. dicit enim Lucilius: Sapientem nihil proprium, id est, perpetuum se habere censere, sed vsura tantum frui. *non magna*, id est, diuturna & stabili.

5. *Sinanit, capito inquit eum.*] Possit non incommode cum amico vsitro Ioan. Meursio reponi *rapito* pro *capito*. & *rapere in sua*, Plau-

to, Horatio, aliis oppido quam familiare. sed obstat xii. Tabularum auctoritas, quarum duas leges hoc loco coclusit & expressit Lucilius: *SI. VIS. VOCATIONI. FVAT. TESTAMINI: IGITVR. EM. CAPITO. &: SI. CALVITYR. PEDEMVE. STRVIT. MANYM. ENDOIACITO.*

Ibid. *è fiscalitur.*] In mendo cubat hæc vox apud Charisium lib. I. *Calumnia*, inquit, *prima syllaba correpta effertur: venit enim à verbo Calumnior, hoc est, frustror.* veteris codicis fiducia emendo: *venit enim à verbo Caluor, hoc est, frustror.*

6. *Si messis facis Musas.*] Had. Iunius pro *Musas inuisas* coniecit legendum.

7. *Magna ossa, lacertiq;.*] Quædam editiones Macrobij hæc Ennio ascribunt. de quibus adi doctissimum Hier. Columnam in Explicationibus Ennianis.

I N

RELIQVIAS

LIBRI XVIII.

3. *INCRYSTATV' calix ruta c. b.*] Ita in veteribus impressis libris Porphyronis reperiri, quam scripturam Turnebus etiam sequutus est. vulgati habebant: — *nam mel regionibus illis Incrustata calix rucia.* — ex quo

Yuo Villiomarus in locos controuersos Roberti Titij legendum autumat: *nam mel regionibus illis Incrustata calix rucia.* — ac huc pertinuisse illum Festi locum: *Crucium quod cruciat. Unde Lucilius vinum insuauis Crucium*

eum dixit. Ut festiuè Lucilius gentem nescio quam irrideat, apud quam vinum insuauè nasceretur: quo imbutus & incrustatus calix apud eos mellium saperit.

4. *aque frumiscor ego, ac tu.*] Ita legebat

Pater, quo carminis rationi consuleret, cui liberos antiquitus excusos accedere, postea comperi. Sic *Frumiscor & Frumitum* dixit Caro teste Sexto Pompeio. vulgò & in Nonio & Lucilio *frumiscor* vulgatur.

I N

RELIQVIAS

LIBRI XIX.

1. *Ac delectare domi te.*] Sic Plautus Capitiuis: *Idem hoc mihi aduenienti vpu-pa, qui me delectem, data est.*

3. *Vt pueri infantes.*] Sic libro proximo: *Vt pueri infantes credunt signa omnia athena Vinere.*

6. *Penicamentum verè.*] Veriore, ut existimo, lectioe restituo: *Penicamento verò reprahendere noli.* Sic Plautus Epidico, *Quis properantem me reprahendit pallio?* Idem Milite: *Vel ille qua me herè pallio reprahenderunt.* Reprahendere enim dicimus propriè quos in via affectos parte aliqua vestis apprehensos remoramur.

7. *Latere pendens.*] Verisimiliter putat Hieron. Columna Lucilium hanc Thyestis apud Ennium execrationem inter sua inseruisse poemata, tanquam vulgò iactatam, & inde No-

nium Lucilij existimasse. Ita autem locum Ennii adfert Cicero lib. i. Tuscul. *Quæst. Exsecratur luculentis sanè versibus apud Ennium Thyestes, primum ut naufragio pereat Arreus. durum hoc sanè: talis enim interitus non est sine graui sensu. illa inania, — ipse summis saxis fixus asperis Enisceratus, latere pendens, saxa spargens tabo, Sanie, è sanguine atro.*

8. *Rausuro Tragicus.*] Iuuenalis: *Vexatus sotias rauri Theside Cordi.*

10. *è vncis Forcipibus d. e.*] Sic corrigendum fide vetusti codicis. nam vulgati multò corruptissimè: *Quibus forcipibus dentes vellere.* Vfus verò est eadem pæne loquendi formula Sidonius: *Barba concanuis hirta temporibus, quæ in subdita vultus parte surgentem stirpitibus zonsor assiuuus genas ad vsquo forcipibus auellit.*

I N

RELIQVIAS

LIBRI XX.

1. *TERRICOLAS Lamias.*] Non refert Lactantius ex quoto Lucilij libro hos sex versus transcripserit: sed Nonius versum tertium cum hemistichio sequentis manifestò adfert ex xx. siue vt in aliis libris est xxv. quauis apud eum malè nescio quis *Curius* pro *Lucilio* citetur, vt patet ex Lactantio.

Ibid. *hic omnia ponit.*] Notabis quinque linearum spatio vocem *omnia* iteratà plus minus quater.

3. *Pulmentaria vt intybus.*] Hæc vera horum versuum lectio, qui corruptissimi editi sunt apud Nonium in Micytis. *Pulmentaria vtentibus, aut aliquod genus herba, è inus macarum bene habet se myrtis, hoc est meri.* at in Intyba prior versus tantum legitur ita vt eum exprimendum curauimus. poste-

riorem restituit Iosephus Scaliger.

4. *Calpurni suam legem.*] Est hæc lex, nisi fallor, Calpurnia de ambitu. quam C. Calpurnius Piso Consul tulit: in qua, præter alias poenas, pecuniaria quoque erat adiecta, qui legi ob nimiam eius severitatem aliquid derogatum postea videtur innuere Cicero in oratione pro Cornelio.

5. *vt Marsu colubras Disrumpit cantu.*] Marsi populi Italiæ plurimum maleficis carminibus pollebant. Ouidius de medicamine faciei: *Et media Marsi findantur caribus angues.* Horat. Epod. od. xvii. *Caput, Marsa dissilire nania.* Virgil. vii. *Æneid.* — *neque eum iuuere in vulnere cantus Somniferi, è Marsis quasita in montibus herba.*

6. *deinque petigo.*] Vnde Ios. Scaliger:

deq; petigo. quomodo & Fruterium olim emendasse monet Carrio in Antiquis. Depetiginem antiquorum more dixit, quam alios Impetiginem vocasse constat. Glossarium Depetigo, λιγω, ληλω. reponere Depetigo. At in versu Lucilij producendo Petigo tantum agnovit Nonius, non Depetigo. in quo sane errare cum vt in aliis multis non semel ostendit Scalliger. est enim tmesis, quam familiarem Lucilio fuisse, iam alibi ostendimus.

9. Purpureo testis. Hinc accepit Horatius illud suum: — puer alit cinctus, acernam Gausape purpureo mensam pertersit. — ac eodem videri potest allusum a Plauto in Menæchmis: Luventus nomen fecit Peniculo mihi Ideo quia mensam, quando edo, detergeo.

10. Prorus detundete. Nonius & Victorinus versus hunc citant, verum ab altero versus integer, ab altero nomen auctoris habetur.

I N

R E L I Q V I A S

L I B R I X X I I.

2. L V C I L I Columella heic sita Metrophanes. Hec vera est huius pentametris scriptura, quam operæ pessimè depravarunt.

Quintilianus verò auctor est, veteres Columa exempta N littera scribere consuevisse. unde aptè Columen & Columella deduci posse videntur.

I N L I B R V M X X I I I.

3. T O N G E R E. Consule Sext. Pompeium de hac voce.

Charisij nempe codices non vacare mendo, qui ex X L I I hanc vnicam vocem agnoscit. Vide quæ diximus supra.

4. Calx. Id quod semel dixi haud muto.

I N L I B R V M X X V.

1. Q V A gallam bibere. Galla fructus sub autumnum adnascens arboribus, præcipuè robori, specie rotundæ nucis, vim habet astringendi exsiccandi que, & ob id utilis ad multa.

oleum decumanum pro deteriori dixisse Turnebus putat.

Ibid. oleo decumano. Vt triticum hodie decumatum, quia miscellum est, vinum etiam decumis collectum deterius est: sic Lucilium

Ibid. pane Cumano coegit. Traiectis vocibus legendum — pane coegit Cumano.

2. Solsu iam vim. Vetus codex libro xxv, adsignat hunc versum.

4. Arabus artemo. Antiqua inflectendi ratio, sic supra Rhinoceros Æthiopus.

I N L I B R V M X X V I.

2. A T E N I M dicit. Videtur legendum, dixi, vel dixi.

tor, vsque ad rauim poposcrit clamando. Sic Lucilius libro ab hoc proximo: Tu Lucilium credis contenturum, quum me ruperim, summa omnia fecerim.

Ibid. neu mysteria efferres foras. Pro efferres antiquo scribendi more: cuius ignoratio mendum Plauto affinxit Bæchthidibus: CH. Vix videtur fieri posse. M. M. perge ac facild hæc feceris. vbi rescribendum pronuntio, ac facile effereris, pro effeceris.

6. vt Asia siam scripturarius pro Lucilio. Nō assentitur Nonio hoc loco Adr. Turnebus, qui Scripturarium censet esse tabellarium, vel tabularium: cum sit is, qui commentarium scripturæ conficiat pecoris in pascuis publicis pascentis, vt in capita pecuniam exigat, quæ pecunia etiam Scriptura dicitur. Videntur autem huc pertinere illa Varronis ex libro secundo de re rust. cap. 1. Nam is magister C. Lucilij Hipri, genarii sui, cuius nobiles pecunaria in Brutis habentur. Item illa Cicronis lib. 11.

3. Ferritantum, si roget. Est carmen Quadratum, quod sic eleganter Fruterius constituit: Ferritantum, si roget me, non desm quantum auri petis;

Si se ruperit, sic quoque a me, quod roget, non impetret.

Rupit pro ruperit, ad est, vti ex Plauto interpre-

de Oratore: Sed ex his omnibus (C. Iulius Cæsar loquitur) nihil magis videtur, quam quod præter expectationem, cuius innumerabilia sunt exempla: vel Appij maioris illius, qui in Senatu, cum ageretur de agris publicis, & de lege Thoria, & premeretur Lucilius ab eis, qui à pecore eius depasci agros publicos dicerent. Non est, inquit, Lucilij pecus illud, erratis (defendens Lucilium videbatur) ego liberum puto esse: quæ lubet pascitur.

Ibid. id ego nolo. Fortè volo.

8. Decalanticare. Ita scribendum censet Adr. Turnebus, vt sit calanticam detrahere, quod est tegmen capitis muliebre: quod etiam per translationem in aliarum rerum spoliatione ponatur.

9. Aggere in iaciendo. Hoc est, in iaciendo aggerem.

Ibid. si quo est vineis actis opus. Oppugnatoriam contabulationem significat, vineæque similiter contabulata, sub qua testis milites aduersus missilia oppidanorum muros inuadebant, ac submoliebantur.

10. Vt si eluuiem. Iambici sunt, ita (nisi fallor) rescribendi:

Vt si eluuiem facere per ventrem velis Curare omnibus disento corpore exsibret vis. sensu apto, apertoque. Eluuiem facere pro eluere & egerere cibi reliquias dixit.

11. Genium s. d. alij parcat. Ita rectè legitur Terent. Phorm. Quod ille vnciatim vix demenso de suo suum defraudans genium comparcat miser.

14. Nunc itidem populum. Forte, N. i. vt populum.

18. vt Roma vitet gladiatoribus. Hinc de Siliis, Ios. Scaliger: vt Romam vitet gladiatoribus. & est Trochaicus. vitat, bitat, eat. Gladiatoribus casus absolutus, id est, munere gladiatorio, ita Cicero ad Attic. Gladiatoribus Rome esse.

21. an gladii incumbat. Sic Plautus: Quin gladium faciam culcitam, eumq; incumbam.

27. & quo folliculo nunc sum indutus. Arnobius aduersus Gentes lib. 11. Nihil enim est nobis promissum ad hanc vitam, nec in caruncula huius folliculo constitutis, opis aliquid sponsum est auxiliij decretum.

28. Tum doloribus confectum. Huic præmittendum fuerat, quod paulo post habes: Animo qui agrotat, videmus corpore hunc signum dare.

32. Rauca concionem sonitus. Eruditissimus Lipsius putat Lucilium hoc versus Trochaico replexisse ad morem Romanum, quod classicum in celeberrimis vrbis locis canebat, cum cui rei capitalis dies dicta esset. adi-

ipsum, si videtur, ad librum 11. Annal. Taciti. 36. à bulga matris. Non sine satyrico vrbaneitatis sale Bulgam pro vulua, hoc est, matre posuit. quemadmodum Varro contra Vulgam pro bulga Satyra Sexagesi:

Eo vt viaticum ex arcula adderem in vulgam. quod frustra mutant viri docti, quum à Nonio in voce ea proferatur.

38. Qui sex mensis. Expressit illud Cæcilij ex Hymnide apud Cicronem lib. 11. de finib. Mibi sex mensis satis sunt vita, septimum orco spondeo. & fortasse hinc emendandus versus Pomponij ex Atellana Menia apud A. Gellium Noct. Attic. lib. x. cap. xxiv: Dies hic sextus est cum nihil egi, die quartæ moriar fame. — vbi rescripserim lubens, — die Septimi moriar fame. sed nihil affirmo.

43. officium fungor ruderum. Rectè I. Lipsius Iberum pro tuberum substituit. nam Lucilius in Hispaniam cum Pratore profectus.

44. Si quod verbum. Ita legendum, ineptè vulgo verum.

46. duplici corpus siccaffem pila. Duplicem pilam interpretor magnam, & quam Follem pugilatorium vocat Plautus, quod pugno non palma percuteretur. sic Turnebus per duplicem ficum putat Horatium significare maiorem & que marica vocabatur. Vide ipsum Aduersar. lib. xlii. cap. 1.

Ibid. corpus siccaffem. Hoc est, digressissimè corpus per sudorem, vt Cornelius Celsus bonus Latinitatis auctor loquitur.

47. Malis necesse est lautum. Hunc horum verborum sensum contra Nonium facit eruditissimus I. Gruterus; necesse est vt palatum & dentes lauet purè cibos sumpturus. in veteri editione Nonij ita excusum erat: Malis necesse lautum mensa parè capturus cibum.

53. Mibi quidem non persuaderur. Ita nouissimæ editiones, verustiores verò sic: Adibi quidem persuadent publice mutare meos.

57. Laporum ex auctorem maluatum. Hæc vulgo mendosissima I. Lipsius ita emendabat: Laporum ex auctorem Siluanum & fulguritarum arborum. nam Siluanus rei rusticæ præceptor deus. Cato & Horatius: Siluanus tutor finium. Turnebus autem sic: Laporum ex auctorem Martem, Siluanum. nam Martis nomen etiam Siluanum tribuebant. vide ipsum Aduersar. lib. xxix. cap. xxxiii.

58. ex sauis transfert temp. Maluerim, transfers.

62. Nec minimo. Ios. Scaliger rectam & indubitatam lectionem ait hæc: Nec mibi Oilei proferatur Ajax, quod Cassandram s. d. Fr. Iunius verò ad Manilium longè aliter: — Nec pax minimo proferatur. Deripuit signo Cassan-

dram. — & proferate hinc ἐπιπρηκτός dictum addit, pro eo quod est facere vt proferatur: vt ferare simplex feracem reddere.

63. imperium Regis.] Regis Agamemnonis. Hæc continuabant historiam Ἐπίπρηκτος cum illis quæ proximè præcedunt de Aiace Oilei.

68. Et fastidire Agamemnonis.] Veteres Fastidire cum genituo non raro copulare solent. Plautus Aulular. Abiit, neque me cari. ore fecit, fastidit mei. Titinnius Leucadia: Vide, vñc fastidit mei. conreixerim, viden' ut fastidit mei?

IN LIBRVM XXVII.

1. Id bonis porro.] Hæc perturbatè leguntur in vulgatis libris sic: In bonis, porro est viris, si irati, seu cui propitiij sunt dii, vt diutius eadem vna maneat in sententia, nam cura benignitate sollicitos proposito.

3. qui inscriptum è portu.] Inscriptæ merces sunt, quas in portu apud publicanum mercator aut insitor non est professus, ideoque in scriptura publicani non sunt perscriptæ, in commissumque incidunt. vide Turnebum Aduersar. lib. x. cap. vi.

4. Salutores ficitis versibus.] Trochaici sunt. quorum alter versus ita etiam apud Nonium legitur: Item populum salute et ficitis versibus Lucilius.

5. summa omnia fecerim.] Sic Cicero ad Atticum lib. xv. Sese de attributione omnia summa fecisse.

7. Has è fenestris in caput.] Puto testas subaudiendas, ac proinde interpretandum ex illo Iuuenalis Sat. III. Quod spatium rectis sublimibus, vnde cerebrum Testas ferit, quoties rimosa et curta fenestris Vasa cadunt.

8. neque strabonem fieri.] Id est, inuidum, vt docuit Pater ad Horatium. Oculorum enim distortio, iure optimo inuidis tribuitur, non item auaris; vt vult Turnebus. Id quod clarius liquet ex scitula illa & graphica Inuidiæ descriptione apud Ouidium, atque huc allusum ab Horatio in Epistolis cum scribit: Non isthic obliquo oculo mea commoda quisquam Limat.

10. Nec sic, vbi Græci.] ~~Deinde~~ amicissimus Paullus Merula ita hæc resingebat: Lessus vbi Græci, vbi nunc Socratici charti? Quidquid queruli petimus. — vt intelligat Græcorum scripta & libros, quibus indigna cum aliorum, tum præcipuè Socratis mors ab Atheniensibus defleta.

Ibid. Socratici charti.] Ios Scaliger legendum putabat: Socratici chartæ. nam Græcum esse σακελινοί χάρτι.

12. Infelix lignum sambucorum.] Plinius: Canes supplicia annua peperadisse, vix adema

69. illumie, imbalnitie.] Ita legendum. vulgo imbalnitie. Imbalnitie, ἀλυσία.

71. Dij monarint meliora.] Hæc vera lectio. nam Nonius ipse in Moneris, quod pro monueris positum accipit, priorem huius fragmenti partem ita ex Pacuuij Chryse producit. vnde suspicio est Lucilium ab illo sumpsisse. quippe cum Varro etiam lib. vi. de Ling. Lat. & Festus id Pacuuium ascribit sed titulo operis omisso.

Iuuentuis et Summani in furcas sambucem fixas arbore.

21. Tamen aliti verruca.] Ingeniosè Ios Scaliger: Tamen aliti verruca, aut cicatrix mediij papillæ differunt. Alex, vt tunc scribebant, & postea Hallex, est pollex pedis. Medius, intelligitur digitus pedis medius. Verruca igitur, aut Callus, qui est in hallice aut pollice pedis, item cicatrix, siue vlcus in medio pedis digito quam molesta sint, sciunt, qui experiuntur. Papilla, ἀκροχελιδνὰ à papula ἰζάνθηρος apud Virgilium in Georg. Differre papulæ, pro differre à papula, ἀρροισιμῶς.

22. Mordicus petere aurum.] Puto transpositis paululum vocibus rescribendum: Mordicus petere aurum è cæno expedit, è flamma cibum. vt referatur ad verbum antiquum, Cibum è flamma petere, quo vsi sunt Terentius & Catullus.

25. quem maltam ac feminam.] Inde Horatius, Maltinæ tunicis demissis ambulat.

27. tanquam collus cernui.] Nò intellexisse Nonium hunc locum monuit nos Ios Scaliger. Cernuus, qui aliter Cernulus, est κομισήτης, Cernuator, & verbum Cernulare, & Cernuare. Horum hominum collum nunc sursum nunc deorsum torqueri, qui ignorat, nescit quid sit Cernuare, aut κομισῆς. At hominis simpliciter Cernui, vt ἀσπρωπῆς, collum ita velle ἐάνανδρῶν, vt credit Nonius, quis credit?

34. Lignum cadat.] Plautus Mercatore: Nihil opus nobis ancilla, nisi qua texat, qua molat, Lignum cadat, pensum faciat, ades verrat, vapulet. vnde apparet hæc verba à Plauto esse.

37. egoq; ab Archilocho excidio.] Allusit ad versus Archilochi qui apud Stobæum in tractatu de spe:

Χρημάτων ἀελλπῆν ἐδέν εἶπν. ἐ δ' ἀπώμωζν, Ουδὲ θαυμάσιον, ἐπέδῃ ζῆδς παυτῆς ἔλυμπτίαν. Ἐμεισημῆσιος ἰθνην νύκτ' ἀπικρῶψις φάσθ, Ἡλίος λάμπουζες λυσεον δ' ἦλδ' ἰσ' ἀθροάπες δῖος. Ἐμ ἦ ἔ, οὐκ ἀπίστῃ πᾶσι. καπῖδλσθ(α γίγρε) Ἀρῶεστ. Dicit ergo Lucilius se veteri quominus

minus fieri nescio quid possit, nec Archilocho poetæ accedere qui nihil non credendum, ac sperandum affirmet.

46. Ego enim à pueritia.] Vetus codex: Ego enim aut pueritiam, aut me amare expediat dictis.

47. vel centum cibicidas.] Cibicidas postulat lex Trochaici, hoc est, voraces, qui cibum cædant & absumant. Glossarium: Ciniçida, σκωφάμυ. Legerim, Cibicida, σκωφάμυ, vel potius, σκωφάμυ. sic Lucilius alibi: — fragmenta interficiat panis. Tibicidas, quod

in veteribus libris legitur, est ineptissimum. quamuis Turnebus ita magistros dictos putet, quod discipulorum peccantium tibias ferula soleant cædere.

48. Idola atque atomos.] Lucilius, quia suo tempore Romani, (vt docet Ios Scaliger ad Culicem Virgilij) quomodo εἰδῶλον Latine dicerent non habebant, Græcam vocem vsurpauit. Primus enim Catius Insaber, auctore Cicerone, Epicuri εἰδῶλα Spectra vertit.

49. Hymnis velim te.] Quid mihi mentis de hoc loco sit, iam ante indicaui.

IN LIBRVM XXVIII.

3. POLEMON et amavit.] Non displicet Had. Iunij emendatio: Polemonem amavit, et post mortem huic transmisit suam scholam, quam dicitur. vt sermo sit de Xenocrate, à quo adamatum fuisse Polemonem, eique successisse in regenda schola testatur in huius vita Laërtius. nihilo minus tamen Petri Victorij lectio proba videtur: Polemon et amavit Cratem, et huic transmisit suam scholam quam dicitur. quod confirmat ex eodem Laërtio ita de Polemone in vita Cratete loquente: καὶ ἀκροατῆς ἴμην καὶ ἐρώδου. Πολέμων, ἀλλὰ καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν αὐτοῦ.

7. Sospitat.] Festus: Sospitare est bona spe afficere aut bonam spem non fallere.

Ibid. Impertit salutem plurimam et p.] Sic Tibullus lib. III. Sed primum meritam largæ donate salute.

12. ausu rursus ad armillum.] Apuleius lib. vi. Metam. Interea Cupido nimio amore peresus, et agræ facie matrivi sua repentinam sobrietatem pertimescens, ad armile redit. vbi libens rescriperim, ad armillum redit, ex hoc Lucilij, & altero Apulei loco lib. ix. Tamen altius commota atque exasperata, ad armillum reuertit, et ad familiares faminarum artes accenditur. & certè Armillum omnes Grammatici agnoscunt. Varro de vita Pop. Rom. lib. i. Item armillum quod est urceoli genus vinarij. Festus: Armillum vas vinarium in sacris dictū quod armo, id est, humero deportetur. Glossæ Ildori: Armillum crater, vas vinarium.

20. rela, insidiarū locuti.] Vetus liber: reale, insidiarū, legerim: rela insidiarū locari.

21. Piscium magnam atque altitium vim.] Salustius in Fragmentis: Itaque tempestate piscium vis ponto erupit. vbi parum abest quin vocem magna deesse suspicer, eamque è Lucilio inculcandam hoc exemplo: Itaque tempestate piscium magna vis ponto erupit. Similiter Plautus Græcam vocem vsurpauit Pseudulo: Oliui dynamin domi habent maximam.

22. tristis ac seuerus philosophus.] Hinc emendandus Afranius Priuigno: Non ego te nomi tristem, seuerum, serium. vbi vulgo, tristem, seruum, serium.

23. gnate vrges restant.] ἀναμφοσῆτως lego, gnate vrges, pro gnauiter. restant autem pro resistunt accipiendum monuit iam pridem doctissimus Paullus Merula. Sic Propertius lib. III.

Dum vincunt Danaï, dum restat barbarus Hector. Ouidius II. Factor.

Postmodo victa cadet, melioribus Ardea restas.

26. balistas i centenarias.] Quæ saxa centum pondo iaciebant, vt vult Turnebus Aduers. lib. XXI. cap. XXI.

30. confectores cardinum.] Fallor, an legendum, carinum. Conficere carnes est absumere. sic Lucilius supra, — et carnaria partim Patrum conficere. Varro Meleagris: Fucus exsequiali cum lesso ad sepulcrum antiquo more sili-cernium conficimus. Cicero Papirio Pæto: Plures iam pauones confeci, quam tu pullos columbinos.

32. Vtrum anno.] Pro pridem. Plautus Amphit. Etiam histriones anno cum in proscenio hic Iouam inuocarunt, venit.

Ibid. te abstuleris à viro.] Ios Scaliger, abstineris pro abstineris, more antiquo.

36. Cui sape imposui.] Sic Petronius: Itaque vt tutela nauis expiaretur placuit quædragenas vtriusq; plagas imponi. & Propertius lib. IV.

Impositus notam collo, morsusq; cruentas. cui consimile illud Lucilij libro sequente: Apollo est numen qui te antiquis non sinet Delicia maculato asque ignominiam imponere.

37. Sarcinatorum esse.] Cato de re rustica cap. II. Centones cuculliones familiam oportuisse sibi sarcire. vnde & confirmari posse videatur recte in Plauto legi: Proin tu alium quaras. cui centones sarcias pro quod alij sarcias substituunt. Erasnum autem nostrum in corrupta exemplaria Nonij incidisse apparet, qui versusum

versum hunc Lucilij ita producit in Chiliadibus suis, Sarcinatoris esse summum suere centonem optimè. Hinc male producti versus mala interpretatio.

38. Tanti tempore se montes.] Hanc veram lectionem suspicatur Ios. Scaliger. Tempus pro tempestate aliquando veteres dicebant. Rutilius lib. 1. Dumque procellosi temporis ira cadit. Fædus est fæditas Iuriscoconsulto: Mulier, quae se in tantum fædus dederit. Fædas & spurcas tempestatas veteres dicebant. Cæterum Parens meus ita hæc pristinae integritati restituenda putabat: — tanti se tempestatas montes ad sidera tollunt. subscribente Ouidio in Tristibus: Me miserum, quanti montes voluntur aquarum.

Iam iam tacturos sidera summa putes. In veteri verò libro Nonij longè aliter extabat: Tutius & tenerent mortos & fædera tollent. unde Paullus Merula emendabat: Tutius intentent mortos & fædera tollant.

IN LIBRVM XXIIX.

1. Hoc quum feceris.] Versus diversos ex hoc libro emendatos & numeris suis restitutos composuit ac combinavit Paullus Merula in Commentar. ad Annal. Ennij, idemque putat Lucilium totam Fabij Cunctatoris historiam adiectis etiam vtrimque orationibus descripsisse, quibus confirmandis fragmenta multa ad eam rem detorquet, quæ quia nimis longum foret huc transcribere, in eius Commentario ad lib. viii. Annal. Ennij reperies.

2. Habeasque animo.] Egregiè his versibus præmitti possit ille, qui paulo post sequitur: Favitorem me tibi, amicum, amatorum putes.

6. Si Socrates in amore.] Nouissimus Aristæneti editor hæc cum sequenti loco iungenda atque ad hunc modum legenda censet: Et amabat omnes: nam ut discrimen non facit, neque signat linea alba, sic Socrates in amore, & in adolescentulis meliore paullo facie signat, nihil quod amaret. Est enim ex Platonis Charmide, in quo Socrates ait se erga formosos adolescentes perinde esse, ut λελυθὲν εἰς τὴν λελυθὲν λιβη, propterea quod non discerneret inter formosos, sed omnes ex æquo amaret.

9. Prius non tollis.] Doctè & acutè clarissimus Lipsius: — Prius non tollas quam Tullium. Ex nomine atque omine ipsum interfeceris. Putatque versus Trimetros factos in persona Tulliae, quæ Tarquinium maritum stimulauerit ad necem Seruij Tullij: quæ illa ex nomine atque omine interfici vult; quia Tullius à tollendo. Cæterum aliquanto sequius in li-

de quo consule ipsum ad Annales Ennij.

41. in summum ire adde metetus.] Rectissime clarissimus I. Lipsius: in summum ire Damentus, ut dixerit Lucilius: Chremes ille in filio indulgendo medium tenuit. Damentus Plauti modum excessit. Notum ex Afinaria quomodo ille senex filium tantum non ad lustra & meretricis deducar.

45. Fulmentas eis atque aeneis subc.] Ingeniosè Casaubonus: Fulmentas, clavis aeneis subc. quod planè est Græcorum ἐκπύρα, vel, ἐκπύρα. & referendum ad morem Romanorum, quo clavis aeneis suppingebant calceos sibi.

48. viliter edoceas lutum.] Ita Turnebum legisse apparet: ut dicamus Lutii pro lulentis hominibus veteres posuisse, quomodo & cænum pro cænois & turpissimis. Plautus Persa: — cho lutum lenonium, Commixtum cano, sterquilinum publicum.

bro veteri extabat, ad hanc faciem: Prius non tollas, quem tuli animum ex nomine, At hominem ipsum interfeceris.

13. vulturnum Lupum.] Adr. Turnebus vetulum lupum pro homine veteratore, & rapaci positum autumat: sed videndum an non potius de P. Rutilio Lupo iam sæpius à Lucilio famoso carmine proficillo accipi debeat.

19. Ventrem alienum M. fouere.] Fouere ventrem pro alimentis & cibis replere (ut vult idem doctissimus Turnebus) à fomentis medicorum atque aded cataplasmis, translatione eruditissime ducta, non sine Satyrico sale. vilitatem tamen potentæ eleuans, lusoriè, quasi potentia non tam cibus sit, quàm cataplasma quoddam.

25. Hic me ubi videt.] Ita hæc in duo fragmenta perperam diuisa partim ex Nonio, partim ex Festo in integrum restituiimus, ac combinauimus, nam apud illum sic leguntur: Hic me ubi videt, sublanditur, palpatur, caput scabit. apud hunc verò hæc tantum: ubi me videt, caput scabit, pedes legit. Ita alterum alterius ope supplicuimus.

29. ad morbum homini illum vel bellissimum.] Putem Lucilium scripsisse: ad morbum h. illum vel bellissimum. Ilius vel Ihesu grauissimum periculosisissimisque tenuioris intestini morbus.

30. Hac est ratio.] Indubitata lectio Ios. Scaligeri, quam ita in arduo opere illo De emendatione temporum constituit: Hac est ratio peruorsa; ara summa subducta improbd. vbi addit, veteres illos, qui purè locuti sunt, partes assis & cuiuslibet integri numerarij æra vocasse.

caste. quales sint sextulæ, vnciæ, silici, & cæteræ minimæ partes assis, quas minutias vocant, ex quibus scilicet summa conficitur. vadæ æra summæ dicunt, quasi εἰρη & ὄλα.

31. Eodem uno hi modo.] Liber vetus: Eodem uno hic modo rationes subducit suas.

32. ducatque aris simul atque alieni.] Eruditè atque ingeniosè doctissimus Ianus Gruerus: ducit sui aris simul atq. alieni, quod præter loca similia ab illo in Suspicionibus prolata etiam hoc Vlpiani illustrabat Frater olim meus, in l. 213. ff. de verb. sign. ÆS alienum est quod nos alij debemus, as suum est quod nobis alij debent. quo etiam illud pertinere idem putabat, quod bonorum nomine ea tantum veniunt, quæ deducto ære alieno supersunt.

33. Tyranno & non mortifero.] Haud absudè Pater, Chironeo, ut Chironium vulnus pro medicabili & non lethali dixerit Lucilius, contra quam obseruatum iam à doctis. nisi quis potius ita rescribendum asserat: Chironio, nec non mortifero.

38. Diuidant, distrabunt, diduc, dinide, differ.] Disserge hostes, distrabere, diduc, dinide, differ.

39. Colligere auxilium.] Clarissimus doctissimusque vir Ioannes Passeratius princeps legendum monuit: Collega auxilium, tamen et si indignum feramus. docuitque verba Fabij Dictatoris esse auxilium ferentis Minutio sibi adæquato imperio. Cæterum indignus ibidem de sententia Parentis mei potius restituendum;

IN LIBRVM XXX.

1. LAMIA & Psycho oxydentes.] Oxydentes vocatur, ut docet Ios. Scaliger ad Varonem, propterea, quod magnos dentes & voracitatem attribuebant nocturnis istis terri culamentis, quo nomine factum ut Lamiam puerorum infantium degluticem fingerent.

2. Leonem Egrosium ac lassum.] Expressit Lucilius Apologon Leonis cubantis in morbo & omnia animalia sola vulpe excepta ad se allicientis, ac eo quidem hoc vna cum duobus proximè sequentibus fragmentis pertinere manifestatur. quod Horatius in Poëta nostro ut multa alia æmulatus est, qui eandem fabulam ad populi tumultum & Reipubl. transfudit libro 1. Epistola 1.

4. Quid sibi vult?] Verba vulpeculæ simulationem ac insidias Leonis sententiæ. Sic Horatius:

Olim quod vulpes agro canta leoni Respondit, referam: quia me vestigia terrent Omnia te aduersum spectantia, nulla retrorsum.

vbi etiã Porphyriò hæc Luciliana esse obseruat.

quam indignum, quod ex vulgata retinet Passeratius, ipsa carminis ratio clamat. quod idem Paulo Merula in mentem venisse postea comperi.

40. Favitorem me tibi.] Glossæ Isidoric: Favitator fautor. Plautus Amphit. Sat habet fauitorum semper, qui rectè facit. & nò multo post: Sic cui fauitorum delegatos viderint, ut ab eis in cauea pignus capiuntur toga. Hinc ride lector, si placet, crassum errorem Charisij, quamuis principis notæ Grammatici: Favitator antiqui dixerunt, at fauitor nec auctoritate nec ratione dicitur.

44. Tum illud epiphoni.] Epiphoni Imperatiuus ἐπιφώνε. Sententiam aut proverbialem aliquod memorabile iubet succinere.

49. testatque testitudines reddat.] ἐν δὲ δούειν. pro testos testitudines.

51. Paulisper cui me dem.] Ios. Scaliger ita putat distingui posse aduersus Nonij sententiam: Paulisper comedens edet hac se, ut polypus, ipsa. hoc est, Hæc comedens se paulisper edet se ipsa, ut polypus. Sic Alcæus apud Athenæum: ἔδωδ' ἐμωσθὸν, ὡς πολυπύρα.

67. Primum Chrysis cui negat.] Homerus Iliad. primo.

69. Dissociat atque omnia.] Totum hoc à Lucilio sumsit Varro αἰκμαχίῃ καὶ τὴν φῆσιν: Ego, inquit, eam suppetias, qua tuum tibi nec res nec ratio est dissociat atque omnia nefantia.

9. Omnia tum endo mucho.] Ita libri veteres, & agnoscit Turnebus, qui μοχλὸν pro penetrati vsurpassè Lucilium autumat nisi quis putet vnum verbum Græcum esse ἐνδρόμω.

10. An ego te acrem atque animosam.] In Nonio vbi locum hunc producit pro Anima iterum vnica voce Animatum rescribendum existimo, idque ex exemplis ab eodem allatis postea.

Ibid. Thessalam ut indomitam.] Equam Thessalam eleganti traductione amicam vocat ferocem, acrem & superbam & prope indomitam, ut notat Had. Turnebus Aduersar. lib. xxxvii. cap. viii. erant autem Thessali equi in pretio, oraculum vetus: ἰσπείρησας ἀνάλω, λακείδαι μενίαντες γυωάονα.

11. Aut quum iter est aliquo.] Iuuen. Sat. vi. Ad machum venies loca cuto quando videri Vult formose domi? machis foliata parantur. plura exempla huc pertinentia vide apud Parentem meum in Præcidancis pro Tibullo cap. xviii.

13. Qui non expectans.] Et hæc de vulpe virili

virili genere Poëtam more sui saeculi loquuntur putat Ianus Guillelmus.

14. *Sperans atate.*] Veram lectionem Iof. Scaliger existimat, — *sperans eandem hac atatem profere posse. atatem aduerbium, vt Iamudum atatem.* nos coniciebamus: *Sperans atatem si eadem hac perferre potisset.*

15. *pugnam claram allatam.*] Doctè Iustus Lipsius, *pugnam claram alata dicitur.* Clarare, vt, *Clarabit pugilem* apud Horatium. Alata fama à celeritate, vt Alata verba.

16. *Gerdium, ancilla.*] Glossarium: *Gērdios, dquarū rector.* Idem: *Gērdim, tēxturix,*

19. *Maximū si argenti.*] Ira hæc pessimè interpolata ac diuulsa restituit Iof. Scaliger.

24. *Quantasq; modo arummas.*] Pater, *Quantas, quorūq; modo a.* non abnuente libro veteri, in quo, *Quantas, quorūq; modo.*

26. *fabuloq; simo.*] Per Fabulum nihil aliud quam acus fabale intelligi docet Iof. Scaliger ad Varron. de re rustica. Nam acus fabale in sterquilinum ingeri solitum, vt simul cū aliarum rerum congestitia colluuii putresceret.

29. *nostra Poëmata ferri.*] Propertius: *Hoc verum est tota te ferri Cimbris Roma.*

30. *Nunc Cai quoniam iacilans.*] Non abs re suspicor Caium Caelium Iudicem hoc versu peti. quem cum iniuriarum absoluisse, qui Lucilium in Scæna nominatim læserat, indicat auctõr Rhetoricæ ad Herennium. ac fortè eundem sugillat versu illo, qui statim sequitur: *Vt semel in Calis pugnos te insadere vidi.*

31. *retro relictâ iacere.*] Haud alienè Pater: *retro reiecta iacere.* quanquam non defuturi sunt ex musteis Criticis nostris, qui *relecta* potius scribendum contendant. vt *religere* pro *relicere*, quemadmodum *eligere* pro *eticere* dixerint veteres, quibus ad eum posterioris vocis vsus suppedito auctoritatem Iuuenalis, vt quidem in vetustissimæ notæ scripto libro exaratum comperimus, Sat. v. — *Et electis mēdicat Sylua Camanis.* nam *relectis* in omnibus excusum est.

34. *Tristibus inuictis.*] Nihil mutandum. id est, *seueris & iracundis dictis.* Sic Ouidius: *Tristibus inuictis verbis.* — & Tibullus: *Si quando fuerit tristior illa tibi.*

38. *Secus eum è medio.*] Festiucè P. Scriuerius: *Serui modo è ludo, ac bene potu recessit.*

39. *Calus Palatinâ.*] Ita princeps emendauit ingeniosissimus Fruterius. vulgata lectio multo deprauatissima: *Calus Palatinus quidam vir nobilis bonus bello.* nota formula est. *Palatina* subintellige tribu. sic Cicero, *Verris Romilia.*

42. *quid est, si neuus molestum est.*] Vetus editio: *si neuus quidem molestum est.*

43. *pallor, rinea omnia cadunt.*] Pallorem pro squallore vel carie positum obseruat Iof. Scaliger. & *cadere* aptum verbum ei rei, nam Græcè *κἀναι.*

44. *Planta vna est pedibus.*] Legebat Iof. Scaliger: *Planta vna est pedibus cariosus mensa Liboni.* Plauta, lara. aliquanto aliter Ianus Palmerius Hæd. Iunij vestigiis insistens: *Planta vna est, pedibus cariosus, mensa elephanti.* nam de vxorum iacommodis & mendis faminarum dubio procul Lucilium egisse. inter eas esse quasdam plantas, pedibus morbosus, enormi corpore. quamuis eadem non incommode etiam legi posse videatur, *mensa Libano.* id est, cedrina è monte Libano.

45. *non vivere ducunt.*] Apparet Nonium in dictione *Ducere*, vbi hunc versum adducit, etiam illum Lucilij ex libro xxvi. citasse: *Qui sex menses vitam ducunt, orco spondent septimum.* nam posterior eius pars male cum hoc versu coaluerat.

46. *Cuia opera Troginū calix.*] Quis sit Troginus calix, cuius hoc versu mentio est, disputat Adr. Turnebus *Aduersar. lib. xxx. cap. xxi.* an qui ex Trogete arbore sculptus erat? siue verius de Trogi certi hominis nomine sic appellatus fuerit: nisi quis à Trocinis Gallicis putet vocari, quos qui accuratiores & diligentiores sunt, Trocinos vocant. Hæc Turnebus. Hæd. Iunius mutabat in *Terginocalix*, à tergendis & exsiccandis calicibus. Facetè; & verisimile est milites eiusmodi nugatoria cognomenta inuicem sibi indidisse, vt & hodie in castris moris est. Sed tamen non dubito, quin Iof. Scaliger verius emendauerit *terginū calix.* id est scorteus, quales adhuc in Germania. vt laudet frugalitatem imperatoris, qui in castris terginō calice pro argenteo vteretur.

50. *Quid seruas, quo eam.*] Hic pulchrè cum superiore versu coherere posse videtur. Et puto verba esse mariti indignantis ad coniugem. est autem locus nō absimilis apud Plautū Menechmis: *Nā quoties in te volo, me retines, reuocas, Rogitas quid eam, quare agam, quid negotij geram, Quid petā, quid feram, quid fors egerim?*

60. *contentū teneto.*] Pro contentum. nominatiuo vsus est pro accusatiuo.

70. *Hac vestimentis.*] Liber antiquus: *Hæc maculosi cum vestibus aspiciat ipse.*

72. *data, dequidicata.*] Hæc vera & indubitata scriptura pro *dedicata*, per tmesin, ineptè vulgo, *data adque dicata.*

73. *labra delicia dolant odore.*] Emendandum auguratur Pater, *labra delicat, hinc delent amore.* cuius rationem satis fusè ac prolixè explicat in Præcidancis pro Tibullo cap. xvi. i. quæ ad eam vacat.

80. *populi*

80. *populi oris, aures.*] Alij, *populi oreus.* quod rectum putat Ianus Guillelmus, & oreas frenos significare ac labia. Lucilium verò de re ita peruagata loqui, vt vulgo nihil aut loquerentur aliud aut audirent aut cogitant.

86. *fortes, tibi ergo improbus esto.*] Legit ac distinguit Pater, *fortes: ergo improbus est tu.* id est, inritentus, malus, ignauusque, quippe deformis, ac de Gorgonij Pythonis prolapia.

93. *Inspirato obiit.*] Pro obiit *op. p. in. s. o.* Abire idem valere quod obire ex Festo & aliis notum.

Ibid. *quem vna angina abstulit hora.*] Luculentum huiusce rei exemplum exstat apud Senecam Epistola ci.

97. *Præstringatq; oculorum aciem.*] In veteribus libris Nonij est: *Præstringant oculorum aciem in acie hostibus splendore micanti.* quæ voces videri possunt ex Plauti exemplo simili irrepsisse, quod ex eius Milite prodixerat prius: *Præstringat oculorum aciem in acie hostibus.*

EPODIS HYMNIS.] Quantumuis horum omnium rationem iam superius reddideram, eaque nō esse nostri Lucilij abundè comprobauimus; nolimus tamen omittere quin & hic ponere, ne quis iis omisissis aut temeritatem nostram accusaret, aut diligentiam desideraret.

IN

RELIQUIARVM RELIQUIAS.

1. *SANCTV' Serapis.*] Ita hæc emendanda, ac constituenda monet Iof. Scaliger ad Varronem, censetque Lucilij esse, neque longe abfuisse ab iis, quæ adducit ex eodem Lactantius de superstitioso cultu Deorum.

2. *At magnum fecit quidā verbis Græcia La-*

risis Miscui.] Vers. est Hor. loquentis de Lucil. 3. *Grætasumq; bonem.*] Credo huic versum Lucretio pro Lucilio perperam ob nominis vicinitatem transcriptum. neque enim eum in Lucretio, quamuis diligentissimè peruolutato legendo potui comperire.

OMISSA

IN

NOTIS.

AD INCERT. LIB. FRAG.

I. *COMMODOA praterea patria.*] Cicero 1. *Offic. Vt praclare scriptum est à Platone, non nobis solum nati sumus, orisque nostri partem patriæ vendicat, partem parentes, partem amici.*

11. *linisq; metaxam.*] Aquitani & Hispani retinent hodie eandem vocem.

13. *Pistricem validam.*] Ad vsus vocis *Pistrice* pro bellua marina posita adde exemplum Virgilij lib. 111. *Æn. Prima hominis facies, in pulcro pectore virgo Pubetæus, pistrice immanni corpore pistrice.* vbi Scruuius, *Si nauem intelligas, inquit, hæc Pistrice huius Pistrice facit de bellua dicas, hic Pistrice, huius Pistrice facit.*

33. *immani canes vt.*] Sic Homerus *επι-δελφίνος.* & Lucilius alibi: *delphinus vt olm.*

46. *conceru Opimi.*] Puto & diphthogum sequente vocali corripi, vt in *Praire, Praiende- re,* & aliis similibus.

190. *Ore salem exspiravit amarum.*] Huc vnicè facere locum Plauti è Sticho monuit me Pater, vbi Antipho pater satagenti sibi filia osculum dare respondet. *AN. sat est mihi osculi vestri. P. I. Qui amabo pater? AN. Quia iam mea anima salisura euenit.*

AD LIB. VII.

6. *Sador, subuellor.*] Vetus codex: *Sador, subuellor.* quam lectionem retinendam moneo. Sadere enim vox Latina, & vsus est ea Tertullianus aduerfus Valentinianos: *Alioquin tantum se huic harese sadere permissum est, quantum lupa famina formam quotidie suppurrare solenne est.*

AD LIB. IX.

11. *Vt perhibetur iners.*] Huc pertinet locus Ciceronis lib. 11. de Finib. *Sed iustremus animo non has maximas artes, quibus qui carebant, Inertes à maioribus nominabantur.*

INDEX
SCRIPTORVM

QVI IN HIS
NOTIS
emendantur.

Numerus prior paginam, alter columnam indicat.

A MMIANVS	101.1.	<i>Martialis</i>	97.1.112.2.
<i>Aulus Gallius</i>	104.1.	<i>Nonius</i>	99.1.114.2.124.1.
<i>Apuleius</i>	112.2.135.1.	<i>Pacuvius</i>	135.2.
<i>Charisius</i>	107.1.111.1.112.1.130.2.	<i>Pomponius</i>	133.2.
<i>Donatus in Terentium</i>	127.1.	<i>Priscianus</i>	119.1.
<i>Ennius</i>	97.2.	<i>Plautus</i>	102.2.132.2.
<i>Festus</i>	100.2.105.1.	<i>Salustius</i>	135.1.
<i>Fulgentius de prisco sermo.</i>	99.1.	<i>Terentius</i>	111.2.
<i>Glossarium</i>	108.2.132.1.135.1.	<i>Titimnius</i>	134.1.
<i>Interpres Horatii</i>	98.2.99.1.112.2.120.2.	<i>Valerius Longus</i>	123.1.
<i>Isidorus</i>	100.2.107.1.	<i>Varro</i>	111.2.
<i>Lucilius</i>	<i>passim.</i>		

ERRATA.

PAG. 7. lin. 8. ad marginem, *ut quibus dele.* pag. 13. l. 18. rescribo *Perfum non curo legere haec: Lelium.* pag. ead. l. 37. ad marginem, *rescribit emenda rescribo.* pag. 19. l. 38. lege: *Gulioea xapvatojua, Gulioea.* pag. 28. l. 35. *Arjtheus,* lege *Arjthei.* pag. 32. l. 3. *iafite,* lege *iafiara.* pag. 49. l. 27. ad marginem, *Seul.* emenda, *Seal.* pag. 51. l. 11. repono *Nam pauci malle ac sapient.* ibid. l. 34. *taque emenda atque.* pag. 62. l. 13. lege, *Lucaill Columella hieo stin Metrephanes,* pag. 79. l. 23. lege, *ad merbum homini illum vel tellissimum.* pag. 105. l. 34. lege, *prouerbiarum.* pag. 124. l. 27. *simul.* corrigi *semel.*

